

ΧΡΗΣΤΟΥ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΔΑΣΚΑΛΟΥ - ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Η μουσική μου

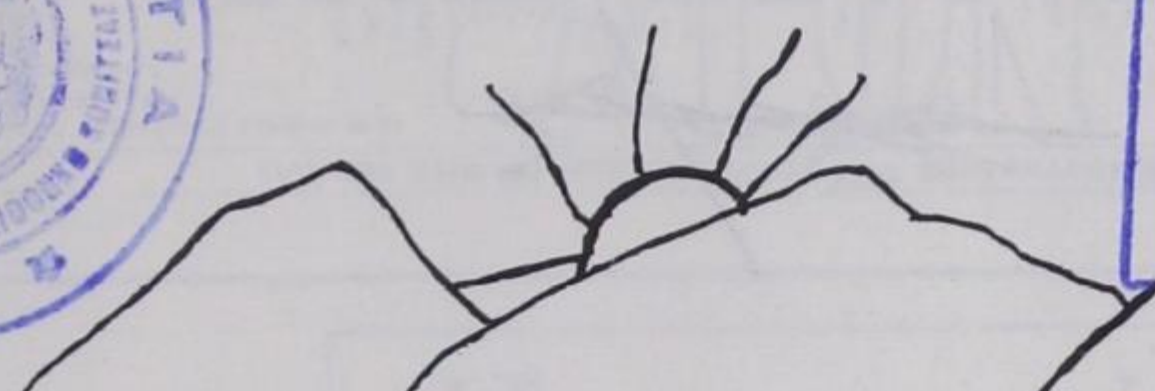
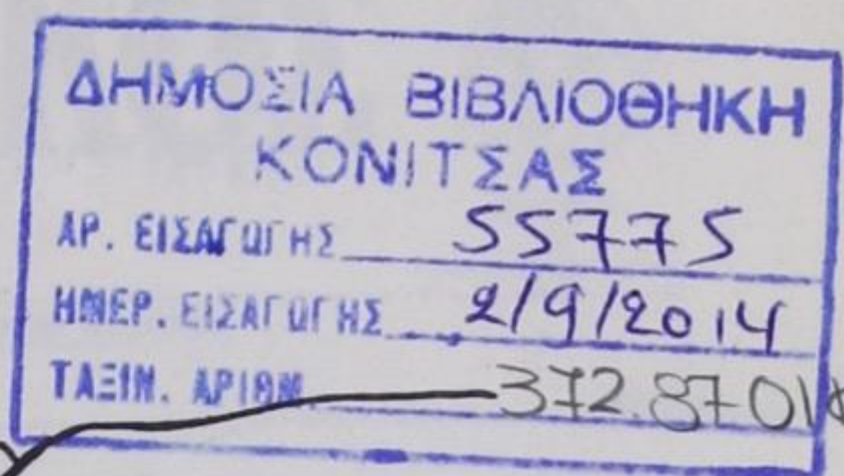
Για δασκάλους και μαθητές όλων των τάξεων
Δημοτικού και Γυμνασίου

(ΘΕΩΡΙΑ - ΣΟΛΦΕΖ - ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΕΤΕΙΩΝ
ΠΑΙΔΙΚΑ - ΛΑΪΚΑ - ΔΗΜΟΤΙΚΑ)

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 1995

ΧΡΗΣΤΟΥ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΔΑΣΚΑΛΟΥ - ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

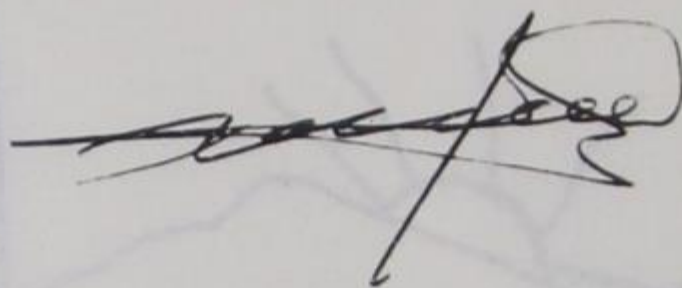
Η μουσική μου

Για δασκάλους και μαθητές όλων των τάξεων
Δημοτικού και Γυμνασίου

(ΘΕΩΡΙΑ - ΣΟΛΦΕΖ - ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΕΤΕΙΩΝ
ΠΑΙΔΙΚΑ - ΛΑΪΚΑ - ΔΗΜΟΤΙΚΑ)

Τα γνήσια αντίτυπα φέρουν την υπογραφή του συγγραφέα.

Για παραγγελίες:

Οικονόμου Χρήστος

Μεγ. Αλεξάνδρου 129

Τ.Κ. 453.33

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τηλ. 78 950 και 29 673

ΙΔΡΥΤΗΣ
Ευθύμιος Τζάλλας
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ελευθέριος Τζάλλας (1960-83)

Η ΠΕΙΡΟΤΙΚΟΣ ΑΙΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΗ
II
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1993

ΓΙΑΝΝΙΝΑ ΕΤΟΣ 66ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 18316 ΔΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 100 ΔΡΑΧΜΕΣ

Σελίδα 7

Του
Γεωργίου Βρελλή

Ο εκπαιδευτικός της δημοτικής βαθμίδας και μουσικοδιδάσκαλος Χρήστος Οικονόμου κυκλοφορήσε το βιβλίο του «Η Μουσική μου» που προορίζεται για δασκάλους, μαθητές όλων των τάξεων του Δημοτικού και του Γυμνασίου και περιλαμβάνει θεωρία, σολφέζ, τραγούδια όλων των εποχών, παιδικά, λαϊκά, δημοτικά, συνολικά 102. Εξωφύλλο με συνθεση αρεστής λαϊκής ζωγραφίας. Σελίδες 160.

Το μουσικό ταλέντο του και ο ενθουσιασμός του να δώσει από τον εαυτόν του, παραμερίζουν το χρόνο αναπαυσης και τον κάνουν δημιουργικό έξω από το σχολικό έργο -ώστε να οργανώνει και να συγκροτεί αρτιωμένο μουσικό πρόγραμμα εκμάθησης οργάνων και καλλιέργειας χορωδιών.

Μεγάλες οι μουσικές ανησυχίες του για τη μουσική μορφωση των μαθητών του. Πολλά τραγούδια του παρουσιάζονται σε παραλλαγές, διασκευές και προσαρμογές, πολλά μελοποίησε ο ίδιος. Είναι στη στοιχειώδη εκπαίδευση κατευθύνει την τρυφερή ψυχή των μαθητών στην αισθητική συγκίνηση και την καλλιτεχνική αφύπνιση ανεκδηλωτών κλίσεων. Κι αυτά με τη γνώση των μουσικών σημείων, την μυήση στα μουσικά όργανα και το χειρισμό σε νομούς της φωνής. Και γενικά πασχίζει για την απο-

Η μουσική μου

**Χρήστου Ι. Οικονόμου-
Γιάννινα 1993**

κτηση σταθερής μουσικής συνειδησης.

Ο Χρήστος Οικονόμου αφοσιωμένος εργάτης της παιδείας, ευσυνειδητός και εργατικός αγκαλιάζει με στοργή ένα έργο μορφωτικό, παιδαγωγικό, διδακτικό και καλλιτεχνικό με οδηγό τον ενσυνειδητό σκοπό που τον κάνει να ξεχωρίζει των άλλων συντακτών

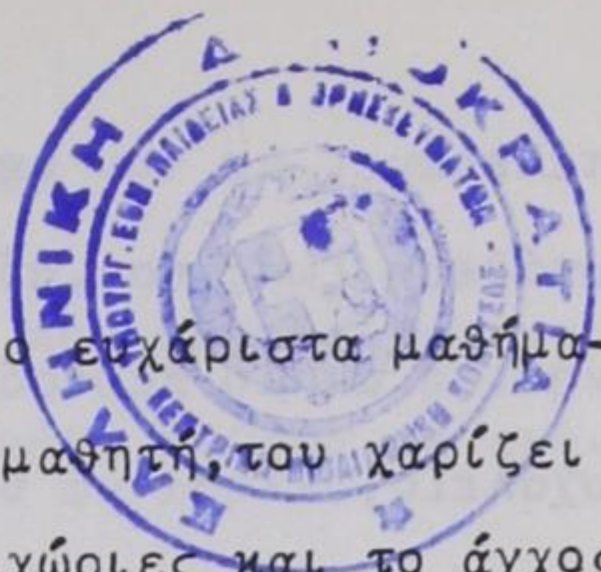
του σαν εργάτης που ολοκληρώνει, αφιερώνεται στο σχολικό έργο και τις προεκτάσεις του που άλλοι δεν πραγματοποιούν. Αυτό ακριβώς το σημείο πρέπει να επισύρει και την αναλογη εκτίμηση των προισταμένων του αν και δεν επιδιώκει αυτή την αναγνώριση λόγω της σεμνότητας του χαρακτήρα του.

Ο Χ.Ο. γεννημένος μουσικός δίνει μεγάλη σημασία και έντονο ενδιαφέρον στη μουσική αγωγή των ελληνοπαίδων για να εξευγενίσει συναισθήματα θρησκευτικά, πατριωτικά και καλαισθητικά με την προοπτική να αναπτύξει κατά μεθοδικό τρόπο μουσικές δυνάμεις των τροφίμων και τις δεξιότητες. Προορισμός του, να αφομοιώσουν την ύλη και να αποδώσουν πρακτικά τη θεία τέχνη του ρυθμού και της αρμονίας.

Σαν φιλότιμος και με την ευρυτητα της αντίληψης αγωνίζεται να επιδράσει στον ψυχικό κόσμο και έμμεσα και στους γονείς, ν' αλλάξει τη διάθεση και να μυήσει, την κοινότητα Περάματος στην οποία υπηρετεί, στην Απολλωνεία τέχνη, επιδιώκοντας να ανυψώσει την ανθρώπινη καρδιά στο ωραίο και στην αποτίμηση της καλλιτεχνικής ομορφιάς, στην ακουστική μορφωση θεωρητική και πρακτική.

Τον τιμά αυτή του η μουσική δραστηριότητα. Μας έδωσε δείγματα με τις λαμπρές εμφανίσεις του στο χωριό, στα Γιάννινα, στο ραδιόφωνο και την ΤV. Διευθύνει ο ίδιος μικρή ορχήστρα και χορωδία μετέχει και στη χορωδία του λυκείου παίζει θιόλι και άλλα όργανα. Μέχρι σήμερα δεν είδαμε άλλο σχολείο να λατρεύει τον Μουσηγέτη Απόλλωνα και το διάκονό του να θυσιάζεται για τη μουσική τέχνη που με πάθος υπηρετεί.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το μάθημα της μουσικής είναι ένα από τα πιο ευχάριστα μαθήματα του σχολείου, γιατί δίνει χαρά και κέφι στο μαθητή, του χαρίζει γαλήνη και ξεκούραση, του απομακρύνει τις στενοχώριες και το άγχος και τον μεταφέρει σ' έναν όμορφο κόσμο.

Η μουσική ενθουσιάζει το μαθητή, διώχνει την αμέλεια και την αταξία, οξύνει το πνεύμα, ευαισθητοποιεί το παιδί και του δημιουργεί ένα καλό και ευγενικό χαρακτήρα.

Μεγάλη, λοιπόν, η σημασία του μαθήματος της μουσικής για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, αλλά η αξία, η σημασία και η ισοτιμία του με τ' άλλα μαθήματα δεν πρέπει να μένει στα χαρτιά, ή στα λίγα σχολεία δοκιμαστικής εφαρμογής. Απαιτείται γενίκευση της μουσικής παιδείας.

Όμως στα δημοτικά σχολεία, εκτός από την έλλειψη δασκάλων μουσικής, δεν υπάρχει κανένα αξιόλογο βοήθημα ή βιβλίο για το δάσκαλο της μουσικής. Έτσι το μάθημα της μουσικής γίνεται λίγο-πολύ εμπειρικά, με όλες τις δυσάρεστες συνέπειες που αυτό μπορεί να συνεπάγεται, ενώ στα άλλα μαθήματα υπάρχει και το ανάλογο βιβλίο.

Το βιβλίο αυτό έρχεται να καλύψει αυτό το μεγάλο κενό, που εδώ και πολλά χρόνια υπάρχει στα σχολεία. Περιλαμβάνει πλούσια ύλη τη οποία μπορεί να διδάσκεται ο μαθητής σ' όλες τις βαθμίδες της υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου υπάρχουν γενικές θεωρητικές γνώσεις και ασκήσεις φλογέρας. Πιστεύω πως ο μαθητής πρέπει από τις πρώτες τάξεις του δημοτικού σχολείου ν' αρχίσει να μαθαίνει μουσική ανάγνωση και γραφή και να παίζει φλογέρα. Αυτή είναι η πιο κατάλληλη ηλικία. Αν η περίοδος αυτή χαθεί, τότε η εκμάθηση της μουσικής σημειογραφίας γίνεται μια δραστηριότητα δύσκολη, κουραστική και ανιαρή. Αυτό δε σημαίνει ότι η μουσική παιδεία πρέπει να αρχίζει με την είσοδο του παιδιού στο δημοτικό σχολείο και να

τελειώνει με την υποχρεωτική εκπαίδευση. Η μουσική παιδεία είναι υπόθεση ζωής, που, σύμφωνα με έρευνες, ανιχνεύεται και στην προγεννητική ακόμη περίοδο του ατόμου. Απλά, επειδή υπηρετώ σε δημοτικό σχολείο, θέλησα να υπογραμμίσω τη σπουδαιότητα της μουσικής διδασκαλίας σε μια κρίσιμη για τη μάθηση γενικά ηλικία.

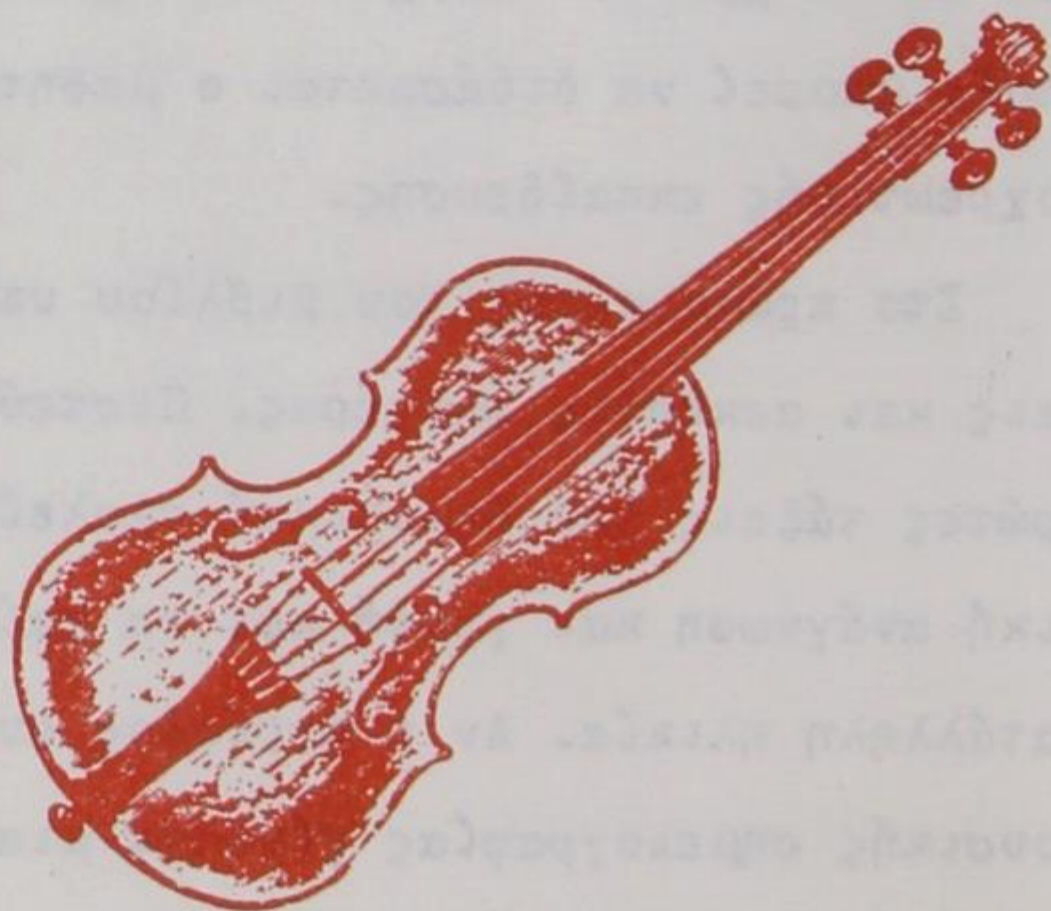
Στο δεύτερο μέρος υπάρχουν προσευχές και εκκλησιαστικοί ύμνοι, παιδικά τραγούδια, τραγούδια επετείων, χριστουγεννιάτικα, αποκριάτικα, πασχαλιάτικα, λαϊκά και δημοτικά τραγούδια κ. ά.

Όλα τα τραγούδια είναι παρμένα από την πλούσια μουσική μας παράδοση, πολύ γνωστά κι εύκολα, προσαρμοσμένα πάνω στην παιδική φωνή, έτσι ώστε να μη δυσκολεύεται ο μαθητής να τα τραγουδήσει.

Τα περισσότερα τραγούδια έχουν ζωγραφιά για λόγους αισθητικούς αλλά και για να διευκολύνεται, όσο είναι δυνατόν, η διδασκαλία του τραγουδιού.

Τέλος στο σημείο αυτό οφείλω να ευχαριστήσω θερμά, κι απ' αυτή τη θέση, όλους όσους με την καλλιτεχνική τους φλέβα φιλοτέχνησαν τις ζωγραφιές - κοσμήματα - που στολίζουν και συμπληρώνουν το βιβλίο και που για λόγους μετριοφροσύνης δε θέλησαν να αναφερθούν τα ονόματά τους.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Βασικές έννοιες της μουσικής θεωρίας.

Η μουσική είναι η τέχνη και επιστήμη μαζί, που ασχολείται με τους ήχους. Γράφεται και διαβάζεται όπως κάθε γλώσσα με ειδικά σύμβολα, που είναι διεθνή.

Μερικά σύμβολα είναι: Οι νότες (φθογγόσημα), τα κλειδιά (γνώμονες), οι παύσεις και οι αλλοιώσεις.

Νότες είναι τα σημάδια που αντιπροσωπεύουν έναν ήχο. Τα σημάδια αυτά ακολουθούν μια ορισμένη σειρά, όπως το αλφάβητο: ΝΤΟ, ΡΕ, ΜΙ, ΦΑ, ΣΟΛ, ΛΑ, ΣΙ.

Από το σχήμα που έχει κάθε φθογγόσημο, εξαρτάται και η διάρκειά του: π.χ.

α) Το ολόκληρο γράφεται έτσι (♩) και διαρκεί τέσσερις χρόνους.

β) Το μισό (ήμισυ) γράφεται έτσι (♪ ή ♫) και διαρκεί δυο χρόνους.

γ) Το τέταρτο γράφεται έτσι (♩ ή ♪) και διαρκεί ένα χρόνο.

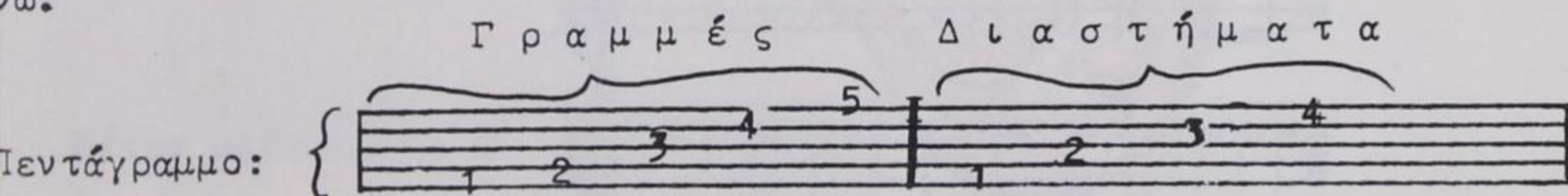
δ) Το όγδοο γράφεται έτσι (♫ ή ♪) και διαρκεί μισό χρόνο.

Οι νότες γράφονται στο πεντάγραμμο.

Το πεντάγραμμο είναι πέντε (5) ίσιες, οριζόντιες και παράλληλες γραμμές που απέχουν το ίδιο μεταξύ τους.

Οι τέσσερις (4) αποστάσεις που σχηματίζονται ανάμεσα από τις 5 γραμμές του πενταγράμμου λέγονται διαστήματα.

Τις γραμμές και τα διαστήματα τα μετράμε από κάτω προς τα πάνω.

Χ ρ ό ν ο ς - Ρ υ θ μ ό ς - Μ ε λ ω δ ί α

Στη μουσική, χ ρ ό ν ο λέμε τη μονάδα μετρήσεως της χρονικής διάρκειας των φθόγγων ή των παύσεων. Συνήθως η μέτρηση αυτή γίνεται με τη ρυθμική κίνηση του ποδιού μας, ή του χεριού μας με λογική τάξη και συμμετρία, ανάλογα με την αξία των φθογγοσήμων.

Ένας χρόνος διαρκεί όσο κάνει το πόδι μας, ή το χέρι μας, να κατέβει και να ξανανέβει.

Η προς τα κάτω κίνηση λέγεται θ έ σ η και η προς τα πάνω κίνηση λέγεται ά ρ σ η.

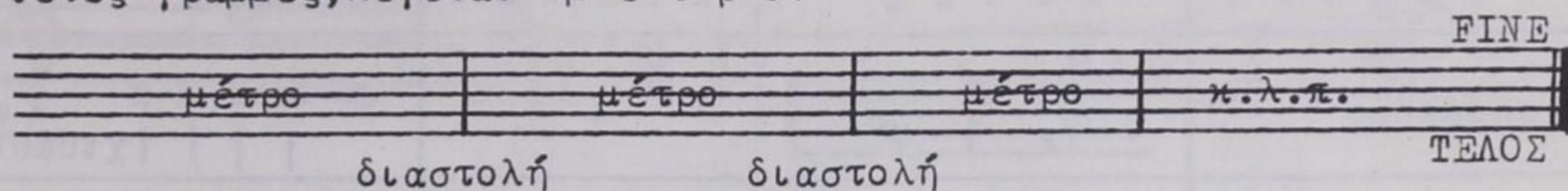
Η εναλλαγή φθόγγων ή ήχων σε κανονική τάξη λέγεται ρ υ θ μ ό ς . Σ' ένα μουσικό κομμάτι, ρ υ θ μ ό ς είναι η χρονική διάρκεια των φθογγοσήμων, ανεξάρτητα από το ύψος τους.

Μ ε λ ω δ ί α είναι η διαδοχή μουσικών φθόγγων έτσι ώστε να προκαλούν ένα ευχάριστο αίσθημα. Η χρονική διάρκεια των φθογγοσήμων μαζί με το ύψος της κάθε νότας, μας κάνουν τη μ ε λ ω δ ί α.

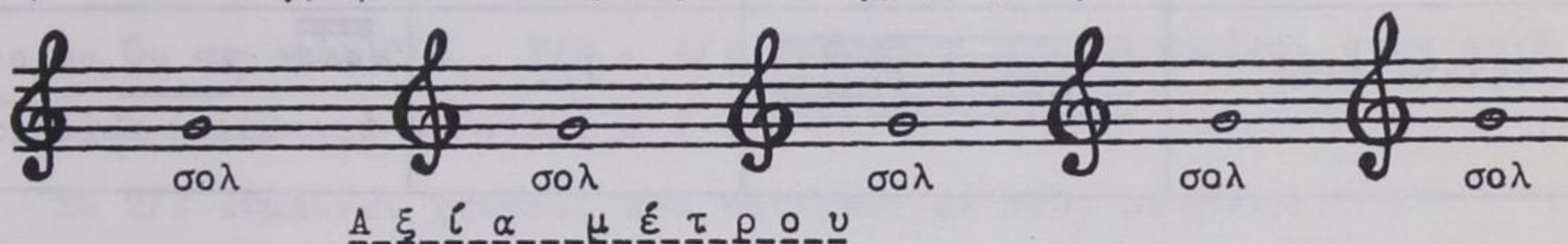
Μ έ τ ρ ο

Το μικρό μουσικό κομμάτι, που βρίσκεται ανάμεσα από δυο κάθετες γραμμές, λέγεται μ έ τ ρ ο.

Οι κάθετες γραμμές λέγονται δ ι α σ τ ο λ έ ς. Στο τέλος κάθε μουσικού κομματιού βάζουμε δυο διαστολές.

Το σχήμα που γράφουμε στην αρχή του πενταγράμμου και αρχίζει από τη δεύτερη γραμμή, λέγεται κ λ ε ι δ ί του Σ Ο Λ. Έτσι και η νότα που γράφεται εκεί, στην ίδια γραμμή, λέγεται ΣΟΛ.

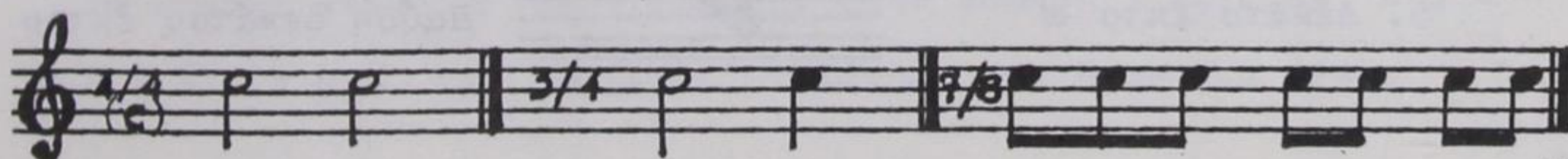
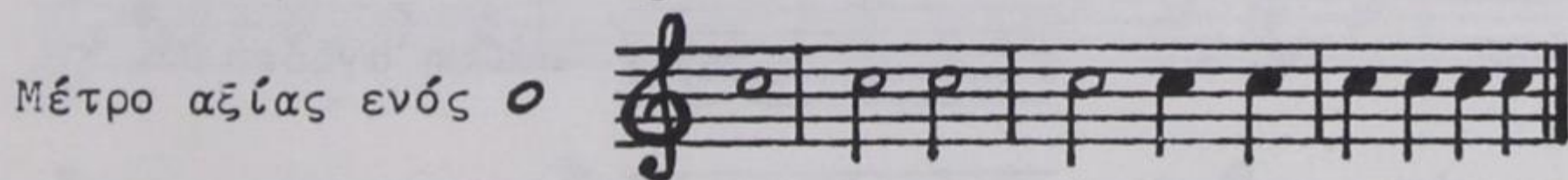
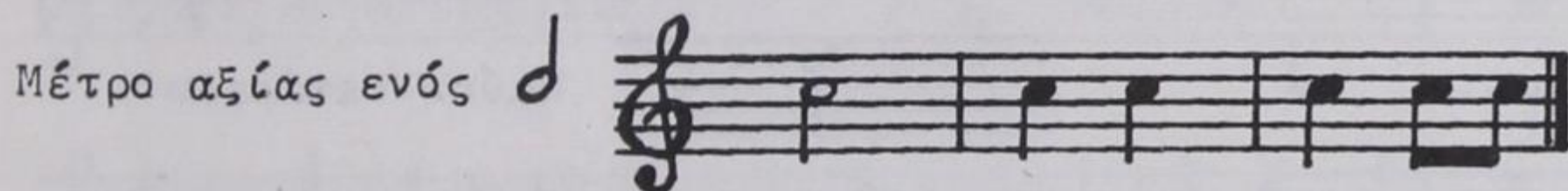

Σε κάθε μέτρο υπάρχουν φθογγόσημα με διαφορετική αξία, το άθροισμα των οποίων πρέπει να είναι το ίδιο σ' όλα τα μέτρα αυτού του μουσικού κομματιού. Το άθροισμα αυτό λέγεται αξία του μέτρου.

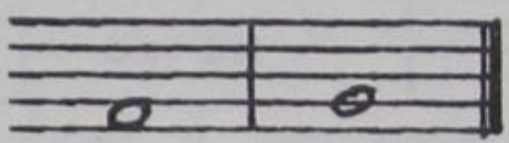
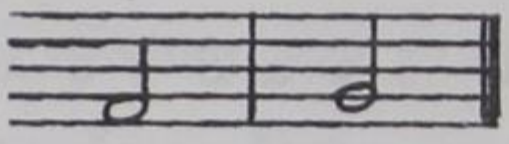
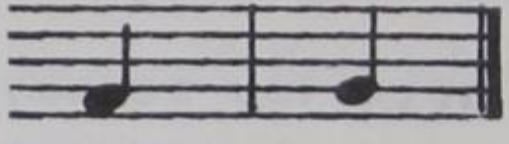
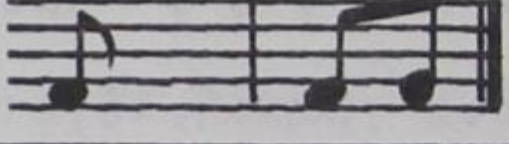
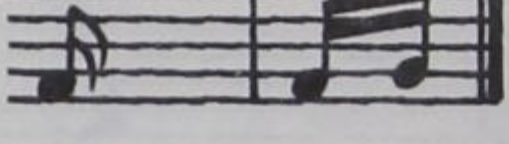
Σε κάθε μουσικό κομμάτι, αμέσως μετά το κλειδί γράφεται ένα κλάσμα. Το κλάσμα αυτό δείχνει την αξία του μέτρου.

Ο α ρ ι θ μ η τ ή ς, μας φανερώνει πόσα είναι τα μέρη του μέτρου και ο π α ρ ο ν ο μ α σ τ ή ς πόση αξία έχει το κάθε μέρος του μέτρου. Τέτοια κλάσματα έχουμε διάφορα: 4/4 (γράφεται και C), 2/2 (γράφεται και ϕ και λέγεται κομμένος χρόνος), 3/4, 7/8 κ.λ.π.

Π α ρ α δ ε ί γ μ α τ α

Α ξ ί ε ς φ θ ό γ γ ω σ ή μ ω ν

Ο ν ο μ α σ ί α	Ν ό τ ε ς	Χ ρ ό ν ο ι	Δ ι ά ρ κ ε ι α
ολόκληρο		4	● = τα-α-α-α χτύποι
μισό		2	♩ = τα-α χτύποι
τέταρτο		1	♪ = τα χτύπος
όγδοο		1/2	♪ = τι τι χτύπος
δέκατο έκτο		1/4	♪ = τι ρι ρι ρι χτύπος

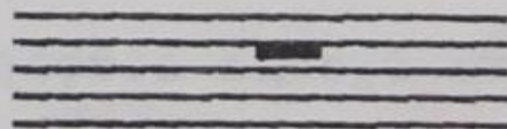
Π α ύ σ ε ι ς

Σ' ένα μουσικό κομμάτι η συνέχεια των φθόγγων μπορεί να διακοπεί για λίγο και να συνεχιστεί μετά. Αυτή η διακοπή στη μουσική λέγεται **π α ύ σ η**.

Α ξ ί ε ς φ θ ό γ γ ω ν

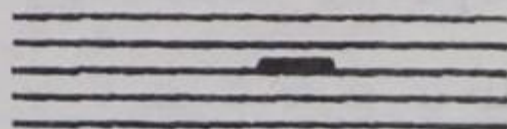
Α ξ ί ε ς π α ύ σ ε ω ν

1. Ολόκληρο

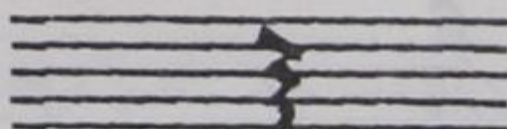
Παύση ολοκλήρου

2. Μισό

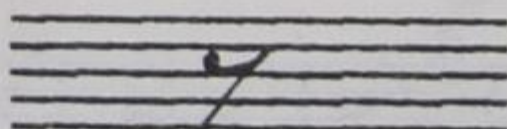
Παύση μισού

3. Τέταρτο

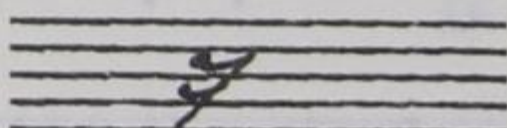
Παύση τετάρτου

4. Όγδοο

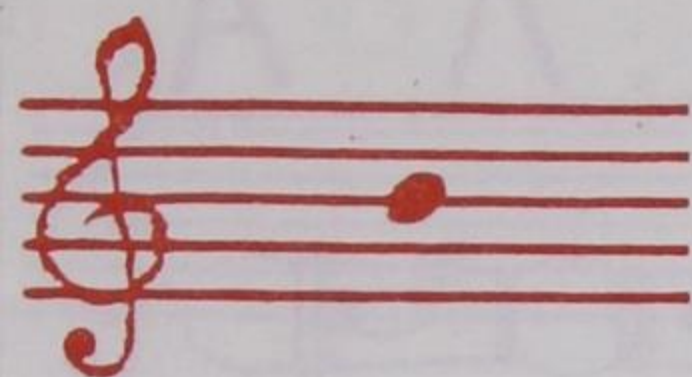
Παύση ογδού

5. Δέκατο έκτο

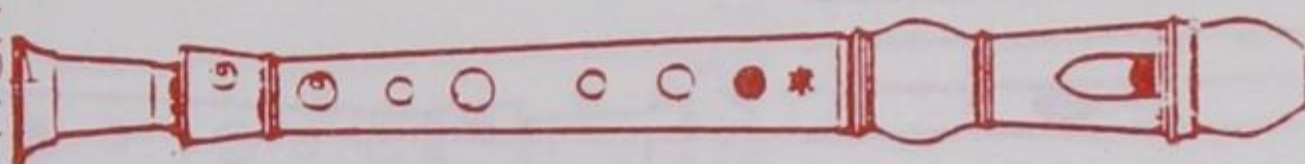

Παύση δεκάτου έκτου

Η νότα ΣΙ

ΦΑ
ΡΕ
ΣΙ
ΣΟ
ΜΙ

- α) Η νότα ή διαρκεί ένα χρόνο και λέγεται τέταρτο.
β) Η νότα ή διαρκεί δυο χρόνους και λέγεται ήμισυ (μισό).
γ) Η νότα ή διαρκεί τρεις χρόνους (ήμισυ παρεστιγμένο).
δ) Η νότα διαρκεί τέσσερις χρόνους και λέγεται ολόκληρο.

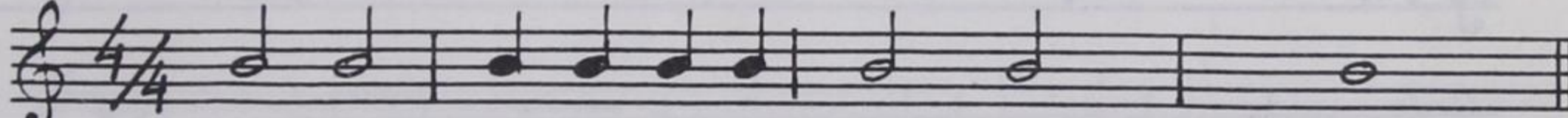
Τ α μ έ τ ρ ο

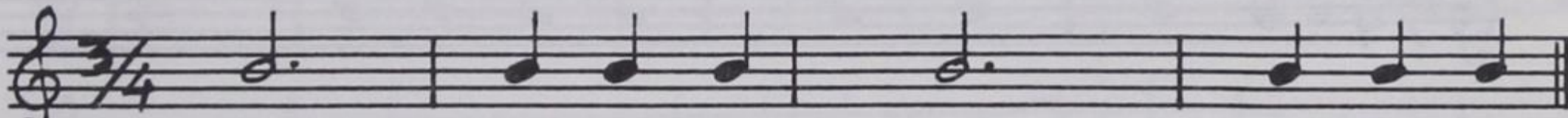
Οι αριθμοί $2/4$, $3/4$, $4/4$ που είναι τοποθετημένοι στην αρχή κάθε κομματιού λέγονται μ έ τ ρ ο.

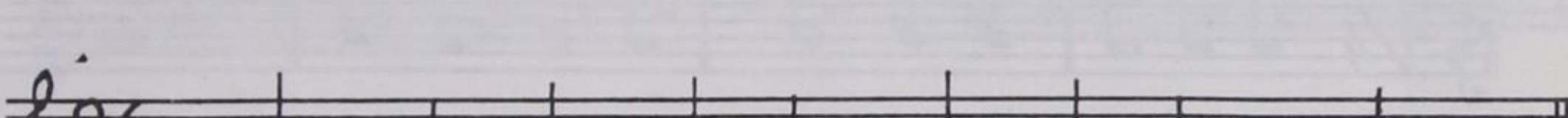
Το $2/4$ σημαίνει χτύπους δύο τετάρτων σε κάθε μέτρο.

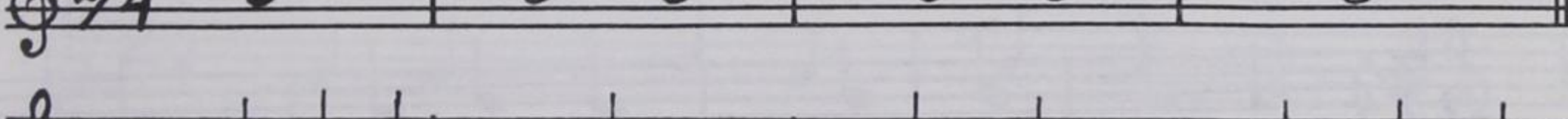
Το $3/4$ σημαίνει χτύπους τριών τετάρτων σε κάθε μέτρο, κ.τ.λ.

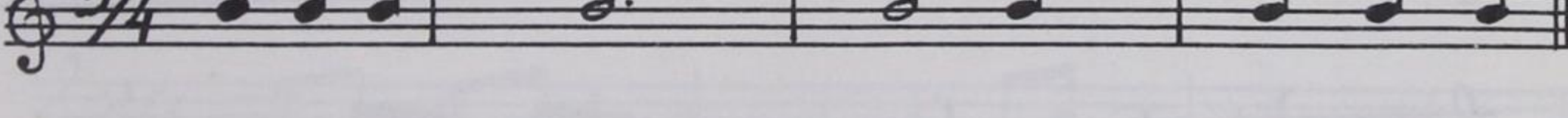
Ασκήσεις με τη φλογέρα

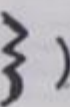
1

2

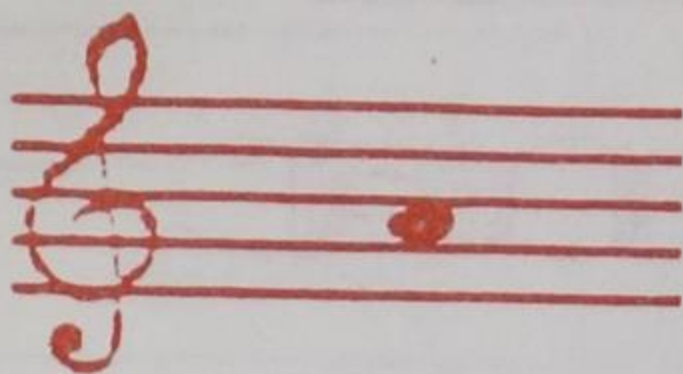
3

4

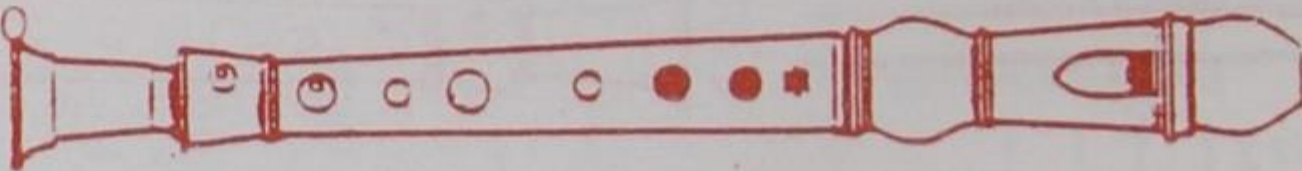
5

* Το σημάδι αυτό () που υπάρχει στην άσκηση 5 λέγεται παύση τετάρτου και σημαίνει σταμάτημα του ήχου για $1/4$.

Η νότα Λ Α

ΜΙ
ΝΤΟ
ΛΑ
ΦΑ

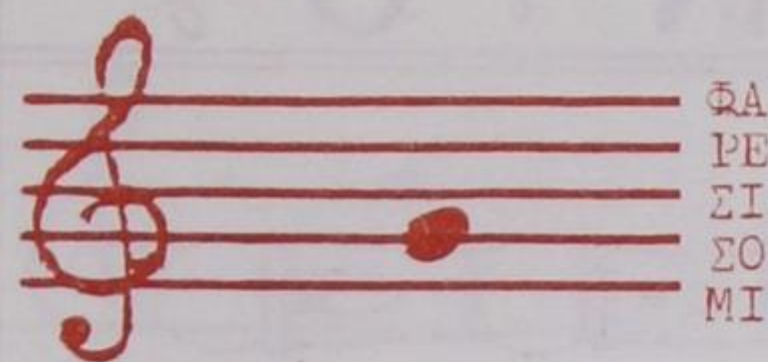

Α σ κ ή σ ε ι ς

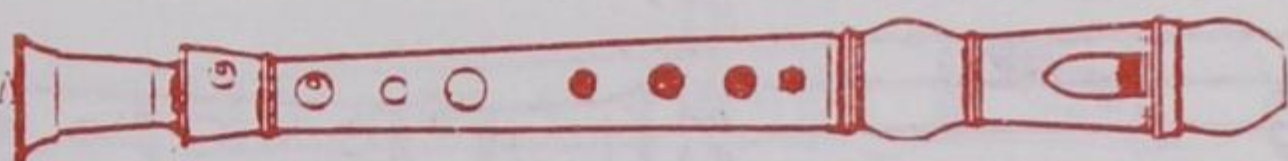
10 staves of musical notation, each with a different time signature and key signature, illustrating the concept of the note 'Λ' (A) in various musical contexts.

1. 4/4 time, treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.
2. 3/4 time, treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.
3. 2/4 time, treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.
4. 4/4 time, treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.
5. 3/4 time, treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.
6. 2/4 time, treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.
7. 4/4 time, treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.
8. 3/4 time, treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.
9. 3/4 time, treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.
10. Common time (C), treble clef, key of C major. Notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5.

Η νότα ΣΟΛ

ΦΑ
ΡΕ
ΣΙ
ΣΟΛ
ΜΙ

Α σ κ ή σ ε ι ς

1

2

3

4

5

6

7

8

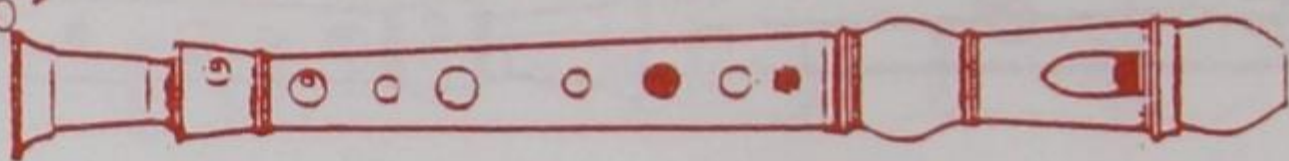
9

10

Φύσηξε απαλά και μη φουσκώνεις τα μάγουλα.

Μην ξεχνάς το "ΤΟΥ" σε κάθε νότα.

Η γλώσσα ΝΤΟ' γνήσια

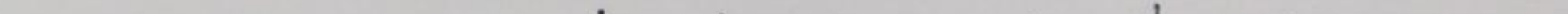
Α σ κ ῆ σ ε ι ς

1

[illegible]

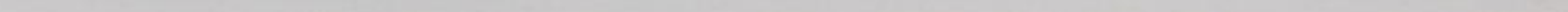
3

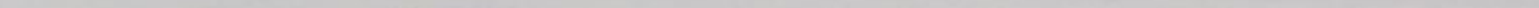
4

5

6

7

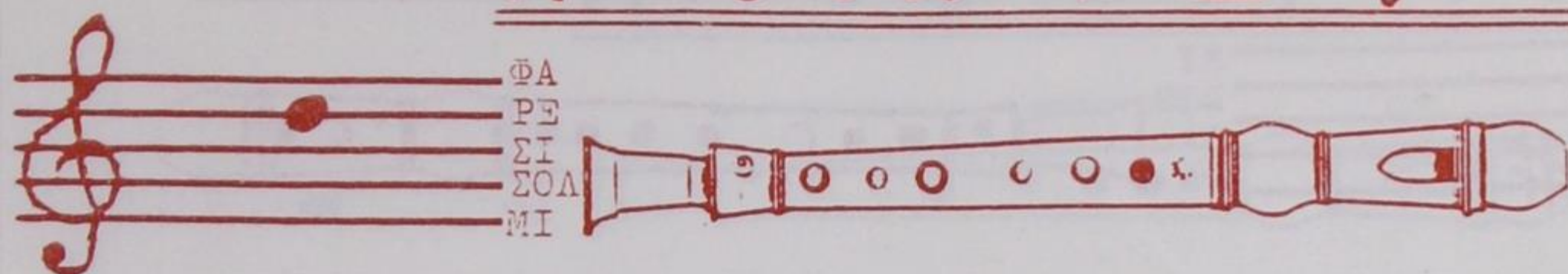
8

9

10

Το σημάδι αυτό ($\dashv$) λέγεται παύση μισού και διαρκεί $2/4$, δηλαδή δυο χρόνους. Αυτή η παύση ακουμπάει πάνω στην τρίτη γραμμή.

Η νότα ΡΕ' γυμνό

Α σ κ ή σ ε ι ς

1

2

3

4

5

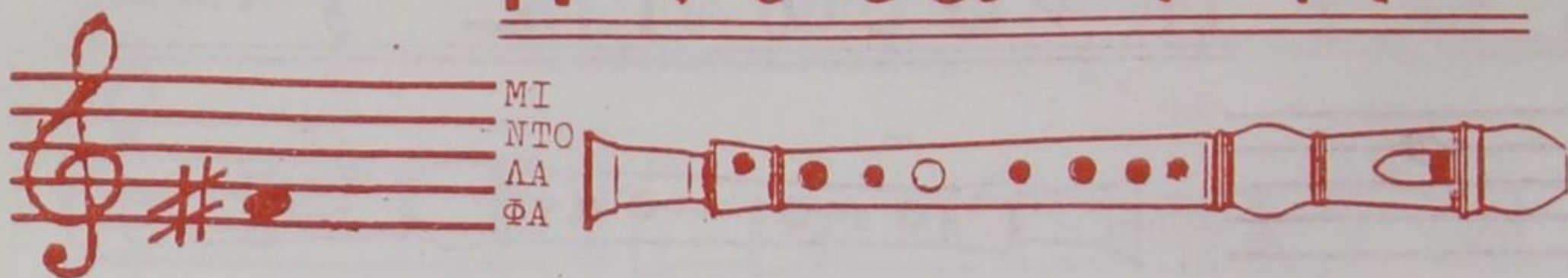
6

7

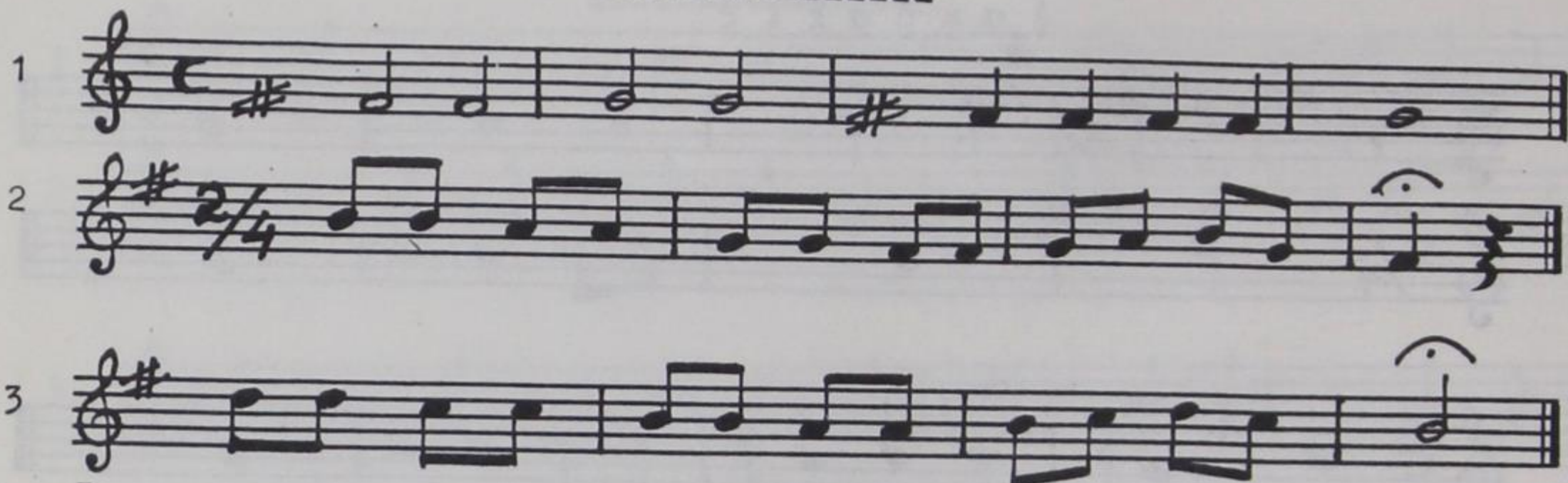
8

Το σημάδι αυτό (ή) λέγεται σ ύ ζ ε υ ξ η διαρκείας.
Όταν δυο νότες ίδιες είναι ενωμένες με αυτή τη σύζευξη, η δεύτερη
δεν παίζεται και προσθέτεις τη διάρκειά της στην πρώτη.

Η νότα ΦΑ#

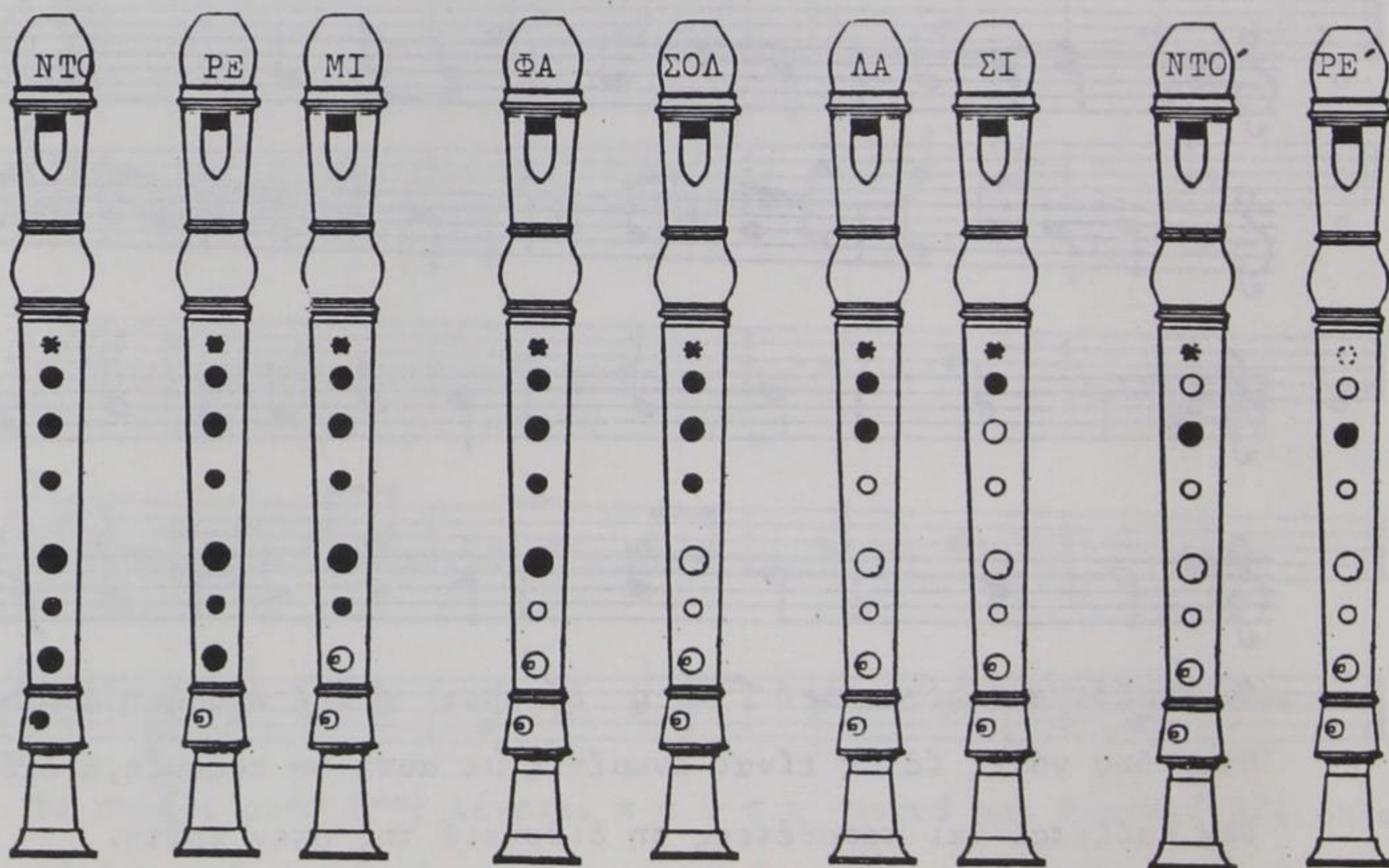
Α σ κ ή σ ε ι ς

Το σημάδι αυτό (♯) λέγεται δ ί ε σ η. Η δ ί ε σ η ο ξ ύ ν ει (δηλ υ ψ ώ ν ει) κάθε φυσική νότα ένα ημιτόνιο. Όταν η δ ί ε σ η είναι στην αρχή του πενταγράμμου, τότε μετατρέπει κάθε φυσική νότα σε δ ί ε σ η.

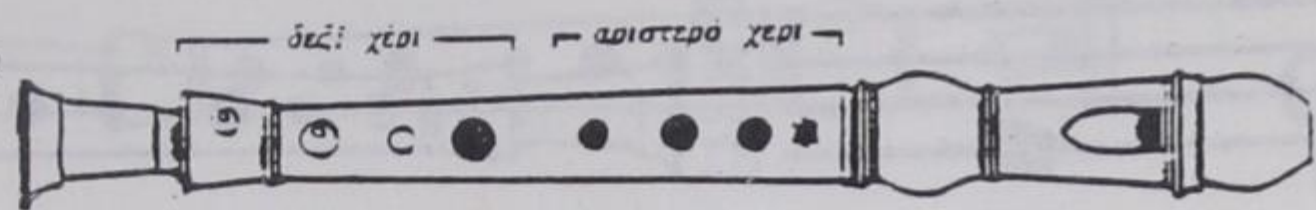
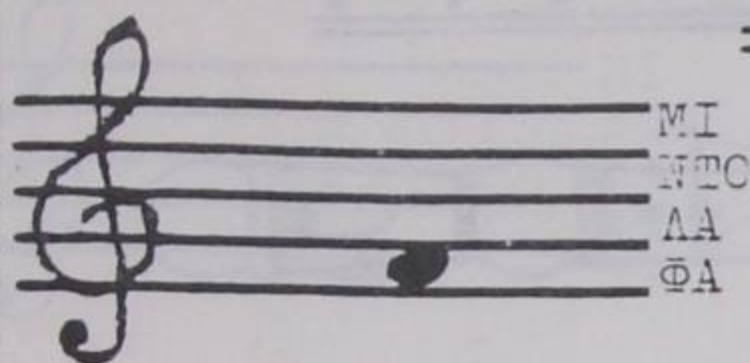
Το σημάδι αυτό (◡) λέγεται κ ο ρ ώ ν α. Σημαίνει ότι μπορείς να κρατήσεις τη νότα που είναι από κάτω λίγο περισσότερο.

Ο Ι Ν Ο Τ Ε Σ

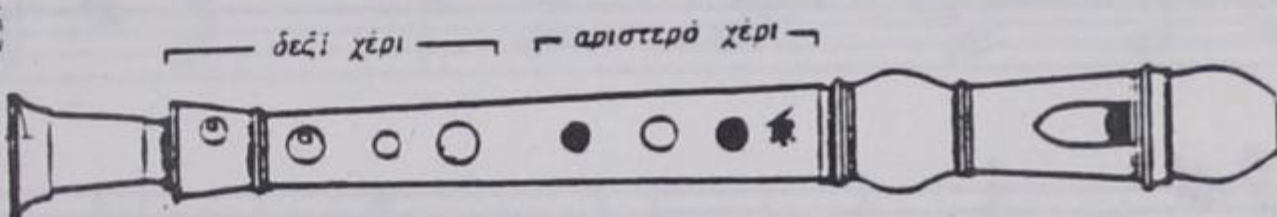
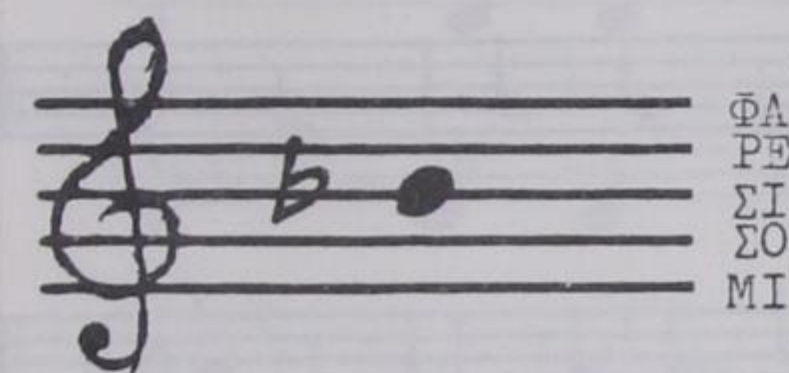
Οι μαύροι κύκλοι συμβολίζουν κλειστές τρύπες, οι άσπροι ανοιχτές.

Η νότα Φ Α

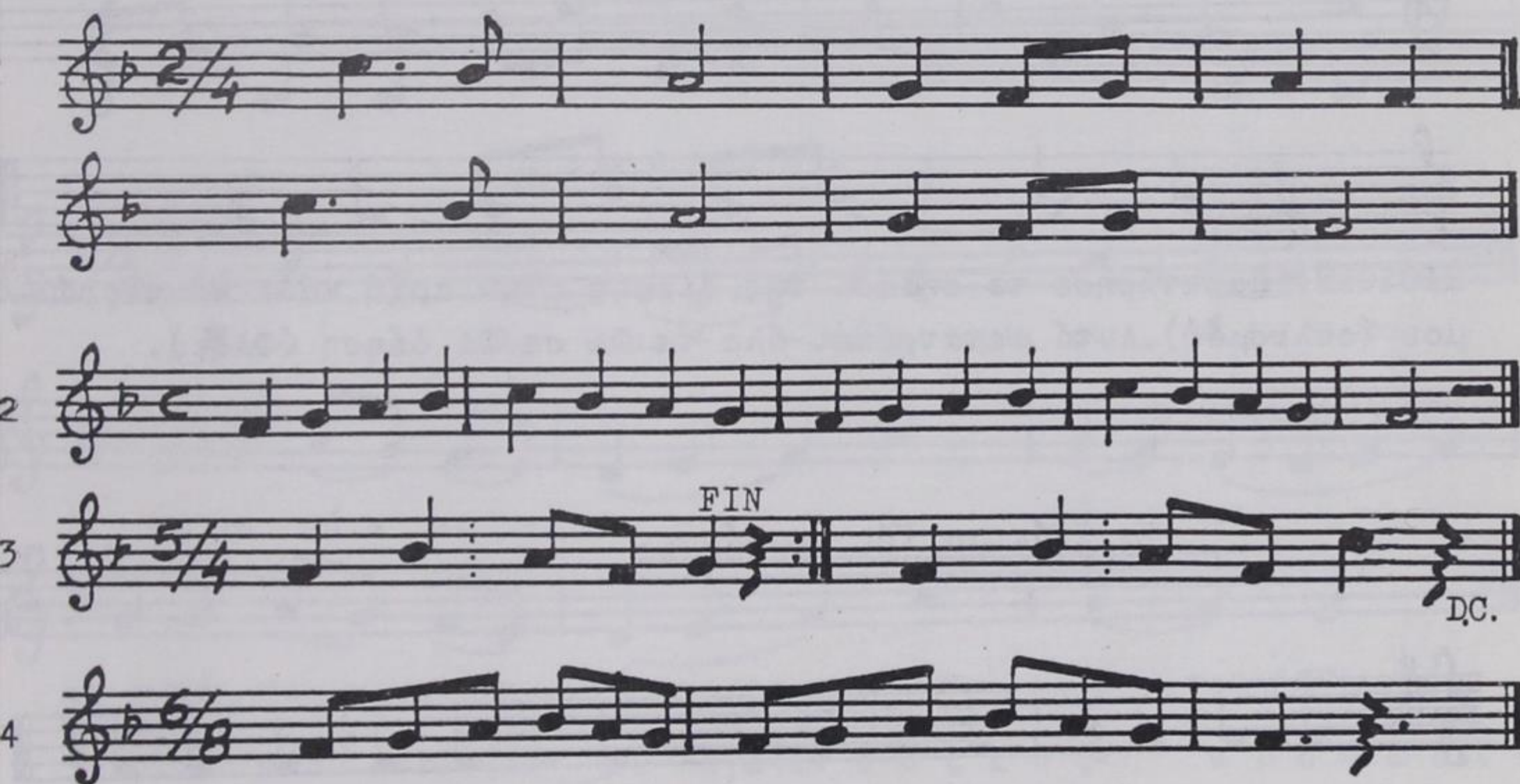

και

Η νότα Σ Ι^b

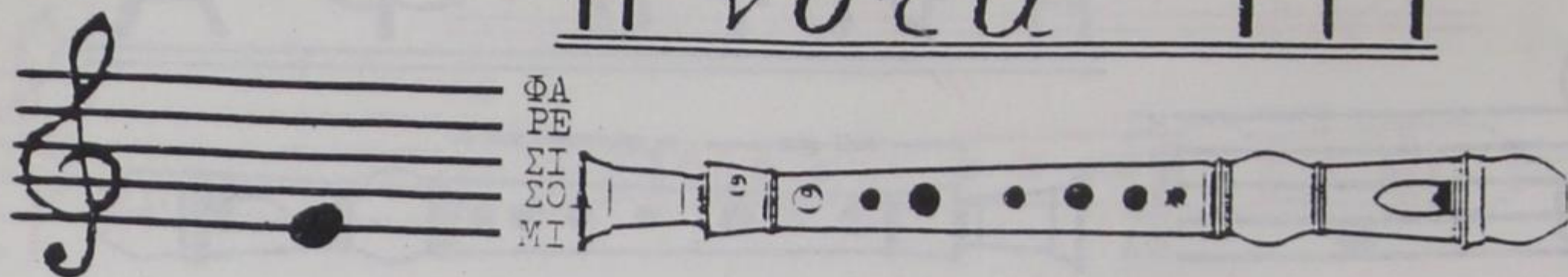
Α σ κ ή σ ε ι ς κ α ι μ ε λ ω δ ί ε ς

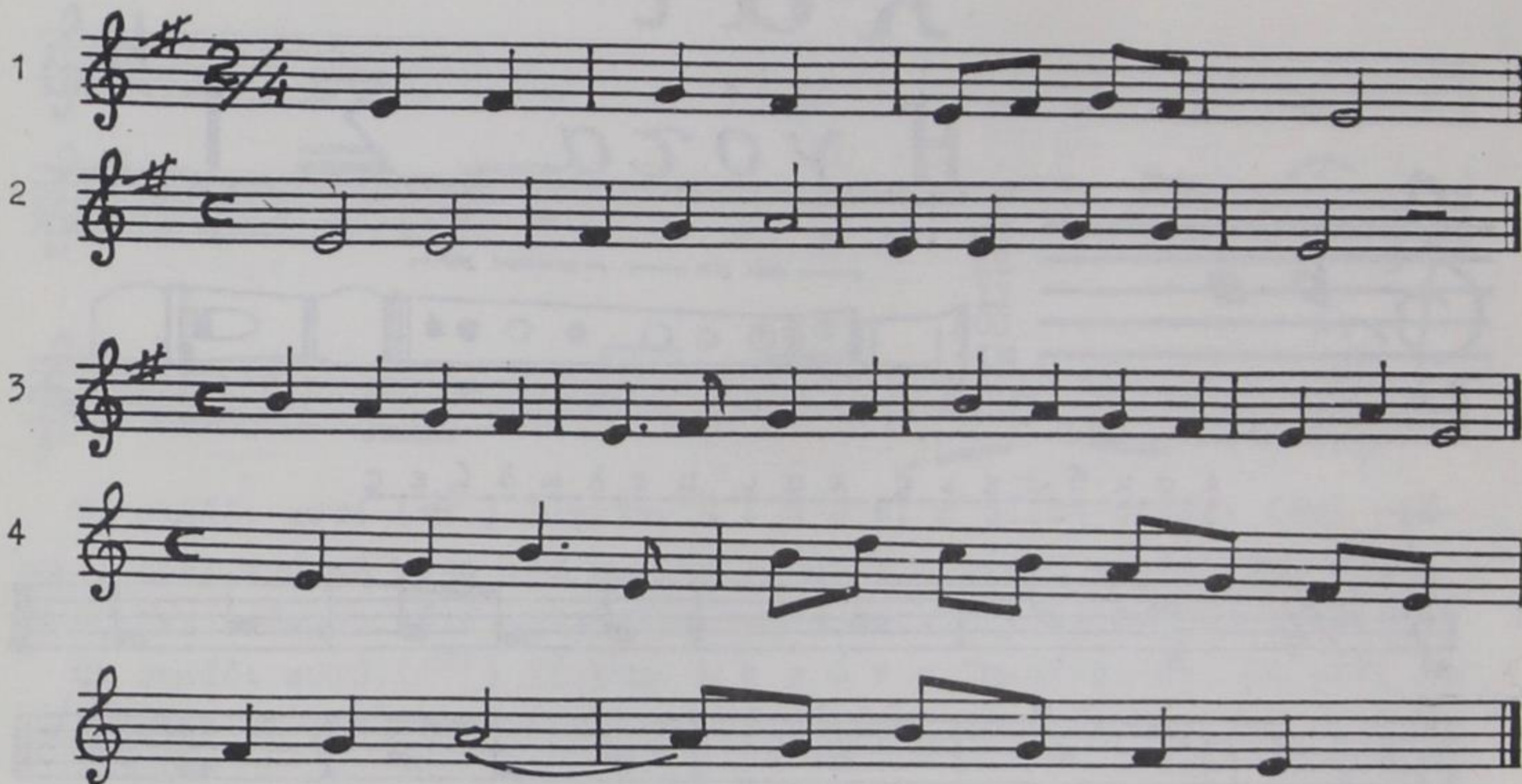
Το σημάδι αυτό ($\flat$) λέγεται ύ φ ε σ η. Η ύφεση βαρύνει (δηλ. κατε-
βάζει) κάθε φυσική νότα ένα ημιτόνιο. Όταν η ύφεση είναι στην αρχή
του πενταγράμμου, τότε μετατρέπει κάθε φυσική νότα σε ύφεση.

Το σημάδι D.C. (DA CAPO = εξ αρχής) σημαίνει ότι θα γίνει επανάληψη
όλου του κομματιού από την αρχή μέχρι τη λέξη FIN.

Η νότα ΜΙ

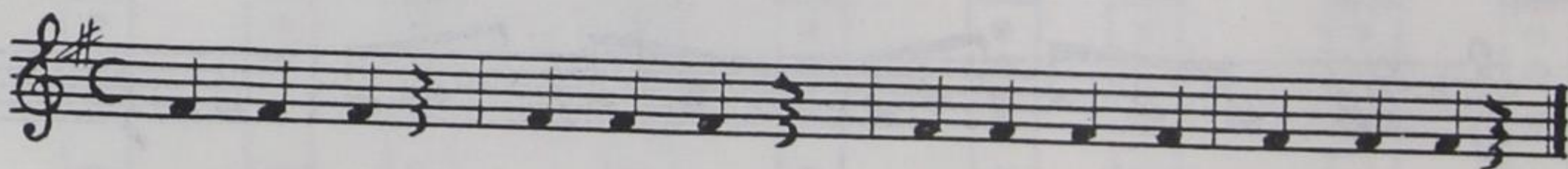

Α σ κ ή σ ε ι ς

ΠΡΟΣΟΧΗ: Παρατήρησε τα σημάδι της δέσης στην αρχή κάθε πενταγράμμου (οπλισμός). Αυτά μετατρέπει όλα τα ΦΑ σε ΦΑ δέση (ΦΑ~~*~~).

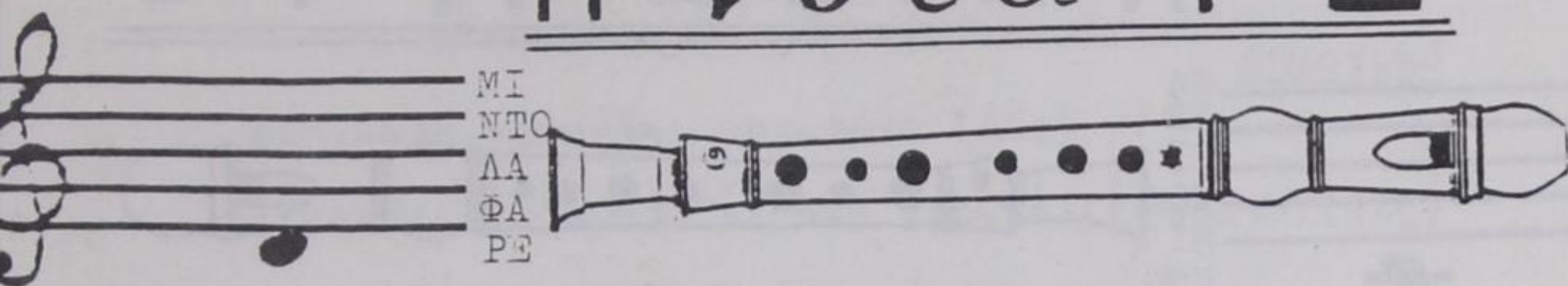
Το χτύπημα της καμπάνας.

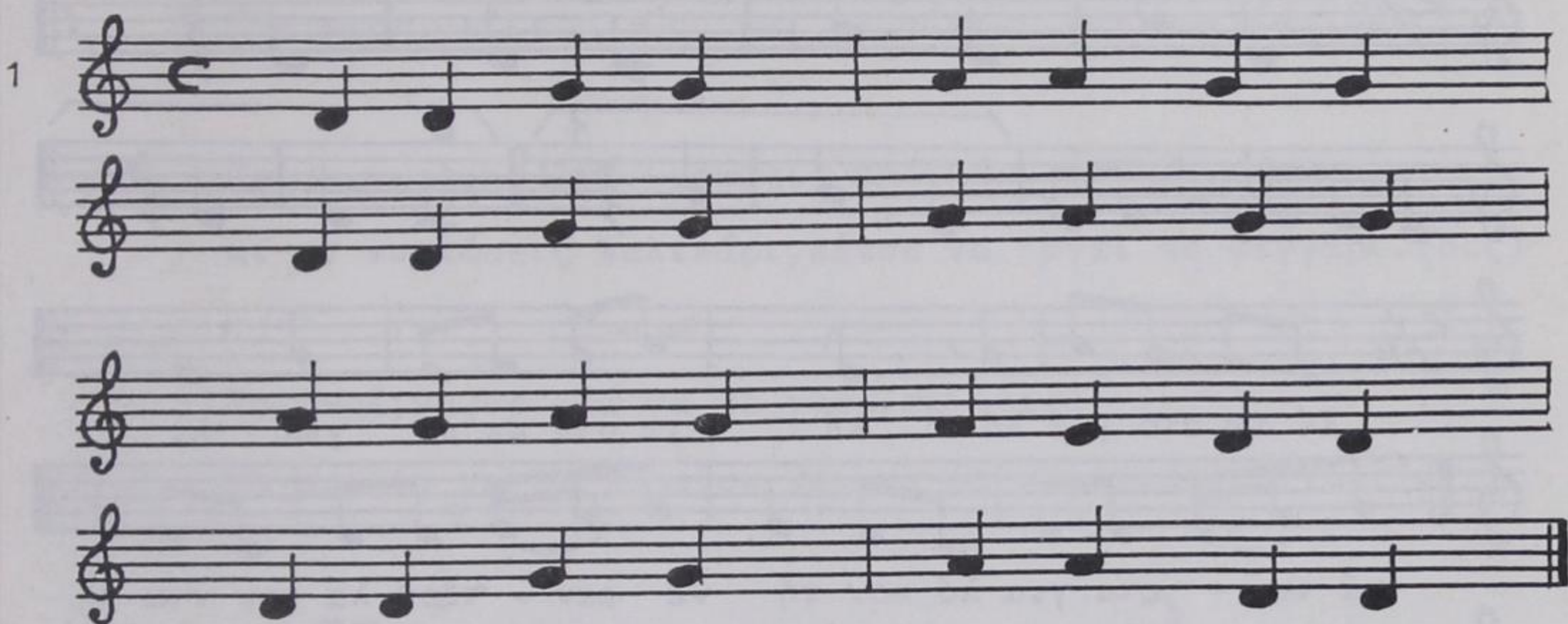
Όταν σηκώνεις όποιο δάχτυλο χρειάζεται για να παίζεις τις νότες, μην το πας ψηλά πολύ. Ίσα - ίσα να ξεσκεπάσεις την τρύπα και να μπορείς να την ξανακλείσεις αμέσως.

Η φλογέρα σου πρέπει να κρατιέται ψηλά και να μη σημαδεύει τα γόνατά σου.

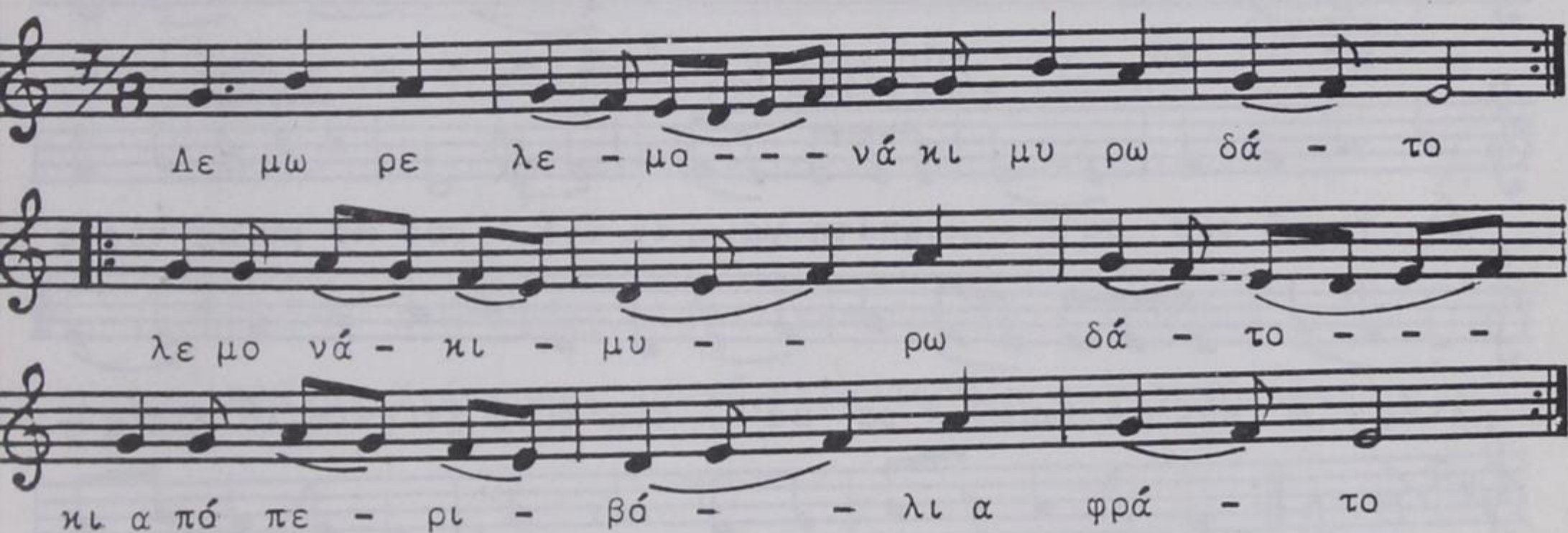
Η νότα ΡΕ

Α σ κ ή σ ε ι ς

Λ ε μ ο ν ά κ ι

Το σημάδι αυτό () λέγεται σ ύ ζ ε υ ξ η π ρ ο σ ω δ ί -

α ς. Γράφεται πάνω ή κάτω από δυο ή περισσότερες νότες με διαφορε -

τική οξύτητα και σημαίνει ότι οι νότες που περιλαμβάνονται σ' αυτή

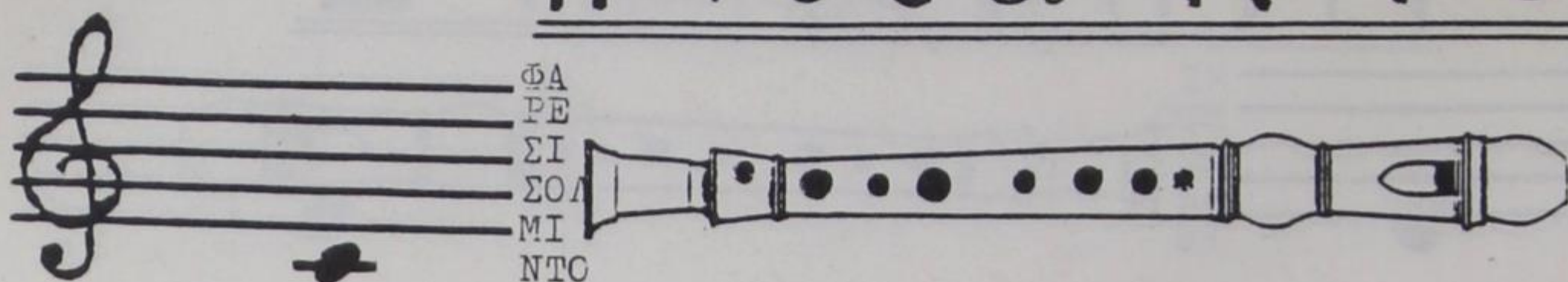
θα εκτελεστούν ε ν ω μ έ ν α, χωρίς καμιά διακοπή. Στο τραγούδι και

στη φλογέρα αυτή η σειρά των φθόγγων εκτελείται με μια αναπνοή. Με τη

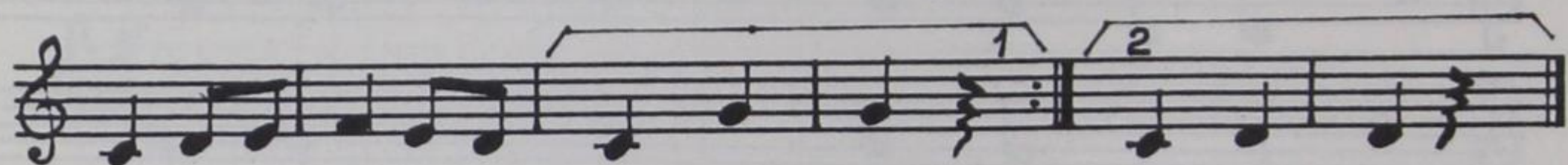
φλογέρα δεν ξαναλέμε "ΤΟΥ", εκτός από την πρώτη νότα.

Ο τρόπος αυτός της εκτελέσεως των φθογγοσήμων λέγεται LEGATO.

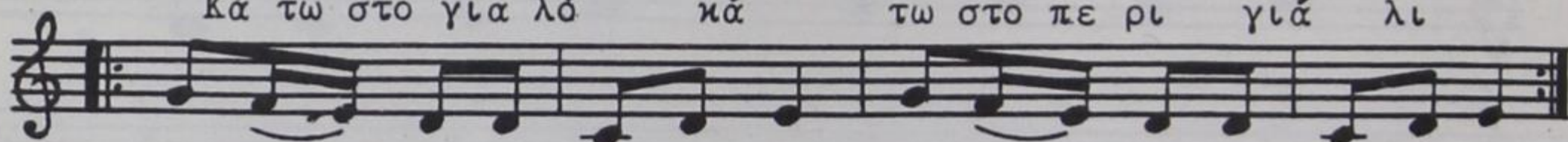
Η νότα ΝΤΟ

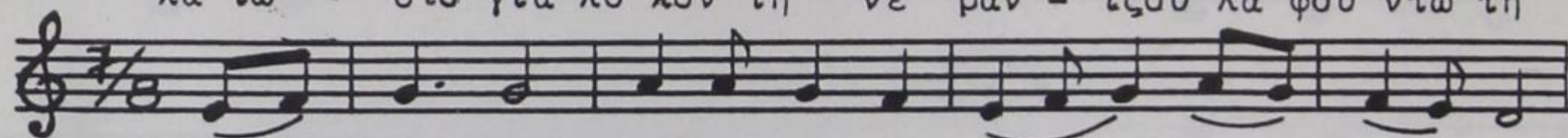
Α σ κ ή σ ε ι ς και μ ε λ ω δ ί ε ς

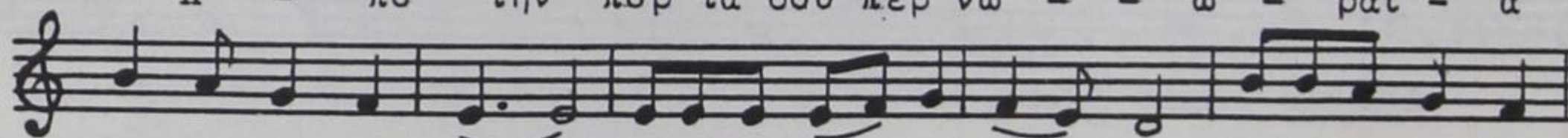
Κά τω στο για λό κά τω στο πε ρι γιά λι

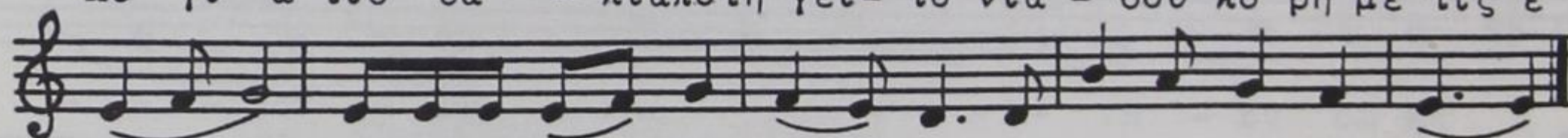
κά τω - στο για λό κον τή νε ραν - τζού λα φου ντω τή

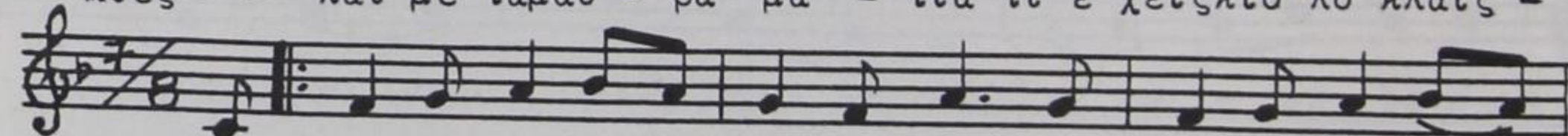
Α - πό την πόρ τα σου περ νώ - - ω - ραί - α

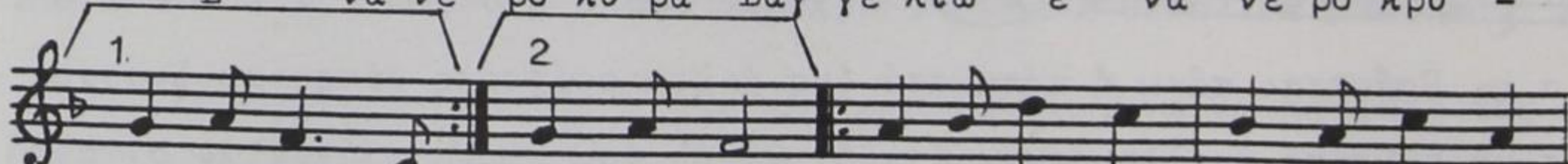
Αι γι ώ τισ σα - κια πό τη γει - το νιά - σου κό ρη με τισ ε

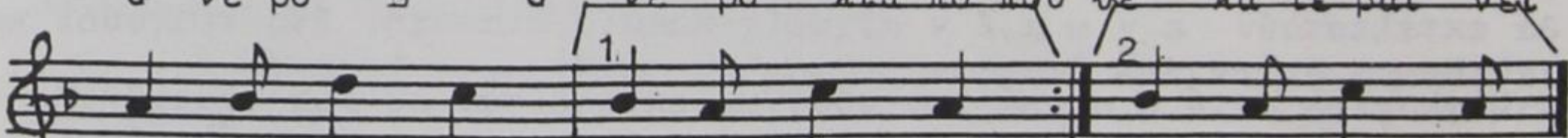
λιές - - και με τα μαύ - ρα μά - τια τι έ χει σκιό λο κλαις -

Έ να νε ρό κυ ρα Βαγ γε λιώ έ να νε ρό κρύ -

ο νε ρό Ε ο νε ρό κια πό πού θε κα τε βαί νει

Βαγ γε λιώ μου παι νε μέ νη παι νε μέ νη.

Το λεμονάκι.

Δημοτικό

Δε-,μωρέ,λεμονάκι μυρωδάτο (δισ)

λεμονάκι μυρωδάτο κι από περιβόλι αφράτο.(δισ)

Μη,μωρέ,μην παραμυρίζεις τόσο (δισ)

Μην παραμυρίζεις τόσο και με κάνεις και νυχτώσω.(δισ)

Κι αν,μωρέ,κι αν νυχτώσεις παλικάρι (δισ)

κι αν νυχτώσεις παλικάρι,κάτσε να 'βγει το φεγγάρι.(δισ)

Να,μωρέ,να σε ιδώ να σε γνωρίσω (δισ)

να σε ιδώ να σε γνωρίσω και να σε καλοκαρδίσω.(δισ)

Κάτω στο γιαλό.

Δημοτικό

Κάτω στο γιαλό,κάτω στο περιγιάλι (δισ)

κάτω στο γιαλό κοντή,νεραντζούλα φουντωτή.(δισ)

Πλέναν Χιώτισσες,πλεναν παπαδοπούλες (δισ)

πλέναν Χιώτισσες κοντή,νεραντζούλα φουντωτή.(δισ)

Και μια Χιώτισσα μικρή παπαδοπούλα (δισ)

και μια Χιώτισσα κοντή,νεραντζούλα φουντωτή.(δισ)

Έπλεν' άπλωνε και με την άμμο παίζει (δισ)

έπλεν' άπλωνε κοντή,νεραντζούλα φουντωτή.(δισ)

Αιγιώτισσα.

Δημοτικό

Από την πόρτα σου περνώ,ωραία Αιγιώτισσα
κι από τη γειτονιά σου,κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια τι έχεις κι όλο κλαίς.

Κι αν έχεις μάνα μάγισσα,ωραία Αιγιώτισσα,
τα μάγια δε με πιάνουν,κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια τι έχεις κι όλο κλαίς.

Θα πάρω αερόπλανο,ωραία Αιγιώτισσα
και θα 'ρθω να σε κλέψω,κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια τι έχεις κι όλο κλαίς.

Η Βαγγελιώ.

Δημοτικό

Ένα νερό,κυρα-Βαγγελιώ,ένα νερό κρύο νερό (δισ)
γιε μ' και πούθε κατεβαίνει,Βαγγελιώ μου παινεμένη. (δισ)

Από γκρεμό,κυρα-Βαγγελιώ,από γκρεμό γκρεμίζεται (δισ)
σε περιβολάκι μπαίνει,Βαγγελιώ μου παινεμένη. (δισ)

Ποτίζει δέ,κυρα-Βαγγελιώ,ποτίζει δέντρα και κλαδιά (δισ)
γιε μ' ποτίζει λεμονίτσες,για χαρά σας κοπελίτσες. (δισ)

Ποτίζει κι έ,κυρα-Βαγγελιώ,ποτίζει κι ένα αγιόκλημα (δισ)
γιε μ' που κάνει το σταφύλι,σαν της Βαγγελιώς τα χείλη. (δισ)

Όποιος το κό,κυρα-Βαγγελιώ,όποιος το κόβει κόβεται (δισ)
γιε μ' κι όποιος το τρώει πεθαίνει,Βαγγελιώ μου παινεμένη. (δισ)

Β' μέρος

Σε υμνούμεν.

Εκκλ. μελωδία

Εναρμόνιση: ΧΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

A
B

Σε υ - μνού - - - - - μεν,

A
B

Σε - - - - - ευ λο γού - μεν -

A
B

Σοι ευ χα ρι στού μεν Κύ - - - - -

A
B

ρι - - - - - ε και - - - - - δε δ με

A
B

θά - σου ο θε ός η - - - - - μών.

Συ σου κόσμους κυβερνάς.

Α. Αργυρόπουλου

A. BITTER

3/4

Συ που κό - σμούς κυ - βερ νάς
 και ζω ή - παν τού - σκορ πάς
 άκου τού τη τη στιγ - μή
 των παι διών - Σου τη - φω νή.

1

Συ που κόσμους κυβερνάς
 και ζωή παντού σκορπάς
 άκου τούτη τη στιγμή
 των παιδιών Σου τη φωνή.

2

Φώτιζέ μας την ψυχή
 στο καλό στην αρετή
 δίνε μας από ψηλά
 θάρρος, δύναμη, χαρά.

3

Για να ζούμε εδώ στη γη
 με γαλήνη με τιμή
 και να υμνούμε αιώνια Σε
 Πάνσοφε, Δημιουργέ.

Η Σ η μ α ί α .

Στ. Σπεράντσα

Α. Αργυρόπουλου

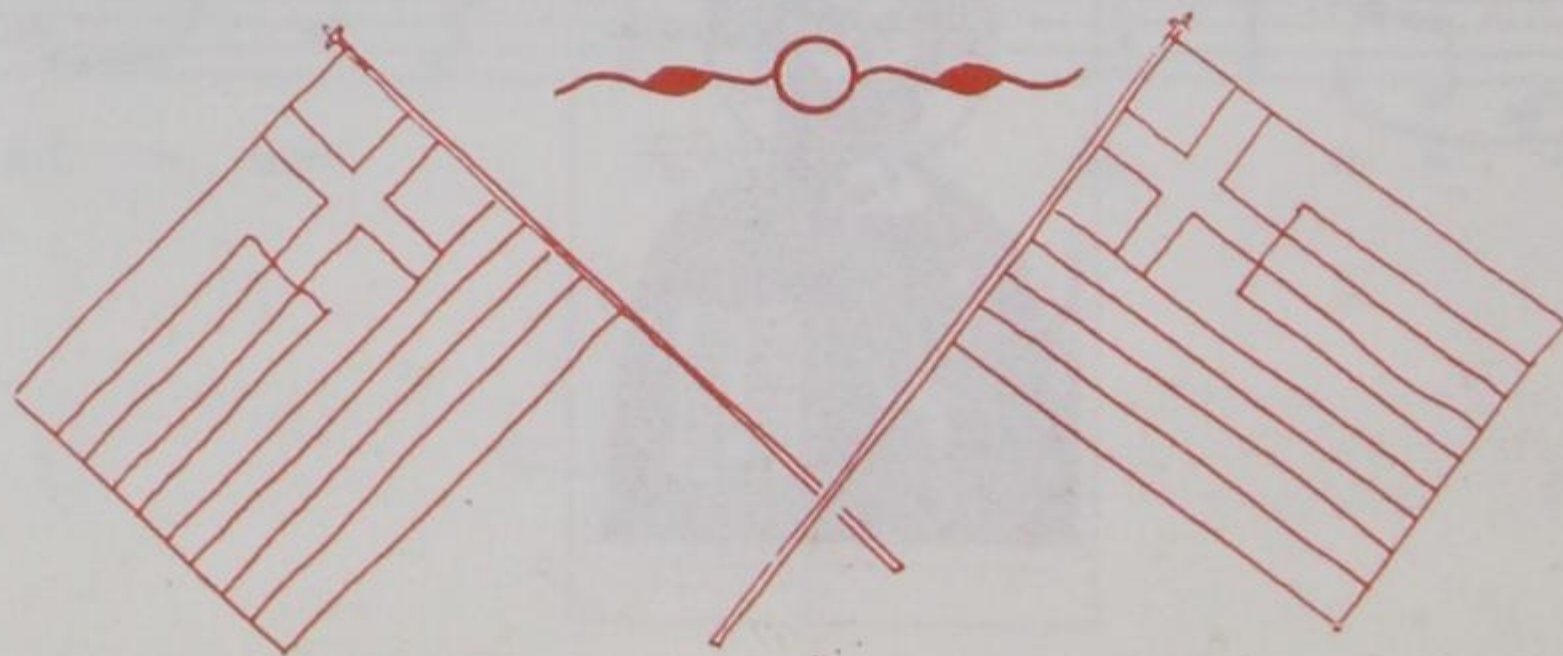
Μέ σα μας βαθιά για σέ να μια λα χτά ρα πά ντα
 ζει την πα τρί δα συμ βο λή ζεις και τη λευ τε ριά μα
 ζι. Γα λα νό λευ κη η θω ριά σου και φα ντά ζεις μες στο
 νου σαν το κύ μα σαν το γέ - λιο του πε
 λάου και τ' ου ρα νού σαν το νού.

1
 Μέσα μας βαθιά για σένα
 μια λαχτάρα πάντα ζει
 την πατρίδα συμβολίζεις
 και τη λευτεριά μαζί.

2
 Γαλανόλευκη η θωριά σου
 και φαντάζεις μες στο νου
 σαν το κύμα, σαν το γέλιο
 (του πελάου και τ' ουρανού) 2

3
 Της τιμής και της ανδρείας
 την αστείρευτη πηγή
 του λευκού σταυρού σου η χάρη
 δυναμώνει κι ευλογεί.

4
 Κι όσοι χάνονται για σένα
 σπώντας σίδερα βαριά
 ξεψυχούν και τραγουδούνε
 ("Χαίρε ω χαίρε ελευθεριά".) 2

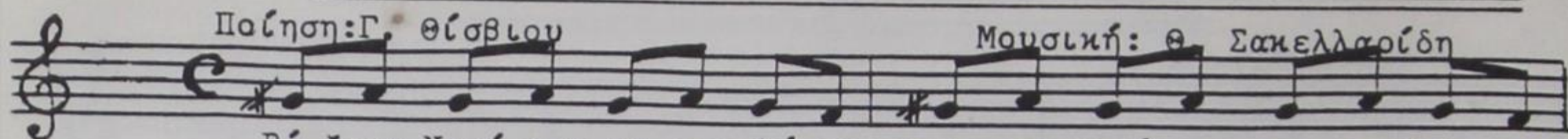
28^η Οκτωβρίου

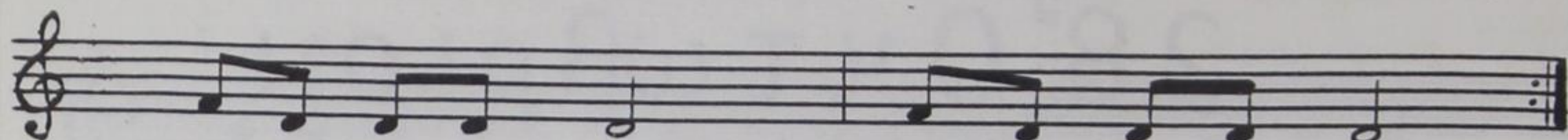
Βάζει ο Ντούτσε τη στολή του.

Ποίηση: Γ. Θίσβιου

Μουσική: Θ. Σακελλαρίδη

Βά ζειο Ντού τσε τη στο λή του και τη σκού φια την κα λή του
και μια νύ χτα με φεγ γάρ ρι την Ελ λά δα πάει να πάρει

μ'ό λα τα φτε ρά, μ'ό λα τα φτε ρά
βρε το φου κα ρά, βρε το φου κα ρά.

Ωχ! Τον τσο λιά μας το λε βέ ντη βρί σκει στα βου νά

και τα ρά ζει τον α φέ ντη το μα κα ρο νά!

Αχ Τσι ά νο θα τρε λα θώ Τσι ά νο με την Ελ

λά δα ποιος μου εί πε να τα βά - νω -

Βάζει ο Ντούτσε τη στολή του και τη σκούφια την καλή του
μ' όλα τα φτερά, μ' όλα τα φτερά
και μια νύχτα με φεγγάρι την Ελλάδα πάει να πάρει,
βρε το φουκαρά, βρε το φουκαρά!

Ωχ! Τον τσολιά μας το λεβέντη βρίσκει στα βουνά
και τaráζει τον αφέντη το μακαρονά! (Αχ! Τσιάνο,
θα τρελαθώ Τσιάνο, με την Ελλάδα ποιος μου είπε να τα βάνω!) (δισ)

Ξεκινάει την άλλη μέρα μα και πάλι ακούει " αέρα "
από τον τσολιά, από τον τσολιά.
Δρόμο παίρνει και δρομάκι και πηδάει το ποταμάκι,
ξέρει τη δουλειά, ξέρει τη δουλειά.

Το ευζωνάκι.

Εν δυο εν δυο φου στα νέ λα τσα ρούχι φούντα φέσι κα
 μάρι λε βεν τιά πε ρη φά νεια σης Πίν δου ψη λά τις κορφές
 Πίν δου ψη λά τις κορφές ε γώ είμ'ε γώ, ευ ζω νάκι γορ
 γό που οι Ι τα λοί σαν βγουν μπρο στά - μου -
 ευ θύς μπο ρεί, ε γώ αυ θω ρεί
 να φταρ νι στώ να πέ σουν χά - μου -

Εν δυο, εν δυο

φουστανέλα τσαρούχι φούντα φέσι

καμάρι λεβεντιά περηφάνεια

στης Πίνδου ψηλά τις κορφές (δεις)

Εν δυο, εν δυο

κι αμέσως με μία κλοτσιά

πετάξαμε τους Ιταλιάνους

και μπήκαμε στην Κορυτσά (δεις)

Ρεφρέν*

Εγώ είμ' εγώ, ευζωνάκι γοργό

που οι Ιταλοί σαν βγουν μπροστά μου

ευθύς μπορεί, εγώ αυθωρεί

να φταρνιστώ να πέσουν χάμου.

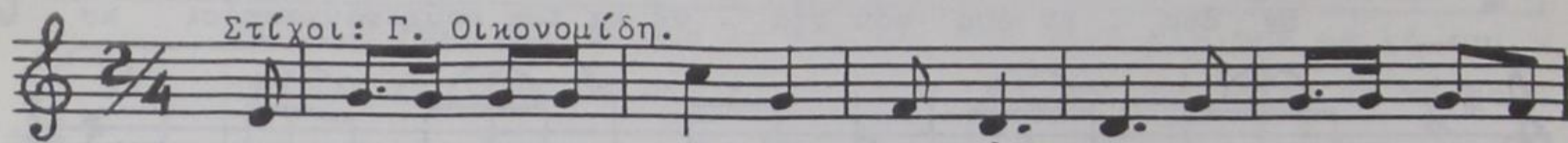
* Σημ: Ρεφρέν = Στροφή που λέγεται επανειλημμένα.

Οι στίχοι είναι από το Αναγνωστικό Δ' δημοτικού του ΟΕΔΒ εκδ. 1978.

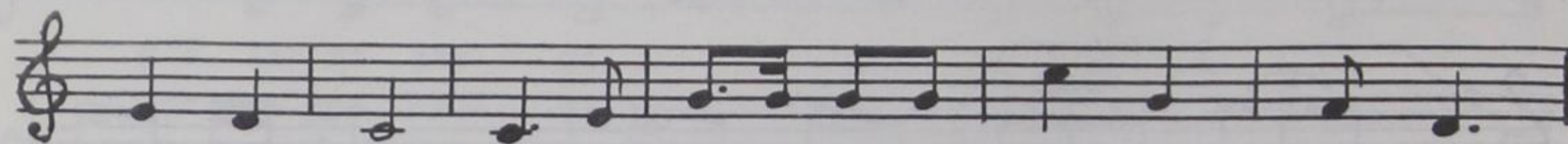
Η μουσική από το γνωστό στρατ. εμβατήριο.

Κορόιδο Μουσολίνι.

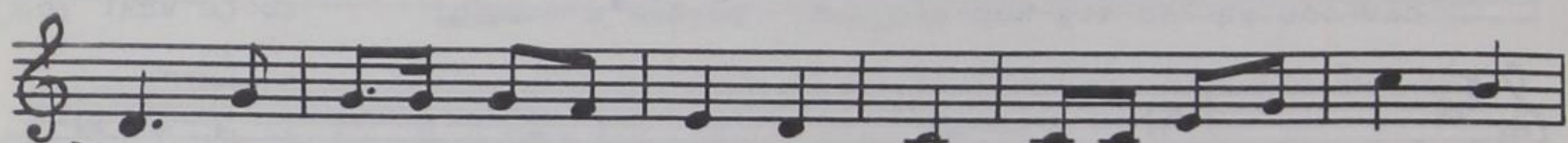
Στίχοι: Γ. Οικονομίδης.

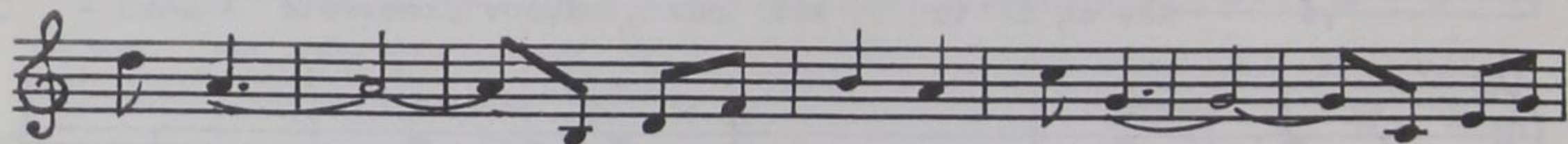
Με το χαμό γελο στα χείλη - παν οι φαντάροι

μας μπροστά - και γίναν οι Ιταλοί ρε ζίλι

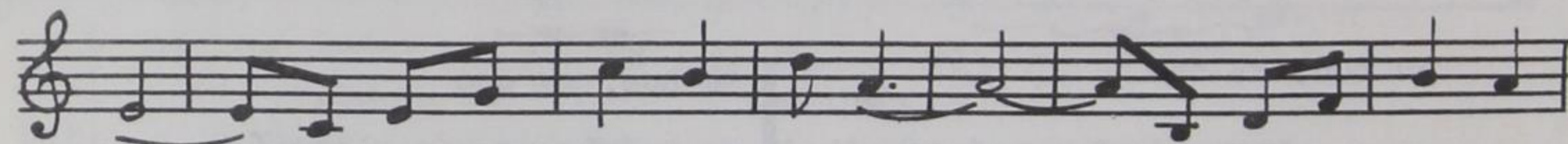
- για τί η καρδιά τους δε βαστά. - Κορόιδο Μουσολί

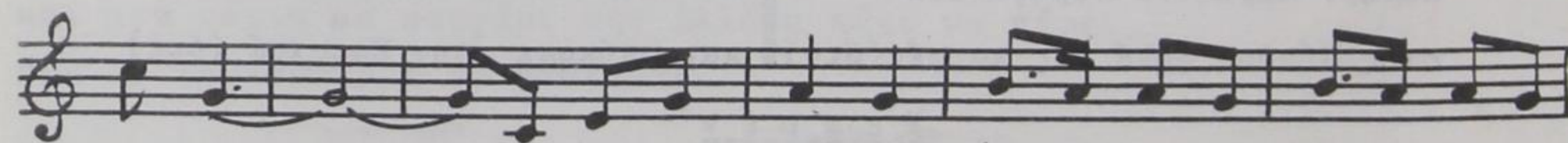
νι - - κα νέ νας δε θα μείνει - - εσύ κα

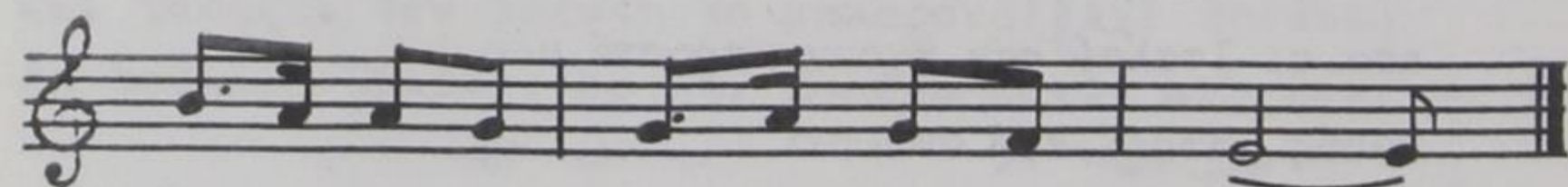
η γελοία η φασιστική Ιταλία τρέμετ' όλοι το χα

κί - δεν έχεις διόλου μπέσα - - κι όταν θα μπορού με

μέσα - - ακόμα και στη Ρώμη γαλανόλευκη θα ι

ψώ σου μεσημάια ελλη νι κή -

Κορόιδο Μουσολίνι.

Με το χαμόγελο στα χείλη
παν οι φαντάροι μας μπροστά
και γίναν οι Ιταλοί ρεζίλι,
γιατί η καρδιά τους δε βαστά.

Ρ_ε_φ_ρ_έ_ν

Κορόιδο Μουσολίνι, κανένας δε θα μένει,
εσύ και η γελοία, η φασιστική Ιταλία,
τρέμετε όλοι το χακί.
Δεν έχεις διόλου μπέσα κι όταν θα μπούμε μέσα,
ακόμα και στη Ρώμη,
γαλανόλευκη θα υψώσουμε σημαία ελληνική.

Βρέχει και κάτω από την τέντα
δεν κάνουν βήμα προς τα μπρος
και λένε τ' ανακοινωθέντα
φταίει ο κακός μας ο καιρός.

Παιδιά της Ελλάδας

Μ. Τραυφόρου

Μ. Σουγιουλ

1 VOLTA 2 VOLTA

Μες στους
δρόμους τριγυρνάνε οι μανάνες και κοιτάνε ν'αντι κρίςουνε τα παι
διά τους που ορκιστήκαν στο σταθμό όταν χωριστήκαν να νικήσουνε. Μα για
κείνους που 'χουν φύγει και η δόξα τους τυλίγει ως χαιρόμαστε και κα
μιιά ποτέ ως μη κλάψει, κάθε πόνο της ως θάψει κι ως ευχόμαστε: Παι
διά της Ελλάδας παιδιά που σκληρά πολεμάτε πάνω στα βουνά, Παι
διά, στη γλυκειά Παναγιά προσευχόμαστε όλες νά 'ρθετε ξανά
διά - στη γλυκειά Παναγιά προσευχόμαστε όλες να 'ρθετε ξανά

Μες στους δρόμους τριγυρνάνε, οι μανάνες και κοιτάνε, ν'αντικρίσουνε,
τα παιδιά τους που ορκιστήκαν στο σταθμό όταν χωριστήκαν να νικήσουνε.
Μα για κείνους που 'χουν φύγει και η δόξα τους τυλίγει ως χαιρόμαστε
και καμιά ποτέ ως μη κλάψει, κάθε πόνο της ως θάψει κι ως ευχόμαστε:

Π ρ ο σ ε υ

Παιδιά, της Ελλάδας παιδιά, που σκληρά πολεμάτε πάνω στα βουνά,
Παιδιά, στη γλυκειά Παναγιά προσευχόμαστε όλες νά 'ρθετε ξανά.

Λέω σ' όσες αγαπούνε και για κάποιον ξενυχτούνε και στενάζουνε,
πως η πίκρα κι η τρεμούλα σε μια κύρια ελληνοπούλα δεν ταιριάζουνε
Ελληνίδες του Ζαλόγγου και της πόλης και του λόγγου και Πλακιώτισσες
όσο κι αν πικρά πονούμε, υπερήφανα ως πούμε, σαν Σουλιώτισσες:

Παιδιά ...

Στο τέλος: Με της νίκης τα κλαδιά, σας προσμένουμε παιδιά.

Πολυτεχνεῖο

Ο δρόμος

Προσαρμογή: Χ. Οικονόμου

Στίχοι: Κ. Μητροπούλου

Μουσική: Μ. Λοΐζου

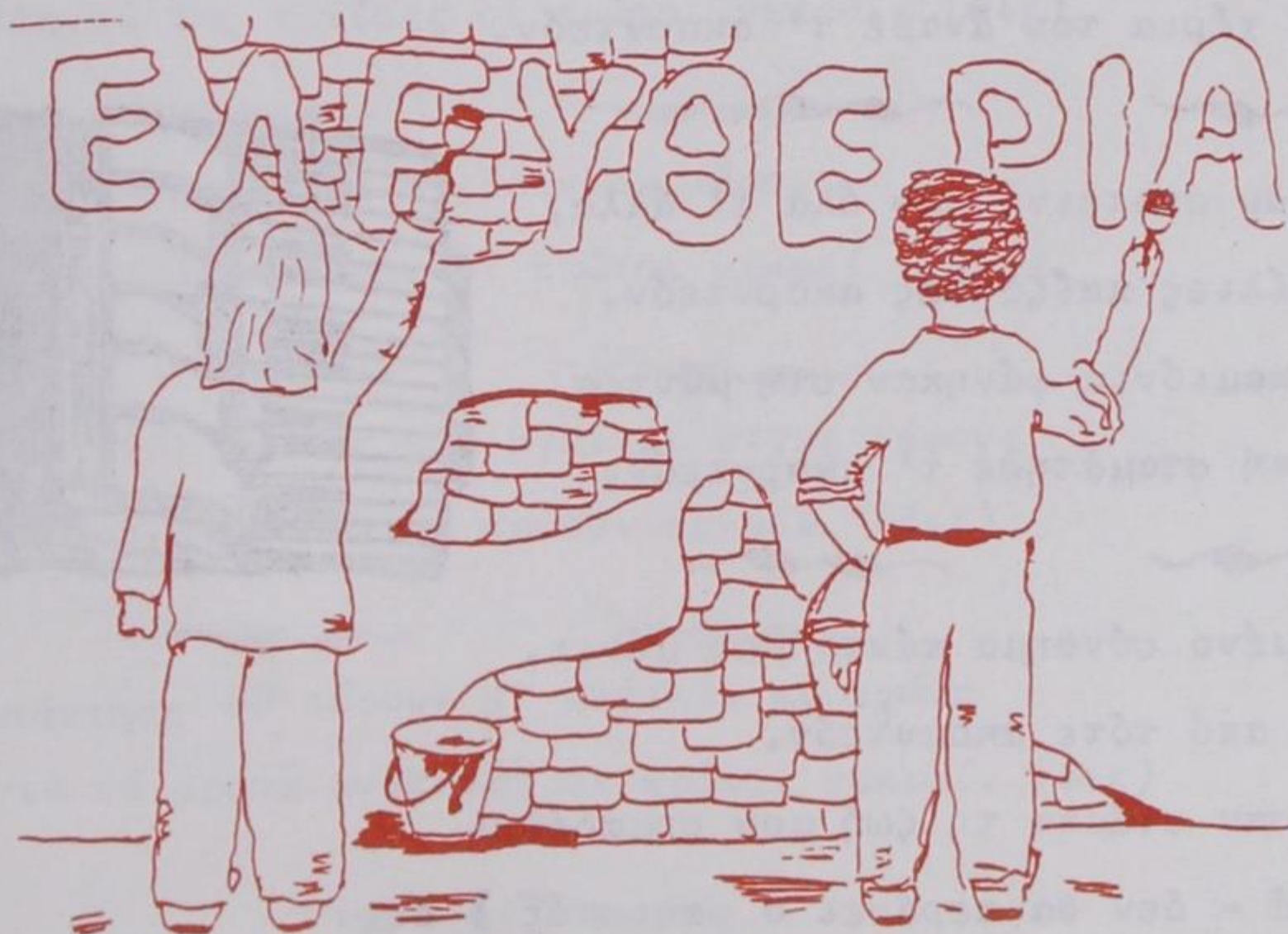
Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία -
κάποιος την έγραψε στον τόχο με μπογιά -
ήταν μια λέξη μοναχά ελευθερία -
κιέ πειτα είπαν πως την έγραψαν παιδιά Λα ρα λα
λα λα λα ρα λα λα λα λα λα ρα λα λα λα
λα λα λα ρα λα λα λα λα λα -
λα λα λα ρα λα λα λα λα λα ρα λα λα λα
λα λα λα ρα λα λα λα λα λα -

Ο δρόμος.

Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία
κάποιος την έγραψε στον τοίχο με μπογιά,
ήταν μια λέξη μοναχά " Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Α "
κι έπειτα είπαν πως την έγραψαν παιδιά.
Λα ρα λα ...

Ύστερα κύλησ' ο καιρός κι η ιστορία
πέρασε εύκολα απ' τη μνήμη στην καρδιά
ο τοίχος έγραφε: " Μοναδική ευκαιρία,
εντός πωλούνται πάσης φύσεως υλικά."
Λα ρα λα ...

Τις Κυριακές από νωρίς στα καφενεία
κι έπειτα γήπεδο,στοιχήματα καυγά,
ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία
κι είπανε όμως πως την έγραψαν παιδιά.
Λα ρα λα ...

Τ' ακορντεόν.

Στίχοι: Γ. Νεγρεπόντη Μουσική: Μ. Λοΐζου

Μμ - - - - -

- - - - - Στη γει το νιά μου την πα
- - - - - Ό ταν τρα γού δα γε φτυ

λιά εί χα ένα φί λο - που ή ξε ρε και έ παι
στός ή ταν ο ή λιος - φω τιές στα χέ ρια του ά να

ζε α κορντε όν -
βε τ'α κορντε όν -

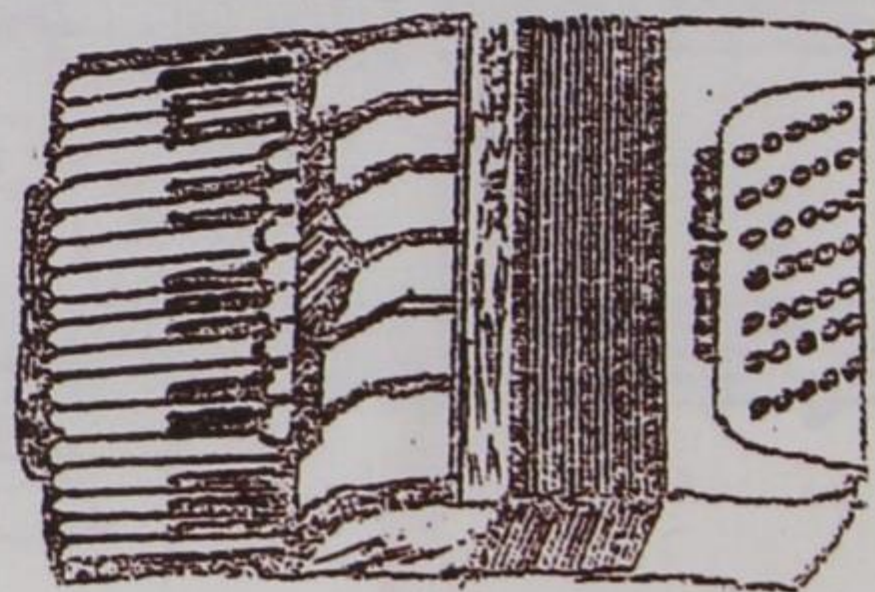
Στη γειτονιά μου την παλιά, είχα ένα φίλο
που ήξερε και έπαιζε ακορντεόν.

Όταν τραγούδαγε φτυστός ήταν ο ήλιος,
φωτιές στα χέρια του άναβε τ' ακορντεόν.

Μα ένα βράδυ σκοτεινό σαν όλα τ' άλλα,
κράταγε τσίλιες παίζοντας ακορντεόν.
Γερμανικά καμιόνια φάνηκαν στη μάντρα
και μια ριπή σταμάτησε τ' ακορντεόν.

Τ' αρχινισμένο σύνθημα πάντα μου μένει,
όταν ακούω από τότε ακορντεόν.

(Κι έχει σαν στάμπα τη ζωή μου σημαδέψει
δεν θα περά - δεν θα περάσει ο φασισμός) δις.

Πάλης Ξεκίνημα

Μουσική: Μ. Θεοδωράκη

Προσαρμογή: Χρ. Οικονόμου

Ποίηση: Αλ. Παναγούλη

The musical score consists of four staves. The first staff begins with a 2/4 time signature, followed by a key signature change to one flat (B-flat), and then a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody. The third staff also features a 3/4 time signature. The fourth staff concludes the piece with a final 2/4 time signature and a double bar line.

Πά λης ξε κί νη μα νέ οι α γώ νες ο δη
γοί της ελ πί δας οι πρώτοι νε κροί
Πά λης ξε κί νη μα νέ οι α γώ νες ο δη
γοί της ελ πί - δας οι πρώτοι νε κροί

Πάλης ξεκίνημα νέοι αγώνες

οδηγοί της ελπίδας οι πρώτοι νεκροί. (δισ)

Όχι άλλα δάκρυα κλείσαν οι τάφοι

λευτεριάς λίπασμα οι πρώτοι νεκροί. (δισ)

Λουλούδι φωτιάς που βγαίνει στους τάφους

μήνυμα στέλνουν οι πρώτοι νεκροί. (δισ)

Απάντηση θα πάρουν μ' ενότητα κι αγώνα

για νά βρουν ανάπαυση οι πρώτοι νεκροί. (δισ)

Μακεδονιός.

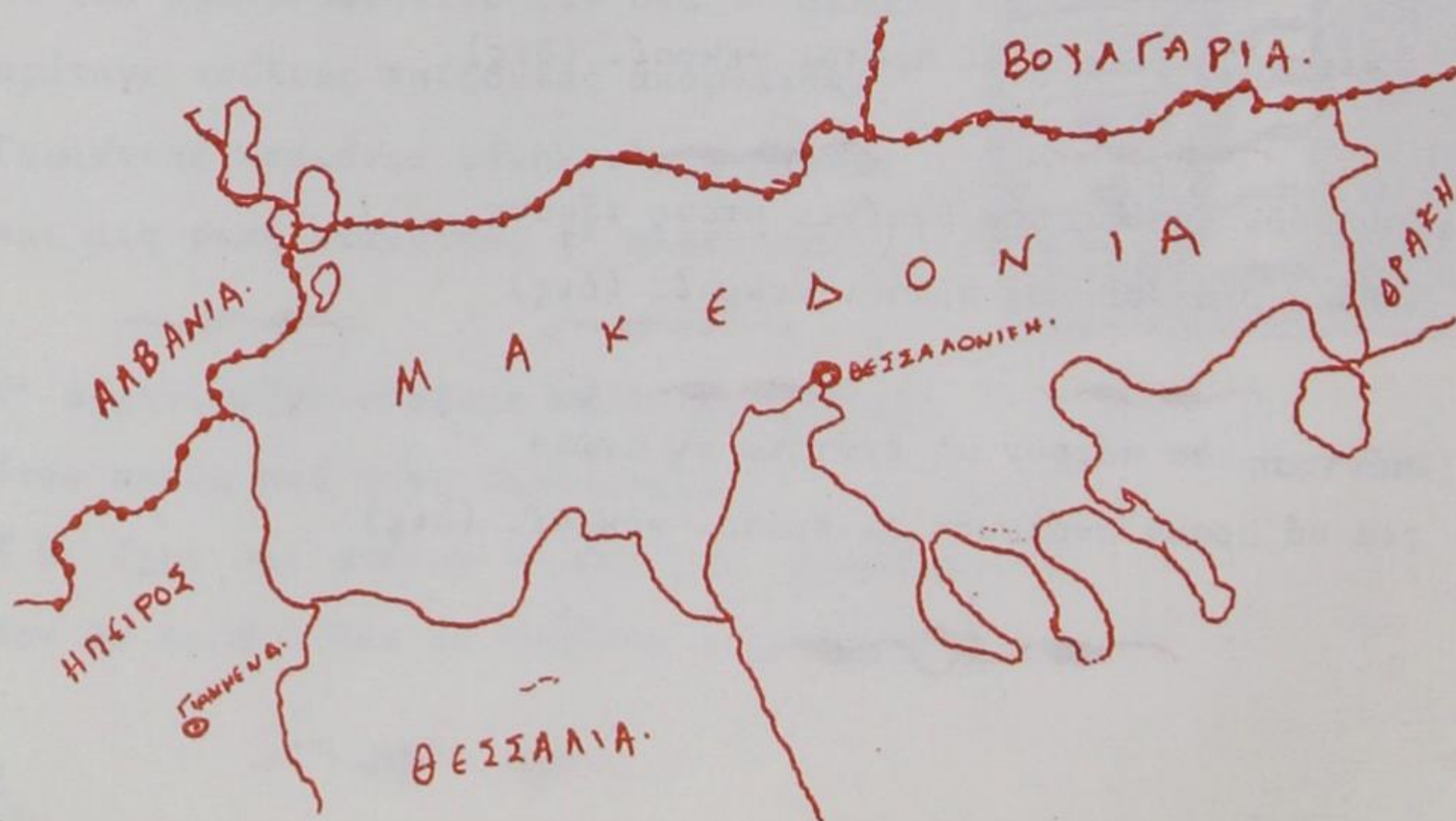
Δημοτικό

Μα κε δο νί α ξα - κου στή - του
Α λε ξάν - δρου η χώ ρα
που έ διω ξες - τον τύ ραν νο -
κι ε λεύ θε ρη - 'σαι τώ ρα.

Μακεδονία ξακουστή του Αλεξάνδρου η χώρα (δισ)
που έδιωξες τον τύραννο κι ελεύθερη 'σαι τώρα (δισ).

Ήσουν και θα 'σαι ελληνική, Ελλήνων το καμάρι (δισ)
κι εμείς σε αντικρίζουμε περήφανοι και πάλι (δισ).

Το διαμαντένιο στέμμα σου για βάλε στο κεφάλι (δισ)
για να φανεί η δόξα σου, Μακεδονία, πάλι (δισ).

Πότε θα κάνει ξαστεριά

Ριζίτικο

Προσαρμογή : Χρ. Οικονόμου

Πο τε θα κά πο τε θα κά - νει - ζα - στε ριά
ε πό τε θα φλε - - βα ρί - - - σει πό
τε - θα - φλε βα - ρί - σει - να - πά - ρω
το - - να πά - ρω - το - ντου φέ - κι μου

Πότε θα κα, πότε θα κάνει ξαστεριά, ε! πότε θα φλεβαρίσει
πότε θα φλεβαρίσει να πάρω το, να πάρω το ντουφέκι μου.

Να πάρω το, να πάρω το ντουφέκι μου, ε! την όμορφη πατρώνα
την όμορφη πατρώνα να κατεβώ, να κατεβώ στον Ομαλό.

Να κατεβώ, να κατεβώ στον Ομαλό, ε! στη στράτα το Μουσούρο
στη στράτα το Μουσούρο, να κάνω μα- να κάνω μάνες δίχως γιους.

Να κάνω μα- να κάνω μάνες δίχως γιους, ε! γυναίκες δίχως άντρες
γυναίκες δίχως άντρες να κάνω και, να κάνω και μωρά παιδιά.

Να κάνω και, να κάνω και μωρά παιδιά, ε! να κλαιν δίχως μανάδες
να κλαιν δίχως μανάδες, πότε θα κα- πότε θα κάνει ξαστεριά.

Όταν σφίγγουν το χέρι.

Γ. Ρίτσου

Μ. Θεοδωράκη

Όταν σφίγγουν το χέρι -

ή λιος εί ναι βέβαιος για τον κόσμο

Όταν χαμογελάνε -

έ να μι κρόχε λι δό - νι

φεύγει μες απ' τ' άγρια γένια τους - ε -

Όταν σκοτώνονται όταν σκοτώνονται - Η ζω

ή τραβάει την α νη φόρα Η ζω ή τρα

βάει την α νη φόρα με ση μαί ες με ση

μαί ες και με τα μπούρ λα - Η ζω ή τρα

βάει την α νη φόρα Η ζω ή τρα βάει την α νη

φόρα με ση μαί ες με ση μαί ες με ση μαί - ες

και με τα μπούρ λα -

Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ.

Ποίηση: Οδυσ. Ελύτη

Μουσική: Μίκη Θεοδωράκη

Της δικαιο σύ νης ή λιε νο - - η τέ -
και μυρ σί νη ε σύ - - δο ξα - - στι κή -
μή πα ρα κα λώ - - σας μη -
μη πα ρα κα λώ σας μη -
μη πα ρα κα λώ σας μη - - - λη σμο νά τε τη
χώ - - ρα μου -

Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ, και μυρσίνη εσύ δοξαστική
μή παρακαλώ σας μη, μη παρακαλώ σας μη,
μη παρακαλώ σας μη λησμονάτε τη χώρα μου.

Αετόμορφα τα έχει τα ψηλά βουνά, στα ηφαίστεια κλήματα σείρά
και τα σπίτια πιο λευκά, και τα σπίτια πιο λευκά,
και τα σπίτια πιο λευκά στου γλαυκού το γειτόνεμα.

Τα πικρά μου χέρια με τον κεραυνό, τα γυρίζω πίσω απ' τον καιρό
τους παλιούς μου φίλους καλώ, τους παλιούς μου φίλους καλώ,
τους παλιούς μου φίλους καλώ με φοβέρες και μ' αίματα.

Το γελαστό παιδί.

Μπ. Μπήαμ (ελλ. Β. Ρώτα)

Μ. Θεοδωράκη

Ἦταν πρῶτ' ἄν γούστου κοντά στη Ροδαυγή
 βγήκα να πάρω γέρα στην ανθισμένη γη.
 Βλέπω μια κόρη κλαίει σπαραχτικά θρηνεί
 σπάζει καρδιά μου χάρη το γελαστό παιδί.
 Είχεν αντρεία και θάρρος και ώνια θα θρη-
 νώ-το πηδάλιο του βήμα το
 γέλιο το γλυκό - Α
 νάθεμα την ώρα κατάρτισι γμήσκο
 τώσαν οι εχθροί μας το γε-λαστό παιδί.

Το γελαστό παιδί.

Ήταν πρωί τ' Αυγούστου, κοντά στη ροδαυγή,
βγήκα να πάρω αγέρα στην ανθισμένη γη.
Βλέπω μια κόρη κλαίει, σπαραχτικά θρηνεί,
σπάσε καρδιά μου ενάθη το γελαστό παιδί.

Είχεν αντρεία και θάρρος κι αιώνια θα θρηνώ,
το πηδηχτό του βήμα, το γέλιο το γλυκό.
Ανάθεμα την ώρα, κατάρα τη στιγμή,
σκοτώσαν οι εχθροί μας, το γελαστό παιδί.

Ω, να 'ταν σκοτωμένο στου αρχηγού το πλάι
και μόνον από βόλι εγγλέζου να 'χε πάει.
Κι απ' απεργία πείνας μέσα στη φυλακή,
θα 'ταν τιμή μου που 'χασα το γελαστό παιδί.

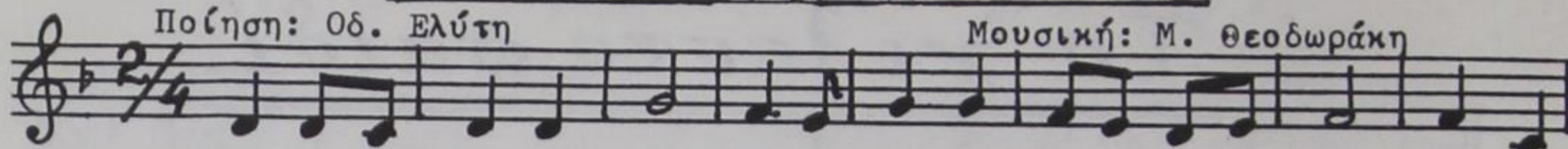
Βασιλικιά μου αγάπη, μ' αγάπη θα στο λέω,
για τ' ό,τι έκανες αιώνια θα σε κλαίω,
γιατί όλους τους εχθρούς μας θα ξέκανες εσύ,
δόξα τιμή στ' αξέχαστο γελαστό παιδί.

Ένα το χελιδόνι.

Ποίηση: Οδ. Ελύτη

Μουσική: Μ. Θεοδωράκη

Χριστουγεννιάτικα

Ασολυπίκιο Χριστουγέννων

Ἦχος Δ'

Μεταγραφή ΧΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

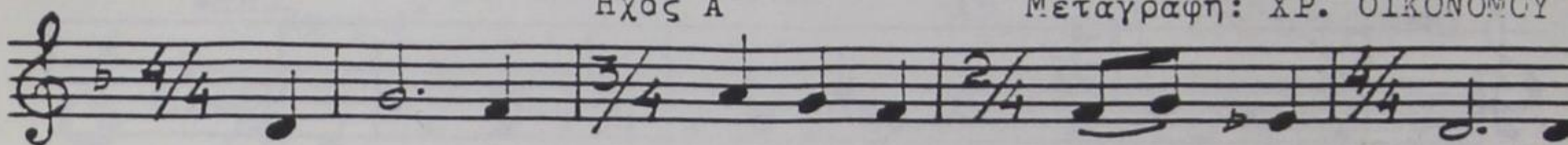
Η Γέν νη σίς Σου Χρι στέ ο θε ός - - η
 μών α νέ - τει λε τω κό σμω το φως το της
 γνώ - - σε ως. Εν αυ τή γαρ οι τοις
 ά στροις λα τρεύ - - ον τες υ πό α
 στέ ρος ε δι δά - - σκον το.
 Σε προ σκυ νείν τον ή λι ον - της δι και ο
 σύ - - νης και σε γι νώ σκειν εξ
 ύ - ψους Α να - το λήν Κύ - - ρι ε -
 δό - ξα - Σοι - -

Χρισπός γεννάται δοξάσατε.

ἤχος Α'

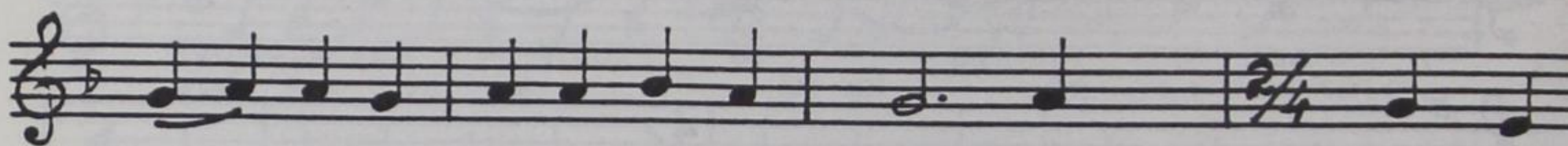
Μεταγραφή: ΧΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Χρι στός γεν νά ται δο ξά - σα τε Χρι

στός εξ ου ρα νῶν - - α πα ντή - σα τε Χρι

στὸς - ἐ πὶ γῆς ὑ ψώ θη τε ἅ σα τε

τω Κυ ρί ω πᾶ - - - σα η γη

καὶ ἐν εὐφροσύνῃ - - νηαὺς μνήσατε -

οί ό τι δε δό - - - ξα - - - - - σται.

Κάλαντα.

Λαϊκά περιοχής Κόνιτσας Καταγραφή: ΧΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

SOL+ LA+

2/4

Χρι στού γεν να Πρω τού γεν να -

RE+ SOL+

πρώ τη γιορ τή του χρό νου. Ε βγά τε για να

LA+ RE+

μά θε τε πως ο Χρι στός γεν νιέ ται.

Χριστούγεννα, Πρωτούγεννα, πρώτη γιορτή του χρόνου.

Εβγάτε για να μάθετε πως ο Χριστός γεννιέται.

Γεννιέται κι ανατρέφεται με μέλι και με γάλα.

Το μέλι το τρων οι άρλונτες το γάλα οι αφεντάδες.

Ανοίξετε τα κοτέτσια* σας τα κατακλειδωμένα,

όστε και μας τους κόπους μας απ' τα χρυσά φλουριά σας.

Εάν είστε από τους πλούσιους φλουριά μην τα λυπάστε

Εάν είστε από τους δευτέρους, τάλιρα και δραχμίτσες

Εάν είστε από τους πάμφτωχους, ένα ζευγάρι κότες.

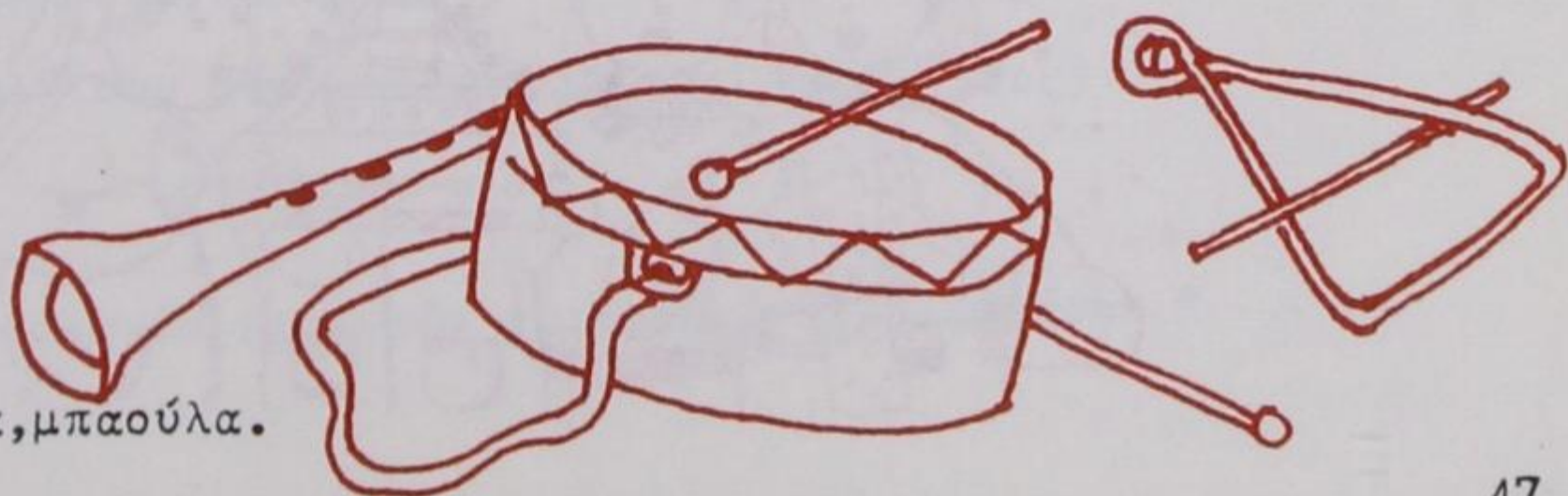
Και σας καληνυχτίζουμε, πέσετε κοιμηθείτε,

λίγον ύπνο πάρετε και πάλι σηκωθείτε.

Την εκκλησία τρέξετε μ' όλη την προθυμία

και του Χριστού ν' ακούσετε τη θεία λειτουργία.

*κοτέτσια = σεντούκια, μπαούλα.

Κάλαντα Χριστουγέννων.

Πανελλήνιο

2/4

Κα λήν η μέ ραν - άρ χο

ντες αν εί, αν εί ναι ο ρι

σμός - σας.

Κ Α Λ Α Ν Τ Α Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Υ Γ Ε Ν Ν Ω Ν

Καλήν ημέραν άρχοντες, αν εί- αν είναι ορισμός σας
Χριστού την θεία γέννηση να πω, να πω στ' αρχοντικό σας

Χριστός γεννάται σήμερον, εν Βη- εν Βηθλεέμ τη πόλει,
οι ουρανοί αγάλλονται χαίρει, χαίρει η κτίσις όλη.

Εν τω σπηλαίω τίκτεται εν φά- εν φάτνη των αλόγων,
ο βασιλεύς των ουρανών και ποι- και ποιητής των όλων.

Σ' αυτό το σπίτι που 'ρθαμε, πέτρα, πέτρα να μη ραγίσει
κι ο νοικοκύρης του σπιτιού, χίλια, χίλια χρόνια να ζήσει.

Κάλαντα των Φώτων

Σή με ρα τα Φώ - τα κι ο φω τι σμός
 η χα ρά με γά - λη κι ο α για σμός
 κα λη μέ ρα κα λη μέ ρα κα
 λή σου μέ ρ'α φέ - ντη με την κυ ρά.

Σήμερα τα Φώτα κι ο φωτισμός
 η χαρά μεγάλη κι ο αγιασμός.
 Κάτω στον Ιορδάνη τον ποταμό
 κάθεται η κυρά μας η Παναγιά.
 Όργανο βαστάει κερί κρατεί
 και τον Άι-Γιάννη παρακαλεί.
 - Άι-Γιάννη αφέντη και βαπτιστή
 βάπτισε κι εμένα Θεού παιδί.
 Ν' ανεβώ επάνω στον ουρανό
 να μαζέψω ρόδα και λίβανο.

Καλημέρα, καλημέρα
 καλή σου μέρ' αφέντη με την κυρά. (δισ)

Από την " Ανθολογία Σχολικών τραγουδιών Α.Σ.Καψάσκη "

Χιόνια στο Καμθαναριό.

FA+ Στίχοι: Στ. Σπεράντζα Γερμανική μελωδία

3/4

Χιόνια στο καμπα - να ριό

DO+

που Χρι στού γεν να - ση μαί νει

FA+

Χιόνια στο καμπα - να ριό

DO+ FA+ DO+ FA+

ξύπνησ' όλο το χω ριό

2/4

Ντιν ντιν νταν ντιν ντιν νταν

FA+ DO+ FA+ DO+

ντιν ντιν νταν ντιν ντιν νταν

Χιόνια στο καμπαναριό, που Χριστούγεννα σημαίνει
χιόνια στο καμπαναριό, ξύπνησ' όλο το χωριό

Ε π ω δ ό ς

Ντιν, ντιν, νταν, ντιν, ντιν, νταν.

Ντιν, ντιν, νταν, ντιν, ντιν, νταν, ντιν, νταν.

Κι όλοι παν στην εκκλησιά, το Χριστό να προσκυνήσουν.
Κι όλοι παν στην εκκλησιά, λάμπει απόψε η Παναγιά.

Τέτοια νύχτα ήταν παιδιά, που γεννήθηκε ο Χριστός μας,
Τέτοια νύχτα ήταν παιδιά κι είχαν χιόνια τα κλαδιά.

Το έλατο.

MODERATO 3/4 FA+ SOL- GERMAN

Ω έλατο, ω έλατο τα φύλλα σου κοι
τά ζω Ω έλατο ω έλατο τα
φύλλα σου κοι τά ζω. Ψυ χές χι λιάδες
φαίνονται ψυ χές που δε μα ραίνονται Ω
έλατο ω έλατο τα φύλλα σου κοι τά ζω.

Τ Ο Ε Λ Α Τ Ο

έλατο ,ω έλατο, τα φύλλα σου κοιτάζω (δισ).

χές χιλιάδες φαίνονται, ψυχές που δε μαραίνονται.

έλατο,ω έλατο, τα φύλλα σου κοιτάζω.

φύλλα σου, τα φύλλα σου, χαρούμενες ελπίδες, (δισ)

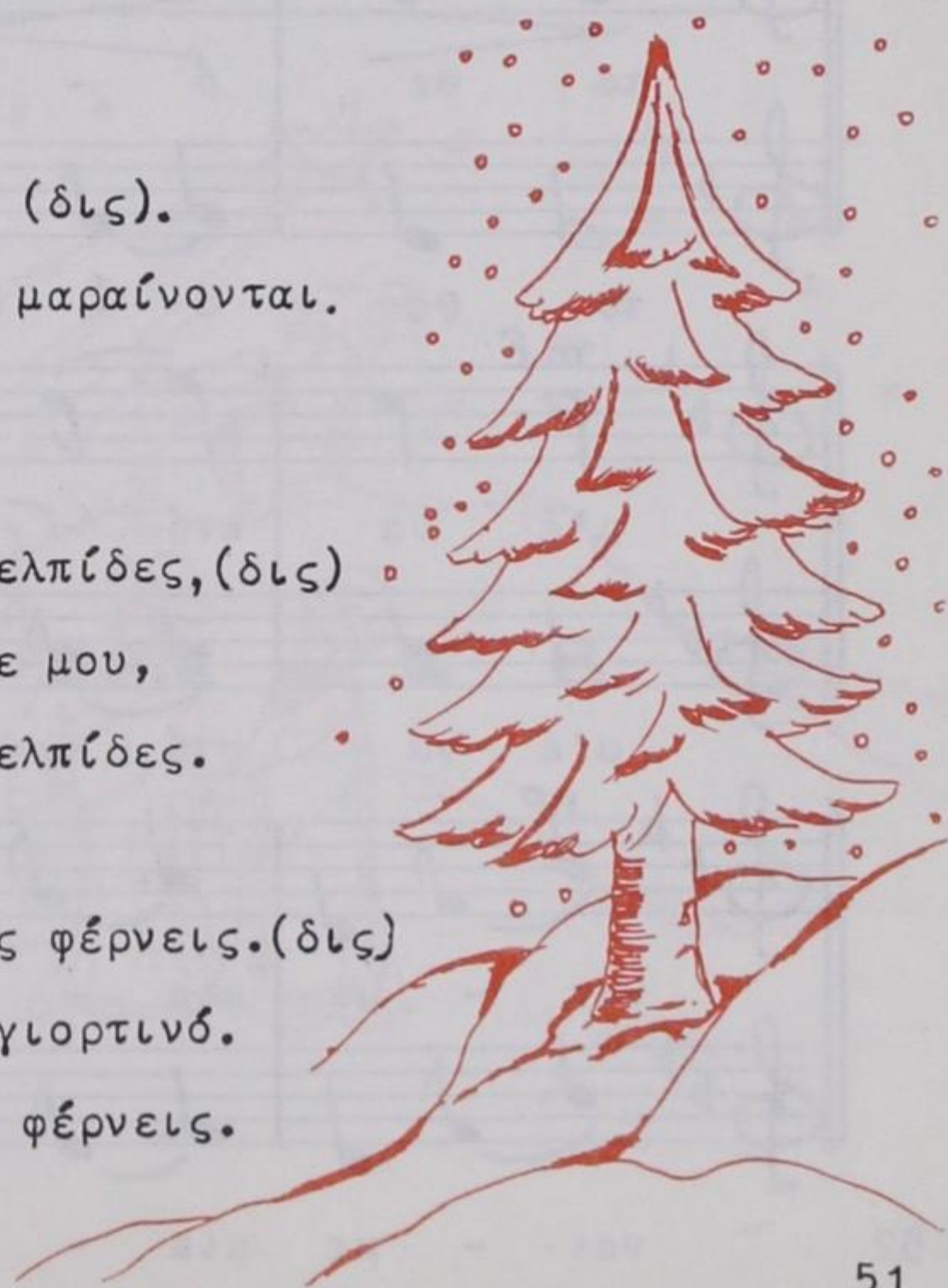
γάκι απόψε στείλε μου, αγαπημένε φίλε μου,

φύλλα σου, τα φύλλα σου, χαρούμενες ελπίδες.

ιστούγεννα, Χριστούγεννα, με έλατο μας φέρνεις. (δισ)

λα κι απόψε να σε ιδώ, ασπροντυμένο γιορτινό.

ιστούγεννα, Χριστούγεννα, ω έλατο, μας φέρνεις.

Άγια νύχτα.

mf *pp* *f.* Gruber

Ά - για νύ χτα σε - προ σμέ νουν
 μέ χα - ρά οι χρι στια - νοί
 και με πί - στη σ' α - νυ μνού με
 το θε ό - δο ξο - λο γού με
 μ' έ να στό - μα μια φω νή
 ναι - με μια - φω νή
 ναι - με μια - φω νή.

Άγια Νύχτα.

Άγια Νύχτα, σε προσμένουν με χαρά οι χριστιανοί
και με πίστη σ' ανυμνούμε, το Θεό δοξολογούμε,
μ' ένα στόμα μια φωνή, ναι με μια φωνή.

Η ψυχή μας φτερουγίζει πέρα στ' άγια βουνά,
κει που ψάλλουν οι αγγέλοι, απ' τα ουράνια θεία μέλη,
στο Σωτήρα "Ωσαννά", ψάλλουν "Ωσαννά".

Στης Βηθλεέμ ελάτε όλοι τα βουνά τα ιερά
και μ' ευλάβεια μεγάλη, κει που τ' άγιο φως προβάλλει
προσκυνήστε με χαρά, ναι με μια χαρά.

Παράφραση: Κ. Παπαδημητρίου

Πάει ο παλιός ο χρόνος.

DO+ FA+ M. Λεβέντη DO+

Πάει ο παλιός ο χρόνος ας γιορτάσου με παιδιά -

DO+ FA+ SOL+

και του χωρισμού ο πόνος ας κοιμάται στην καρ

DO+ FA+ DO+

διά. Καλή χρονιά καλή χρο νιά χαρού με

SOL+ 1 DO+ 2

νη χρυσή πρωτοχρονιά. Καλή χρο νιά.

Πάει ο παλιός ο χρόνος, ας γιορτάσουμε παιδιά
και του χωρισμού ο πόνος, ας κοιμάται στην καρδιά.

Επώδους

Καλή χρονιά, καλή χρονιά, χαρούμενη χρυσή πρωτοχρονιά.

Γέρε χρόνε φύγε τώρα, πάει η δική σου η σειρά
ήρθε ο νέος με τα δώρα, με τραγούδια με χαρά.

Μα κι αν φεύγεις μακριά μας, στην καρδιά μας πάντα ζει,
κάθε λύπη και χαρά μας, που περάσαμε μαζί.

Τρίγωνα Κάλαντα.

J. PIERPONT

FA+ 2/4
Τρί γω να κά λα ντα σκόρ πι σαν παν τού

SI+ FA+ DO+
κά θε σπί τι μια φω λιά του μι κρού Χρι στού έι

FA+
Τρί γω να κά λα ντα μες στη γει το νιά

SI+ FA+ DO+ FA+
ήρ θαν τα Χρι στού γεν να κι η Πρω το χρο νιά.

SI+
Α στρο φω τει νό θά βγει γιορ τι νό

DO+ 1 FA+ 2 FA+
μή νυ μα θα φέ ρει απ' τον ου ρα νό νό

1
γωνα κάλαντα σκόρπισαν παντού
ε σπίτι μια φωλιά του μικρού Χριστού, έι
γωνα κάλαντα μες στη γειτονιά
αν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτοχρονιά.

2
τρο φωτεινό, θά βγει γιορτινό
(δεις)
υμα θα φέρει απ' τον ουρανό.

3
γωνα κάλαντα στο μικρό χωριό
χτυπά χαρούμενα το καμπαναριό, έι
γωνα κάλαντα σκόρπισαν παντού
ε σπίτι μια φωλιά του μικρού Χριστού.

4
Τρέχουν τα παιδιά, μέσα στο χιονιά
ήρθαν τα Χριστούγεννα κι η Πρωτο-
χρονιά
Μες στη σιγαλιά, ανοίγει η αγκαλιά
κι έκανε η αγάπη την καρδιά φωλιά
5
Τρίγωνα κάλαντα σκόρπισαν παντού
κ.λ.π.

Jingle Bells

ΤΖΙΝΚΑ ΜΠΕΛΣ

Refrain

f

Jin - gle bells! Jin - gle bells! Jin - gle all the way!

Oh, what fun it is to ride In a one-horse o - pen sleigh! Oh,

Jin - gle bells! Jin - gle bells! Jin - gle all the way!

Oh, what fun it is to ride In a one-horse o - pen sleigh!

Lively

mf

Dash-ing thro' the snow In a one-horse o - pen sleigh;

O'er the fields we go, Laugh-ing all the way.

Bells on bob-tail ring, Mak-ing spi-rits bright, What

fun it is to ride and sing A sleigh-ing song to night!

Jingle bells

1. Jingle bells, jingle bells,
jingle all the way.
Oh, what fun it is to ride
in a one-horse open sleigh.
Jingle bells, jingle bells,
jingle all the way.
Oh, what fun it is to ride
in a one-horse open sleigh.

2. Dashing through the snow
In a one-horse open sleigh,
O'er the fields we go,
Laughing all the way.
Bells on bob-tail ring,
Making spirits bright.
What fun it is to ride and sing
a sleighing song tonight.

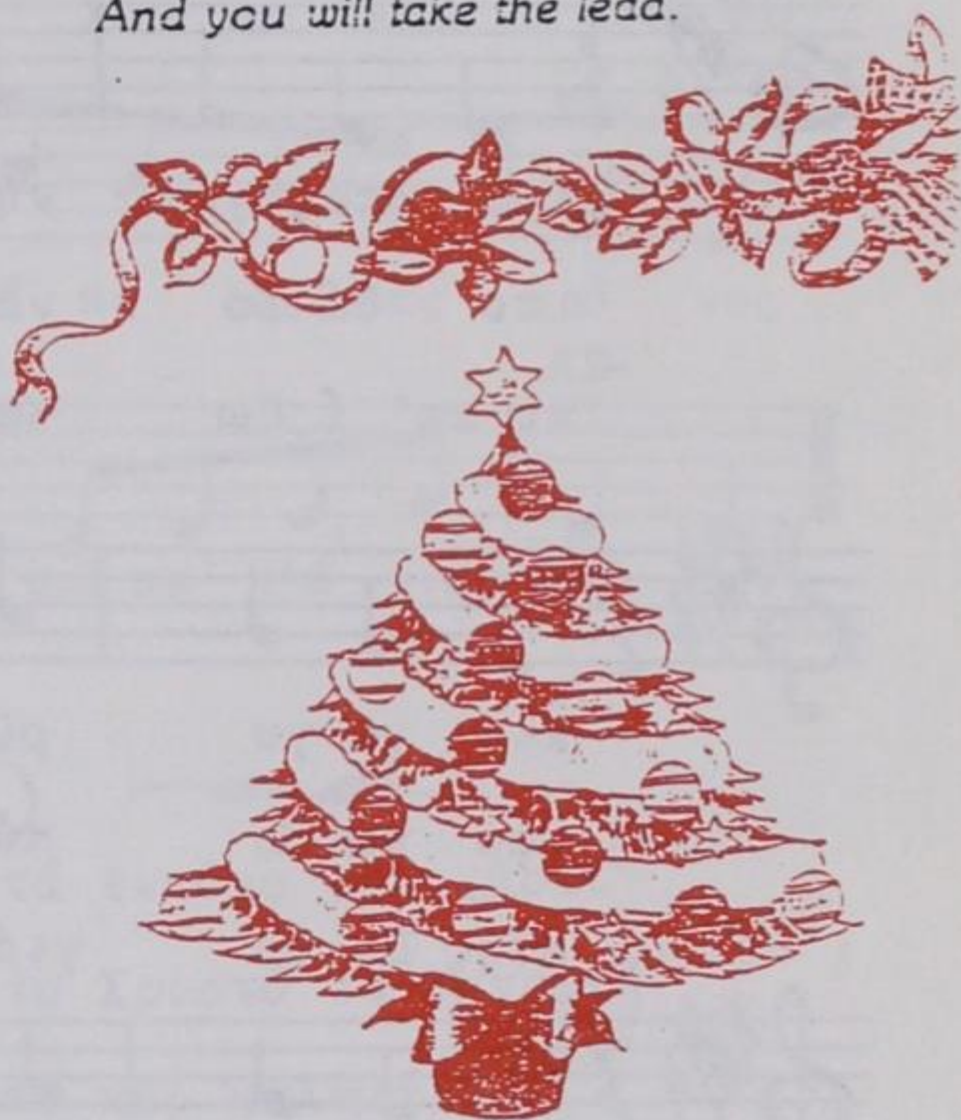
ΤΖΙΝΚΛ ΜΠΕΛΣ

Τζιγκλ μπελς, τζιγκ μπελς
τζιγκ ολ δε γουεϊ
ουου γουατ φαν ιτ ιζ του ραϊντ
ιν ε ουαν χορς οπεν σλεϊ. Εΐ!
Ντασιγκ θρου δε σνοου
ιν ε ουαν χορς οπεν σλεϊ
οερδε φιλντς γουι γκοου
λαφιγκ ολ δε γουεϊ

(δισ)

3. Now the ground is white
Go it while you're young.
Take the girls tonight.
Sing this sleighing song.
Get a bob-tailed bay.
Two-forty for his speed.
Then hitch him to an open sleigh
And you will take the lead.

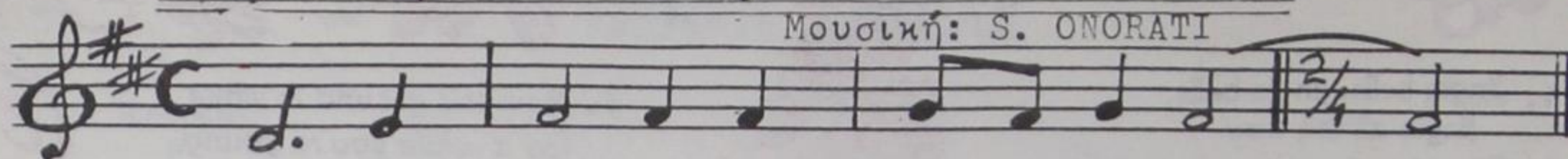

Μπελς ον μπομπ τεηλ ριγκ
μεϊκιγκ σπιριτς μπραϊτ
γουατ φαν ιτ ιζ του ραϊντ εντσιγκ
ε σλεϊγκ σονγκ τσουναιτ.

Τζιγκ μπελς κ.λ.π. ...
Ναου δε γκραουντ ιζ γουαϊτ
γκοου ιτ γουαλ γιορ γιαγκ
τεϊκ δε γκερλς τουναϊτ
σιγκ δισ σλεϊγκ σογκ
γκετ ε μπομπτεϊλιντ μπεϊ
του φορτι φορ χις σπιντ
δεν χιτς χιμ του εν οπεν σλεϊ
εντ γιου γουιλ τεϊκ οε λιντ.

Ο μικρός τυμβανιστής.

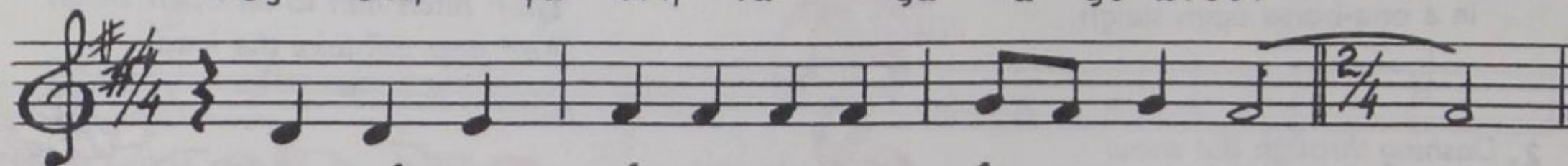
Μουσική: S. ONORATI

Μου 'παν έλα να πάμε να δεις -

Μες στη νύχτα παιδί μου να χό -

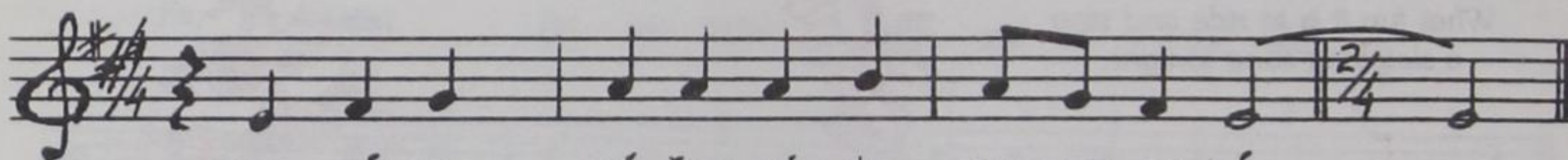
Μες στη φάτνη τα ζώα ξυπνούν -

Χριστός γεννήθηκε στην άκρη της γης -

τι δώρο να του φέρω πού 'μαι φτωχό -

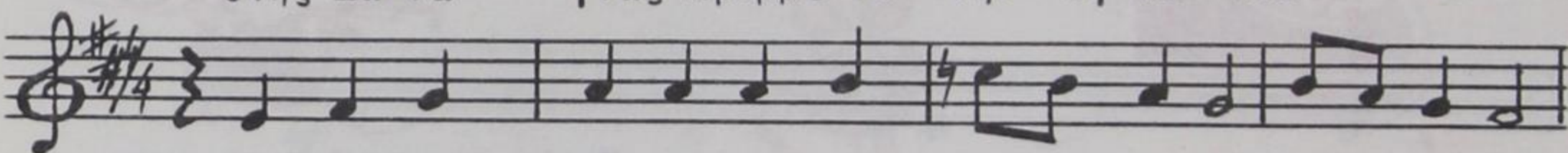
κι απ' έξω τα πεινά βοσκοί προσκυνούν -

κι εγώ γυρίζω απόψε στον ουρανό -

φέρνω το τύμπανο που μόνο κρατώ -

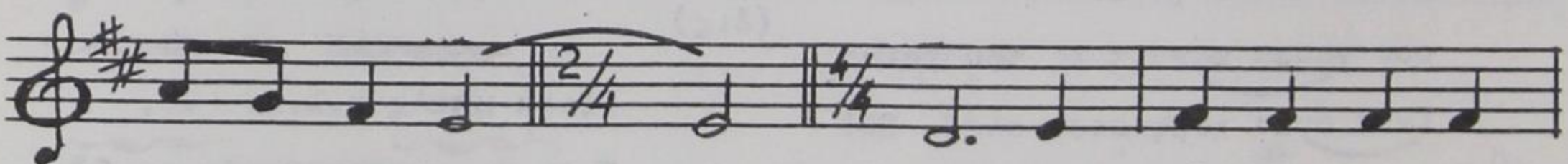
στης Παναγιάς κρυμμένο την αγκαλιά -

τ'αστέρι ψάχνω νά'βρω το φωτεινό ρα πα πα παμ

τα καλαντα να παίξω για το Χριστό ρα πα πα παμ

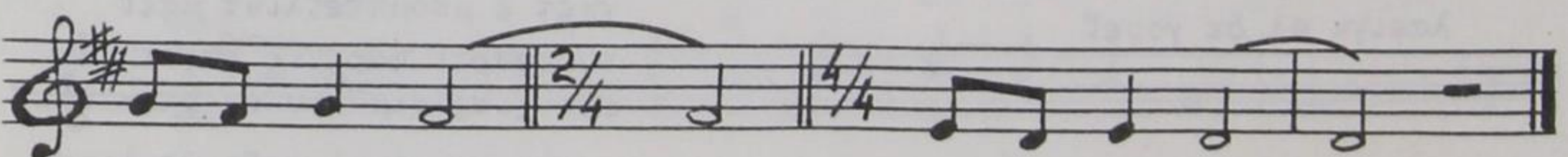
χρυσό στεφάνι φως φορεί στα μαλλιά ρα πα πα παμ

ρα πα πα παμ - να με πείνει στο μι

ρα πα πα παμ - το πιο ωραίο τρα

ρα πα πα παμ - σαν με βλέπει η καρ

κρόβα σιλιό - πέρα μακριά -

γούδι θα πω - για το Χριστό -

διά μου χτυπά - και μου γελά -

Κάλαντα Πρωτοχρονιάς.

RE- Πανελλήνιο

Αρ χι μη νιά - κι αρ - χή χρο - νιά

ψη λή μου δέ - ντρο - λι βα α νιά

SOL- FA+

κι α - - αρ χή κι αρ χή κα λός μας χρό νος

RE-

εκ κλη σιά εκ κλη σιά με τ'ά γιο θρό νος.

①
Αρχιμηνιά κι αρχή χρονιά
ψηλή μου δεντρολιβανιά
κι αρχή καλός μας χρόνος
εκκλησιά με τ' άγιο θρόνος.

②
Αρχή που βγήκεν ο Χριστός
άγιος και πνευματικός
στη γη να περπατήσει
και να μας καλοκαρδίσει

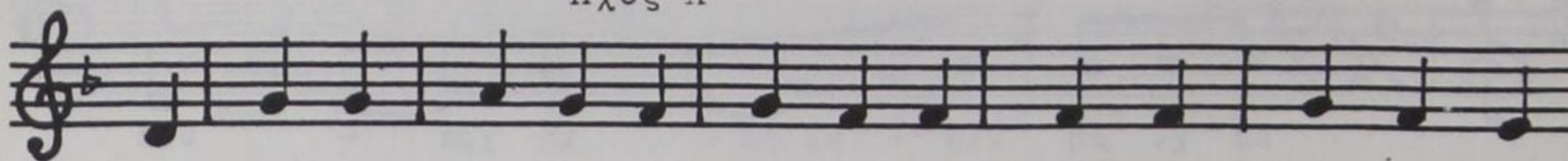
③
Άγιος Βασίλης έρχεται
άρχοντες το κατέχετε
από την Καισαρεία
συ ίσαι αρχόντισσα κυρία

④
Βαστά εικόνα και χαρτί
με το Χριστό το λυτρωτή
χαρτί και καλαμάρι
δες κι εμέ το παλικάρι.

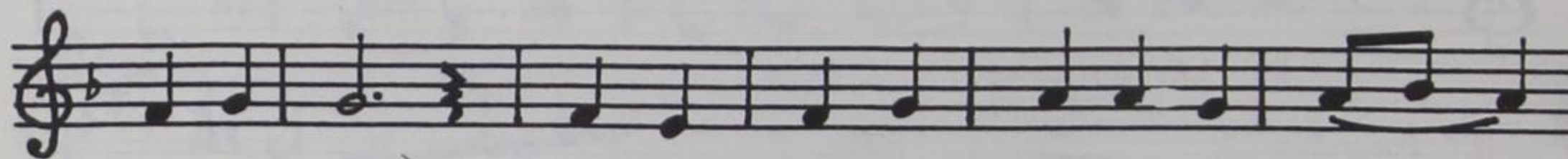

Απολυτίκιο Τριών Ιεραρχών.

Ἦχος Α΄

Τους τρεις με γί στους φω στή ρας της τρι ση λί ου θε

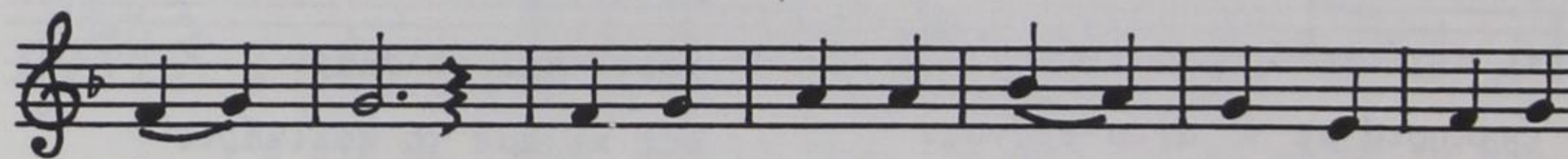
ό τη τος τους την οι και μέ νην α κτί - -

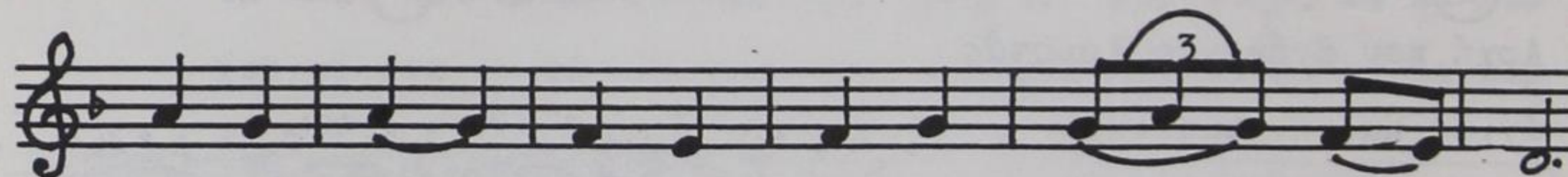
σε δογ μά των θεί - - ων πυρ - σεύ - σα

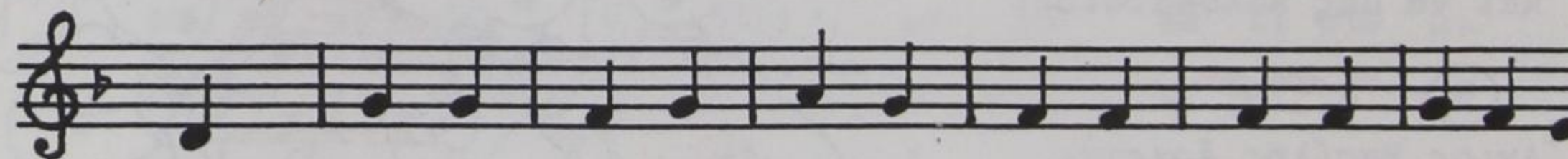
ντας - τους με λιβ ρή τους πο τα μούς - της σο

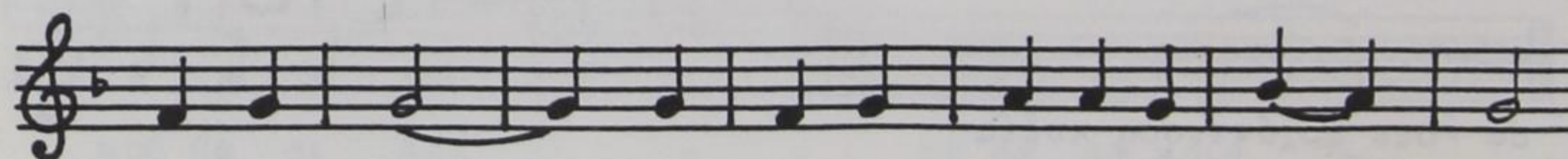
φί - ας τους την κτί σεν πά - σαν θε ο γνω

σί ας νά - μα σιν κα ταρ δεύ - - σα - ντας,

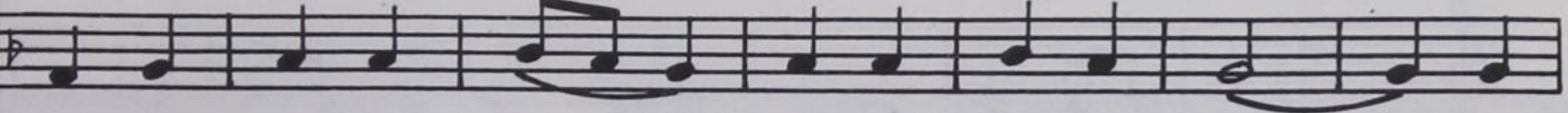

Βα σί λει ον τον Μέ γαν και τον θε ο λό γονΓρ

Υό ρε αν - συν τω κλει νώ Ι ω άν - νη

 τω την γλώτταν χρυσορρήμονι. - Πάντες

 οι των λόγων αυτών - - - ερασταί -

 συνελθόντες ὑμνοῖς τιμήσωμεν. - Αυτοί

 γὰρ τῇ Τριάδι - - - υπέρ

 ἡμῶν αἰ - πρεσβέ - ρουσι.

Τους τρεις μεγίστους φωστήρας της τρισηλίου θεότητος,
 τους την οικουμένην ακτίσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας,
 τους μελιρρύτους ποταμούς της σοφίας,
 τους την κτίσιν πάσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας.
 Βασίλειον τον μέγαν και τον θεολόγον Γρηγόριον,
 συν τω κλεινώ Ιωάννη τω την γλώτταν χρυσορρήμονι.
 Πάντες οι των λόγων αυτών ερασταί
 συνελθόντες ὑμνοῖς τιμήσωμεν. Αυτοί γὰρ τῇ Τριάδι
 υπέρ ἡμῶν αἰ πρεσβέβουσι.

Τη Υπερμάχω.

Βυζαντινή Μελωδία. Ήχος πλ. Δ' Μεταγραφή: Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

2/4

Τη Υπερ μά χω στρα - τη γώ - τα νι κη
 τή - ρι - - - α ως λυ τρω θεί σα
 των - δει νών - ευ χα ρι στή - ρι - - - α
 α να γρά φω σοι η πό λις - σου θε - ο τό - κε
 αλλ' ως έ χου σα - το κρά - τος α προ σμά -
 χη - - - τον εκ παν τοί ων με κιν δύ νων -
 ε - λευ θέ ρω σον ί να κρά ζω -
 σοι χαί ρε νύμ - φη α νύμ - φευ - - - τε.

Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια,
 ως λυτρωθείσα των δεινών ευχαριστήρια,
 αναγράφω σοι η πόλις σου θεοτόκε·
 αλλ' ως έχουσα το κράτος απροσμάχητον,
 εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον.
 'Ινα κράζω σοι· Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Αποκριάτικα

Τους στίχους των τραγουδιών: 1) Ήρθαν οι Αποκριές, 2) Τι να γένω τη κακομοίρα, 3) Πώς το τρίβαν το πιπέρι, 4) Δε δουλεύω τη Δευτέρα και 5) Εσύ που σέρνεις το χορό, τους πήρα από τη συλλογή του δάσκαλου και λογοτέχνη Χρήστου Σκανδάλη. Ο ίδιος μου είπε τη μελωδία τους, την οποία και κατέγραψα.

Ο Καρναβάλος

Στίχοι: Χ. Σακελλαρίου

Μουσική: Α. Καψάσκη-Λάμπρου.

DO+ FA+ DO+ DO+ SOL+ DO+

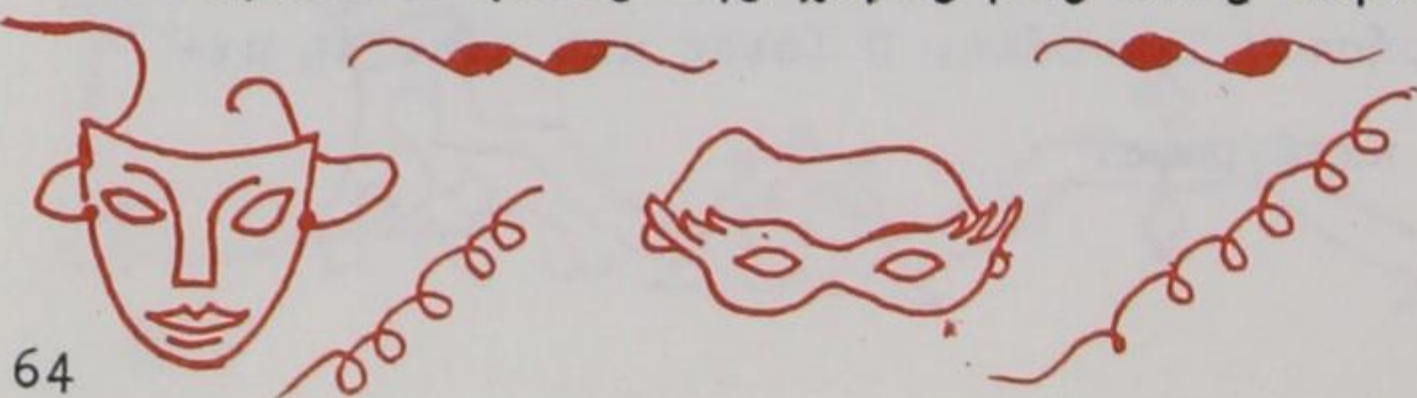
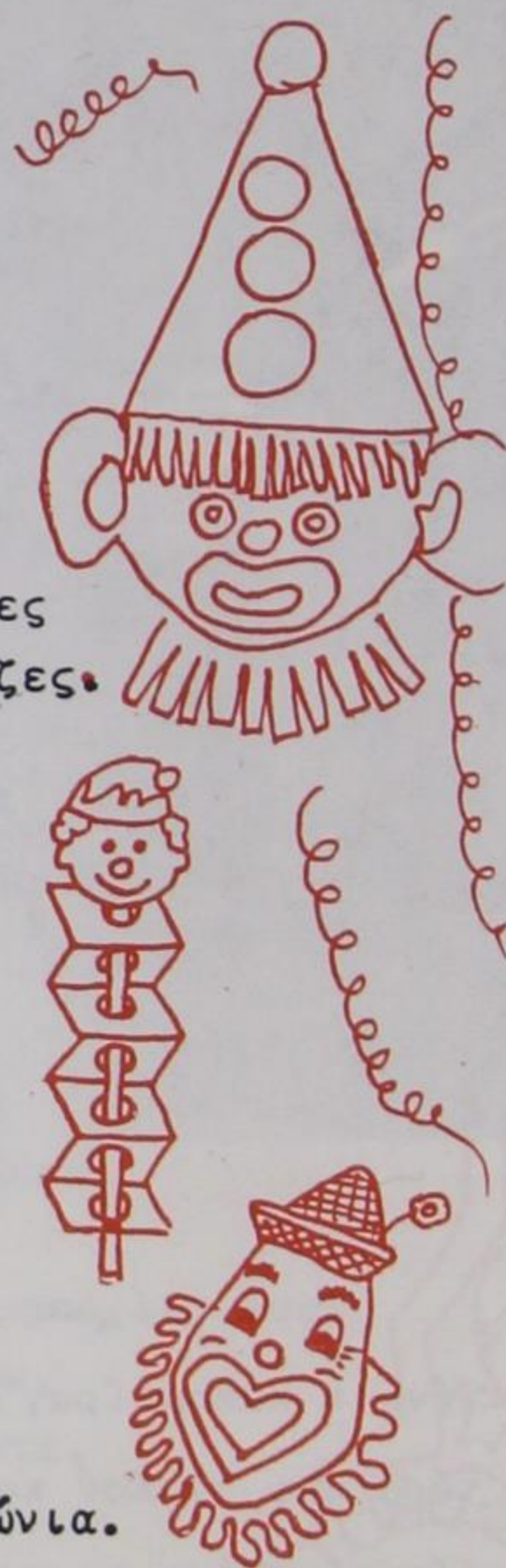
Τι φασαρία τι θόρυβος στου δρόμου τη - γω - νιά

Κάπου περνά ο Καρ - νά βα λος α - πό τη γει το νιά - Τρα λα

DO+

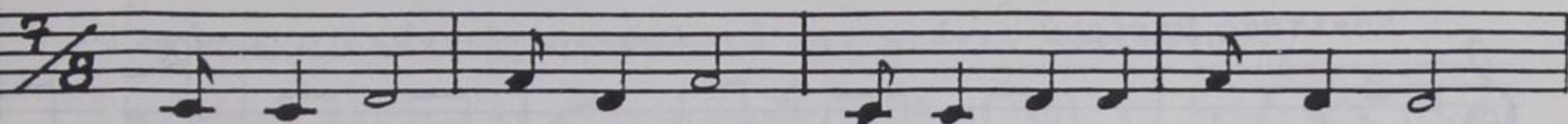
λά λα λα Τρα λα λα λα λα Τρα λα λα λα λα λα λα λα.

1. Τι φασαρία, τι θόρυβος στου δρόμου τη γωνιά!
Κάπου περνά ο Καρνάβαλος από τη γειτονιά.
2. Περνά με την παρέα του που είν' όλοι μασκαράδες
παλιάτσοι, γύφτοι, κόμητες, μαϊμούδες κι αραπάδες.
3. Τι συντροφιά χαρούμενη, τι κέφι, τι χαρά!
Τραγούδια οι δρόμοι αντιλαλούν και γέλια ζωηρά.
4. Άλλοι κρατούνε τούμπανα κι άλλοι έχουν καραμούζες
κι άλλοι πηδούν χορεύουνε με τούμπες και με σούζες.
5. Και να, με την κεφάλια του τη χάρτινη, μπροστά
χαροπηδά ο Καρνάβαλος και γύρω χαιρετά.
6. Ξετρελαμένα τα παιδιά, βλέπουνε που τους γνέφει
και τρέχοντας ξοπίσω του, του τραγουδούν με κέφι.
7. Καρνάβαλε, Καρνάβαλε, της τρέλας αρχηγέ!
απ' την καλή μας γειτονιά μη φύγεις πια ποτέ!
8. Γέλα, τραγούδα, χόρεψε, να λιώσουνε τα χιόνια,
να λάμπει ο ήλιος της χαράς μες στις καρδιές αιώνια.

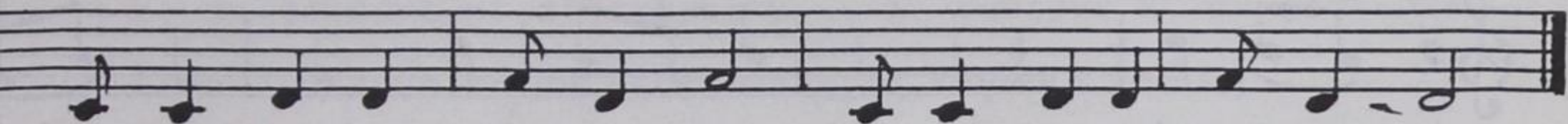

Ἦρθαν οἱ Αποκριές.

Δημοτικό

Ε, ε, ε, ω, ω, ω! ἦρθαν οἱ Αποκριές!

Πώς χορεύουν οἱ γριές, σαν το μάρια σαν προβιές!

Ε, ε, ε, ω, ω, ω! ἦρθαν οἱ Αποκριές!

Πώς χορεύουν οἱ γριές, σαν τομάρια σαν προβιές!

Πώς χορεύουν οἱ γερδόνται, σαν παλιάλαγα στ' αλώνι!

Πώς χορεύουν οἱ γαμπροί, σαν τα γίδια στο μαντρί!

Πώς χορεύουν οἱ νυφάδες, σαν οἱ γρίβες οἱ φοράδες!

Πώς χορεύουν τα παιδιά, σαν κατσίκια σαν αρνιά!

Αποκριάτικο.

Κόνιτσας Ηπείρου

Καταγραφή: ΧΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

2/4

Α φήν' ο Γιάν νος την κλεψιά και πιάνει το ζευ γά - -

ρι - φκιά νει και τη κιατ τα ρα ρα ράμ φκιά -

νει και τη δι - κέ ντρα - του.

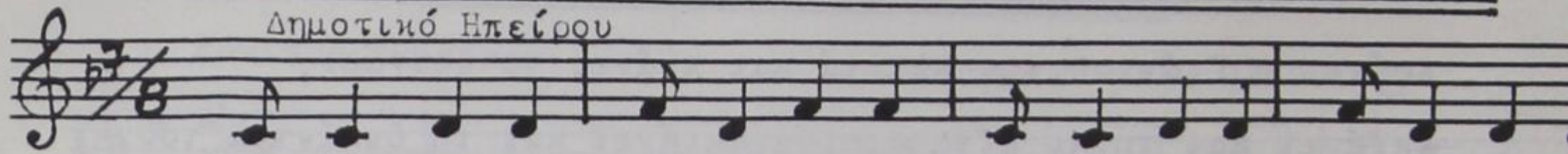
Αποκριάτικο.

Αφήνει ο Γιάννος την κλεψιά και πιάνει το ζευγάρι,
φκιάνει και τη κι αϊταραραράμ, φκιάνει και τη δικέντρα του.
Φκιάνει και τη δικέντρα του κλωνάρι κυπαρίσσι,
κι αν έσπερνε κι αϊταραραράμ κι αν έσπερνε κι αν ξέσπερνε.
Κι αν έσπερνε κι αν ξέσπερνε τρία ταγάρια στάρι,
το ένα το χρω...κι αϊταραραράμ το ένα το χρώσταε το 'δοσε.
Το ένα το χρώσταε τόδοσε, τ' άλλο το πήρε ο Μπέης,
το ένα του κι αϊταραραράμ, το ένα του απόμεινε.
Το ένα του απόμεινε σακιάζει ξεσακιάζει,
τη γαϊδουρί... κι αϊταραραράμ τη γαϊδουρίτσα φόρτωσε.
Τη γαϊδουρίτσα φόρτωσε για να το πάει στο μύλο,
βρίσκει το μύ... κι αϊταραραράμ, βρίσκει το μύλο χάρβαλο.
Βρίσκει το μύλο χάρβαλο και το νερό κομμένο,
όσο να μά... κι αϊταραραράμ, όσο να μάσει το νερό.
'Όσο να μάσει το νερό, για να κινήσει ο μύλος,
ο ποντικός κι αϊταραραράμ, ο ποντικός από μεριά.
Ο ποντικός από μεριά του τρώει τη σακούλα,
λελέται σα...κι αϊταραραράμ, λελέται σακουλίτσα μου.
Δελέται σακουλίτσα μου που σ'είχα μπαλωμένη,
σου 'χα χίλια κι αϊταραραράμ, σου 'χα χίλια μπαλώματα.
Σου 'χα χίλια μπαλώματα και δυο κουβάρια ράμα,
όσο να βρει κι αϊταραραράμ, όσο να βρει τα ράμματα.
'Όσο να βρει τα ράμματα να ράψει τη σακούλα,
ο λύκαρδος κι αϊταραραράμ, ο λύκαρδος από μεριά.
Ο λύκαρδος από μεριά του τρώει τη γαϊδούρα
λελέται γα...κι αϊταραραράμ, λελέται γαϊδουρίτσα μου.
λελέται γαϊδουρίτσα μου που σ'είχα γκαστρωμένη,
θα μου 'κανες κι αϊταραραράμ, θα μου 'κανες κι αρσενικό.

Τι να γένω η κακομοίρα.

Δημοτικό Ηπείρου

Τι να γένω η κακομοίρα με τον άντρα εγώ που πή

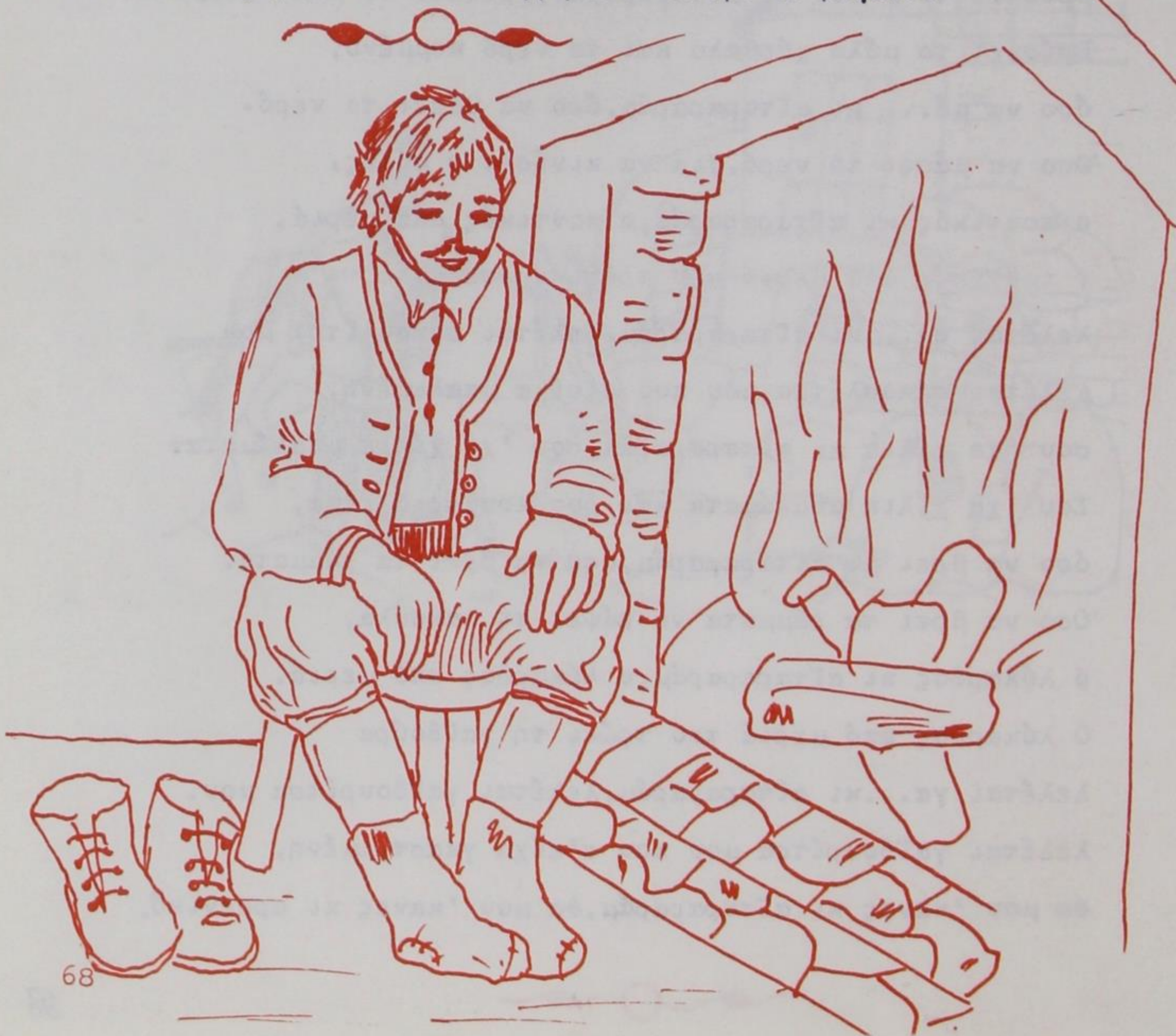

ούτε - ζει ούτε πεθαίνει ούτε διάβολος τον παίρ

Τι να γένω η κακομοίρα, με τον άντρα εγώ που πήρα!
Ούτε ζει ούτε πεθαίνει, ούτε διάβολος τον παίρνει.

Όλη μέρα μουρμουρίζει και το βράδυ ροχαλίζει!
Τα ποδάρια μες στη στάχτη, τα παπούτσια όζω στη φράχτη.

Όσο να φορέσει το ένα, βήκε ο ήλιος πάει γιόμα!
Κι όσο να φορέσ' κι τ' άλλο, βήκε τ' άστρο το μεγάλο.

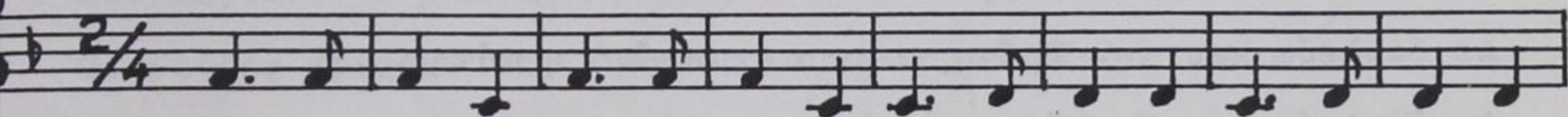
Πώς το τρίβαν το πιπέρι.

Πώς το τρί μωρ πώς το τρί πώς το τρί βαν το πι πέ ρι,

πώς το τρί βαν το πι πέ ρι οι δια βό λοι κα λο γέ ροι.

Ση κω θεί τε πα λι κάρια με σπα θιά και με χαν τζάρια

και στα σπί τια σας να πά τε και στις μά νες σας να φά τε.

Πώς το τρίβαν το πιπέρι οι διαβόλοι καλογέροι;
Με τη φτέρνα τους το τρίβαν και το φιλοκοπανίζαν

Ρεφρέν

Σηκωθείτε παλικάρια με σπαθιά και με χαντζάρια
και στα σπίτια σας να πάτε και στις μάνες σας να φάτε.

Πώς το τρίβαν το πιπέρι οι διαβόλοι καλογέροι;
Με το γόνα τους το τρίβαν και το φιλοκοπανίζαν.

Πώς το τρίβαν το πιπέρι οι διαβόλοι καλογέροι;
Με τον κώλο τους το τρίβαν και το φιλοκοπανίζαν!

Πώς το τρίβαν το πιπέρι οι διαβόλοι καλογέροι;
Με τον πλάτη τους το τρίβαν και το φιλοκοπανίζαν.

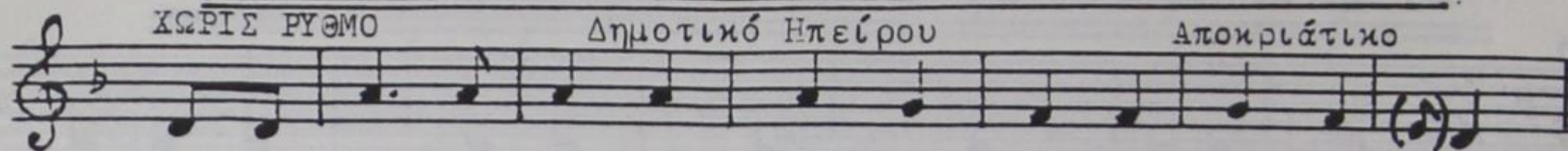
Δ η μ ο τ ι κ ό

Δε δουλεύω τη Δευτέρα.

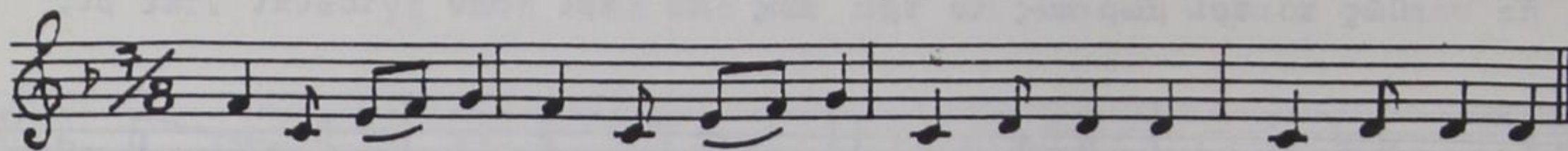
ΧΩΡΙΣ ΡΥΘΜΟ

Δημοτικό Ηπείρου

Αποκριάτικο

Δε δουλεύω τη Δευτέ-ρα, πο πο τ'έ πα θα!

Δε δουλεύω τη Δευτέ-ρα για τί κάθου' όλη μέρα!

Δε δουλεύω τη Δευτέρα, γιατί κάθομαι όλη μέρα.

Δε δουλεύω και την Τρίτη, τι μου ξεματών' η μύτη.

Δε δουλεύω την Τετάρτη, γιατί τραγουδώ ως το βράδυ.

Δε δουλεύω και την Πέμπτη, γιατί ο πλάτης μου μου πέφτει.

Την Παρασκευή κοιμούμαι και δουλειά δε συλλογιούμαι.

Δε δουλεύω το Σαββάτο, γιατί τρέχω πάνω - κάτω.

Κυριακή βγαίνω στην πόρτα και ρωτώ, αν πιάνουν ρόκα.

Οι κακές μου συνυφάδες ακαμάτρα με φωνάζουν.

Κι εγώ γνέθω η πλατώνω, καλοκαίρι και χειμώνα.

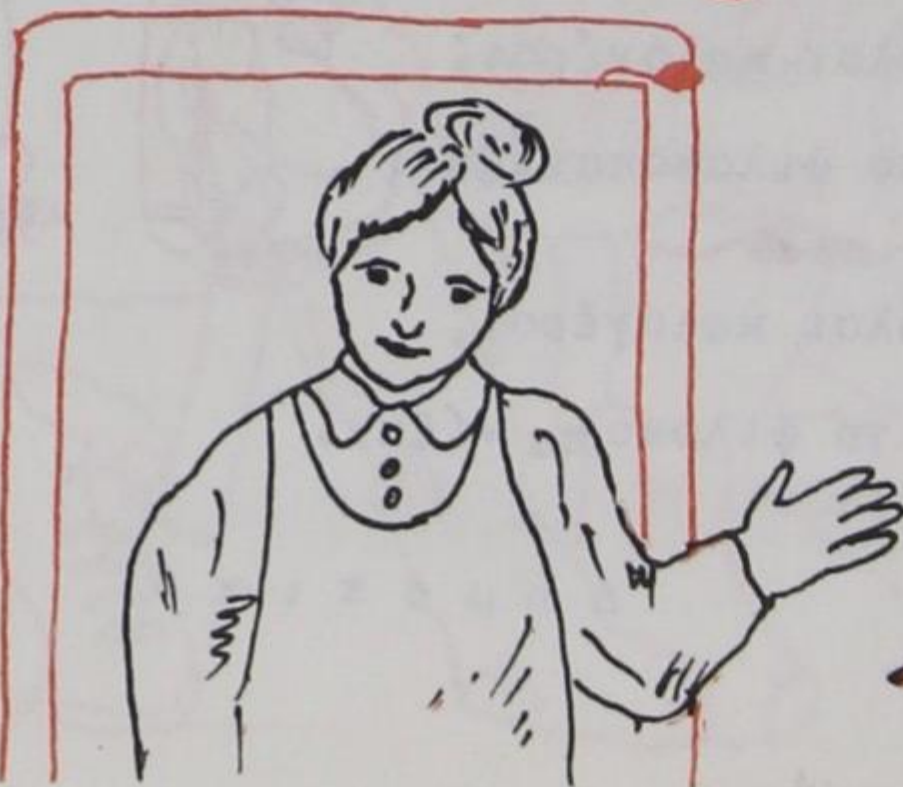
Τρία τέσσερα μασούρια σ' έναν πέτο φορτωμένα.

Κι έκαμ' η καλή μου τύχη κι έβγαλα πανί μια πήχη.

Το 'κοφα βρακί τ' αντρός μου και το φόρεσ' ο καλός μου.

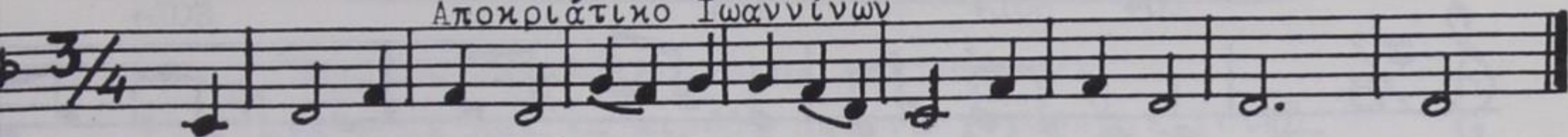
Του 'λειπε η μπροστινέλα η βρακοθηλιά κι η σέλα

και τα δυο καλαμοβράκια και γι' αυτό μο 'πιασε κάκια.

Εσύ που σέρνεις το χορό.

Αποκριάτικο Ιωαννίνων

Εσύ που σέρνεις το -χορό για- μη μας πα ρα σειέσαι.

Εσύ που σέρνεις το χορό για μη μας παρασιέσαι,
το σόι σου το ξέρουμε και την κατάστασή σου.
Σου λείπει η σέλα απ' το βρακί τα δυο τα ποδανάρια,
σου πέφτουν τα μπαλώματα σα φύλλα από πλατάνια.
Οι φείρες τρέχουν και πηδούν στα παλιοτσάντζαλά σου·
φέγγουν κι οι κονιδόφειρες στ' αχτένιστα μαλλιά σου.

Είπαμε φέματα πολλά ας πούμε και μια αλήθεια·
φορτώσαμε τον ποντικό εννιά κιλά ρεβύθια
κι αυτού στα μεσοσάμαρα σαράντα κολοκύθια.
Τα κολοκύθια είχαν νερό και το νερό βατράχια
και τα βατράχια λάλαγαν κι ο ποντικός εσκιάχτη
και το φορτιό του το 'ριξε και πηλαλώντας φεύγει

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Ε λα βρε Χα - - ρα λά μπη - - να σε παντρέ - - φο

με - να - φά με και - - να πλού με - - και

να χο ρέ - - σου με - να - να χο ρέ - - σου με

Δεν τη θέλω θα την πάρεις άλλωστε για πέστε

βρε - παι διά τι κα μώ - μα τα ει ναι τού τα

με το ζόρι παν τρει ά - τι κα μώ - μα

τα εί ναι τού - τα με το ζό ρι παν τρει α

Ο Χαραλάμης.

Έλα, βρε Χαραλάμπη, να σε παντρέσουμε
να φάμε και να πιούμε και να χορέψουμε. (δισ)

Ρ_ε_φ_ρ_έ_ν

Δεν τη θέλω! Θα την πάρεις.
Άλλα λόγια πέστε βρε παιδιά.
Τι καμώματα είν' ετούτα, με το ζόρι παντρειά! (δισ)

Αδειάστε τις κανάτες κι ας παίζουν τα βιολιά
μα ο γερο-Χαραλάμης δε θέλει παντρειά. (δισ)

Φωνάξτε τους παπάδες κι ανάψτε τα κεριά
ο γέρο-Χαραλάμης δε θέλει παντρειά. (δισ)

Πάρτη, βρε Χαραλάμπη, κι είναι νοικοκυρά
ξέρει και μαγειρεύει το χρόνο μια φορά. (δισ)

Έλα, βρε Χαραλάμπη, να σε παντρέσουμε,
να φάμε και να πιούμε και να χορέψουμε. (δισ)

Στης ακρίβειας τον καιρό.

Αποκριάτικο

Στης α κρί βειας - τον - και - ρό - - - -

ε - πα - - ντρεύ τη - κα - κι ε γώ.

Στης ακρίβειας τον καιρό, επαντρεύτηκα κι εγώ.
Και επήρα μια γυναίκα, που 'τρωγε για πέντε δέκα.

Και την πρώτη τη βραδιά, μου 'φαγε πέντ' έξι αρνιά.
Και το δεύτερο το βράδυ, προβατίνα και κριαρι.

Και την τρίτη τη βραδιά, μου το είπε καθαρά:
'Αντρα μου θέλω παπούτσια γύρω-γύρω με δοντίτσια.

'Αντρα μου θέλω φουστάνι γύρω-γύρω με γαϊτάνι,
άντρα μου θέλω καπέλο γύρω-γύρω με δαντέλο.

Σαν αρπάζω ένα ξύλο και τη φέρνω γύρω-γύρω,
να παπούτσια, να φουστάνι, να καπέλο με δαντέλο.

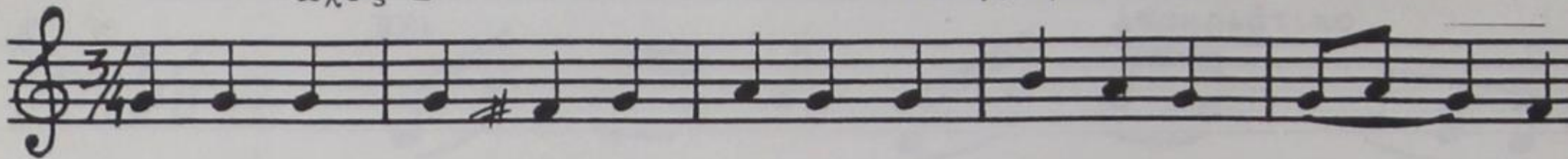
25 Μαρτίου

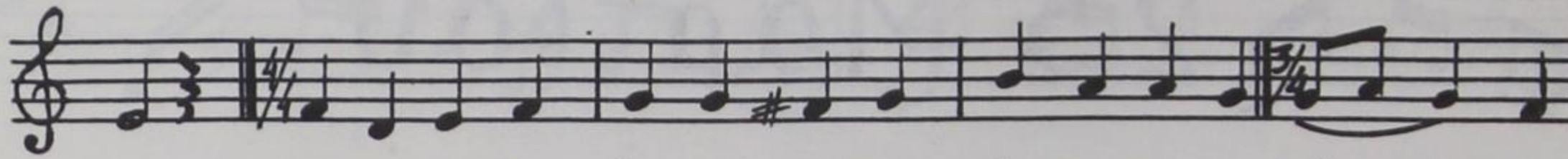
Απολυτίκιον Ευαγγελισμού

Ἦχος Δ'

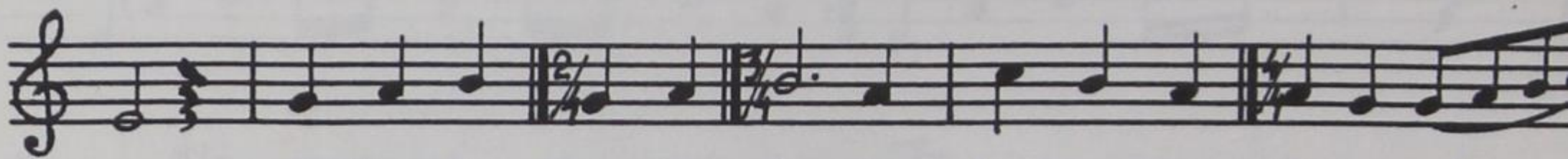
Μεταγραφή: ΧΡ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Σή με ρον της σω τη ρί ας η μών το κε φά - - λαι

ον και του απ' αι ώ νος μυστη ρί ου η φα νέ - - ρω

σις. Ο Υι ός του Θε ού Υι ός της Παρ θέ νου γί - -

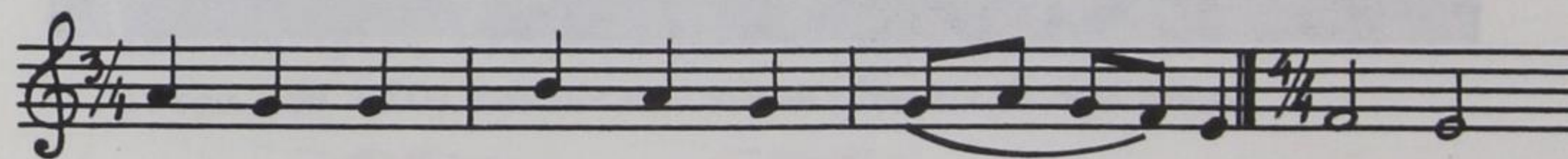
νε ται και Γα βρι ήλ την χά ριν ευ αγ γε λί - - ζε

ται. Δι ό και η μείς συν αυ τώ τη Θε ο

τό - κω βο ή σω μεν: Χαί - ρε Κε χα ρι τω

μέ νη ο Κύ ρι ος με - - - τα Σου. -

Σήμερον της σωτηρίας ημών το κεφάλαιον
και του απ' αιώνος μυστηρίου η φανέρωσις.
Ο Υιός του Θεού, Υιός της Παρθένου γίνεται
και Γαβριήλ την χάριν ευαγγελίζεται.
Διό και ημείς συν αυτώ τη θεοτόκω βοήσωμεν:
Χαίρε Κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά Σου.

Θούριος του Ρήγα

Ρήγα Φεραίου

Χρ. Λεοντή

RE- SOL- RE- SOL- RE- 3
SOL- RE- RE-
Ως πό τε πα λι κάρια θα
ζού με στα στε νά μο νά χοι σα λιο ντάρια στες ρά χες στα βου
1 2 FA+ DO+
νά Ως νά. - Κάλ λιο 'ναι μί ας ώ ρας ε
FA+ DO+ SOL- RE- SOL-
λεύ θε ρη ζω ή πα ρά σα ρά ντα χρό - νους σκλα βιά και φυ λα
RE- SOL- RE- LA+ RE-
κή πα ρά σα ρά ντα χρό - νους σκλα βιά και φυ λα κή

Ως πότε παλικάρια θα ζούμε στα στενά
μονάχοι σα λιοντάρια στες ράχες στα βουνά. (δύς)

Ρεφρέν

Κάλλιο 'ναι μίας ώρας ελεύθερη ζωή
[παρά σαράντα χρόνους σκλαβιά και φυλακή] (δύς)

Σπηλιές να κατοικούμε να βλέπουμε κλαδιά
να φεύγουμε απ' τον κόσμο για την πικρή σκλαβιά. (δύς)

Να χάνομεν αδέρφια, πατρίδα και γονείς,
τους φίλους, τα παιδιά μας κι όλους τους συγγενείς. (δύς)

Τραγούδι: Ν. Ευλούρης

Μου γράφεις Μάνα.

1 2 3 4 3 4 5 6 5 4 - 1 2 3
 Μου γράφεις μάνα μια - γρα - φή - και με ρω
 4 2 3 5 6 - 6 5 4 3 3 3 5 4 4
 τάς τι κά - νω - στου Μπιζα νιού την παγω νιά -
 1 2 3 4 2 3 5 6 - 6 5 3 4 6 5 4 6
 το κρύο θα πεθά - νω. - Στα Πεστά και στο Μπιζά νι
 2 3 4 3 4 5 6 5 4 6 5 3 4
 μάνα μου τι κρύο κά - νει, στα Πεστά στη
 6 5 4 6 2 3 4 3 4 5 6 6
 Μανωλιάσα που δεν πήρα με α νάσα.

Μου γράφεις μάνα μια γραφή και με ρωτάς τι κάνω,
 στου Μπιζανιού την παγωνιά, το κρύο θα πεθάνω.

Ρεφρέν

Στα Πεστά και στο Μπιζάνι μάνα μου τι κρύο κάνει!
 στα Πεστά στη Μανωλιάσα που δεν πήραμε ανάσα!

Δεν με τρομάζουν μάνα μου οι σφαίρες, τα κανόνια,
 μον με τρομάζει η βροχή του Μπιζανιού τα χιόνια.

Λειτουργήσε την Παναγιά κι άναψε κι αγιοκέρι,
 να κάμει θαύμα μάνα μου να γίνει καλοκαίρι.

Να ιδώ τον ήλιο μια φορά κι από χαρά να κλάψω,
 κι από τα Γιάννενα γραφή, μάνα μου, να σου γράψω.

Μου γράφεις Μάνα.

6 4 5 6 5 6 7 8 7 6 - 2^η Φωνή 4 5

Μου γράφεις μάνα μια - γραφή - και με ρω

6 4 5 7 8 - 8 7 6 5 5 5 7 6 -

τας τι κά - νω - στου Μπιζανιού την παγωνιά -

6 4 5 6 4 5 7 8 - 8 7 5 6 8 7 6 8

το κρύο θα πεθά - νω. - Στα Πεστά και στο Μπιζάνι

4 5 6 5 6 7 8 7 6 8 7 5 6

μάνα μου τι κρύο κά - νει, στα Πεστά στη

8 7 6 8 4 5 6 5 6 7 8 8

Μανωλιάσα που δεν πήρα με

γράφεις μάνα μια γραφή και με ρωτάς τι κάνω,
 υ Μπιζανιού την παγωνιά, το κρύο θα πεθάνω.

Ρεφρέν

Πεστά και στο Μπιζάνι μάνα μου τι κρύο κάνει!
 Πεστά στη Μανωλιάσα που δεν πήραμε ανάσα!

με τρομάζουν μάνα μου οι σφαίρες, τα κανόνια,
 με τρομάζει η βροχή του Μπιζανιού τα χιόνια.

τούργησε την Παναγιά κι άναψε κι αγιοκέρι,
 κάμει θαύμα μάνα μου να γίνει καλοκαίρι.

ιδώ τον ήλιο μια φορά κι από χαρά να κλάψω,
 από τα Γιάννενα γραφή, μάνα μου, να σου γράψω.

Τα πήραμε τα Γιάννενα.

Στίχοι: Γ. Σουρή. SOL- RE- LA+

Τα πήρα με τα Γιάν - νε - να μά τια πολ λά - το

RE- SOL- RE-

λέ - - - νε μά τια πολ λά το λέ - - - νε δ

LA+ RE- MI+

που γε λούν - και - κλαί νε. Το λεν πουλιά των - Γρε - βε - νών κι

MI+ RE- MI+

δό νια του - Με - τσό - - - βου που τα 'σκιαζεν - η -

MI+ RE-

πα - γω - νιά κια να τρι χί - λα - φό - - - - βου

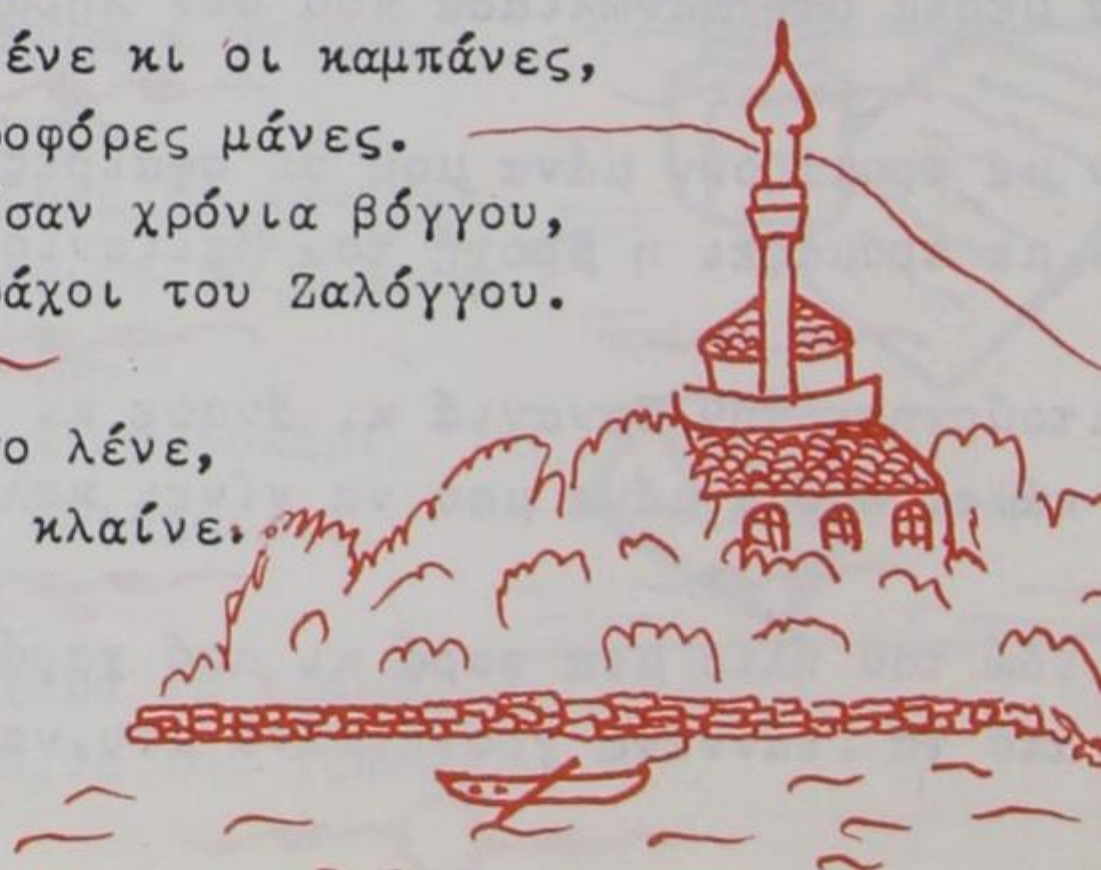
Τα πήραμε τα Γιάννενα μάτια πολλά το λένε,
μάτια πολλά το λένε, όπου γελούν και κλαίνε.

Το λεν πουλιά των Γρεβενών κι αηδόνια του Μετσόβου
που τα 'σκιαζεν η παγωνιά κι ανατριχίλα φόβου.

Το λεν οι χτύποι κι οι βροντές, το λένε κι οι καμπάνες,
το λένε κι οι χαρούμενες κι οι μαυροφόρες μάνες.
Το λένε κι οι Γιαννιώτισσες, που ζούσαν χρόνια βόγγου,
το λένε κι οι Σουλιώτισσες κι οι βράχοι του Ζαλόγγου.

Τα πήραμε τα Γιάννενα μάτια πολλά το λένε,
μάτια πολλά το λένε, όπου γελούν και κλαίνε.

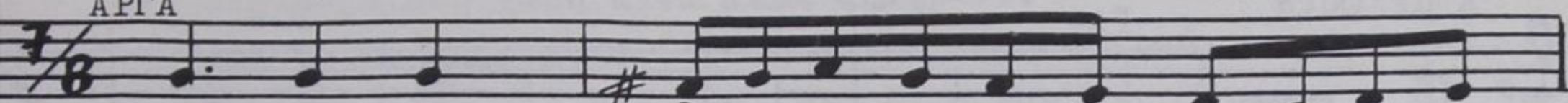
Διασκευή: Παπαδημητρίου
Προσαρμογή: Οικονόμου

Βασιλιυή προστάζει.

Δημοτικό

ΑΡΓΑ

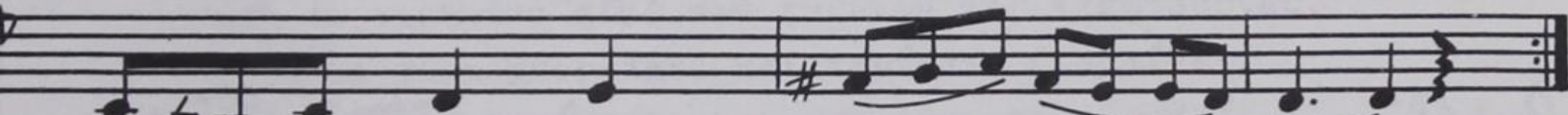
Βα σι λι κή - - - - - προ - - - -
Βάλ τε φω τιά - - - - - στα - - - -

στά - - - ζει - προ - στά ζει - Βε - - - - - ζύρ' Α
τό - - - πια - στα - τό πια - κά - - - - - φτε τα

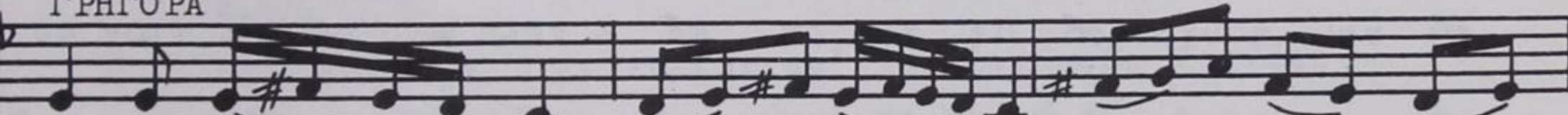

λή - - - - - Πα - - - - - σά - - - - -
Γιάν - - - - - νε - - - - - να - - - - -

Βε - - - ζύρ' Α λή - - - Πα - - - σά. -
κά - - - φτε τα Γιάν - - - νε - - - να. -

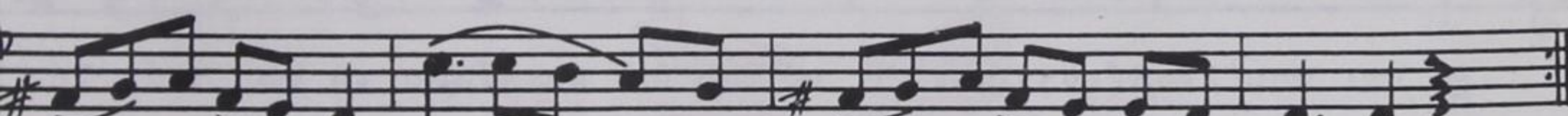
ΓΡΗΓΟΡΑ

Αι ντε μά - - - - - τιαμ' αί - ντεφως - - - - - μου σύ - ρε στο - κα -
Του κο λύ - - - - - μπου θα - κι νή - - - - - σω να - 'ρθωστο - νη -

λό - - - - - καιστογυ - - - - - ρι σμό - σουφως - - - - - μου
σί - - - - - να σε ιδώ - - - - - κιας ξε - φυ χή - - - - - σω

πέ - ρας' α - πο δω - - - - - να 'ρθω - μαζί - κιε - γώ. -
Βά - σωμου - χρυ σή - - - - - Βά - σωμου - χρυ - σή. -

Τ' άκουσαν οι Γιαννιώτες, Γιαννιώτες κι αρπάξαν τα παιδιά
κι αρπάξαν τα παιδιά.

Κι άλλοι στην Άρτα πάνε, βρε πάνε, κι άλλοι στην Πρέβεζα
κι άλλοι στην Πρέβεζα.

Όλη δόξα.

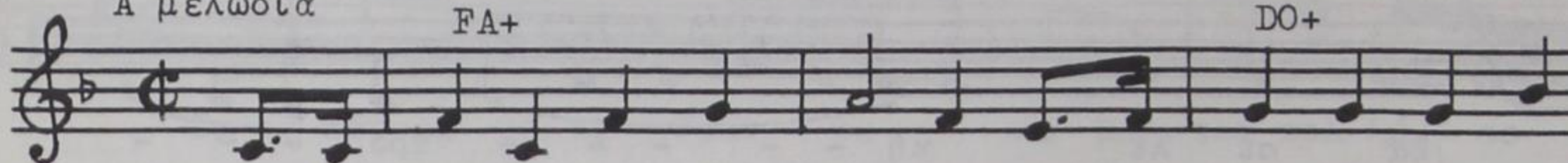
Γ. Γεωργόπουλου.

Ι. Σακελλαρίδη.

A μελωδία

FA+

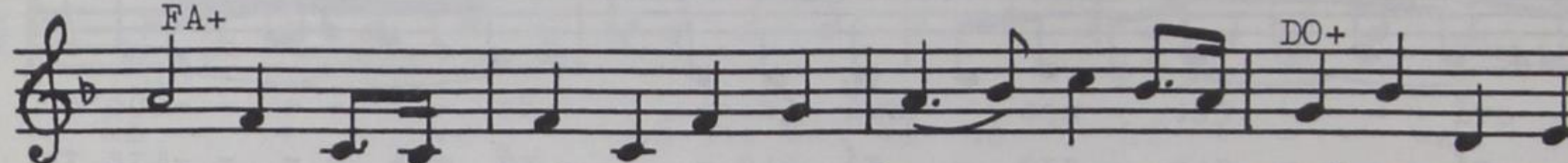
DO+

Ό λη δό ξα ό λη χά ρη ά για μέ ρα ξη με

FA+

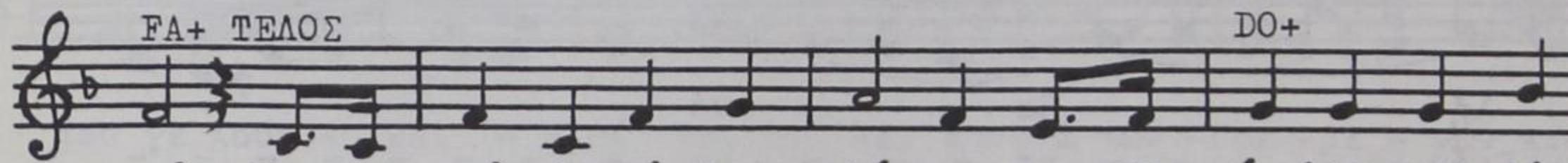
DO+

ρ ώ νει και τη μνή μη σου το Έ - θνος χαι ρε τά γο να τι

FA+ ΤΕΛΟΣ

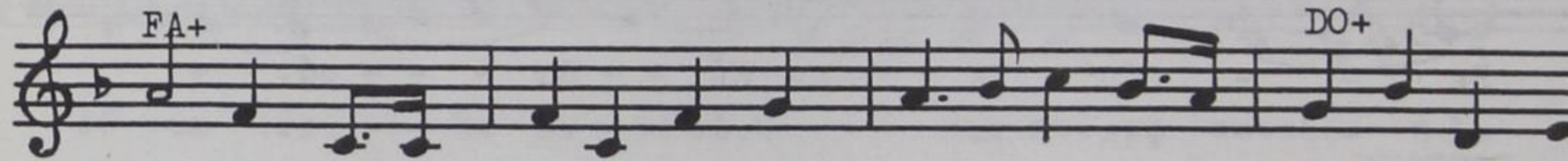
DO+

στό Και τα στή θη ό λο φλό γα με τον ή λιο σου πλτ

FA+

DO+

ρ ώ νει που χρυ σός με πε ρη φά - νεια περ πα τεί στον ου ρ

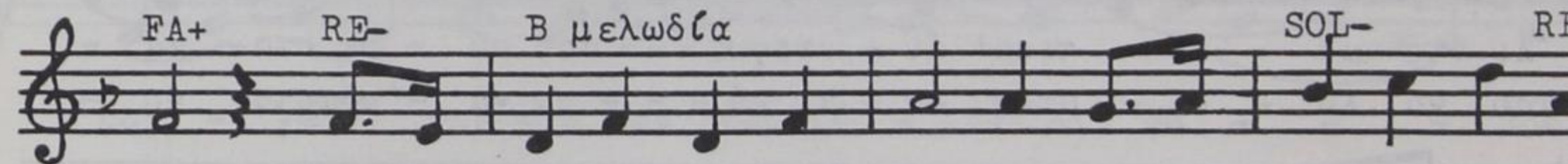
FA+

RE-

B μελωδία

SOL-

RE

νό. Στην A γί α Λαύ ρα πρώ τα τις χρυ σές α κτί νε

SOL-

LA+

RE-

LA+

RE-

χ ύ νει που λε βέ ντεσπρωτα νά φαντου πο λέμου τη φω τιά. Τη γ

SOL-

RE+

SOL-

λά ζια μας ση μαί α με τη χά ρη της λα μπρύ νει και του

LA+

RE-

LA+

RE+

D.C.

θεί ου Ι ε ράρ χη χαι ρε τί ζει τη σκι ά.

Όλη δόξα.

A μελωδία:

Όλη δόξα όλη χάρη άγια μέρα ξημερώνει
και τη μνήμη σου το Έθνος χαιρετά γονατιστό.
Και τα στήθη όλο φλόγα με τον ήλιο σου πληρώνει
που χρυσός με περηφάνεια περπατεί στον ουρανό.

B μελωδία:

Στην Αγία Λαύρα πρώτα τις χρυσές ακτίνες χύνει
που λεβέντες πρωτανάψαν του πολέμου τη φωτιά.
Τη γαλάζια μας σημαία με τη χάρη της λαμπρύνει
και του θείου Ιεράρχη χαιρετίζει τη σκιά.

A μελωδία:

Ομορφιά και δόξα δίνει όπου γης αιματωμένη
απ' το τιμημένο αίμα των παιδιών της κλεφτουριάς.
Τ' άγιο χώμα χαιρετάει και περήφανα διαβαίνει
από τα Ψαρά στο Σούλι και στο Χάνι της Γραβιάς.

B μελωδία:

Απ' τη Ρούμελη κι εκείθε, απ' την Κλείσοβα περνάει
και στο Μεσολόγγι μέσα χύνει το χρυσό της φως.
Την αιματωμένη γη της χαιρετάει κι ευλογάει
όπου τόσοι σε μια νύχτα έπεσαν ηρωικά.

Το Κλεφτόπουλο.

Δημοτικό.

Μά να - μου - τα μά να μου - τα - κλεφτόπου

λα, τρώ νε και - τρα γου - δά νε -

άι ντε - πί νουν - και γλε - ντά νε.

Μάνα μου τα, μάνα μου τα κλεφτόπουλα, (δισ)
τρώνε και τραγουδάνε, άιντε πίνουν και γλεντάνε. (δισ)

Κι ένα μικρό κι ένα μικρό κλεφτόπουλο, (δισ)
δεν τρώει, δεν τραγουδάει, βάι, δεν πίνει, δε γλεντάει. (δισ)

Μόν' τ'άρματα, μόν' τ'άρματά του κοίταζε, (δισ)
του ντουφεκιού του λέει: "Γεια σου Κίτσο μου λεβέντη". (δισ)

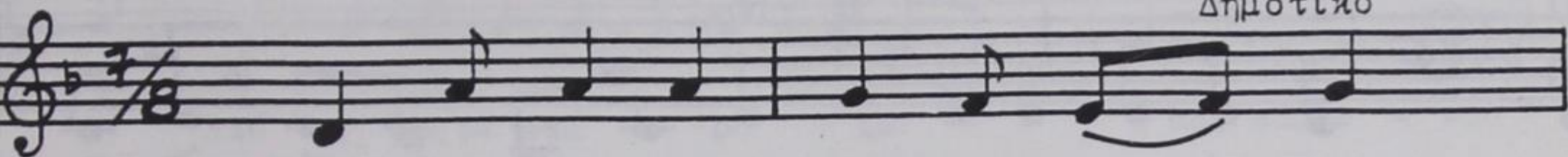
Ντουφέκι μου, ντουφέκι μου περήφανο, (δισ)
σπαθί μ' ξεγυμνωμένο, μια χαρά 'σαι το καημένο. (δισ)

Πολλές φορές, πολλές φορές με γλίτωσες, (δισ)
απ' των εχθρών τα χέρια κι απ' των Τούρκων τα μαχαίρια. (δισ)

Τα ευζωνάκια.

Δημοτικό

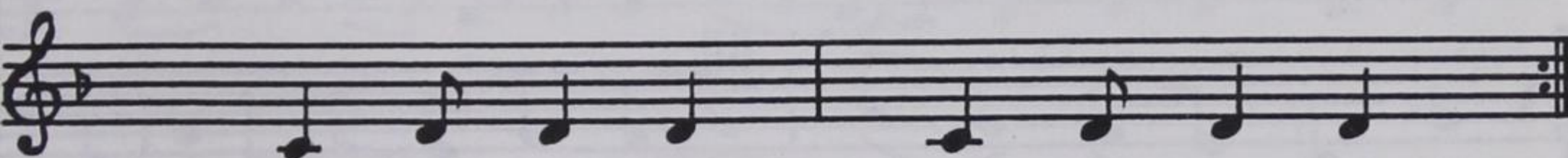
Στην Α γία Σο φιά α γνά - ντια

βλέ πω τα ευ ζω - νά κια.

Ό λα πίν νουν - και χο ρεύ ουν -

και τ'αν τί περ' α γνα ντεύ ουν.

Στην Αγία - Σοφιά αγνάντια βλέπω τα ευζωνάκια. (δισ)
Όλα πίνουν και χορεύουν και τ'αντίπερ' αγναντεύουν. (δισ)

Κι αγναντεύοντας την Πόλη τραγουδούν και λένε: (δισ)
Πάλι θα γενούν δικά μας να η μεγάλη εκκλησιά μας,
τούτοι οι χρυσοί της θόλοι αχ! κατακαημένη Πόλη!

Στην κυρά τη Δέσποινά μας πες να μη λυπάται. (δισ)
Στις εικόνες να μη κλαίνε τα ευζωνάκια μας το λένε. (δισ)

Κι ο παπάς που είναι κρυμμένος μέσα στ' άγιο βήμα. (δισ)
Τα ευζωνάκια δε θ' αργήσει να 'βγει να τα κοινωνήσει
και σε λίγο βγαίνουν τ' άγια μέσα σε μυρτιές και βάγια.

Σαράντα θαλιάρια

Δημοτικό

RE- DO+

Σα ρά ντα πα λι κά ρια ν'α πό - τη -

RE-

Λει ν'α πό - τη - Λει - - - βα - - - δια

FA+ DO+

πά νε για να πα τή σου νε την - Τρι -

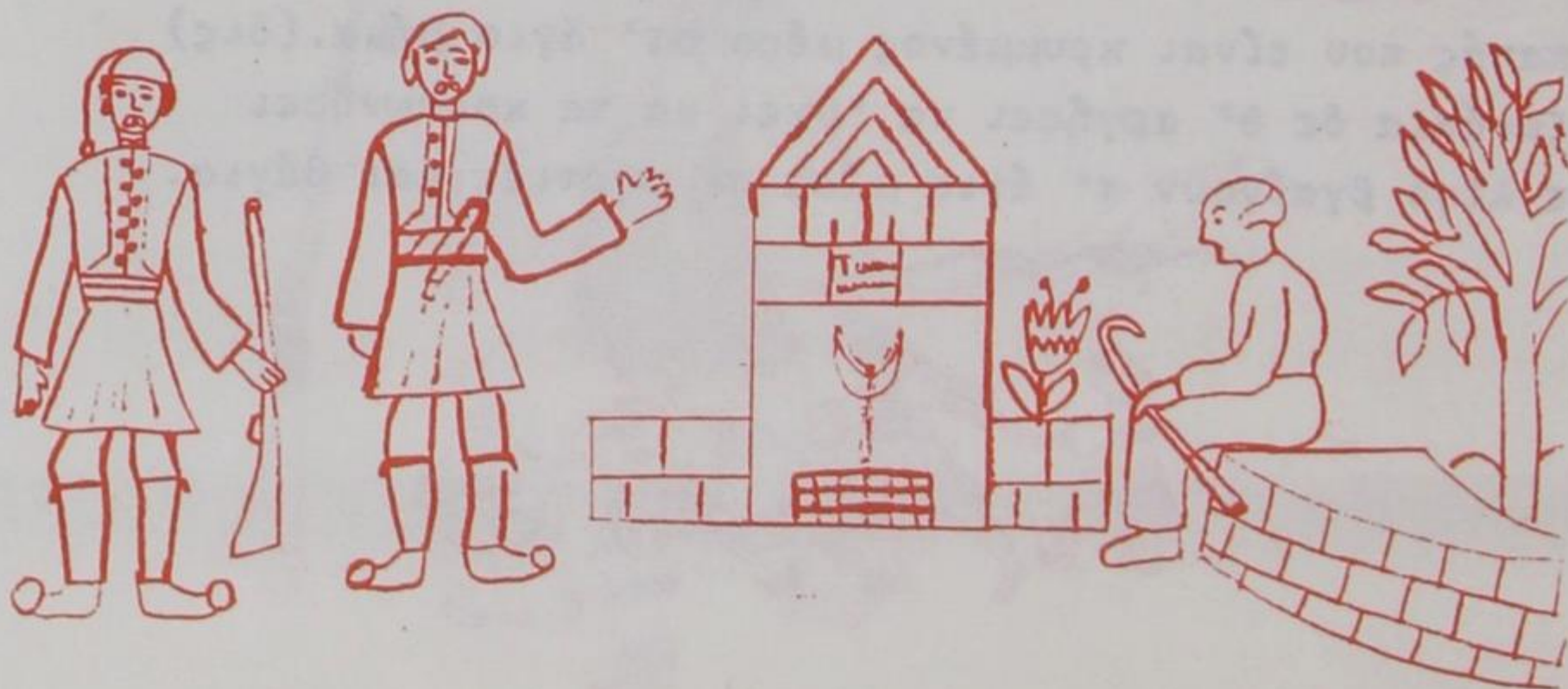
RE-

πο μωρ την - Τρι - πο - - - λι - - - τσά.

Σαράντα παλικάρια ν'από τη Λει... ν'απο τη Λειβαδιά,
πάνε για να πατήσουνε την Τριπο... μωρ' την Τριπολιτσά.

Στο δρόμο που πηγαίνουν μωρ' γέροντα, μωρ' γέροντ' απαντούν:
- Γεια και χαρά σου γέρο. Καλώς τα τα παιδιά, καλώς τα τα παιδι

- Πού πάτε παλικάρια, πού πάτε βρε, πού πάτε βρε παιδιά;
- Πάμε για να πατήσουμε την Τριπο... μωρ την Τριπολιτσά.

Κλέφτινη Ζωή

Δημοτικό

Μαύ ρη μω ρέ μαύ - ρη - ζω - - ή που κά - - νου
με, μαύ ρη μω ρέ μαύ ρη - ζω - -
ή που κά - - νου με, μαυ ρη - ζω ή - που
κά - νου με - ν'ε μείς οι μαύ - - ροι κλέ φτες, μαυ κλέ φτες.

Μαύρη, μωρέ, μαύρη ζωή που κάνουμε, (δισ)
μαύρη ζωή που κάνουμε ν'εμείς οι μαύροι κλέφτες. (δισ)

Με φό... μωρέ, με φόβο τρώμε το ψωμί, (δισ)
με φόβο τρώμε το ψωμί, με φόβο τραγουδάμε. (δισ)

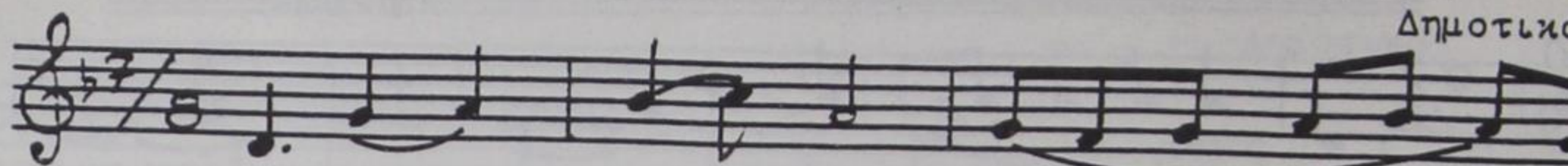
Πατέ, μωρέ, ποτέ μας δεν αλλάζουμε, (δισ)
ποτέ μας δεν αλλάζουμε και δεν ασπροφορούμε. (δισ)

Ολη... μωρέ, ολημερίς στον πόλεμο, (δισ)
ολημερίς στον πόλεμο, το βράδυ καραούλι. (δισ)

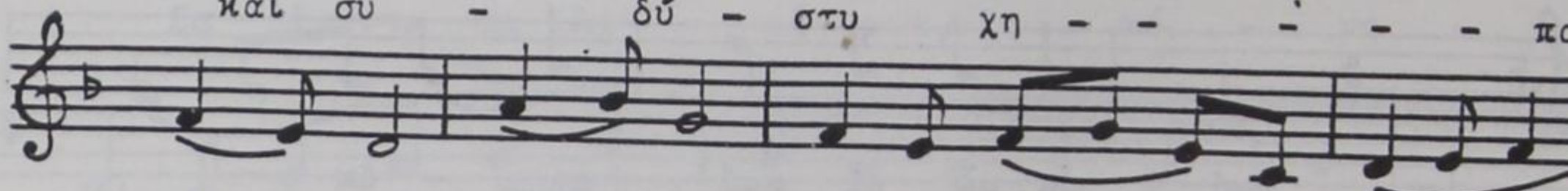

Ο χορός του Ζαλόγχου.

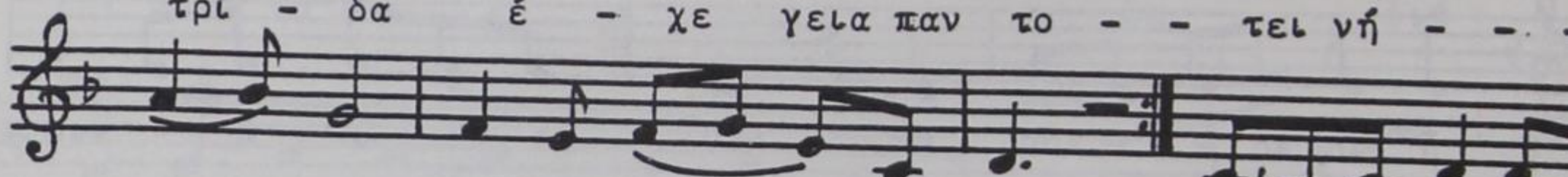
Δημοτική

Έ - χε - γεια - καη μέ - - - - - νε
και συ - δύ - στυ χη - - - - - πο

κό - σμε έ - χε γεια γλυ κειά - - ζω ή - -
τρί - δα έ - χε γεια παν το - - τει νή - -

έ - χε γεια γλυ κειά - - ζω ή.
έ - χε γεια παν το - - τι νή.
Έ χε τε γεια βρυ

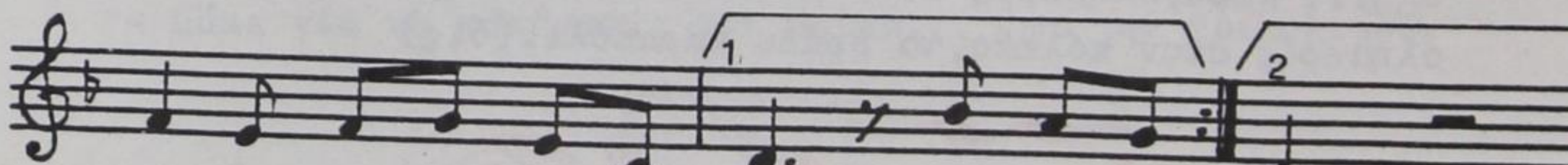
σού - λες λόγ γοι βου νά - - ρα χού λες -

Έ χε τε γεια βρυ - σού - λες και σεις σου λιω - - το

πού λες. Τρι α λα λα λα λα, τρι α λα λα λα λα, τρι α λα

λα λα λα λα λα λα λα. Τρι α λα λα.

Ο χορός του Ζαλόγγου.

Έχε γεια καημένε κόσμε
έχε γεια γλυκιά ζωή (δισ)
και συ δύστυχη πατρίδα
έχε γεια παντοτινή. (δισ)

Ρεφρέν

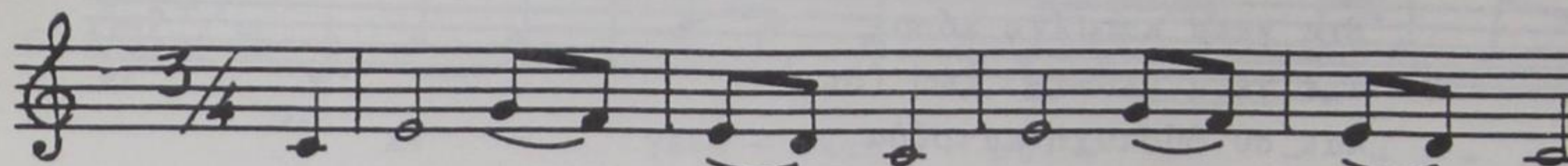
Έχετε γεια βρυσούλες, λόγγοι βουνά ραχούλες,
έχετε γεια βρυσούλες και σεις Σουλιωτοπούλες.
Τριάλα λάλαλα, τριάλα λάλαλα, τριάλα λα λαλάλαλα λαλά. (δισ)

Σα να παν σε πανηγύρι
σ' ανθισμένη Πασχαλιά (δισ)
μες στον Άδη κατεβαίνουν
με τραγούδια με χαρά. (δισ)

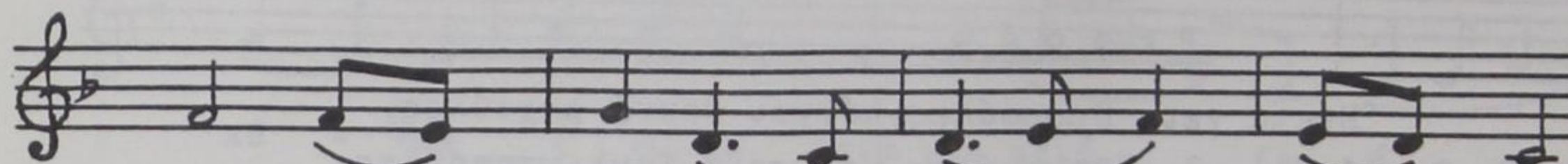
Στη στεριά δε ζει το ψάρι
ούτε ανθος στην αμμουδιά (δισ)
κι οι Σουλιώτισσες δε ζούνε
δίχως την ελευθεριά (δισ)

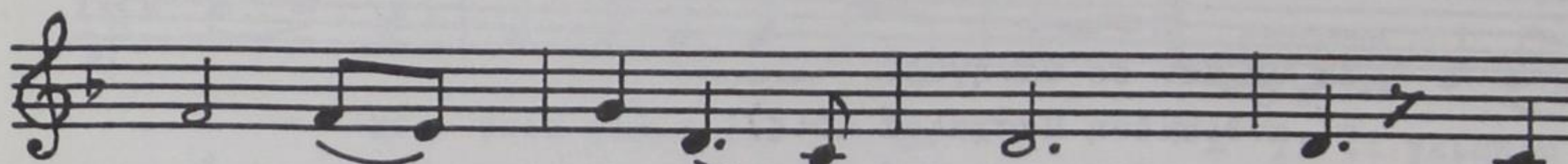
Η συμβουλή του γερο-Κλέφτη.

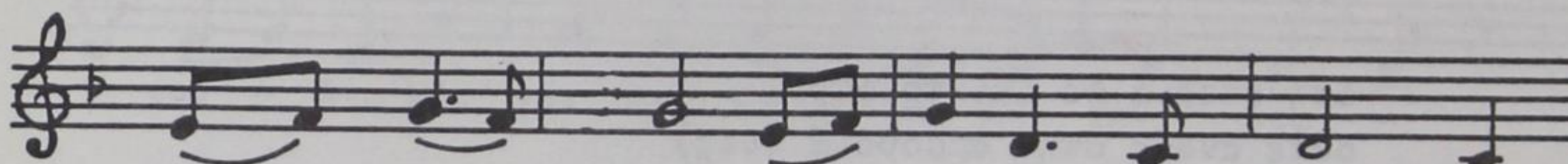
Παι διαμ' σαν - θέλ - τε λε βεν - τιά - κα

κλέ φτες - να γε - νεί - τε - και

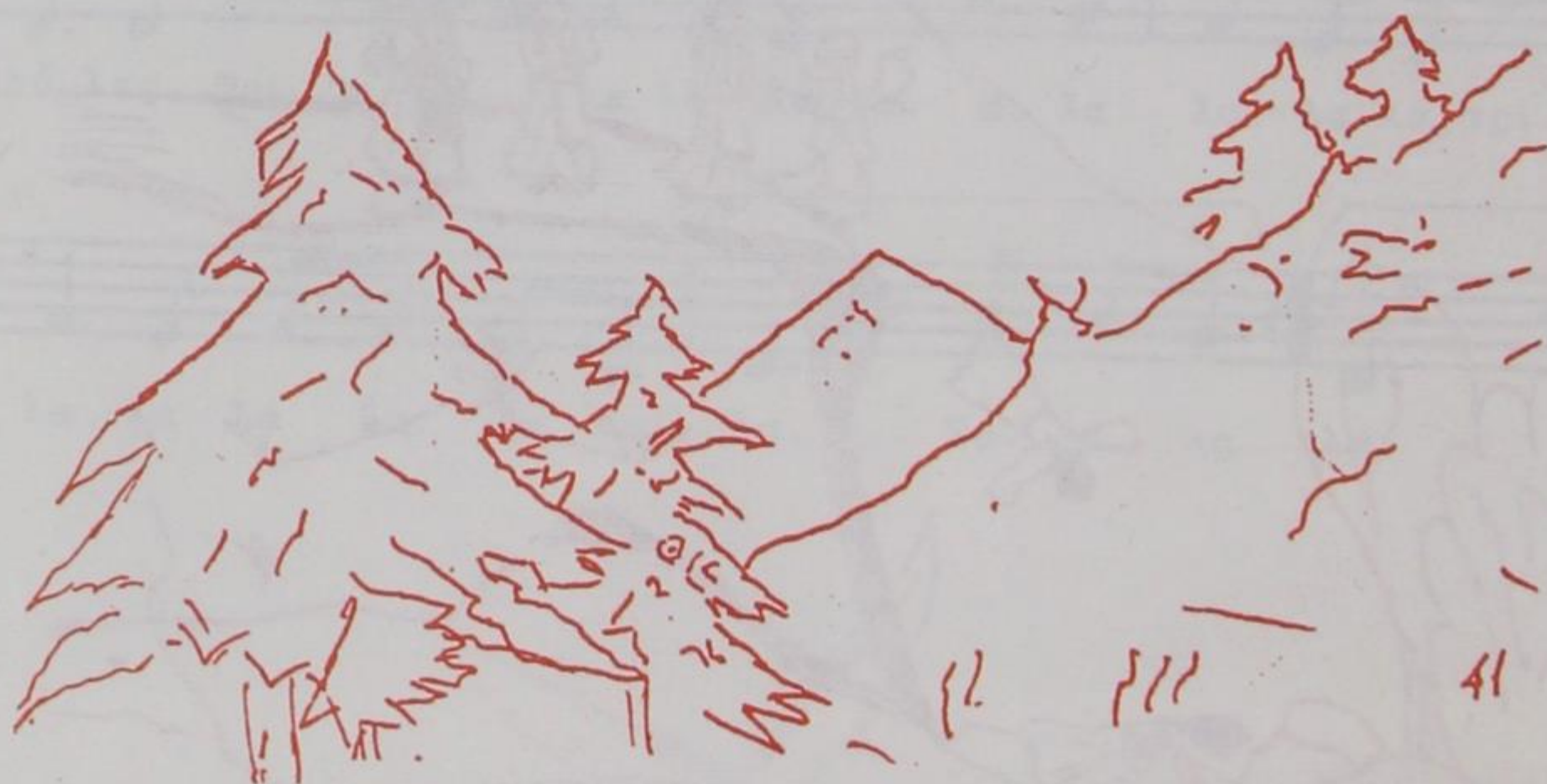
κλέ φτες - να γε - νεί - τε. Ε

μέ - να - να μαύ - ραμ' παι - δια, ε

μέ - να - να ρω - τή σε - τε.

Η συμβουλή του γερο-Κλέφτη.

1

Παιδιά μ' σαν θέλτε λεβεντιά(και κλέφτες να γενείτε) δις.
Εμένα να,μαύρα μ' παιδιά,εμένα να ρωτήσετε.

2

Εμένα να ρωτήσετε,(πώς τα περνούν οι κλέφτες)δις.
Σαράντα χρό... μαύρα μ' παιδιά,σαράντα χρόνια ν' έκαμα.

3

Σαράντα χρόνια ν' έκαμα,(στους κλέφτες καπετάνιος)δις.
Ζεστό ψωμί,μαύρα μ' παιδιά,ζεστό ψωμί δεν έφαγα.

4

Ζεστό ψωμί δεν έφαγα,(γλυκό κρασί δεν ήπια)δις.
Τον ύπνο δε,μαύρα μ' παιδιά.τον ύπνο δεν εχόρτασα.

5

Τον ύπνο δεν εχόρτασα,(του ύπνου τη γλυκιάδα)δις.
Σε στρώμα δε,μαύρα μ' παιδιά,σε στρώμα δεν επλάγιασα.

6

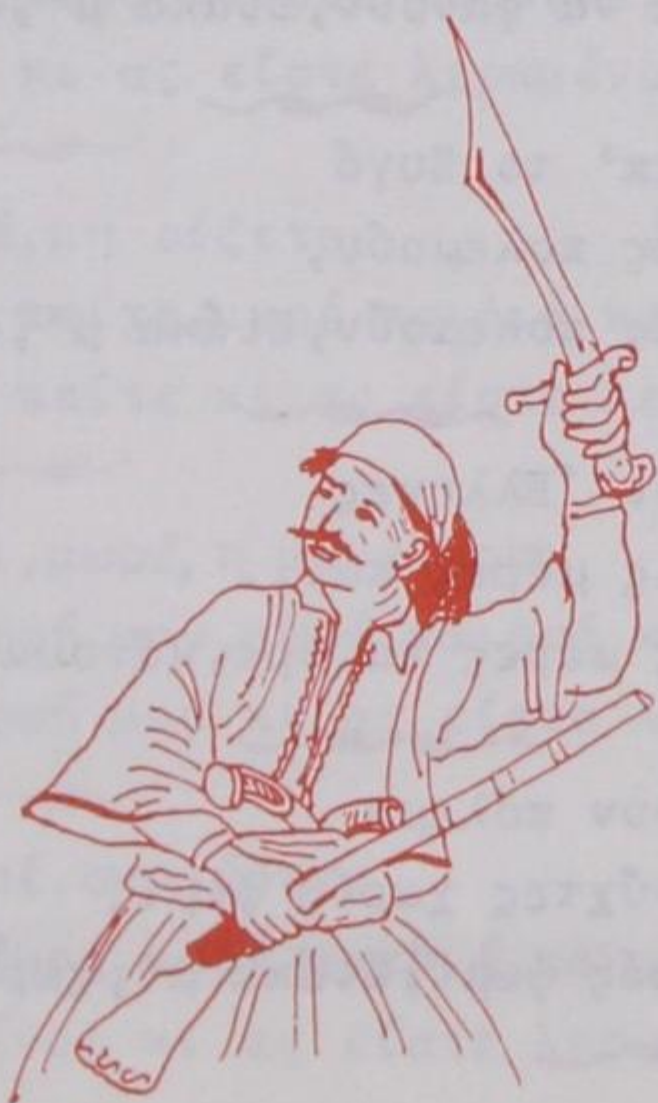
Σε στρώμα δεν επλάγιασα,(μάιδε σε μαξιλάρι)δις.
Το χέρι μου,μαύρα μ' παιδιά,το χέρι μου προσκέφαλο.

7

Το χέρι μου προσκέφαλο (και το σπαθί μου στρώμα)δις.
και το τουφέ... μαύρα μ' παιδιά,και το τουφέκι μ' αγκαλιά.

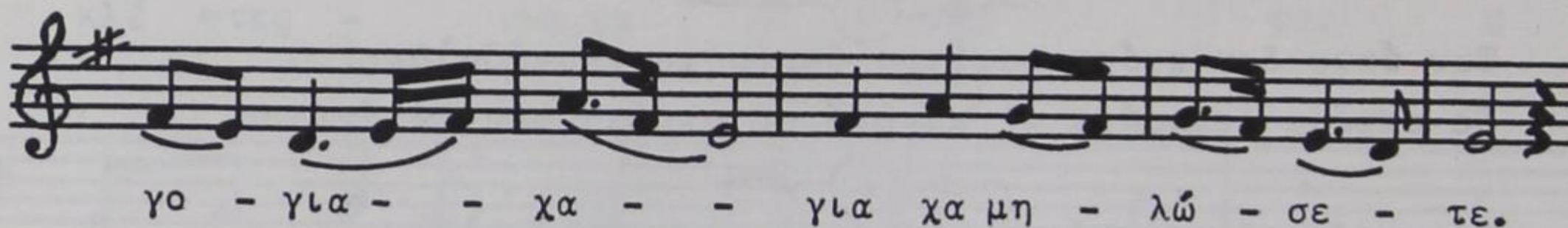
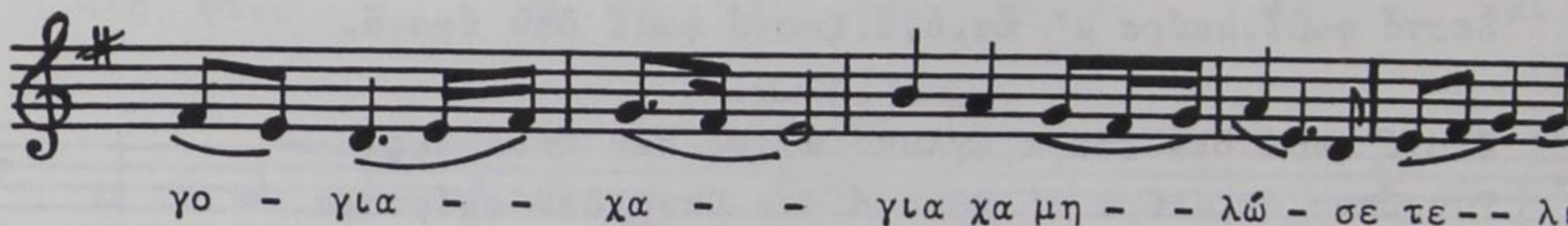
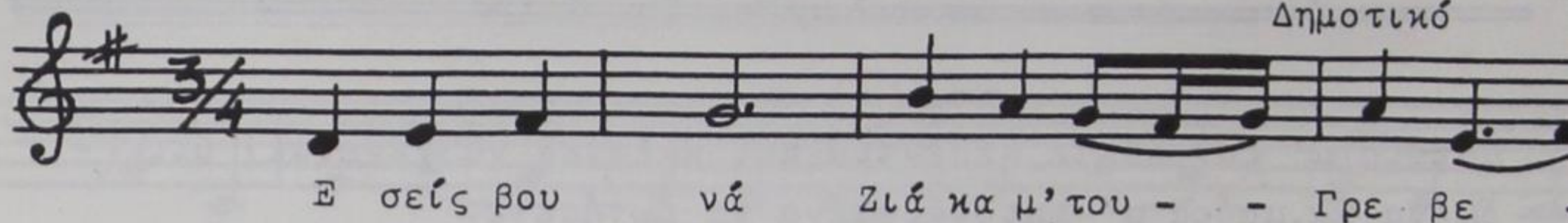
-

" Από τη συλλογή σχολικών ασμάτων Γ. Καρατζά "

Ο Ζιάκας.

Δημοτικό

Εσείς βουνά, Ζιάκα μ', του Γρεβενού
και πεύκα του Μετσόβου, λίγο για χα...
για χαμηλώσετε λίγο για χα, για χαμηλώσετε.

Λίγο για χα, για χαμηλώσετε
ένα ντουφέκι τόπο για να φανούν,
Ζιάκα μ', τα Γρεβενά, για να φανούν, Ζιάκα μ', τα Γρεβενά.

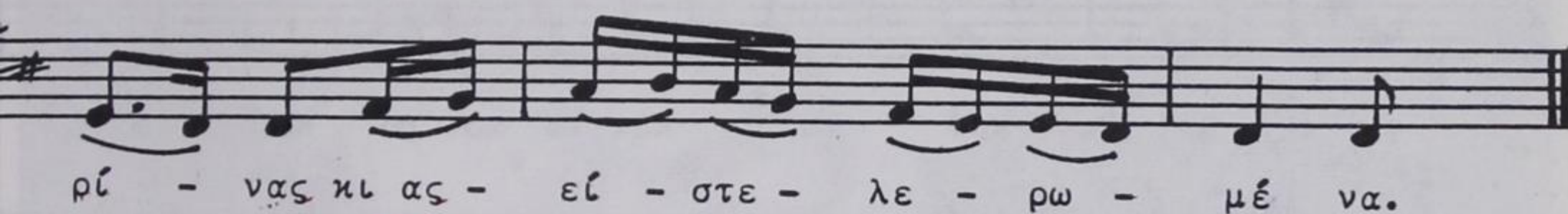
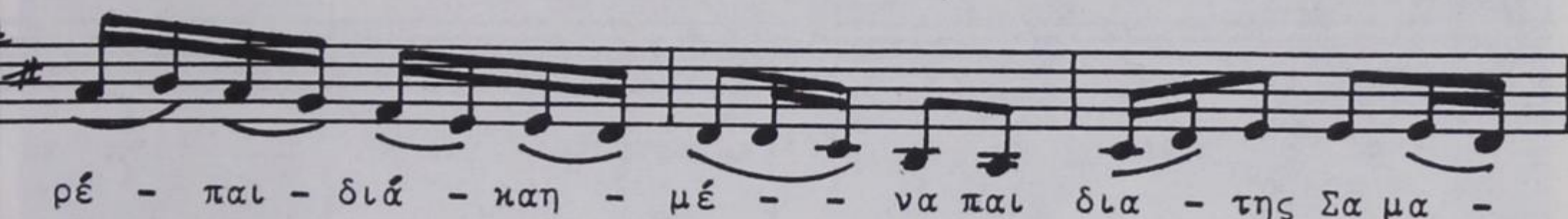
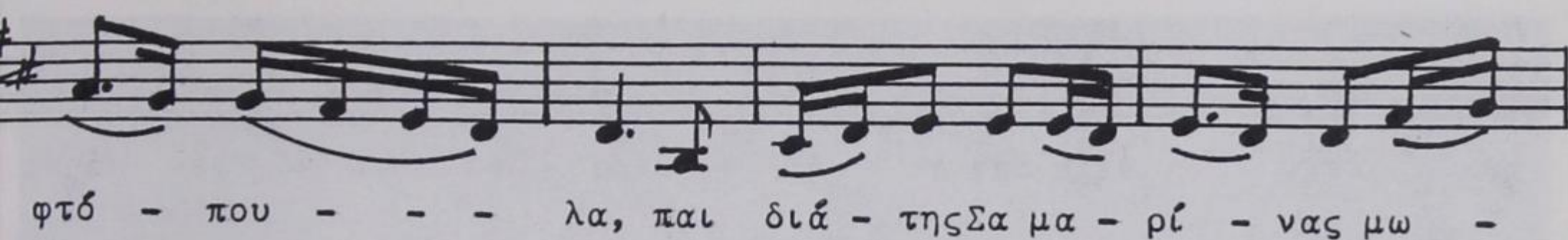
Για να φανεί, Ζιάκα μ', απ' το Ζυγό
τα παινεμένο Σπήλαιο, πώς πολεμούν,
Ζιάκα μ', οι Έλληνες, πώς πολεμούν, Ζιάκα μ', οι Έλληνες.

Πώς πολεμούν, Ζιάκα μ', οι Έλληνες
με το νιζάμ' ασκέρι τρεις μέρες κα...
βρε, κάνουν πόλεμο, τρεις μέρες κα, βρε, κάνουν πόλεμο.

Τρεις μέρες κά, βρε, κάνουν πόλεμο
τρεις μέρες και τρεις νύχτες χωρίς ψωμί,
Ζιάκα μ', χωρίς νερό, χωρίς ψωμί, Ζιάκα μ', χωρίς νερό.

Σαμαρίνα.

Δημοτικό

1

Εσείς, μωρέ, παιδιά κλεφτόπουλα,
παιδιά της Σαμαρίνας, μωρέ παιδιά καημένα,
παιδιά της Σαμαρίνας κι ας είστε λερωμένα.

2

Κι αν πάτε απάνω, μωρέ, στα βουνά,
κατά τη Σαμαρίνα, μωρέ παιδιά καημένα,
κατά τη Σαμαρίνα κι ας είστε λερωμένα.

3

Ντουφέκια να, μωρέ, μη ρίξετε,
τραγούδια να μην πείτε, μωρέ παιδιά καημένα,
τραγούδια να μην πείτε κι ας είστε λερωμένα.

4

Κι αν σας ρωτήσει, μωρέ, η μάνα μου,
κι η δόλια η αδερφή μου, μωρέ παιδιά καημένα,
κι η δόλια η αδερφή μου κι ας είστε λερωμένα.

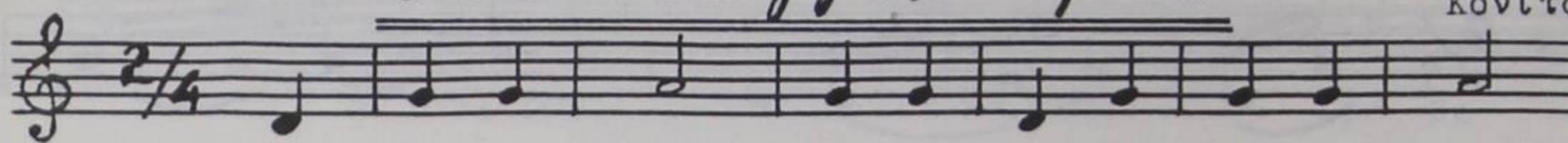
5

Μην πείτε πως, μωρέ, σκοτώθηκα
πως είμαι σκοτωμένος, μωρέ παιδιά καημένα,
πως είμαι σκοτωμένος κι ας είστε λερωμένα.

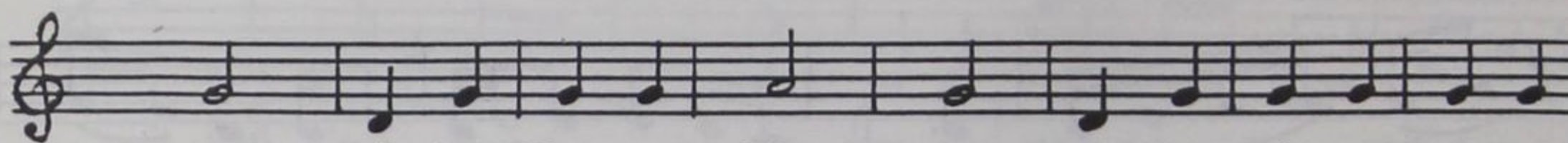
-

Τραγούδια για την θαραμονή του ξαναγγελισμού

Περιο
Κόνιτο

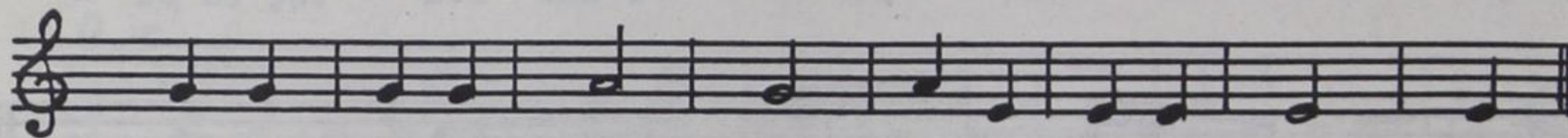
1. Φευ γά στε φέ δια φευ γά στε γκου στα ρέ

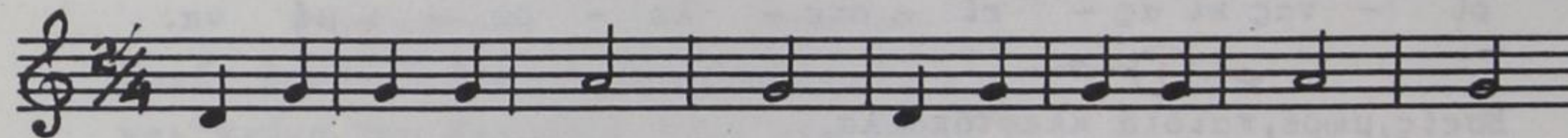
τσες, ήρθε η Βαγγε λέ στρα να σας κόψει το κε

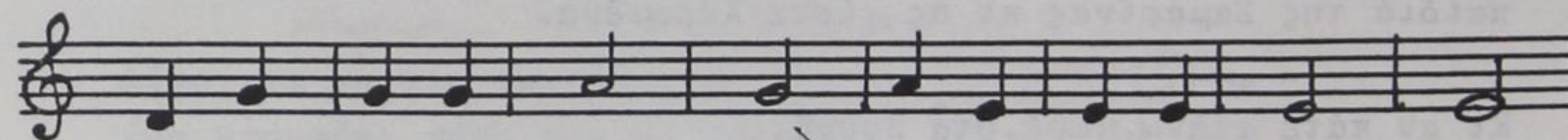
φά λι να το ρέξει στο ποτάμι να το

φαντα μαυροπούλια και τα τσιροπούλια.

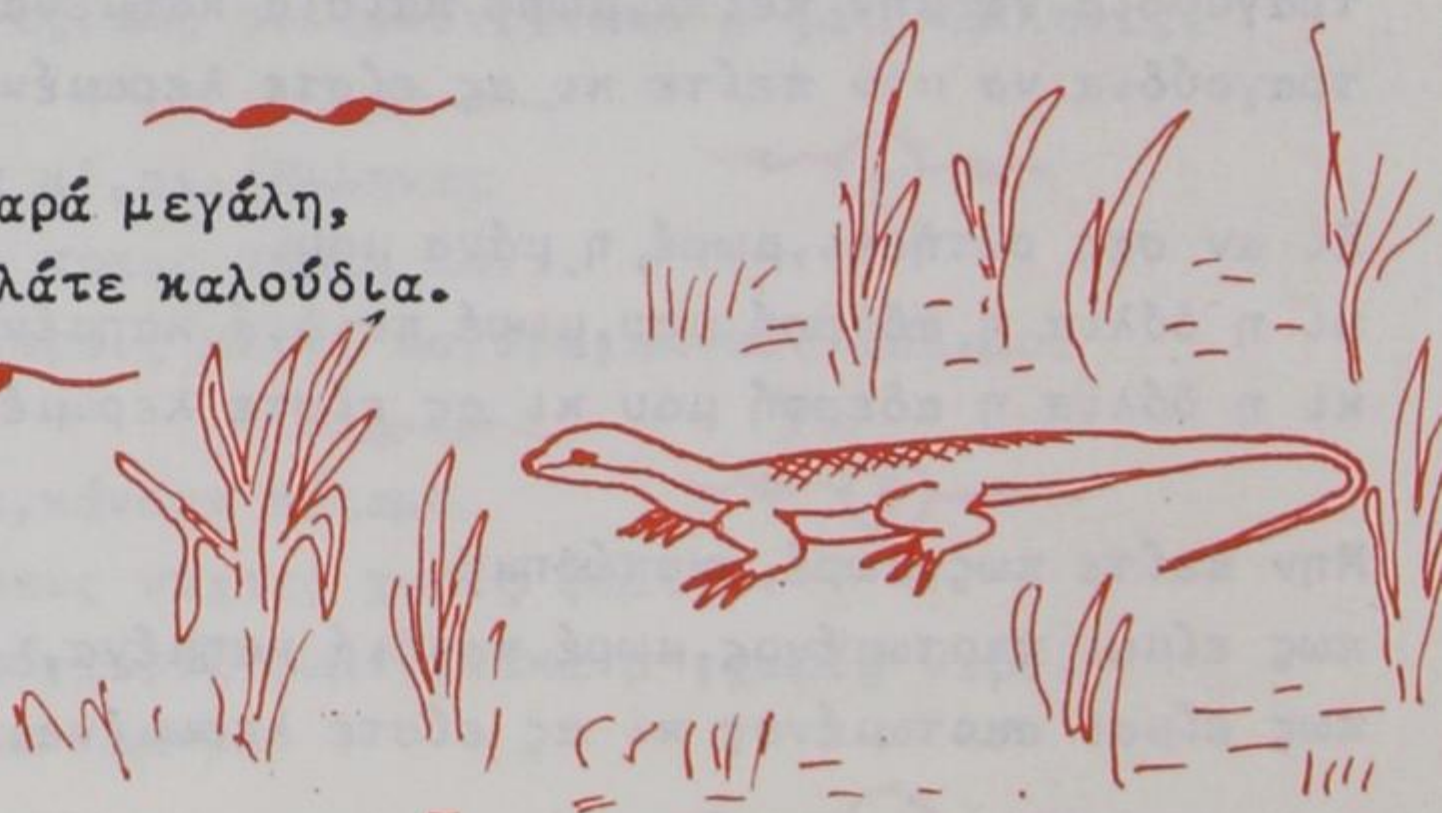
2. Βάγγι Βαγγι λέ ζω με χαρά με γάλη,

φύγετε κακούδια κι ελάτε καλούδια.

1. Φευγάστε φέδια, φευγάστε γκουσταρ έτσες,
ήρθε η Βαγγελίστρα, να σας κόψει το κεφάλι,
να το ρέξει στο ποτάμι, να το φαντα μαυροπούλια
και τα τσιροπούλια.

2. Βάγγι, Βαγγι λέ ζω, με χαρά μεγάλη,
φύγετε κακούδια κι ελάτε καλούδια.

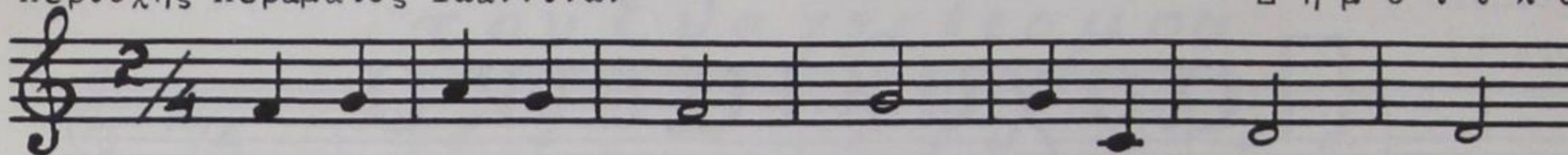
Πασχαλιάνικα

Ο Λάζαρος

Περιολῆς Περάματος Ἰωαννίνων

Δημοτικὸ

Ἦρθ' ὁ Λάζαρος, ἦρθαν τὰ Βάγια

Ἦρθ' ὁ Λάζαρος, ἦρθαν τὰ Βάγια.

Ἦρθε κι ὁ Χριστὸς στὴ Βηθανία.

Καὶ ἐφώνηξε: Μάρθα, Μάρθα!

— Μάρθα μου πού 'ναι ὁ Λάζαρος, ὁ φίλος ὁ δικός μου;

— Ὁ Λάζαρος ἀπέθανε ἐδῶ καὶ τρεῖς ἡμέρες!

— ΓΙΑ ΔΕΙΞΕ ΜΟΥ ΤΟ ΜΝΗΜΑ ΤΟΥ, ΓΙΑ ΔΕΙΞΕ ΜΟΥ ΤΟΝ ΤΑΦΟ!

— Τὸ μνήμα σου τὸ ἐδείξα, τὸν τάφο σου τὸν δείχνω.

Καὶ ἔβαλε φωνὴ μεγάλη:

— Λάζαρε, Λάζαρε γΙΑ ἔβγα ἔξω,

να σε δοῦμε καὶ να σε χαροῦμε,

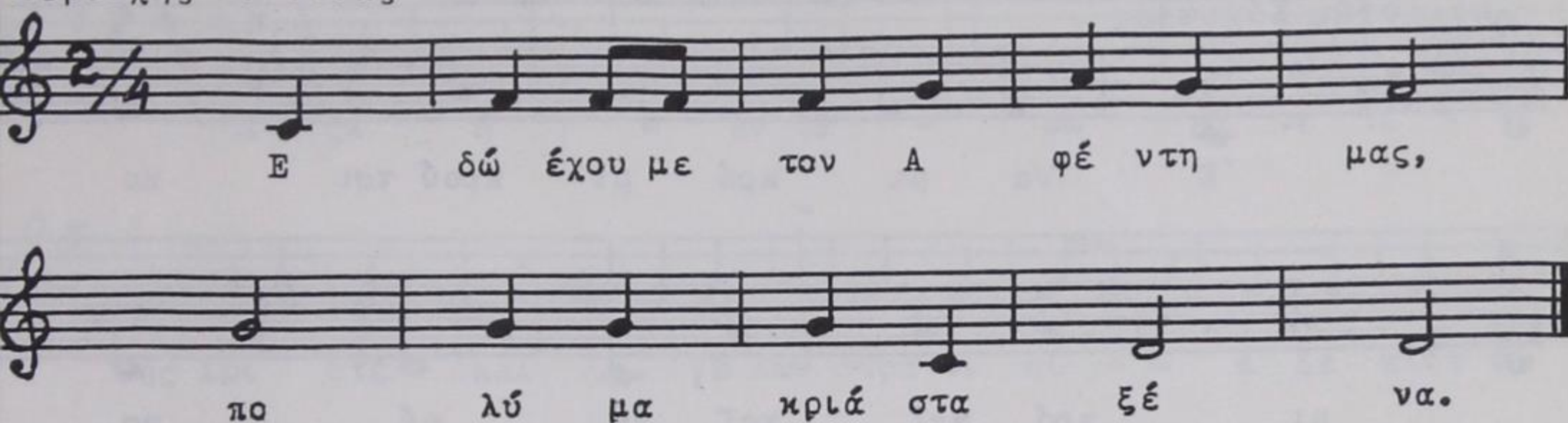
εμεῖς καὶ τὰ παιδάκια μας, να χαίρεται ἡ καρδιά μας.

Για τον ζενιτεμένο Αφέντη.

Περιοχής Κόνιτσας

Δημοτικό

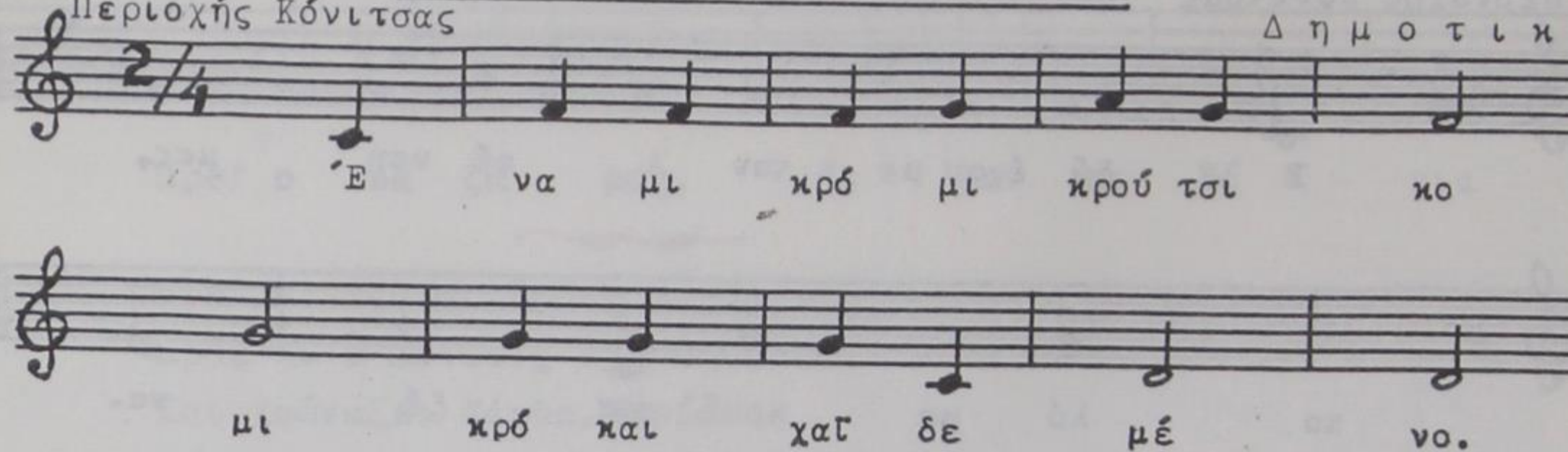
Εδώ έχουμε τον Αφέντη μας, πολύ μακριά στα ξένα.
Μας είπε πως έρχεται, μας πήραν τα σχάρκια.
Νύχτα σελώνουν τ' άλογα, μέρα τα καλιγώνουν,
βάνουν 'σημένια πέταλα, καρφιά μαλαματένια.
Αξίζει η σέλα τα εκατό, τα πέταλα τα χίλια
και τα εικοσιτέσσερα καρφιά, σπειρί μαργαριτάρι.

Για το μικρό.

Περιοχής Κόνιτσας

Δημοτική

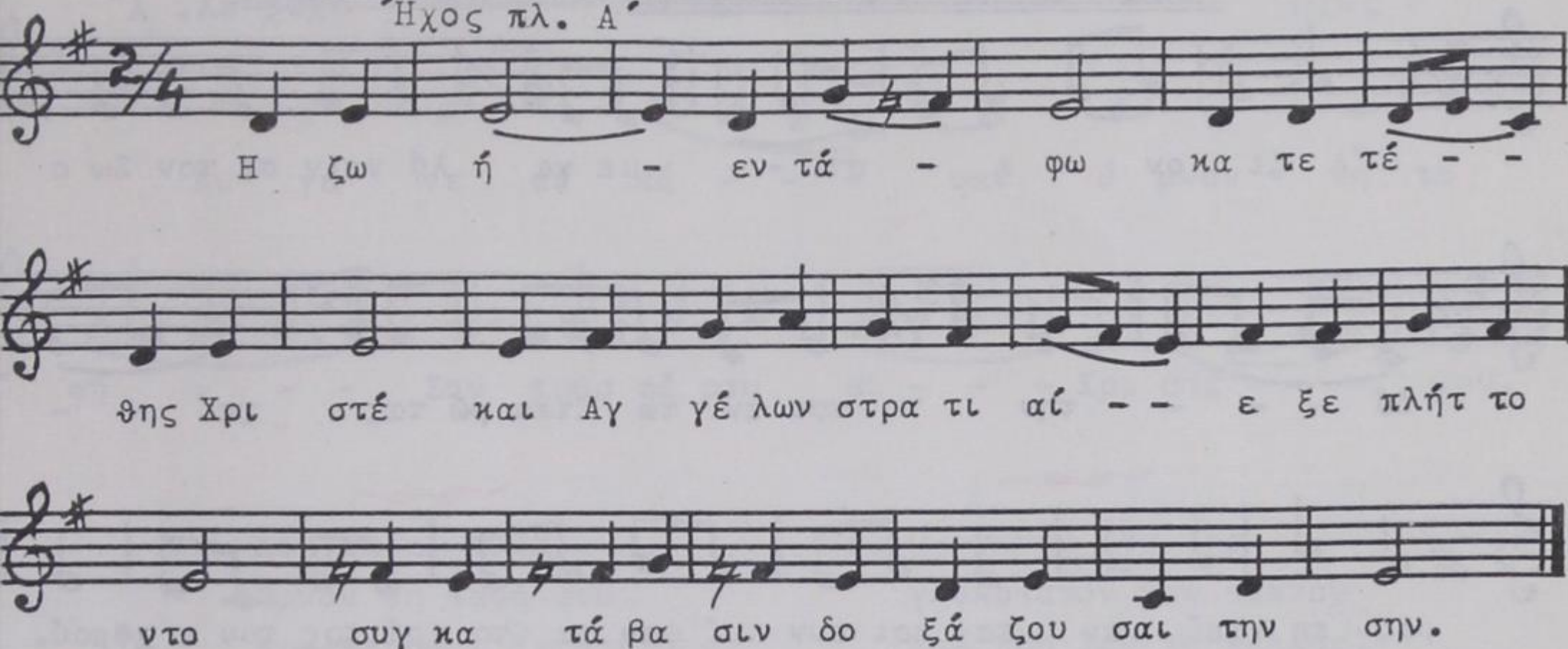

Ένα μικρό μικρούτσικο, μικρό και χατδεμένο,
μικρό το έχει η μάνα του και στο σχολειό το στέλνει.
Για μάθε γιε μου γράμματα, για μάθε γιε μου γνώση,
τα γράμματα είναι στο χαρτί κι η γνώση στο κεφάλι.

Η Ζωή εν τάφω.

Ἦχος πλ. Α΄

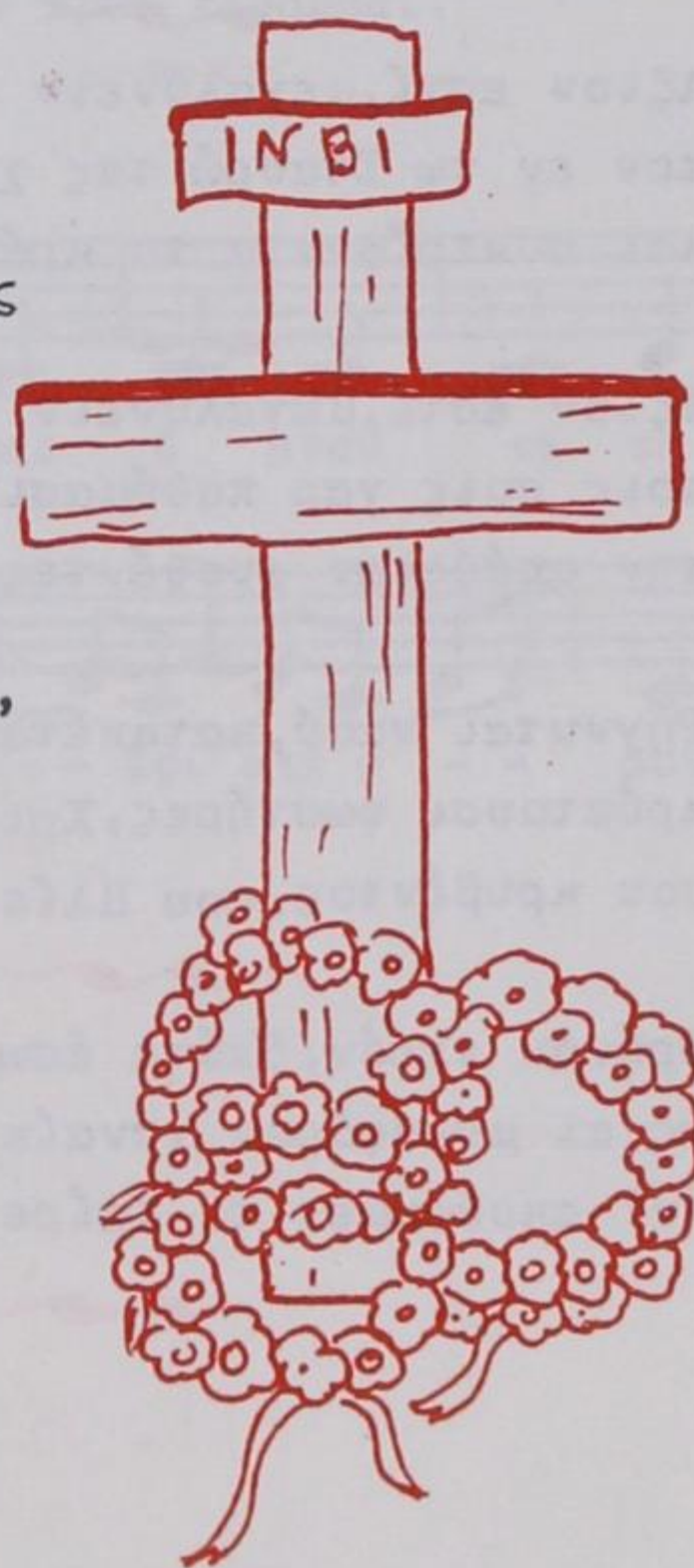

Η ζωή εν τάφω κατετέθης Χριστέ
και Αγγέλων στρατιαί εξεπλήττοντο
συγκατάβασιν δοξάζουσαι την σην.

Η ζωή πώς θνήσκεις, πώς και τάφω οικείς
του θανάτου το βασίλειον λύεις δε
και του Ἀδου τους νεκρούς εξανιστάς.

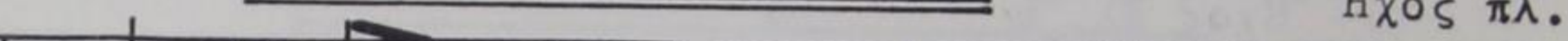
Μεγαλύνομέν σε, Ιησοῦ Βασιλεῦ
και τιμῶμεν την ταφήν και τα πάθη σου,
δι' ὧν ἔσωσας ημᾶς εκ της φθοράς.

Ανυμνούμεν, Λόγε, σε των πάντων Θεόν,
συν Πατρί και τῷ Αγίῳ σου Πνεύματι
και δοξάζομεν την θείαν σου ταφήν.

Ἄξιον ἐστί.

Ἦχος πλ. Α΄

 'Ηχος πλ. Α'
 Α ξι ον - ε - στι - - με γα λύ νειν σε τον ζω ο

 δὲ - - - την τον εν τω Σταυ ρώ τας χελ - -

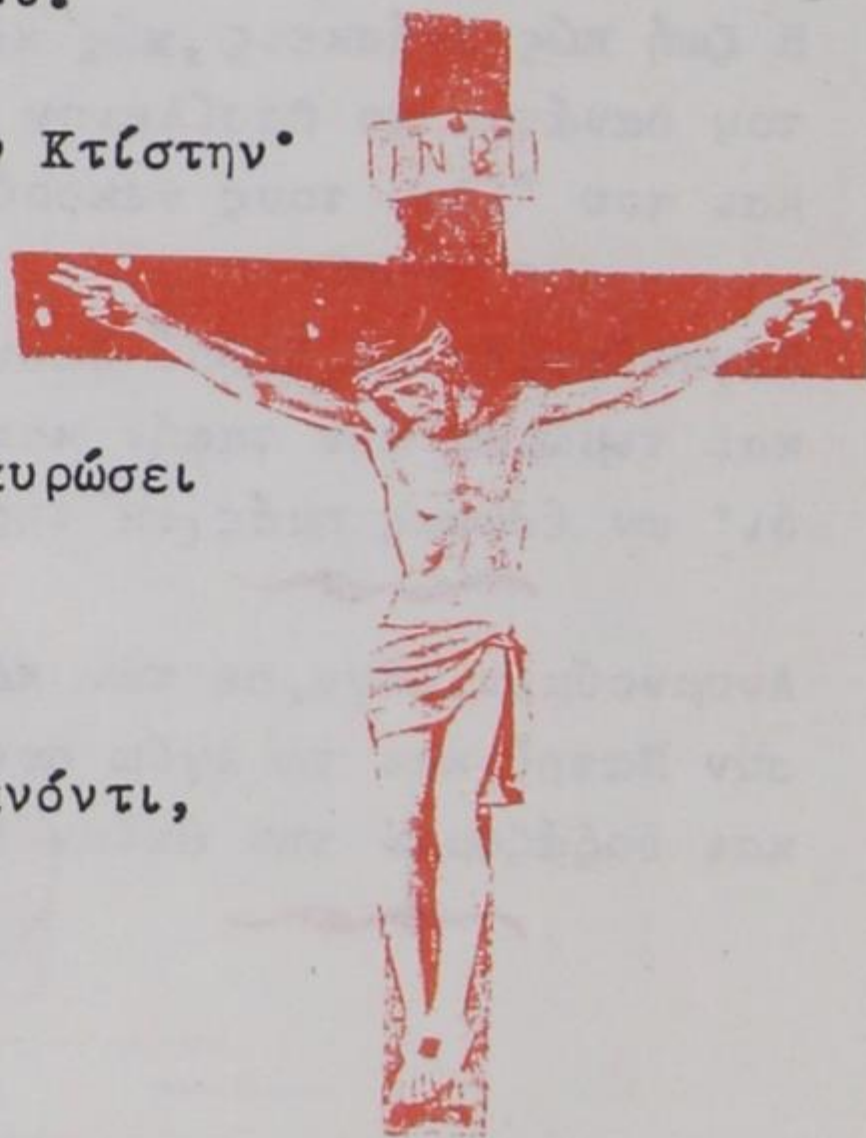
 ρας εκ τεί ναν τα και συν τρέ ψαν τα τα κρά τος του ε χθρού.

Ἄξιον ἐστὶ, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην,
τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα
καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Ἄξιον ἐστὶ, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων Κτίστην·
τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν,
τὴν ἀπάθειαν ρυσθέντες τῆς φθοράς.

Ρήγνυται ναού, καταπέτασμα τη ση σταυρώσει
κρύπτουσι φωστήρες, Χριστέ, το φως
σου κρυβέντος, του Ηλίου υπό γην.

Θρήνον λερόν, δεύτε ἄσπιν Χριστῷ θανόντι,
ὡς αἱ μυροφόροι γυναῖκες πρὶν,
ὅν' ἀκούσαμεν το Χάριε συν αὐταῖς.

Αι γενεαί θάσαι.

Ἦχος Γ'

2/4

Αι γε νε αί πά - - - - - σαι ὕ μνον τη τα
 φή - - - - - Σου προσ φέ ρου σι - - - - - Χρι στέ - - - - - μου.

1. Αι γενεαί πάσαι
 ὕμνον τη ταφῇ σου
 πρoσφέρουσι Χριστέ μου.

3. Ω γλυκύ μου ἑαρ
 γλυκύτατόν μου τέκνον
 πού ἔδου Σου το κάλλος;

2. Καθελών του ξύλου
 ο Αριμαθαίας
 εν τάφω σε κηδεύει.

4. Ἐρραναν τον τάφον
 αι Μυροφόροι μύρα
 λίαν πρῶτ ἐλθούσαι.

2/4

Αι γε νε αί πά - - - - - σαι ὕ μνον τη τα
 φή - - - - - Σου προσ φέ ρου σι - - - - - Χρι στέ - - - - - μου.

Χριστός Ανέστη.

Ἦχος πλ. Α'

Χρι - στός - Α - νέ - στη - - - - - εκ - - - - νε -
 κρών θα νά - τω θά - να - τον πα τή - - -
 σας - - - - και τοις - εν - - τοις μνή - μα -
 σι ζω - ήν χα ρι σά - - - - με νος.

Χριστός Ανέστη εκ νεκρών,
 θανάτω θάνατον πατήσας
 και τοις εν τοις μνήμασι
 ζωήν χαρισάμενος.

Ο ΚΑΡΕΪΖΟΣ

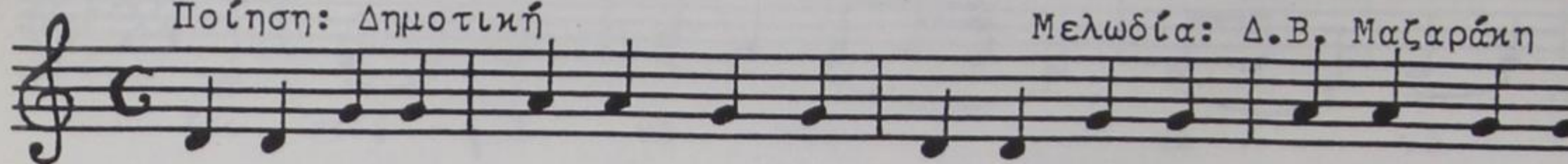
Παιδικά

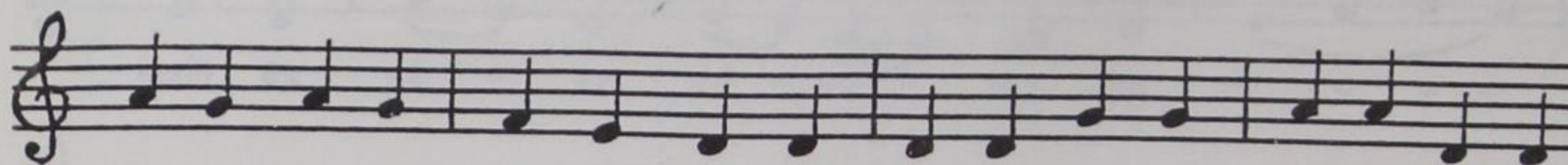
Προσευχή

Ποίηση: Δημοτική

Μελωδία: Δ.Β. Μαζαράκη

Πέφτω κά νω το σταυρό μου κι άγγελο έχω στο πλευρό μου

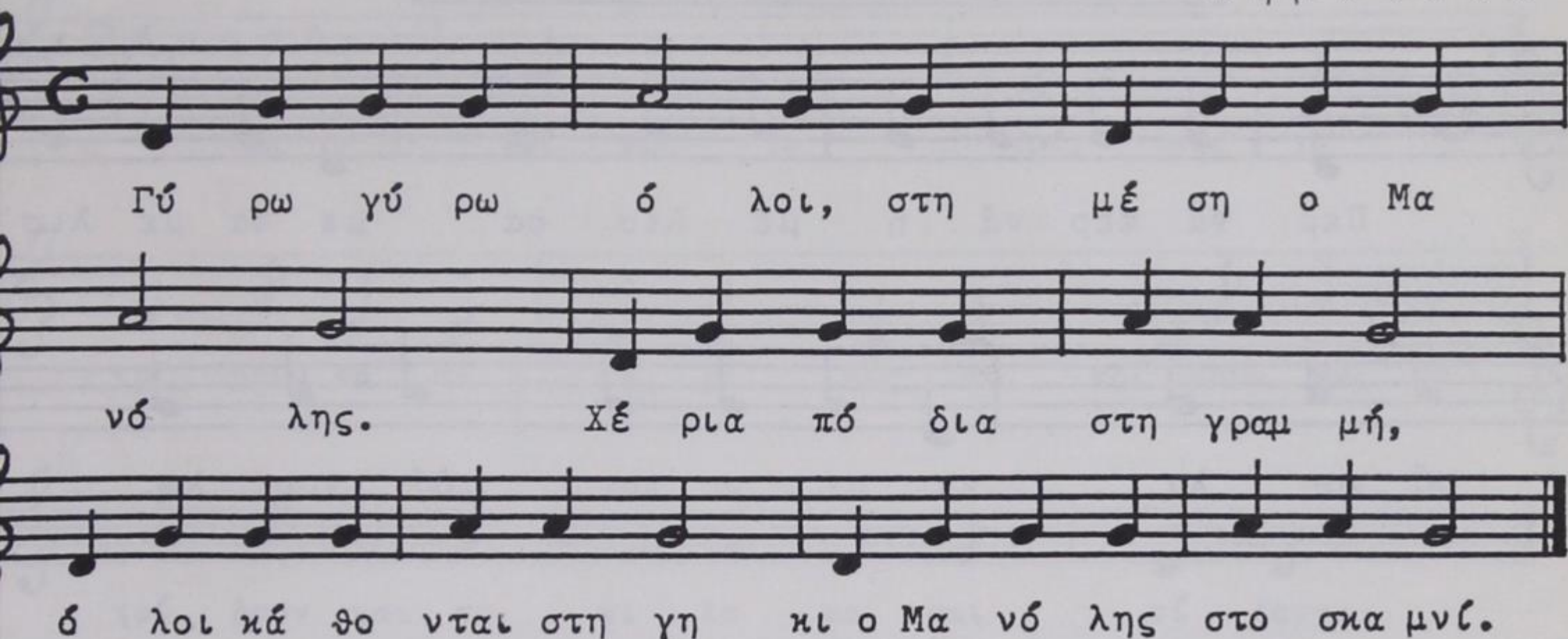
δούλος του Θεού λογιούμαι και κανένα δε φοβούμαι

Πέφτω κά νω το σταυρό μου
κι άγγελο έχω στο πλευρό μου
δούλος του Θεού λογιούμαι
και κανένα δε φοβούμαι.

Ο Μανόλης

Δημοτικό

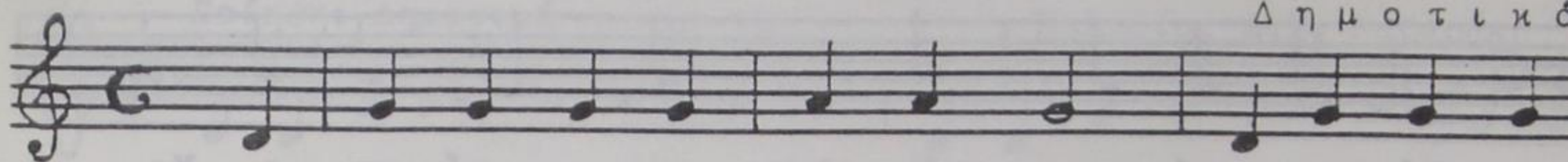

Γύρω, γύρω, όλοι,
στη μέση ο Μανόλης.
Χέρια πόδια στη γραμμή,
όλοι κάθονται στη γη
κι ο Μανόλης στο σκαμνί.

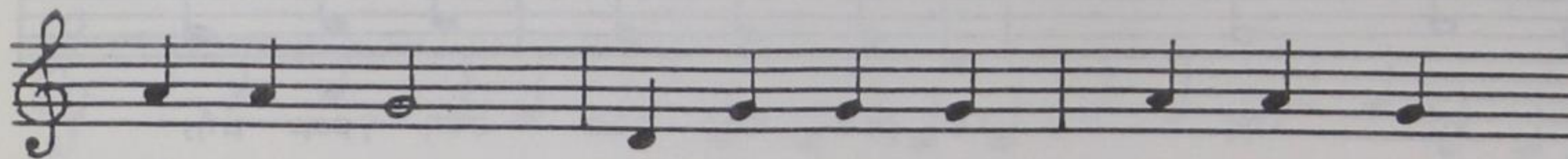

Η Μέλισσα.

Δημοτικό

Περ νά περ νά η μέλισσα με τα μελίσ

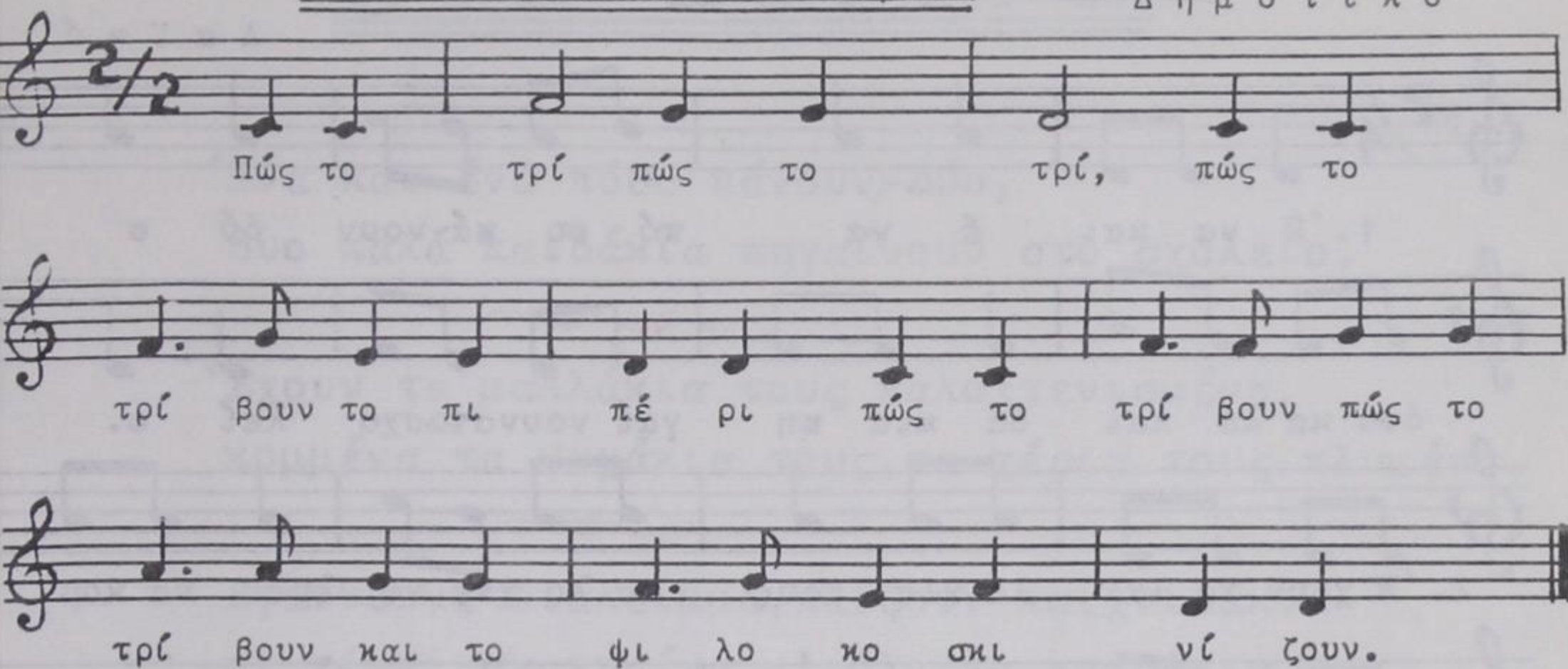
σό που λα και με τα παι δό που λα.

Περνά περνά η μέλισσα
με τα μελισσόπουλα
και με τα παιδόπουλα.

Το Πιπέρι.

Δημοτικό

Πώς το τρί πώς το τρί, πώς το
τρί βουν το πι πέ ρι πώς το τρί βουν πώς το
τρί βουν και το φι λο κο σκι νί ζουν.

1.
Πώς το τρί..., πώς το τρί..., πώς το τρίβουν το πιπέρι,
πώς το τρίβουν, πώς το τρίβουν και το φιλοκοσκινίζουν.

2.
Με τη φτέ..., με τη φτέ..., με τη φτέρνα τους το τρίβουν,
με τη φτέρνα τους το τρίβουν και το φιλοκοσκινίζουν.

3.
Με το γό..., με το γό..., με το γόνατο το τρίβουν,
με το γόνατο το τρίβουν και το φιλοκοσκινίζουν.

4.
Με τα πό..., με τα πό..., με τα πίσω τους το τρίβουν,
με τα πίσω τους το τρίβουν και το φιλοκοσκινίζουν.

5.
Με τον ά..., με τον ά..., με τον άγκωνα το τρίβουν,
με τον άγκωνα το τρίβουν και το φιλοκοσκινίζουν.

6.
Με τη μύ..., με τη μύ..., με τη μύτη τους το τρίβουν,
με τη μύτη τους το τρίβουν και το φιλοκοσκινίζουν.

7.
Με το μέ..., με το μέ..., με το μέτωπο το τρίβουν,
με το μέτωπο το τρίβουν και το φιλοκοσκινίζουν.

8.
Με τον κό..., με τον κό..., με τον κόπανο το τρίβουν,
με τον κόπανο το τρίβουν και το φιλοκοσκινίζουν.

Ένα μαι ένα.

Λ α ὕ κ ό

1. Ένα και ένα πόσο κάνουν δύο ο
δυο καλά παιδάκια πηγαίνουν στο σχολείο.
2. Έχουν τα μαλλιάκια τους καλοχτενισμένα κομμένα
τα νύχια τους τα χέρια τους πλυμένα.
3. Βγάλνουν νεδιά λειμμα παίζουν παιχνιδάκια
κι είν'αγαπημένα μ'όλα τα παιδάκια.
4. Κώστα λέει ο Χρήστος τα 'μαθές τα νέα,
δες μια πεταλούδα πώς πετάω ραία.
5. Θα 'θελα να τρέξω να την κυνηγήσω
κιάμα θα την πιάσω θα την ξαναφήσω.

Ένα και ένα.

Ένα και ένα πόσο κάνουν;-Δύο,
δυο καλά παιδάκια πηγαίνουν στο σχολείο.

Έχουν τα μαλλάκια τους καλοχτενισμένα,
κομμένα τα νυχάκια τους, τα χέρια τους πλυμένα.

Βγάζουνε διάλειμμα, παίζουν παιχνιδάκια
κι είναι αγαπημένα μ' όλα τα παιδάκια.

— Κώστα, λέει ο Χρήστος, τα 'μαθες τα νέα;
δες μια πεταλούδα πώς πετά ωραία!

— Θα 'θελα να τρέξω να την κυνηγήσω
κι άμα θα την πιάσω, θα την ξαναφήσω.

Ο Μάιος.

Μουσική: Π. Τριανταφύλλου

Ποίηση: Ἀγγ. Βλάχου

Προσαρμογή-Διασκευή: Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ο Μάιος μας έφτασε έφτα
σε εμπρός βήματα χύ - να τον προ
ϋπαντήσου με παιδιά στην εξοχή. -

Ο Μάιος μας έφτασε, εφτασε εμπρός βήμα ταχύ,
να τον προϋπαντήσουμε παιδιά στην εξοχή.

Δώρα στα χέρια του πολλά, του πολλά, και όμορφα κρατεί
και τα μοιράζει γελαστός σε όποιον του ζητεί.

Φέρνει τραγούδια και χαρές, και χαρές, λουλούδια και δροσιά
και μυρωδάτη φόρεσε ωραία φορεσιά.

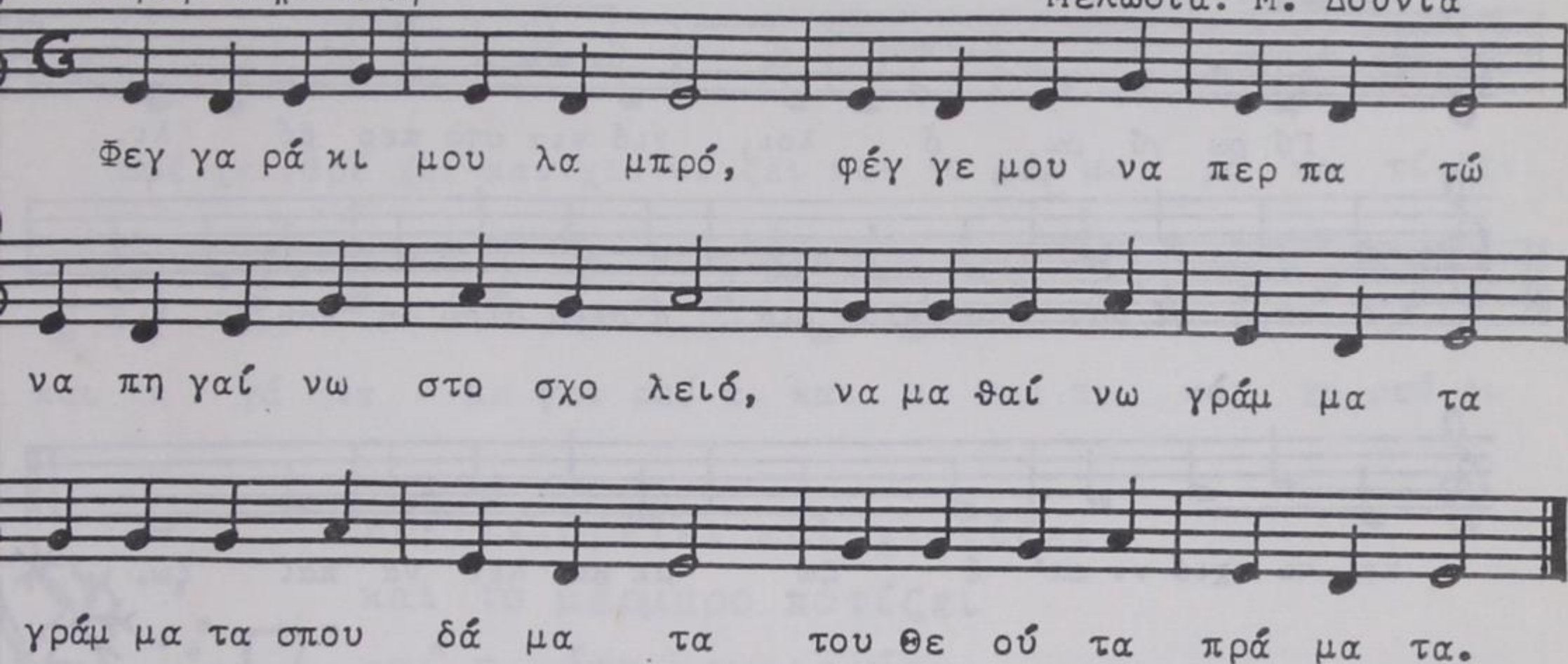
Πάμε κι εμείς να πάρουμε, πάρουμε, μη χάνουμε καιρό,
μας φτάνει ένα τριαντάφυλλο κι ένα κλαρί χλωρό.

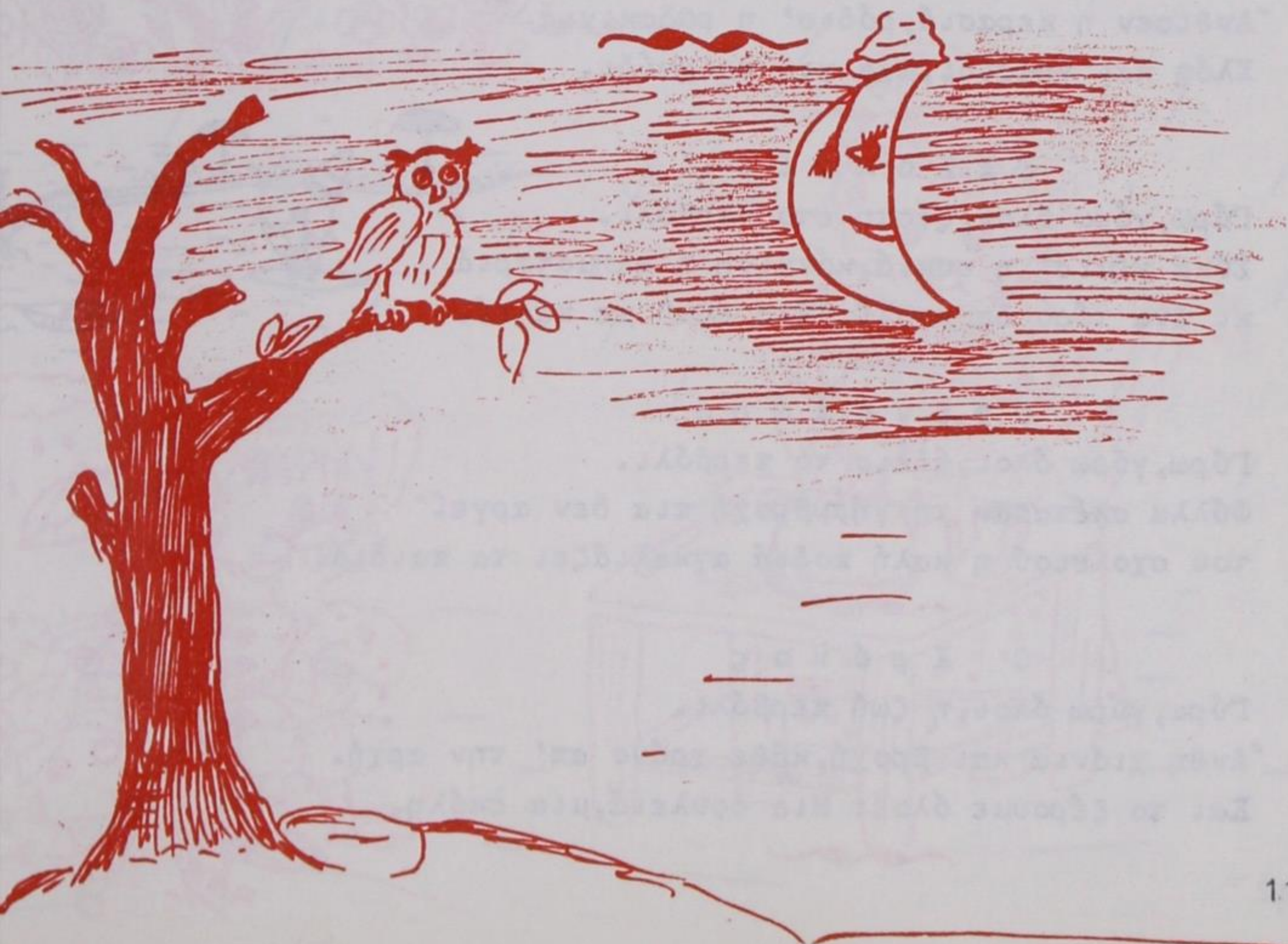
Το φεγγαράκι.

Ποίηση: Δημοτική

Μελωδία: Μ. Δούνια

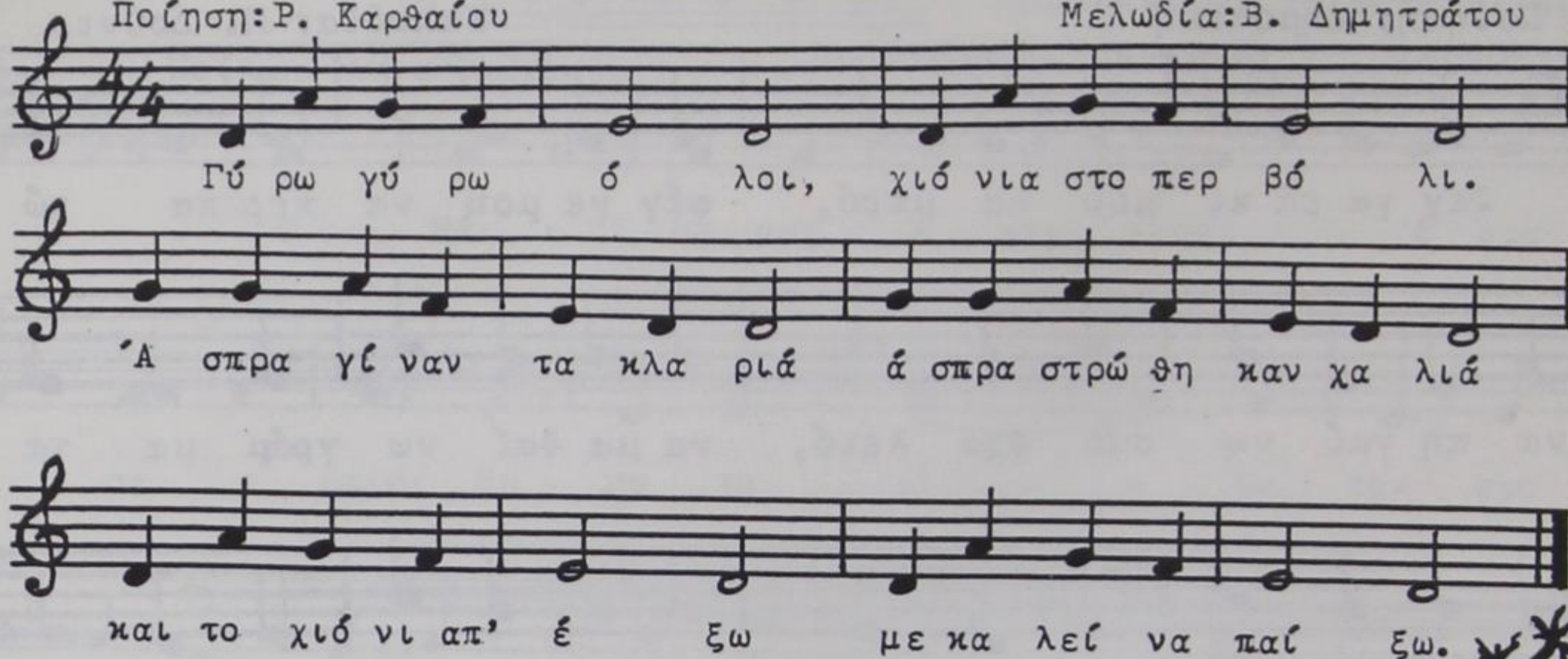
Φεγγαράκι μου λαμπρό,
φέγγε μου να περπατώ,
να πηγαίνω στο σχολειό,
να μαθαίνω γράμματα,
γράμματα σπουδάματα,
του Θεού τα πράματα.

Οι εποχές.

Ποίηση: Ρ. Καρθαίου

Μελωδία: Β. Δημητράτου

Χειμώνας

Γύρω, γύρω όλοι, χιόνια στο περβόλι.
 Άσπρα γίναν τα κλαριά, άσπρα στρώθηκαν χαλιά.
 και το χιόνι απ' έξω με καλεί να παίξω.

Άνοιξη

Γύρω, γύρω όλοι, άνθη στο περβόλι.
 Άνθισεν η κερασιά, ρόδις' η ροδακινιά.
 Χλόη και γρασίδι, ώρα για παιχνίδι.

Καλοκαίρι

Γύρω, γύρω όλοι, ζέστη στο περβόλι.
 Σύκα γέμισ' η συκιά, κόκκινη η κληματαριά
 κι ένα τόσο δα πουλί, "έλα έξω" με καλεί.

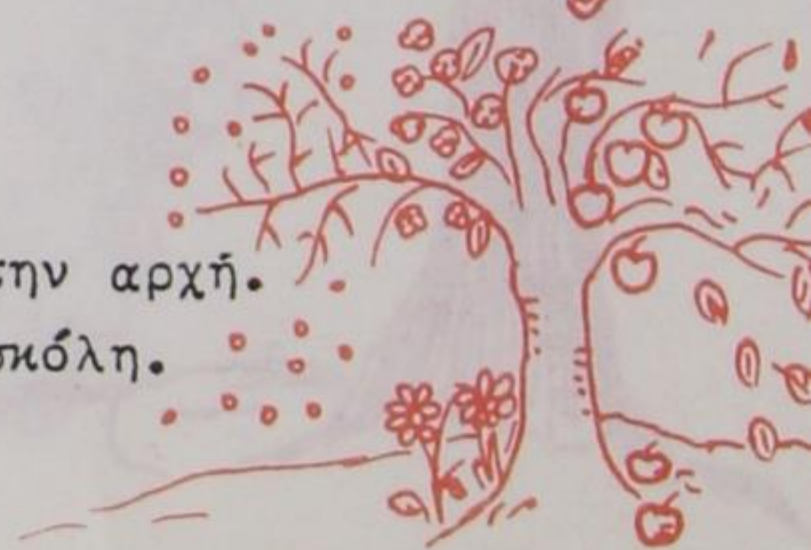
Φθινόπωρο

Γύρω, γύρω όλοι, άδειο το περβόλι.
 Φύλλα σκέπασαν τη γη, η βροχή πια δεν αργεί.
 του σχολείου η καλή ποδιά αγκαλιάζει τα παιδιά.

Ο Χρόνος

Γύρω, γύρω όλοι, η ζωή περβόλι.
 Άνθη χιόνια και βροχή, κάθε χρόνο απ' την αρχή.
 Και το ξέρουμε όλοι: Μια δουλειά, μια σκόλη.

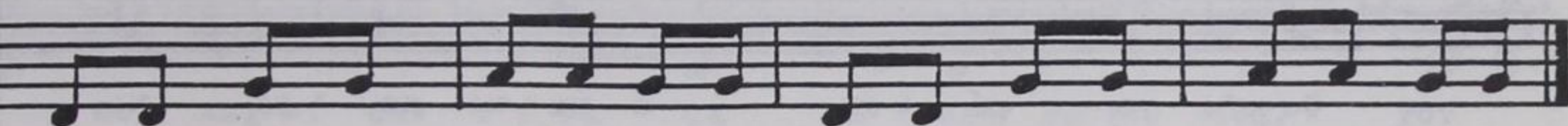

Βρέχει, βρέχει.

Δημοτικό

Βρέχει, βρέχει και χιονίζει και το μάρμαρο ποτίζει

και η γάτα μαγειρεύει και ο ποντικός χορεύει

Βρέχει, βρέχει και χιονίζει
και το μάρμαρο ποτίζει
και η γάτα μαγειρεύει
και ο ποντικός χορεύει.

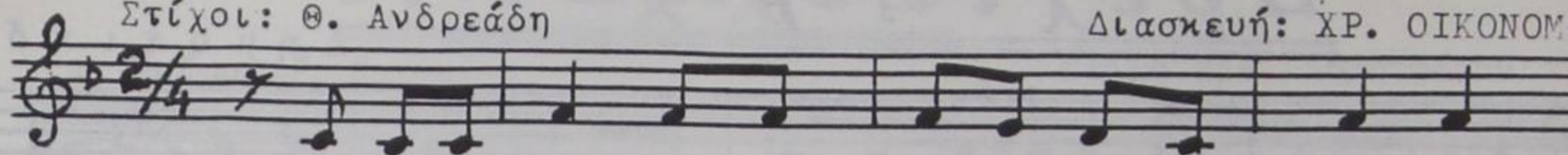
Και ο γέρος κόβει ξύλα
κι η γριά του μαγειρεύει
το κουρκούτι με το μέλι
και τ' αυγό με το πιπέρι.

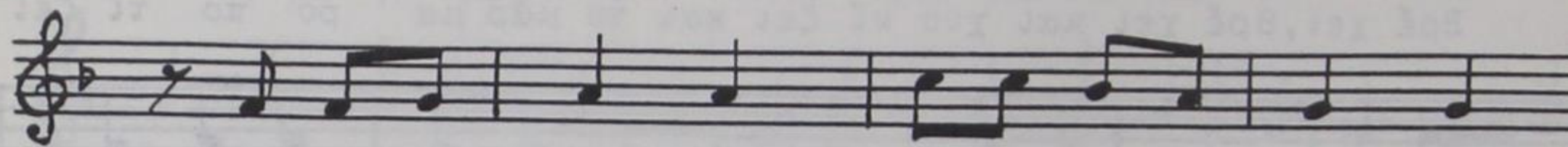
Το κυοράκι.

Στίχοι: Θ. Ανδρεάδη

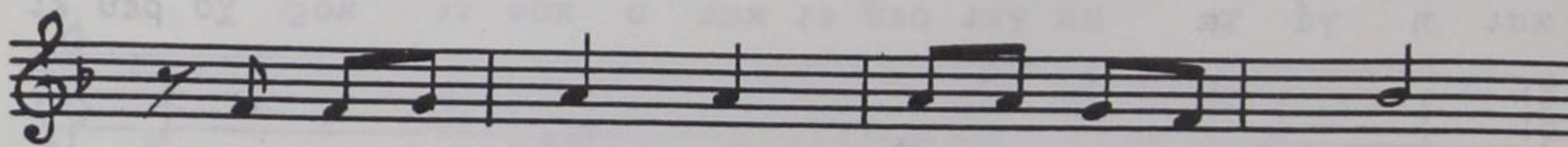
Διασκευή: ΧΡ. ΟΙΚΟΝΟΜ

Όταν θα πάω κυρά μου στο παζάρι,

θα σ' αγοράσω ένα κοκοράκι,

το κοκοράκι κικιρικικί,

θα σε ξυπνάει κάθε πρωί.

Όταν θα πάω κυρά μου στο παζάρι
θα σ' αγοράσω ένα κοκοράκι,
το κοκοράκι κικιρικικί,
θα σε ξυπνάει κάθε πρωί.

Όταν θα πάω κυρά μου στο παζάρι
θα σ' αγοράσω μία κοτούλα,
η κοτούλα κοκοκό, το κοκοράκι
κικιρικικί, θα σε ξυπνάει κάθε πρωί.

Όταν θα πάω κυρά μου στο παζάρι
θα σ' αγοράσω μία γατούλα,
η γατούλα νιάου-νιάου, η κοτούλα κλπ.

Όταν θα πάω κυρά μου στο παζάρι
θα σ' αγοράσω ένα σκυλάκι,
το σκυλάκι γάου-γάου, η γατούλα κλπ.

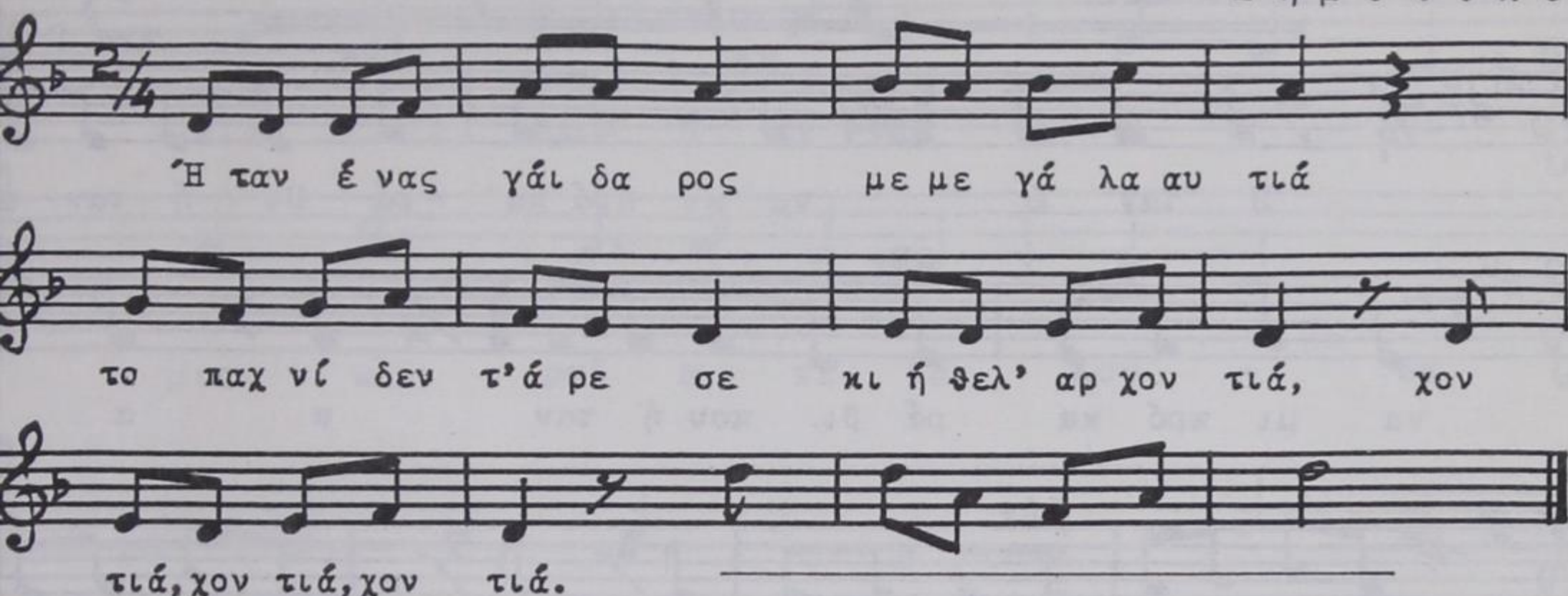

Όταν θα πάω κυρά μου στο παζάρι
θα σ' αγοράσω ένα προβατάκι,
το προβατάκι μπε-μπε-μπε, το σκυλάκι κλπ.

Ο γάιδαρος.

Δημοτικό

Ἦταν ἕνας γάιδαρος με μεγάλα αυτιά,
το παχνί δεν τ' ἄρεσε κι ήθελ' αρχοντιά,
χοντιά, χοντιά, χοντιά.

Ἦθελε η μούρη του να φορέσει σέλα
και να καμαρώνεται με το σύρε κι έλα,
κι έλα, κι έλα, κι έλα.

Στο δρόμο που επήγαινε βρίσκει μια αλεπού
κι η αλεπού τον ρώτησε: " Γάιδαρε, για πού;"
για πού; για πού; για πού;

Δε σου λέω κυρα-αλεπού το δρόμο που θα πάρω,
την πονηρή τη σκέψη σου την ξέρω κυρα-Μάρω!
Μάρω, κυρα-Μάρω!

Κάτσε γάιδαρε καλά κι έλα στα λογικά σου,
να μη σου φάω την ουρά, μαζί και τα αυτιά σου!
μαζί και τα αυτιά σου!

Ήταν ένα μικρό καράβι.

Λ α ι

RE+ LA+

Ήταν ένα μικρό καράβι ήταν

RE+

να μικρό καράβι που ήταν α α

LA+

α ταξίδευτο που ήταν α α α ταξίδευ

RE+ LA+ RE+

το ω ε ω ε ω ε ω ε

Ήταν ένα μικρό καράβι (δισ),
που ήταν α,α, αταξίδευτο (δισ),
ωε , ωε , ωε , ωε !

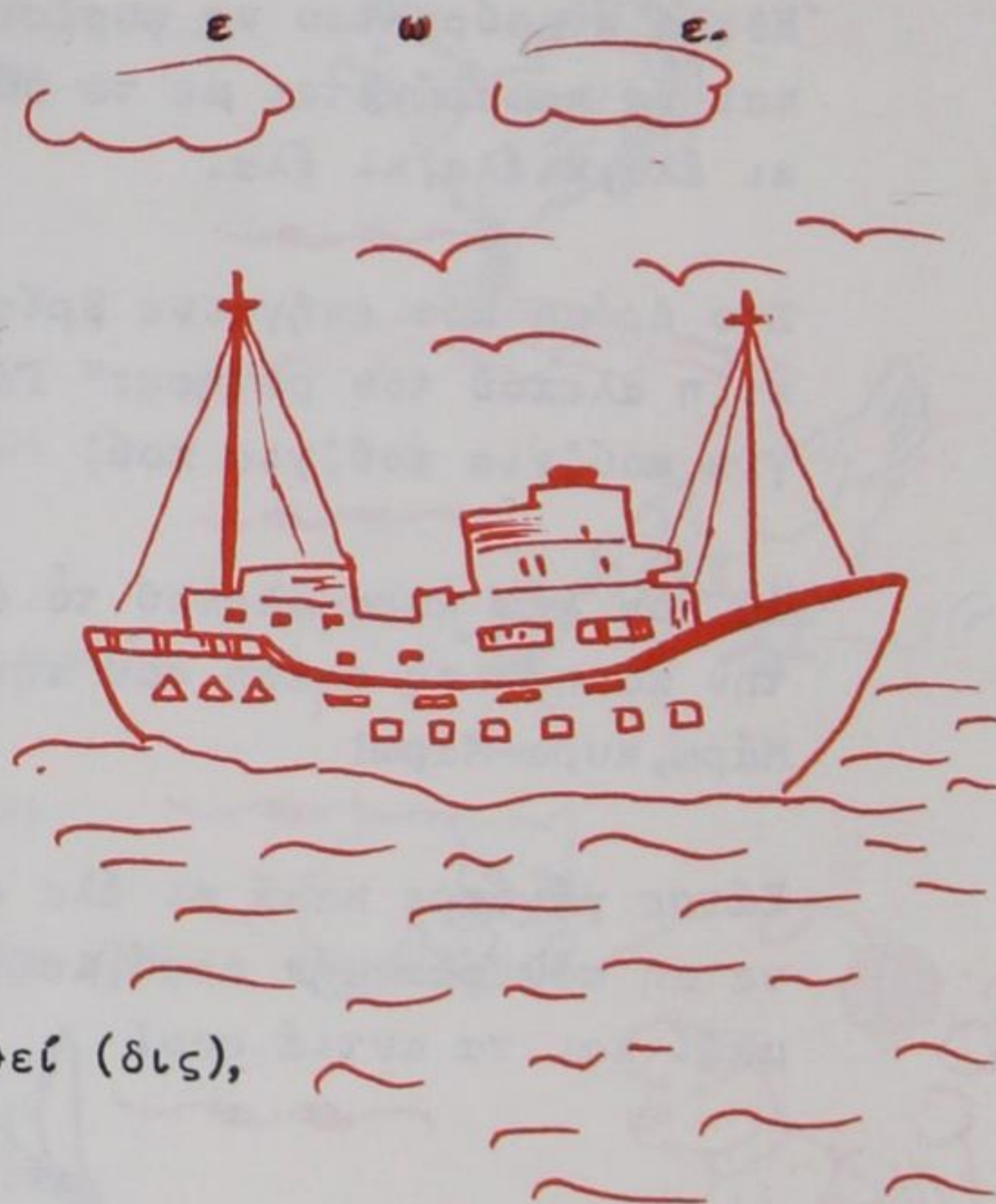
Κι έκαν' ένα μικρό ταξίδι (δισ)
μέσα εις τη,τη,τη Μεσόγειο (δισ),
ωε ,ωε , ωε , ωε !

Και σε πεντέξι εβδομάδες (δισ)
σωθήκαν ο,ο,όλες οι τροφές (δισ),
ωε , ωε , ωε , ωε !

Και τότε ρίξανε τον κλήρο (δισ)
να δούνε ποιος,ποιος,ποιος θα φαγωθεί (δισ),
ωε , ωε , ωε , ωε !

Κι ο κλήρος πέφτει στα αγόρια
κι ο κλήρος πέφτει στα κορίτσια
που ήταν α,α,αταξίδευτα (δισ),ωε,κλπ.

Κι αν σας αρέσει αυτή η ιστορία (δισ)
την ξαναλέμε,λέμε,λέμε απ' την αρχή (δισ)
ωε , ωε , ωε , ωε !

Μια ωραία πεταλούδα.

Παραδοσιακό

Μια ω ραί α πε τα λού - δα
μια ω ραί α πε τα λού - δα
μια ω ραί α πε τα λού δα
σ' έ να δά σος μια φο ρά.

1

Μια ωραία πεταλούδα (δισ)
μια ωραία πεταλούδα σ' ένα δάσος μια φορά.

2

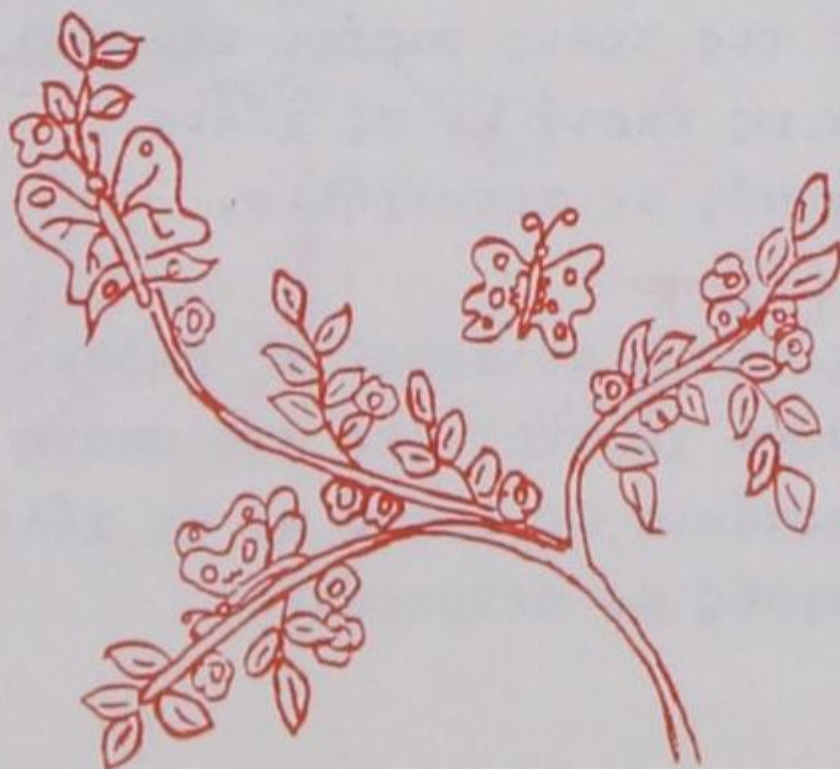
Όλο τον καιρό γυρίζει (δισ)
όλο τον καιρό γυρίζει και τινάζει τα φτερά.

3

Όταν έρθει ο χειμώνας (δισ)
όταν έρθει ο χειμώνας πέφτει κάτω και φοβά.

4

Κι όταν έρθει καλοκαίρι (δισ)
κι όταν έρθει καλοκαίρι ζωντανεύει και πετά.

Ο κυνηγός

Στίχοι: Αλέξ. Πάλλη. RE+

Μουσική: Χρ. Οικονόμου

Α κό μα λά μπει της αυγής στον ουρανό τ' αστέρι και
να σου βγαίνει ο κυνηγός με δίκανο στο χέρι θα
δεκατίσει ορτύκια ως εκατό κι ως χίλια ξυλόκοτες
περδίκια λαγούς με πετραχήλια.

1
Ακόμα λάμπει της αυγής στον ουρανό τ' αστέρι
και νάσου βγαίνει ο κυνηγός με δίκανο στο χέρι.
Θα δεκατίσει ορτύκια ως εκατό κι ως χίλια
ξυλόκοτες περδίκια λαγούς με πετραχήλια.

2
Σκυλί με μύτη αλάθρευτη και με γοργά ποδάρια,
μπροστά του τρέχει ψάχνοντας σε θάμνους και χορτάρια.
Παντού ζητάει ορτύκια ως εκατό κι ως χίλια
ξυλόκοτες περδίκια λαγούς με πετραχήλια.

3
Στον τοίχο είχε τσάντες τρεις, η μια κοντά στην άλλη,
μα αυτός διαλέγει από τις τρεις φοράει την πιο μεγάλη.
για να χωράει ορτύκια ως εκατό κι ως χίλια
ξυλόκοτες περδίκια λαγούς με πετραχήλια.

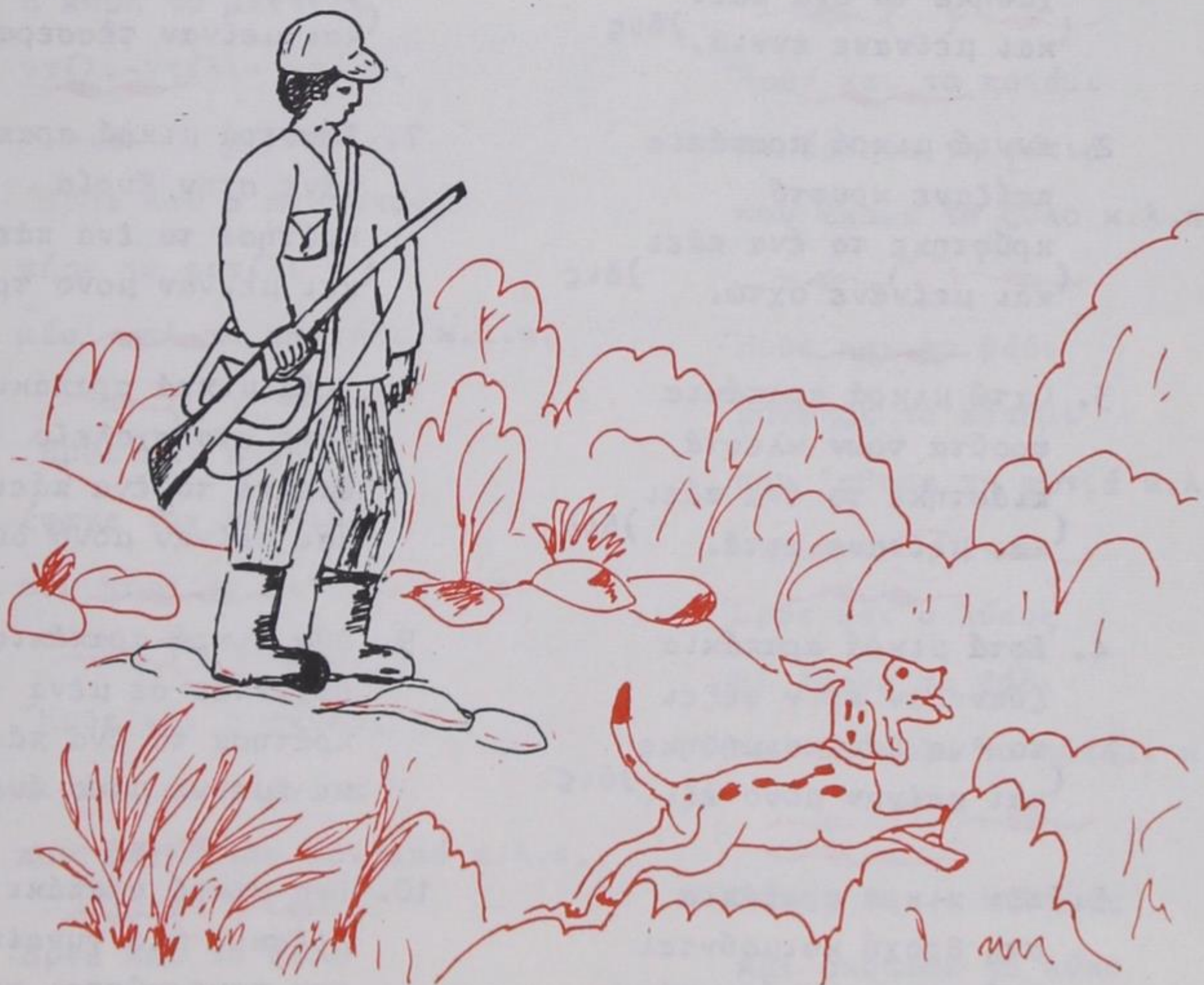
4
Γλυκοβραδιάζει κι άρχισε να κελαηδεί τ' αηδόνι
και πίσω ο κυνηγός γυρνά χαμένος μες στη σκόνη
Στους κάμπους βρήκε ορτύκια ως εκατό κι ως χίλια
ξυλόκοτες περδίκια λαγούς με πετραχήλια.

5

Λαχανιασμένο το σκυλί ξοπίσω του πηγαίνει,
το βήμα το 'χει σιγανό, τη γλώσσα κρεμασμένη.
Έβαλε ομπρός ορτύκια ως εκατό κι ως χίλια
ξυλόκοτες περδίκια λανούς με πετραχήλια.

6

Έχει ριχτή την τσάντα του ο κυνηγός στην πλάτη,
με λίγο αέρα δροσερό της εξοχής γιομάτη
και τον γελούν ορτύκια ως εκατό κι ως χίλια
μούφοι γελούν περδίκια λαγοί με πετραχήλια.

Δέκα μικρά αραπάκια.*

FA+ 2/4

Δέ κα μι κρά α ρα πά κια σε μια γει το νιά

χά θη κε το έ να πάει και μεί να νε εν νιά

* Από το βιβλίο: " Τα πρώτα μου τραγούδια " Α.Σ. Καφάσκη, σελ. 214.
Προσαρμογή - Διασκευή : Χρ. Οικονόμου.

1. Δέκα μικρά αραπάκια
σε μια γειτονιά
χάθηκε το ένα πάει
(και μέινανε εννιά.)δισ

2. Εννιά μικρά αραπάκια
παίζανε κρυφτό
κρύφτηκε το ένα πάει
(και μέινανε οχτώ.)δισ

3. Οχτώ μικρά αραπάκια
φρούτα τρων κλεφτά
πιάστηκε το ένα πάει
(και μέινανε εφτά.)δισ

4. Εφτά μικρά αραπάκια
ξύπνησαν πριν φέξει
το 'να ξανακοιμήθηκε
(και μέιναν μόνο έξι.)δισ

5. Έξι μικρά αραπάκια
στη βροχή κοιμούνται
πούντιασε το ένα πάει
(και μέιναν μόνο πέντε.)δισ

6. Πέντε μικρά αραπάκια
μπαίνουν στη σειρά
ξέφυγε το ένα πάει
(και μέιναν τέσσερα.)δισ

7. Τέσσερα μικρά αραπάκια
πάνε στην Κυρία
κράτησε το ένα πάει
(και μέιναν μόνο τρία.)δισ

8. Τρία μικρά αραπάκια
πάνε στο σχολείο
έμεινε το ένα πάει
(και μέιναν μόνο δύο.)δισ

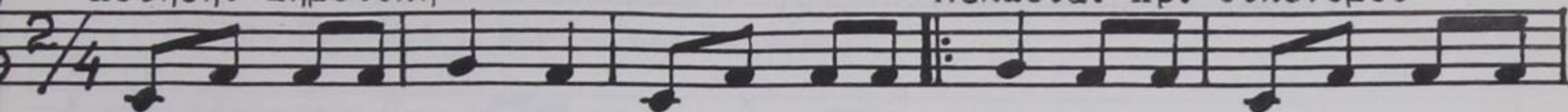
9. Δύο μικρά αραπάκια
έρχονται σε μένα
κράτησα το ένα πάει
(κι έμεινε μόνο ένα.)δισ

10. Ένα μικρό αραπάκι
βρίσκει μια γυναίκα
την παντρεύεται και κάνει
(αραπάκια δέκα.)δισ

Ντίλι - ντίλι - ντίλι...

Ποίηση: Δημοτική

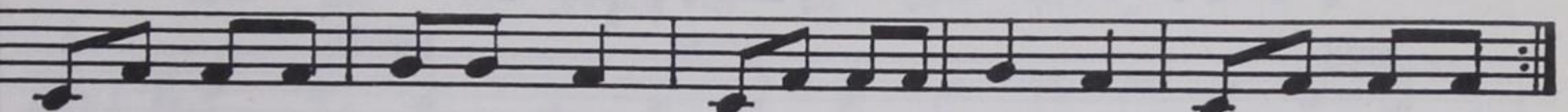
Μελωδία: Χρ. Οικονόμου

Ντί λι ντί λι ντί λι ντί λι το κα ντή λι που έ φεγ γε και

κέ ντα γε η κό ρη το μα ντί λι ντί λι ντί λι ντί λι.

Έρ θε και ο πο ντι κός πή ρε το φι τί λι μέσ' απ' το κα

1
Ντίλι - ντίλι - ντίλι,
ντίλι το καντήλι
που έφεγγε και κένταγε
η κόρη το μαντίλι
ντίλι-ντίλι- ντίλι.

2
Έρθε και ο ποντικός
πήρε το φιτίλι
μέσ' απ' το καντήλι κ.λ.π.

3
Έρθε και η γάτα
έφαγε τον ποντικό
που πήρε το φιτίλι κ.λ.π.

4
Έρθε και ο σκύλος
κι έπνιξε τη γάτα
που έφαγε τον ποντικό κ.λ.π.

5
Έρθε και το ξύλο
και σκότωσε το σκύλο
που έπνιξε τη γάτα κ.λ.π.

6
Έρθε κι η φωτιά
κι έκαψε το ξύλο
που σκότωσε το σκύλο κ.λ.π.

7
Έρθε και το ποτάμι
κι έσβησε τη φωτιά
που έκαψε το ξύλο κ.λ.π.

8
Έρθε και το βόδι
ρούφηξε το ποτάμι
που 'σβησε τη φωτιά κ.λ.π.

9
Έρθε και ο λύκος
κι έφαγε το βόδι
που ρούφηξε το ποτάμι κ.λ.π.

10
Νάτος και ο κυνηγός
και σκότωσε το λύκο
που έφαγε το βόδι κ.λ.π.

Λαϊκά - Δημοτικά

Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι.

Στίχοι-Μουσική : Απόστολου Καλδάρα.

Μουσική notation in 9/8 time, key of B-flat major. The lyrics are written below the notes.

Νύ - - χτω - σε χω ρίς φεγ γά ρι -
το σκο τά δι εί ναι βα θύ -
κι ό - - μως έ να πα λι κά ρι - - -
δε - - μπο - ρεί - να κοι μη θεί -

1

Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι
το σκοτάδι είναι βαθύ
κι όμως ένα παλικάρι
δε μπορεί να κοιμηθεί.

2

Άραγε τι περιμένει
απ' το βράδυ ως το πρωί
στο στενό το παραθύρι
που φωτίζει ένα κερί.

3

Πόρτα ανοίγει πόρτα κλείνει
με βαρύ αναστεναγμό
ας μπορούσα να μαντέψω
της καρδιάς του τον καημό.

Τζαμάικα

Στίχοι: Λ. Παπαδόπουλου

Μουσική: Μάνου Λοΐζου

Κάθε πρωί που κίναγα να πάω στη δουλειά -
φεύγανε σαν πουλιά τα φαροκάικα -
κάθε πρωί σκαρώναμε μαζί με το Μηνά
ξέδια μακρινά ως τη Τζαμάικα - κιαρ με
νίζα με στα πέλαγα αγάπη
μου γλυκειά - - - - - κι ύστερα το βραδάκι με θυσμε
νάκι στα καπηλειά - - - - - σ' έπινα κοριτσάκι
τσάκι σαν το κρασάκι γουλιά γουλιά -

1

Κάθε πρωί που κίναγα να πάω στη δουλειά
φεύγανε σαν πουλιά τα φαροκάικα.
Κάθε πρωί σκαρώναμε μαζί με το Μηνά
ταξίδια μακρινά ως τη Τζαμάικα.

3

Χρόνια στο μεροκάματο κοπίδι και σφυρί,
έφτιαξα ένα σκαρί για το χατίρι σου.
Σκάλισα στην πρυμάτσα του γοργόνα θαλασσιά
κι έγινα μια βραδιά καραβοκύρης σου.

2

Ρεφρέν

Κι αρμενίζαμε στα πέλα
αγάπη μου γλυκειά
Κι ύστερα το βραδάκι
μεθυσμενάκι στα καπηλε
σ' έπινα κοριτσάκι
σαν το κρασάκι
γουλιά - γουλιά.

Φραγκοσυριανή.

Μάρκου Βαμβακάρη

Κασάπικο

Μια φούντωση - μια φλόγα έχω μέσα στην καρδιά
 λες και μάγια μου 'χεις κάνει
 φραγκοσυριανή γλυκειά, λες και μάγια
 μου 'χεις κάνει φραγκοσυριανή γλυκειά.

1

Μια φούντωση, μια φλόγα έχω μέσα στην καρδιά,
 λες και μάγια μου 'χεις κάνει, φραγκοσυριανή γλυκειά (δισ).

2

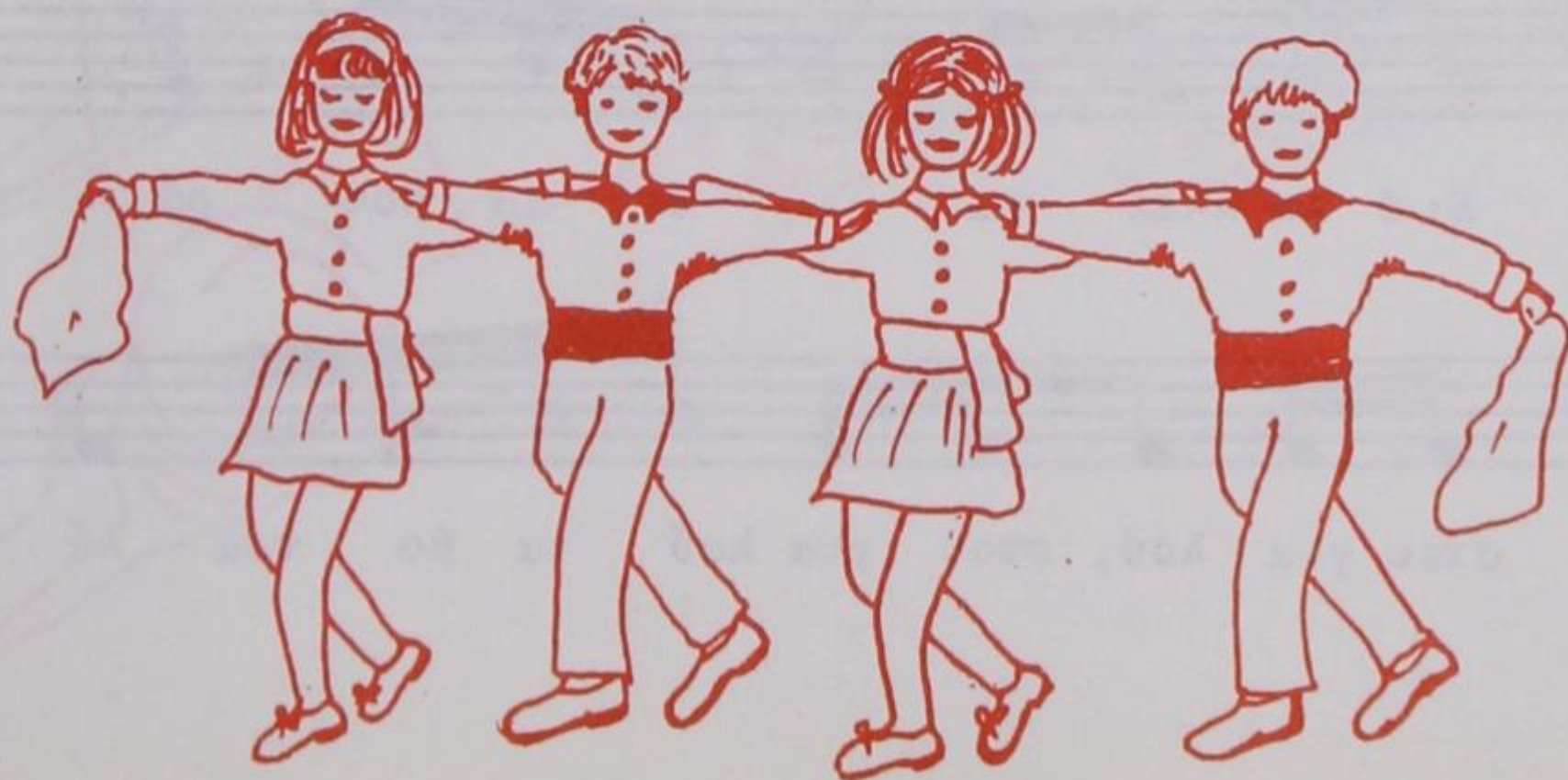
Θά 'ρθω να σε ανταμώσω πάλι στην ακρογιαλιά,
 θα 'θελα να με χορτάσεις όλο χάρδια και φιλιά (δισ).

3

Θα σε πάρω να γυρίσω Φοίνικα, Παρακοπή,
 Γαλίστ και Ντελαγκράτσια και ας μου 'ρθει συγκοπή (δισ).

4

Στο Πατέλι, στο Νιοχώρι, φίνα στην Αληθινή
 και στο Μπισκοπιό ρομάντζα, γλυκειά μου φραγκοσυριανή (δισ).

Τα υαβουράκια.

Μουσική - Στίχοι: Β. Τσιτσάνη.

Στου για λού τα - βο - - τσα λά κια,

κά θον ται δυο - κα - - βου ρά κια.

έρ μα πα ρα πο νε μέ - - - να

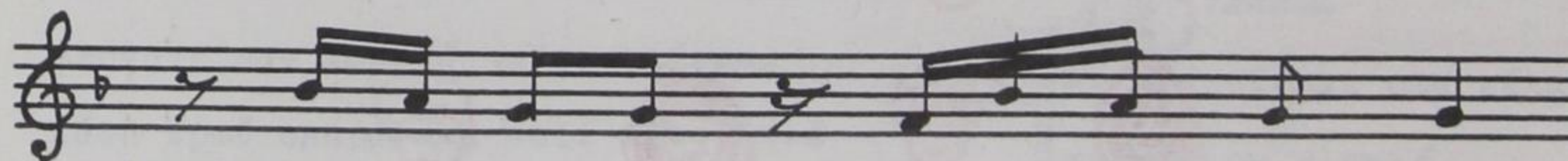
κι ό λο κλαί νε τα καη μέ να.

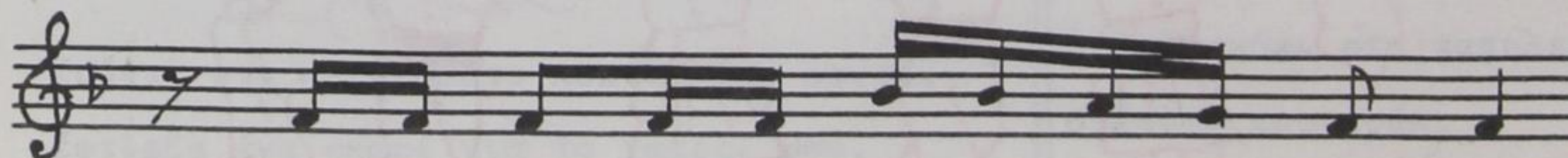
Κι η μα μά τους η κυ ρί α κα βου ρί να,

πά ει τσά ρκα με το σπά ρο στη Ρα φή να

Κι ό λο κλαί νε τα κα βου ρά κια,

στου για λού, στου για λού τα βο τσα λά κια.

Τα καβουράκια.

Μουσική - Στίχοι: Β. Τσιτσάνη.

Στου γιαλού τα βοτσαλάκια κάθονται δυο καβουράκια·
έρμα, παραπονεμένα κι όλο κλαίνε τα καημένα.

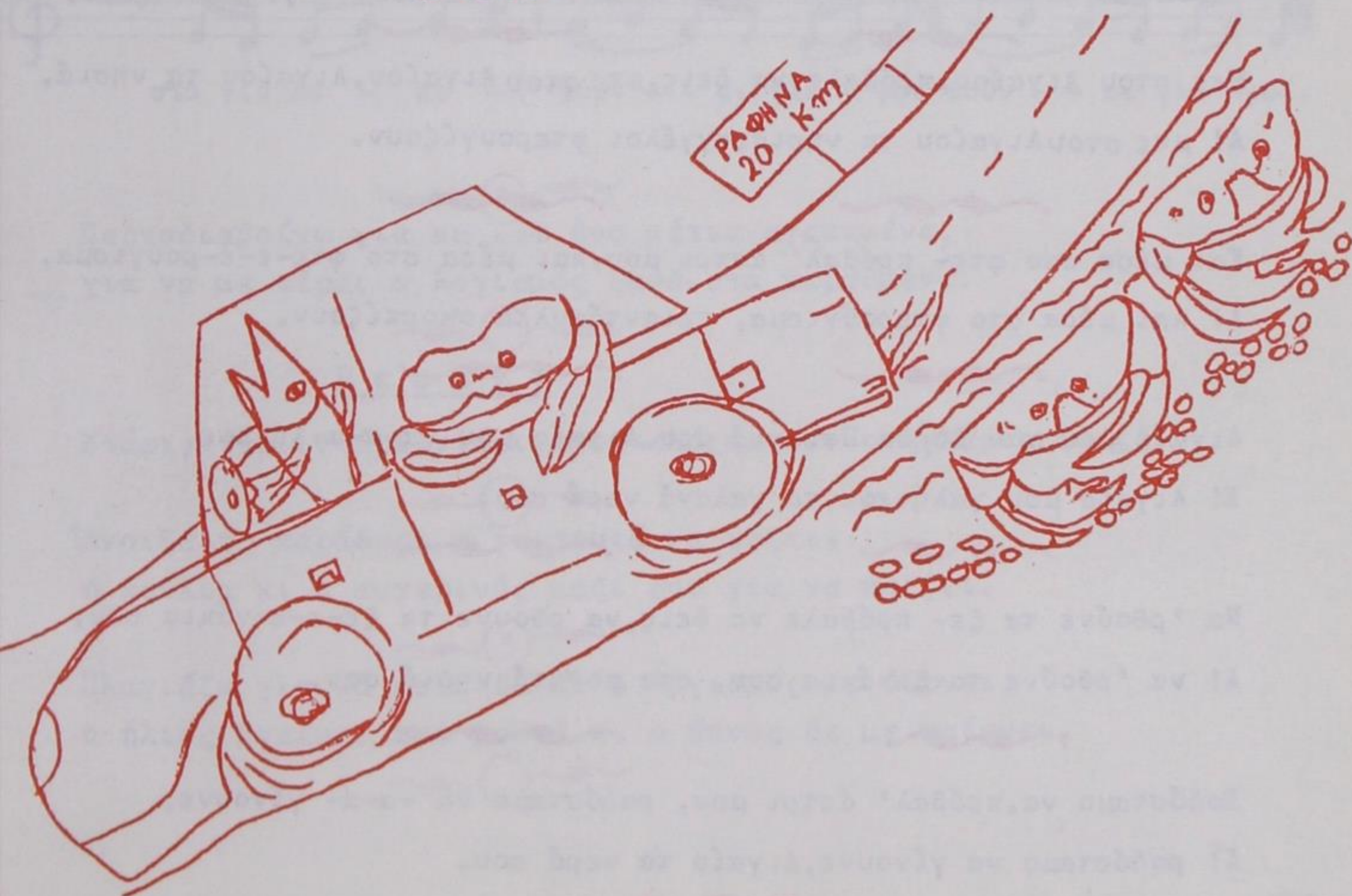
Κι η μαμά τους, η κυρία καβουρίνα, πάει τσάρκα με το σπάρο στη Ραφήνα(2)
Κι όλο κλαίνε τα καβουράκια στου γιαλού, στου γιαλού τα βοτσαλάκια.

Πάει ο κάβουρας το βράδυ, βρίσκει το τσαρδί ρημάδι.
Ψάχνει για τη φαμελιά του και τραβάει τα μαλλιά του.

Βάζει πλήρη κούτσα, κούτσα στη Ραφήνα, να πετύχει την κυρία καβουρίνα(2)
Κι όλο κλαίνε τα καβουράκια στου γιαλού, στου γιαλού τα βοτσαλάκια.

Το ξημέρωμα ροδίζει και ο κάβουρας γυρίζει,
δίχως τη συμβία πάλι κούτσα - κούτσα στ' ακρογιάλι.

Με το σπάρο τον ξενύχτη στη Ραφήνα, παίζει τώρα στα ρηχά η καβουρίνα(2)
Κι όλο κλαίνε τα καβουράκια στου γιαλού, στου γιαλού τα βοτσαλάκια.(2)

Αιγαίο

Νησιώτικο

Μες στου Αι - γαί - ου πρό βα λε να
 δεις - - - - - Μες στου Αι -
 γαί - ου Αι γαί - ου τα - νη -
 σιά - - - - - Α! -
 α - - μεστου Αι γαί ου τα - - - νη
 σιά - - - αγ γέ - λου - φτε ρου γί - ζουν.

Μες στου Αιγαίου, πρόβαλε να δεις, μες στου Αιγαίου, Αιγαίου τα νησιά,
 Α! μες στου Αιγαίου τα νησιά, αγγέλοι φτερουγίζουν.

Και μέσα στο φτε- πρόβαλ' άστρι μου, και μέσα στο φτε-ε-ε-ρούγισμα,
 Α! και μέσα στα φτερούγισμα, τριαντάφυλλα σκορπίζουν.

Αιγαίο μου γα- βοήθα Παναγιά μου, Αιγαίο μου γα-α-α-λήνεψε,
 Ε! Αιγαίο μου γαλήνεψε, τα γαλανά νερά σου.

Να 'ρθούνε τα ξε- πρόβαλε να δεις, να ρθουνε τα ξε-ε-ε-νάκια σου,
 Α! να 'ρθούνε τα ξενάκια σου, στα ποθητά νησιά σου.

Ροδόσταμο να, πρόβαλ' άστρι μου, ροδόσταμο να -α-α- γίνουνε,
 Α! ροδόσταμο να γίνουνε, Αιγαίο τα νερά σου.

Ντάρι, ντάρι

Γ. Κονιτόπουλου
Νησιώτικο

Περ να δια βαί - περ νο δια βαί νω για να ι δώ - - -

δυο μά τια αγα - δυο μά τια αγα - - - πη μέ - - - να,

για να με φέ - για να με φέ ρειολο - γι - σμός - - - - -

ξανά στα πε - ξανά στα πε - - - ρα σμέ - - - - να.

Ντά - - ρι ντά - ρι ντά - - ρι ντά - ρι

στο για λό - πε - τούν - - οι γλά - ροι τούν - - οι γλά - ροι.

Περνοδιαβαίνω για να ιδώ δυο μάτια-αγαπημένα,
για να με φέρει ο λογισμός ξανά στα περασμένα.

Π_ε_φ_ρ_έ_ν

Ντάρι, ντάρι, ντάρι, ντάρι, στο γιαλό πετούν οι γλάροι. (δισ)

Άνοιξε το παράθυρο, η γειτονιά να φέξει,
η πούλια κι ο αυγερινός μαζί σου για να παίζει.

Πλαγιάζω για να κοιμηθώ κι ο λογισμός με δέρνει,
ο ήλιος βγαίνει στο βουνό κι ο ύπνος δε με παίρνει.

Δεντρολίβανος.

Νησιώτικο

Καὺ μέ νε δε - - ντρο λί βα νε - - -

κα νείς νε ρό - - δε σου 'βα νε,

κα νείς νε ρό - - δε σου 'βα νε - - -

καὺ μέ νε δε - - ντρο λί βα νε.

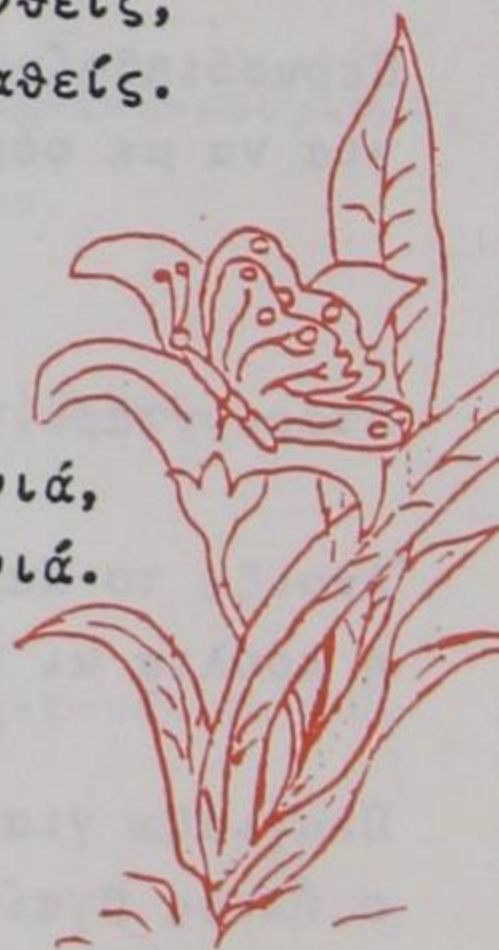
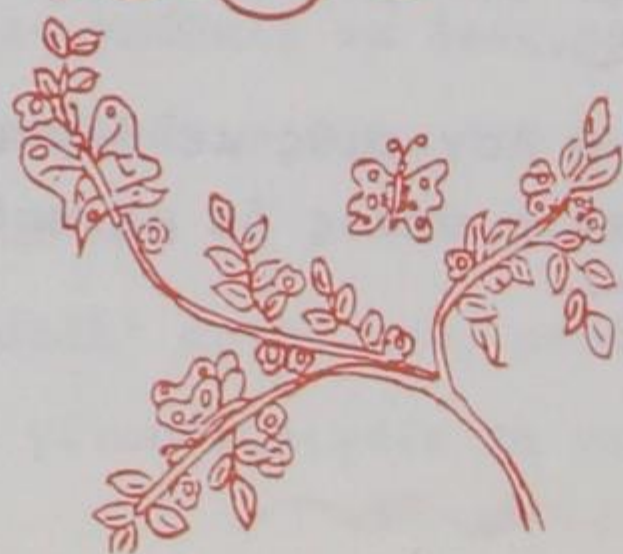
1
Καὺμένε δεντρολίβανε κανείς νερό δε σου 'βανε,
κανείς νερό δε σου 'βανε, καὺμένε δεντρολίβανε.

2
Κανείς δε σου 'βανε νερό κι ήρθα και σ' εύρηκα ξερό,
κι ήρθα και σ' εύρηκα ξερό, κανείς δε σου 'βανε νερό.

3
Και σ' άφησαν να μαραθείς, απάνω π' άρχισες ν' ανθείς,
απάνω π' άρχισες ν' ανθε' - και σ' άφησαν να μαραθείς.

4
Σε φίλο σ' άφησα πιστό, μα σ' άφησε απότιστο,
μα σ' άφησε απότιστο, σε φίλο σ' άφησα πιστό.

5
Κι οι κοπελιές στη γειτονιά, σου φέρθηκαν με απονιά,
σου φέρθηκαν με απονιά, κι οι κοπελιές στη γειτονιά.

Θ α λ α σ σ ά υ ι .

Ν η σ ι ώ τ ι κ ο

θά λασ - - - - σα - θά λασ σα τους - θα λασ - - - - σι

νούς - θα λασ σά - κι μου, - - - - μην τους - - - - θα

λασσο δέρ νεις - θα λασ - σώ νο - - - - μαι - για σέ - - - - να

ξη με ρώ - - - - νο μαι. 1. - - - - μαι. 2. - - - - θά λασ σα

κιαλ μυ ρό - - - - νε ρό - - - - να σε ξε χά - σω δε - μπο - ρώ -

θάλασσα, θάλασσα τους θαλασσινούς, θαλασσάκι μου
μην τους θαλασσοδέρνεις, θαλασσώνομαι για σένα ξημερώνομαι. (δισ)

Ρ ε φ ρ έ ν

θάλασσα κι αλμυρό νερό, να σε ξεχάσω δε μπορώ.

Ροδόσταμο, ροδόσταμο να γίνεσαι, οχ αμάν, αμάν
τη ρότα τους να ραίνεις, θαλασσάκι μου και φέρε το πουλάκι μου. (δισ)

θάλασσα, θάλασσα που τον έπνιξες, οχ αμάν, αμάν
της κοπελιάς τον άντοα, θαλασσάκι μου και φέρε το πουλάκι μου. (δισ)

Κι η κοπελιά, κι η κοπελιά είναι μικρή, οχ αμάν, αμάν
και δεν της παν τα μαύρα, θαλασσάκι μου και φέρε το πουλάκι μου. (δισ)

Σαμιώτισσα.

Σα μιώ τισ σα Σα μιώ τισ σα

πό τε θα πας στη Σά - μο - Σα μο -

ρό δα θα ρί ξω στο για λό, Σα μιώ τισ σα τρια

ντά φυλ λα στην άμ - μο. - μο. -

Σαμιώτισσα, Σαμιώτισσα πότε θα πας στη Σάμο; (δισ)

Ρόδα θα ρίξω στο γιαλό, Σαμιώτισσα, τριαντάφυλλα στην άμμο. (δισ)

Σαμιώτισσα με τις ελιές και με τα μαύρα μάτια, (δισ)

μου 'κανες την καρδούλα μου, Σαμιώτισσα, σαράντα δυο κομμάτια. (δισ)

Και με τη βάρκα που θα πας, χρυσά πανιά θα βάλω, (δισ)

μαλαματένια τα κουπιά, Σαμιώτισσα, για να 'ρθω να σε πάρω. (δισ)

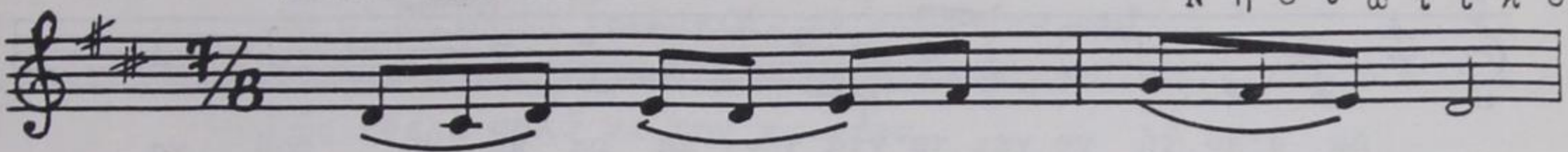
Σαμιώτισσα ο έρωτας δε θέλει παρακάλια, (δισ)

έχει κι αλλού πορτοκαλιές, Σαμιώτισσα, που κάνουν πορτοκάλια. (δισ)

Η κυρα-δασυάλα.

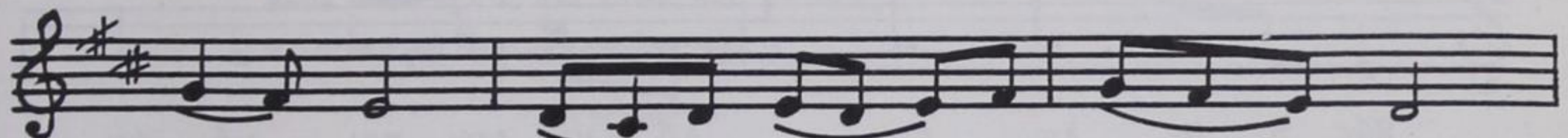
Ν η σ λ ω τ λ κ ο

Εί - - μα - - στε όρ - - κι

σμέ να τα - καη - - μέ - - να κα μιά δε - κα -

ριά - παι δια - κυ ρά - - δα σιά - - λα,

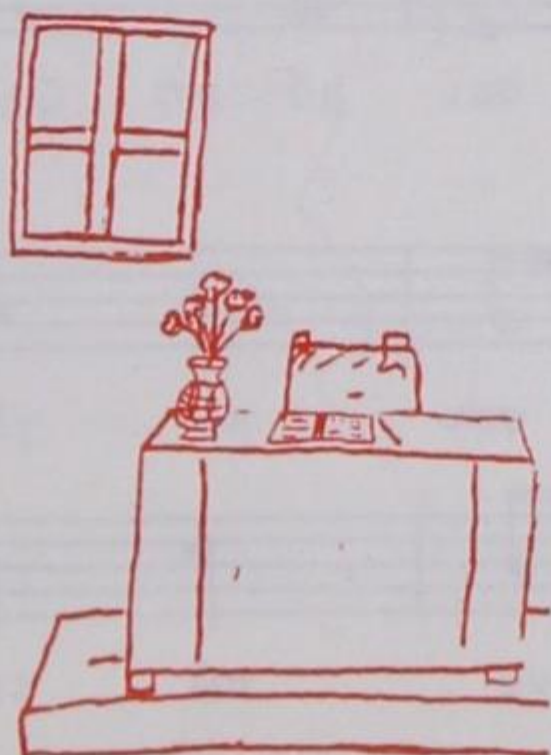
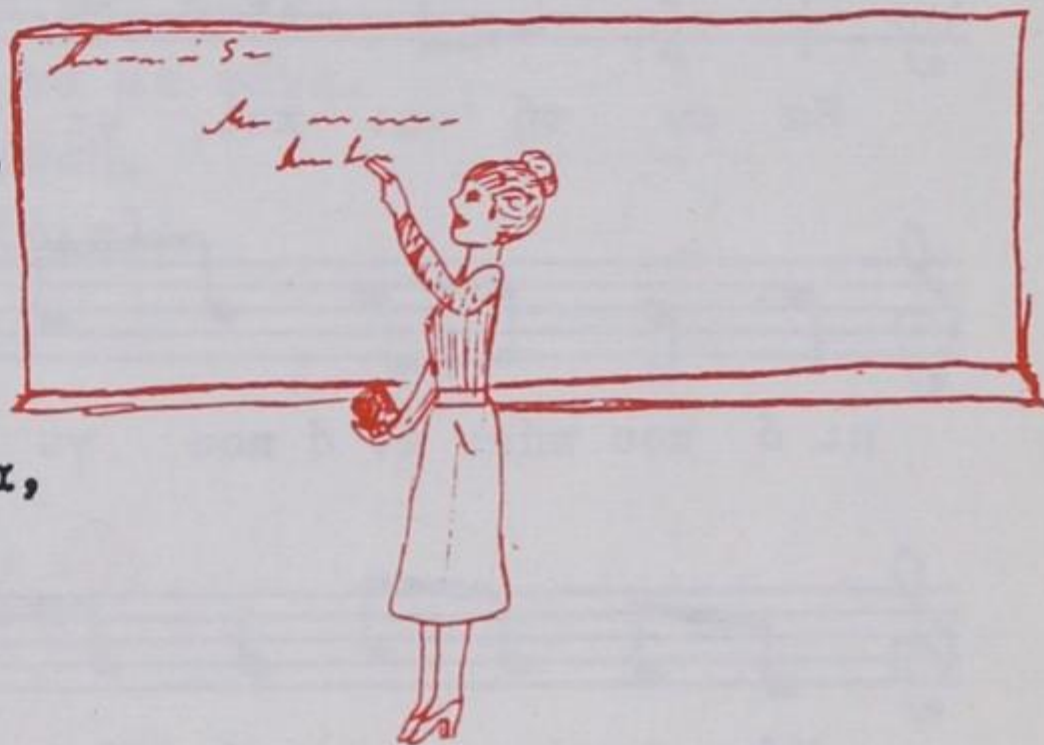

κα μιά δε - κα - ριά - και - - - - - δια. -

Είμαστε ορκισμένα τα καημένα,
καμιά δεκαριά παιδιά, κυρα - δασκάλα,
καμιά δεκαριά παιδιά.

Να κλέψουμ' τη δασκάλα, τη δασκάλα,
να την πάμε στα νησιά, κυρα - δασκάλα,
να την πάμε στα νησιά.

Κι εκείνη δεν το δέχτη, δεν το δέχτη
και της κόψαν τα μαλλιά, κυρα - δασκάλα
και της κόψαν τα μαλλιά.

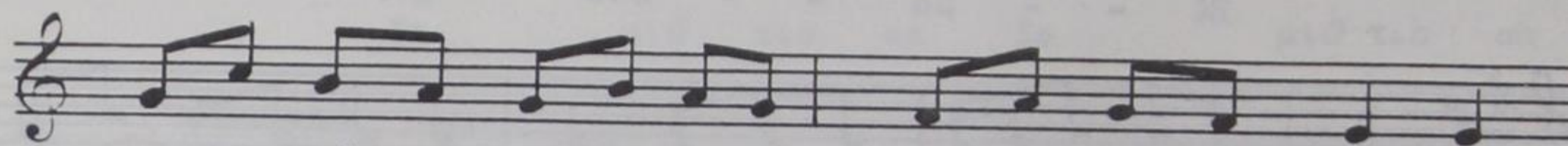

Κερυραΐυος.

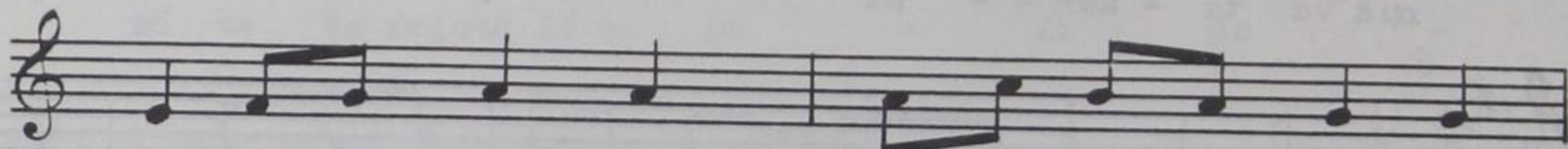
Παραδοσιακό

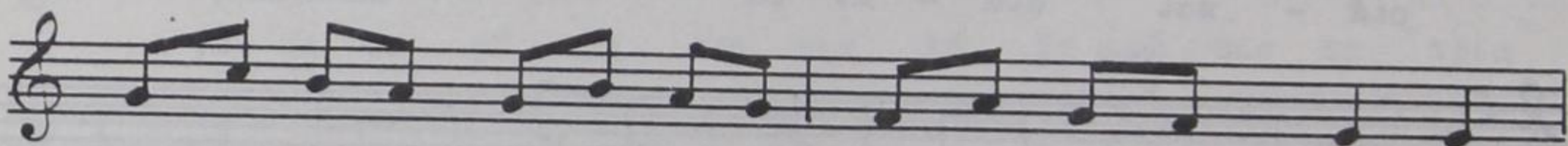
Δω σ' αυ τή τη γει το νιά την πα ρα πά νω ρού γα

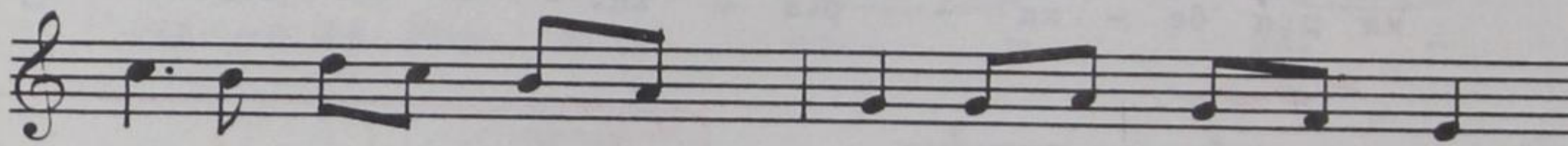
τη φω λιά της έ χτι σε μια πέρ δι κα μικ ρού λα.

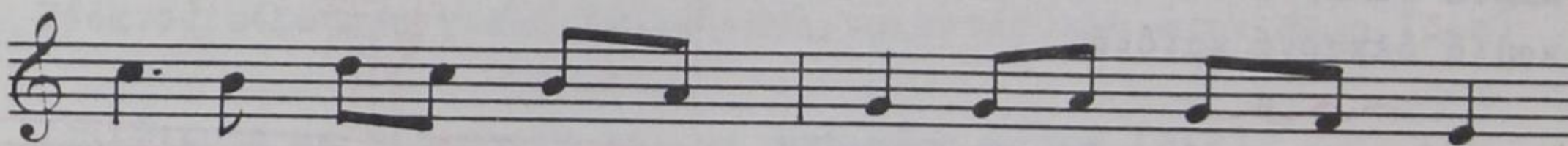
Πώς ή θε λα πο λύ να την παι νέ ψω

με λου λού δια του Μα γιού στε φά νια να της πλέ ξω.

Μα αυ τή 'ναι παι νε μέ νη και ξα κου στή

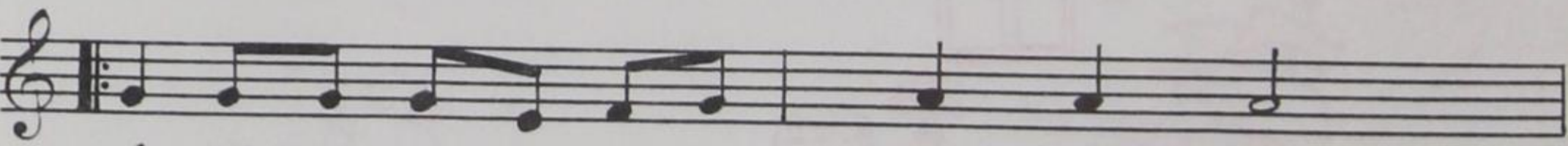
κι ό που πάει κι ό που γυ ρί ζει κι ό που στα θεί.

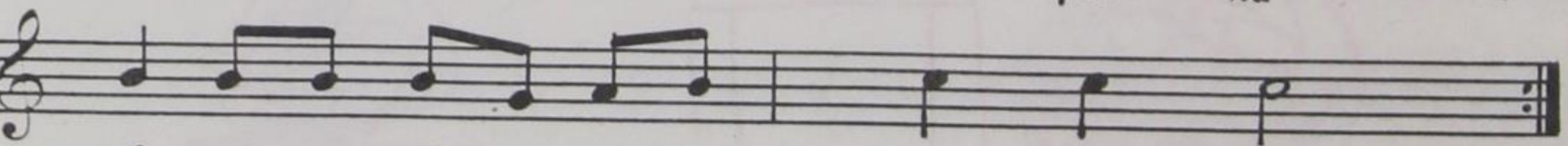
Πέρ δι κα μικ ρή πέρ δι κά μου ξα κου σμέ νη

που μες στο νη σί εί σαι μό νη ζη λε μέ νη,

έ λα ε δώ για να σου πω γλυ κά

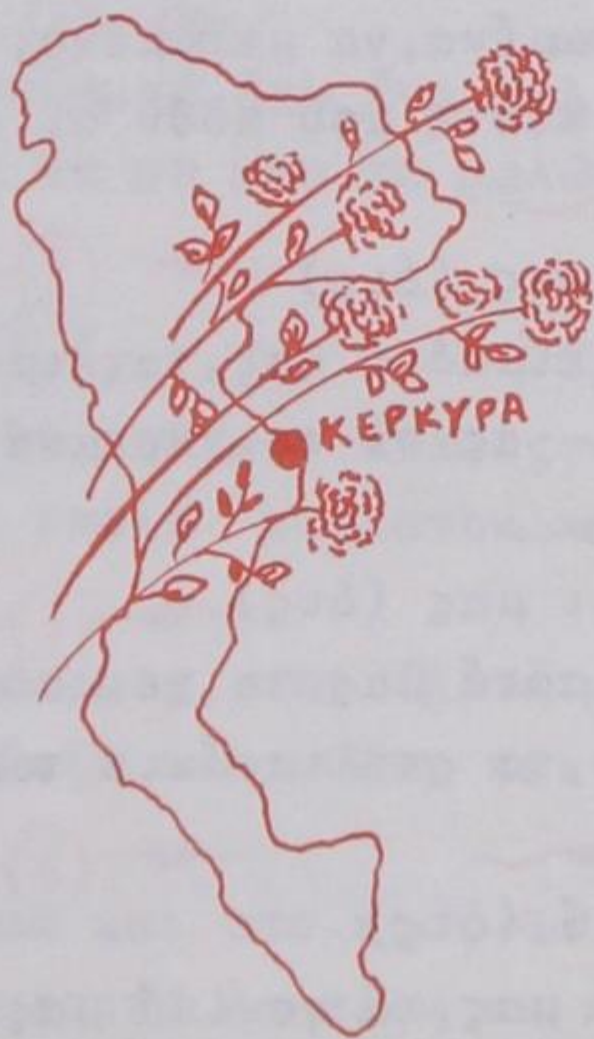

πό σο ε γώ σε α γα πώ τρε λά

Κερκυραϊκός.

Δώ σ' αυτή τη γειτονιά, την παραπάνω ρούγα,
τη φωλιά της έχτισε μια πέρδικα μικρούλα.
Πώς ήθελα πολύ να την παινέψω,
με λουλούδια του Μαγιού στεφάνια να της πλέξω.
Μα αυτή 'ναι παινεμένη και ξακουστή
κι όπου πάει κι όπου γυρίζει κι όπου σταθεί.
Πέρδικα μικρή πέρδικά μου ξακουσμένη,
που μες στο νησί είσαι μόνη ζηλεμένη,
έλα εδώ για να σου πω γλυκά,
πόσο εγώ σε αγαπώ τρελά.

Στο νησί του τραγουδιού που παίζουν τα βιολίνα,
γνώρισα μιαν όμορφη, πανώρια σινιορίνα.
Και στο χορό που χόρευε με χάρη,
λούλουδα της πέταξα, δε θέλει να τα πάρει!
Πάρ' τα φίδρα μου, γλυκιά σινιορίνα,
που 'σαι μέσα στους χορούς πιο μελίνα.
Τα παλιά μου πάθη φινίρανε και πάνε
και τα τωρινά γίναν φίδια να με φάνε.
Κέρκυρά μου, Κέρκυρά μου χρυσή,
είσαι τ' ομορφότερο νησί. (δισ)

Αγρίμια κι αγριμάκια μου.

Ριζίτικο

Α γρί - μια κι α γρι μά - κια μου - α

γρί - μια κι α γρι μά - κια μου - - - -

λά φια - - να λά φια μου με - - - ρω μέ - -

να - να με ρω - μέ - - να πέ στε μου πουν -

- - οι τό πέ στε μου πουν οι τό ποι σας; -

Αγρίμια κι αγριμάκια μου (δισ)

λάφια να, λάφια μου με-ερωμένα, να μερωμένα,

πέστε μου πού-ουν οι τό, πέστε μου πούν οι τόποι σας;

Πέστε μου πούν οι τόποι σας (δισ)

και πού να, και πούν τα χειμαδιά σας, τα χειμαδιά σας;

Γκρεμνά 'ναι μα - α - α - ας οι το, γκρεμνά 'ναι μας οι τόποι μας.

Γκρεμνά 'ναι μας οι τόποι μας (δισ)

λέσκες να, λέσκες τα χειμαδιά μας, τα χειμαδιά μας,

τα σπηλιαρά- α - άκια του, τα σπηλιαράκια του βουνού.

Τα σπηλιαράκια του βουνού, (δισ)

είναι να, είναι τα γονικά μας, τα γονικά μας

αγρίμια κια- α - αγριμά, αγρίμια κι άγριμάκια μου.

Στα Γιάννενα στον Κουραμπά

2/4

MI- DO+ MI- DO+ Δημοτικό MI-

Στα Γιάν νε να στον Κου ρα μπά - - έ χω ένα

MI- RE- DO+

χε - - - - λι δό - - - - νι. Πα

MI- DO+ MI- DO+ MI-

ρα κα λώ τη γει το νιά - - να μη μου

MI- RE- DO+

το - - - - μα λώ - - - - νει. Για χα

MI- DO+ MI- DO+

μπι μπι για χα χα ε σύ μου ά να ψες φω τιά - - ε σύ μου

MI- RE- DO+

ά να ψες φω τιά - - - - βα θειά μες - την - καρ - δια.

(1)

Στα Γιάννενα, στον Κουραμπά, έχω ένα χελιδόνι.
Παρακαλώ τη γειτονιά να μη μου το μαλώνει.

(2)

Π ε φ ρ έ ν

Για χαμπίμπι για χα χα, εσύ μου άναψες φωτιά,
εσύ μου άναψες φωτιά βαθιά μες στην καρδιά.

(3)

Στα Γιάννενα είναι όμορφες, στην Άρτα μαυρομάτες
και στην καημένη Πρέβεζα κοντούλες και γιομάτες.

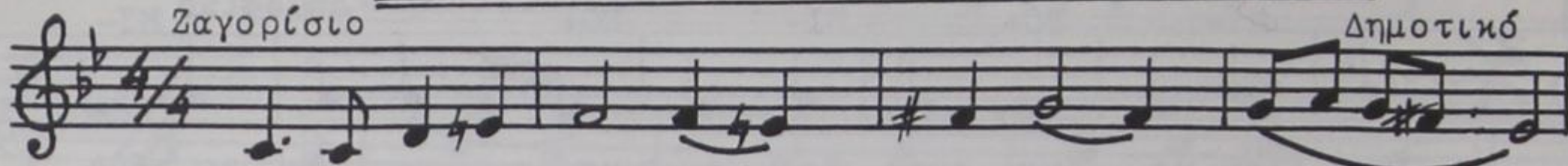
(4)

Στα Γιάννενα αρρώστησα και στο νησί θα γειάνω,
στην άκρη από τον Κουραμπά θα πέσω να πεθάνω.

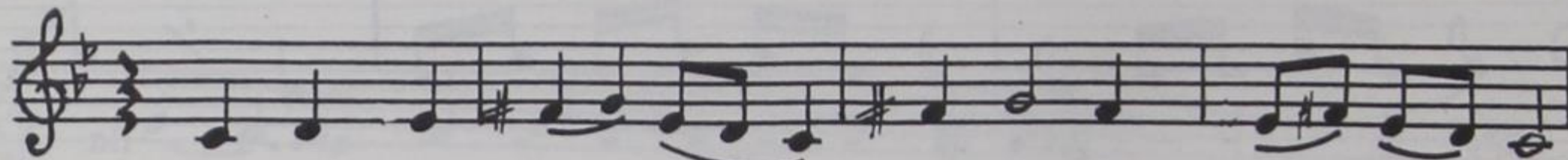
Φεγγαροπόρωση.

Ζαγορίσιο

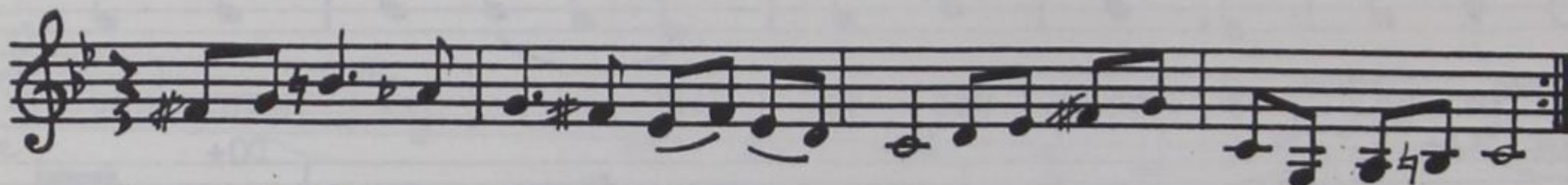
Δημοτικό

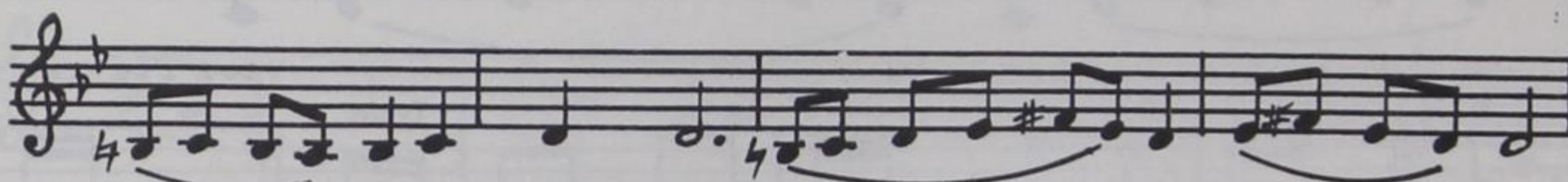
Αχ μι κρή φεγ γα ρο - πρό σω - πη - - -

του ή λίου θυ - γα - - τέ ρα α μάν - α - μάν

α μάν ά μαν ά μαν ά - μα - νε. _____

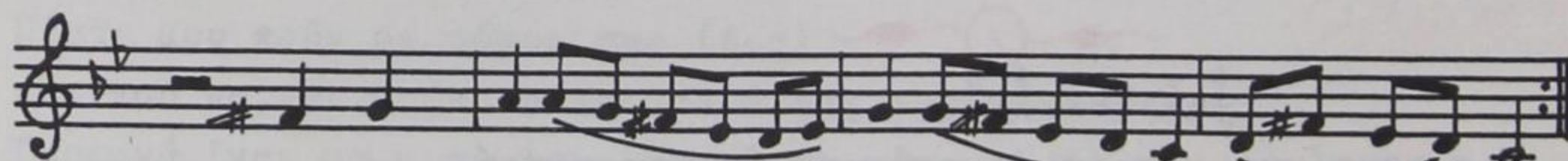
Αχ - - - μαύ ρα μά τια πού - - - - - χεις κό - - - ρη,

φαί νεσ' είς' απ' - - - - - το Ζα - - - - γό - - - ρι

Αχ - μαύ ρα μά τια - - - και με - γά - - - λα

ζυ μω μέ να - - - - - με το - - - - γά - - - λα.

Φεγγαροπόρωση.

Αχ ! Μικρή φεγγαροπόρωση
του ήλιου θυγατέρα αμάν, αμάν,
αμάν, άμαν, άμαν, άμανε.

Αχ ! Συ μ' έκανες κι αρνήθηκα
και μάνα και πατέρα αμάν, αμάν,
αμάν άμαν αμ για σένανε.

Αχ ! Σύρε να πεις της μάνας σου
να κάνει κι άλλη γέννα αμάν, αμάν,
αμάν, άμαν, άμαν, άμανε.

Αχ ! Να κάψει κι αλλωνών καρδιές
πως έκαψε κι εμένα αμάν, αμάν,
αμάν, άμαν, αμ για σένανε.

Αχ ! Ν' εγώ είμ' εκείνο το πουλί
οπού το λέν σαΐνι αμάν, αμάν,
αμάν, άμαν, άμαν, άμανε.

Αχ ! Ν' οπού τρυπά τα μάρμαρα
βρίσκει νερό και πίνει αμάν, αμάν,
αμάν, άμαν αμ για σένανε.

Αχ! Μαύρα μάτια πού 'χεις κόρη
φαίνεσ' είσ' απ' το Ζαγόρι.

Αχ! μαύρα μάτια και μεγάλα,
ζυμωμένα με το γάλα.

Αχ! Μαύρα μάτια στο ποτήρι
γαλανά στο παραθύρι,

Αχ! Μαύρα μάτια με κοιτάζουν
γαλανά με κουβεντιάζουν.

Αχ! Ν' έρχομαι σιγά κι αγάλι
σαν το φίδι στο λιβάδι.

Αχ! Ν' έρχομαι να σ' ανταμώσω
δυο φιλάκια να σου δώσω.

Αχ! Βάλ' το φερετζέ κατσιούλα
κι έλα από την πορτοπούλα.

Αχ! Ν' έρχομαι τον τοίχο, τοίχο
χαλασιά σου αν σε πετύχω.

Ο Μενούσης.

Ηπειρώτικο

Ο Μενούσης κι ο Μπιρ μπί λης κι ο Ρε
σούλ α - γάς, σε κρα - σο - που
λιδ πη - γαί ναν - για να - φαν - να - πιουν.

1
Ο Μενούσης κι ο Μπιρ μπί λης κι ο Ρε σούλ - αγάς,
σε κρασοπουλιδ πηγαίναν για να φαν να πιούν.

2
Κει που τρώγαν, κει που πίναν, κει που γλένταγαν,
κάτι πέσαν σε κουβέντα για τις όμορφες.

3
Όμορφη γυναίκα που 'χεις βρε Μενούση - αγά.
- Πού την είδες, πού την ξέρεις και τη μολογάς;

4
- Ψες την είδα στο πηγάδι που 'παιρνε νερό
και της έδοσα μαντίλι και μου το 'πλυνε,
και της έδοσα σταφύλι και μου το 'φαγε.

5
Ο Μενούσης μεθυσμένος πάει την έσφαξε.
Το πρωί ξεμεθυσμένος πάει την έκλαιγε.

6
Σήκω ρούσα μ', σήκω άσπρη, σήκω γαλανή,
σήκω ντύσου κι αρματώσου κι έμπα στο χορό.

7
Να σε ιδούν τα παλικάρια να μαραίνονται,
να σε ιδώ κι εγώ ο καημένος και να χαίρομαι.

Ο γιατρός

Ηπειρώτικο

Δε μπο ρώ μα νού - λα μ' δε - μπο - ρώ - -

άι σύ ρε να φέ - ρεις το - για - τρό,

το για τρό μά να μ' το Νι - κο - λή - - -

που 'ναι το καλ λί - τε ρο - παι - δί.

1

Δε μπορώ, μανούλα μ', δε μπορώ, άι σύρε να φέρεις το γιατρό,
το γιατρά, μάνα μ', το Νικολή. που 'ναι το καλλίτερο παιδί.

2

Αγάπησα, μάνα μ', αγάπησα, πικρά η δόλια τα μετάνιωσα,
πικρά η δόλια το μετάνιωσα . αν μανούλα μου δε σ' άκουσα

3

Ζήλεψα, μάνα μ', την ομορφιά, τώρα είμαι άρρωστη βαριά,
τώρα είμαι άρρωστη βαριά, θα πεθάνω η δόλια κι είμαι νια.

4

Σώπα, κόρη μ', και μην κλαις εσύ, θα φέρω το γιατρό ταχιά πρωί,
θα φέρω το γιατρό ταχιά πρωί, να σου γειάνει, κόρη μ', την πληγή.

Πωγωνήσιος

Ηπειρώτικο

FA+ 2/4

Βα - σι λι κός - θα - γί - νω στ

SOL- RE- FA+

πα - ρα - θύ - - - ρι - σου στο

SOL- RE-

πα - ρα - θύ - - - ρι - σου

FA+

κι α - νύ παν τρος - θα - μεί - νω γι

SOL- RE- FA+

το - χα - τί - - - ρι - σου για

SOL- RE-

το - χα - τί - - - ρι - σου.

FA+

Έλα έ - λα μετ' ε μέ - να

SOL- RE-

να περ νάς - χα - ρι - τω - μέ - - - να

1 Βασιλικός θα γίνω στο παραθύρι σου, στο παραθύρι σου.

Κι ανύπαντρος θα μείνω για το χατίρι σου, για το χατίρι σου.

Έλα-έλα, μετ' εμένα να περνάς χαριτωμένα. (δισ)

2 Έβγα στο παραθύρι κρυφά απ' τη μάνα σου, κρυφά απ' τη μάνα σου.

Και κάνε πως ποτίζεις τη μαντζουράνα σου, τη μαντζουράνα σου.

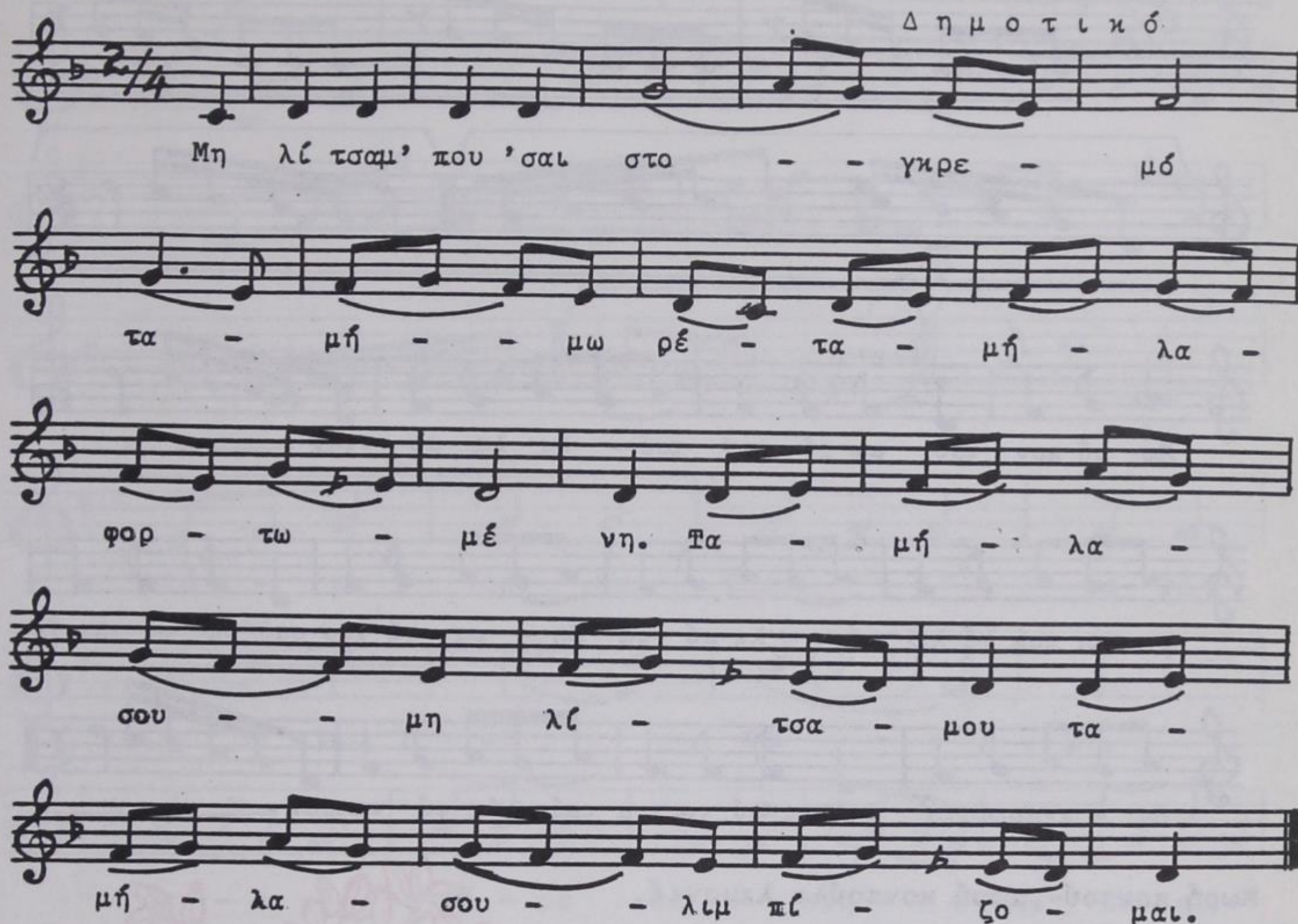
Εμορφή μου κι ακριβή μου θα σε κάνω εγώ δική μου. (δισ)

3 Εσύ στο παραθύρι κι εγώ διαβαίνοντας, κι εγώ διαβαίνοντας,
ρίξε μου το μαντίλι να πάμε παίζοντας, να πάμε παίζοντας.

Έλα-έλα, πέρδινά μου στα χεράκια τα δικά μου. (δισ)

Η Μηλίτσα.

Δημοτικό

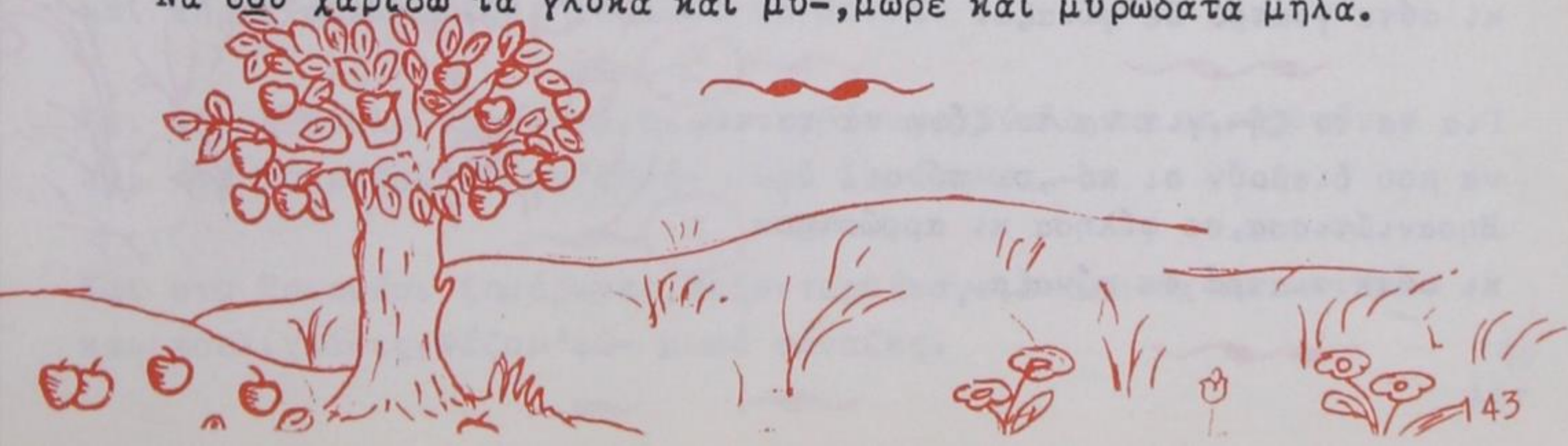
Μη λίτσαμ' που 'σαι στο - - γκρε - - μό
τα - - μή - - μω ρέ - - τα - - μή - - λα -
φορ - - τω - - μέ νη. Τα - - μή - - λα -
σου - - μη λί - - τσα - - μου τα -
μή - - λα - - σου - - λιμ πί - - ζο - - μαι.

Μηλίτσα μ' που 'σαι στο γκρεμό, τα μη-, μωρέ, τα μήλα φορτωμένα.
Τα μήλα σου, μηλίτσα μου, τα μήλα σου λιμπίζομαι.

Τα μήλα σου λιμπίζομαι, μα το μωρέ, μα το γκρεμό φοβούμαι.
Σαν τον φοβά-, μηλίτσα μου, σαν τον φοβάσαι το γκρεμό.

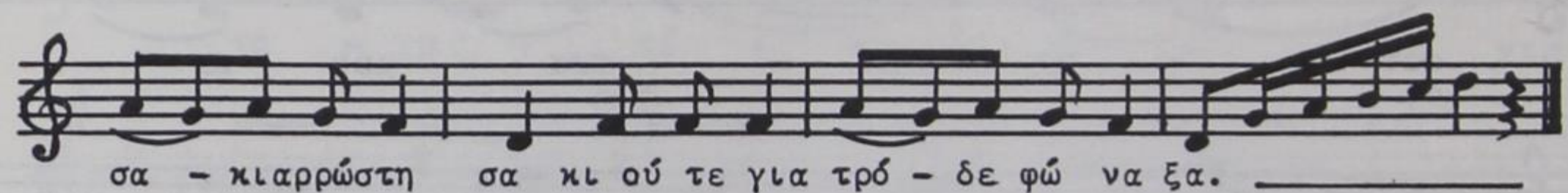
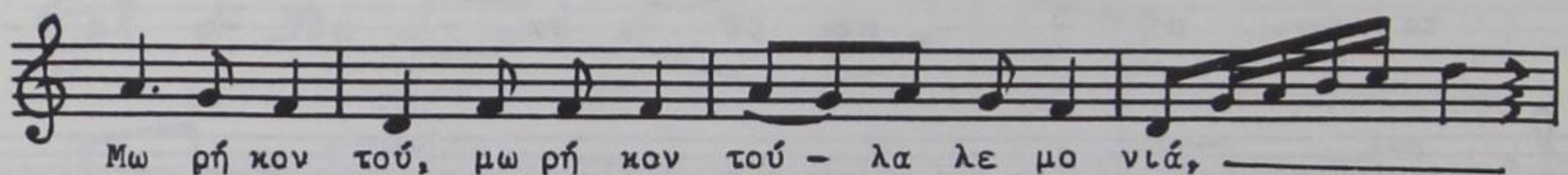
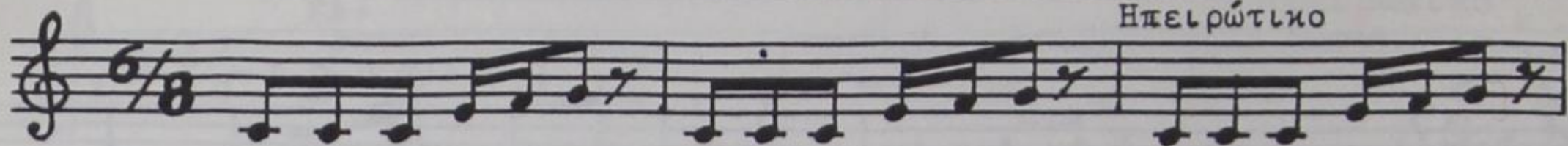
Σαν τον φοβάσαι το γκρεμό έλα, μωρέ, έλα απ' το μονοπάτι.
Να σου χαρί-, μηλίτσα μου, να σου χαρίσω τα γλυκά.

Να σου χαρίσω τα γλυκά και μυ-, μωρέ και μυρωδάτα μήλα.

Κοντούλα λεμονιά

Ηπειρώτικο

Μωρή κοντού-, μωρή κοντούλα λεμονιά,
με τα πολλά λεμό-, λεμόνια.
Βησανιώτισσα, σε φίλησα κι αρρώστησα
κι ούτε γιατρό δε φώναξα.

Πότε μικρή, πότε μικρή μεγάλωσες;
κι απόλυκες βλαστά-, βλαστάρια.
Βησανιώτισσα, σε φίλησα κι αρρώστησα
κι ούτε γιατρό δε φώναξα.

Χαμήλωσε, χαμήλωσε τους κλώνους σου,
να κόψω ένα λεμό-, λεμόνι.
Βησανιώτισσα, σε φίλησα κι αρρώστησα
κι ούτε γιατρό δε φώναξα.

Για να το ζή-, για να το ζήψω να το πια
να μου διαβούν οι πό-, οι πόνοι.
Βησανιώτισσα, σε φίλησα κι αρρώστησα
κι ούτε γιατρό δε φώναξα.

Ο Ντερβέναγας.

Δημοτικό

Δε σ'ά - ρε σαν τα Γιάν - νε να Φε
 ζο - ντερ βέ - να - - - γα,
 δε - - - σ'ά - ρε σε - κι η - - - Άρ τα και -
 πή - - - ρες δί - πλα - Φέ - ζομ - τα μω ρέ
 τα - - - βου νά.
 ΓΙΑ ΤΕΛΟΣ
 ζες.

1

Δε σ'άρεσαν τα Γιάννενα, Φεζοντερβέναγα, δε σ'άρεσε κι η Άρτα και πήρες δίπλα, Φέζομ'τα, μωρέ τά βουνά.

2

Και πήρες δίπλα τα βουνά, Φεζοντερβέναγα, δίπλα τα κορφοβούνια και στο Τσιρνέσι, Φέζομ'ξημέ- μωρέ ξημέρωνες.

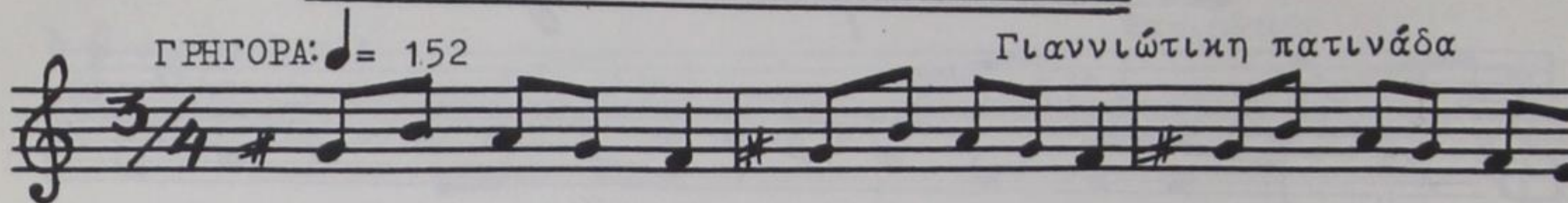
3

Και στο Τσιρνέσι ξημέρωνες, Φεζοντερβέναγα, στα βλάχικα κονάκια και τσελιγκάδες, Φέζομ'φώ- μωρέ φώναζες.

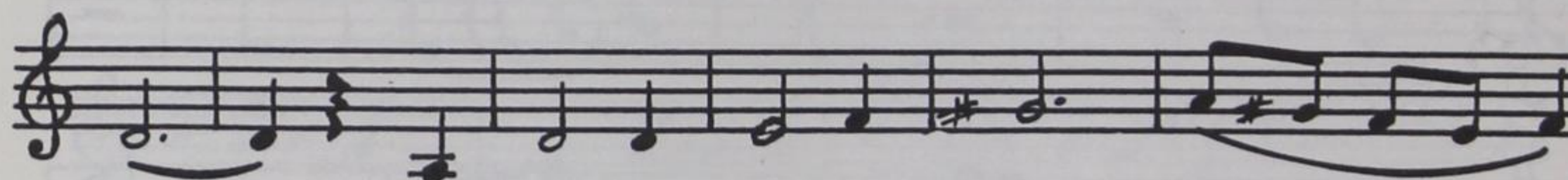
Δόντια θυννά.

ΓΡΗΓΟΡΑ: ♩ = 152

Γιαννιώτικη πατινάδα

Δό ντια - πυ

κνά - και μαρ γα ρι τα ρέ νια, - - -

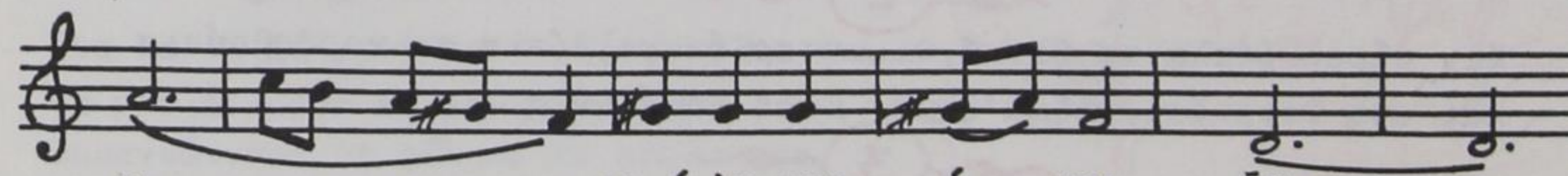
δό ντια - πυ κνά - και μαρ γα ρι - τα ρέ νια -

φω νή σαντ'αη- δο νιού - - στο μα χε λι - δο νιού - -

π'ό λο το Μάη λα λεί - - - - κι ό λη την ά - νοι -

ξη - - - - κι ό λη την ά - νοι ξη.

Δόντια θυμνά.

Δόντια πυκνά και μαργαριταρένια, (δισ)
φωνή σαν τ'αηδονιού, στόμα χελιδονιού
π' όλο το Μάη λαλεί, κι όλη την άνοιξη
κι όλη την άνοιξη.

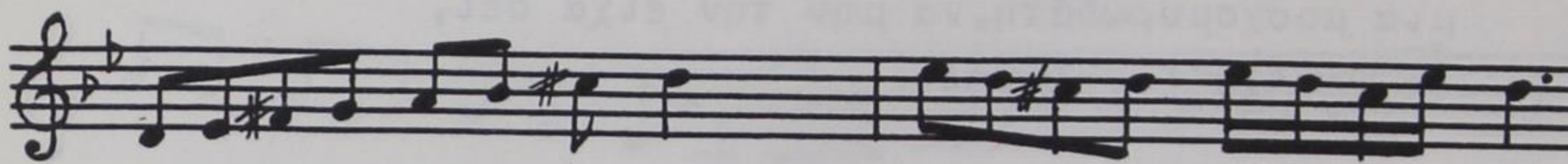
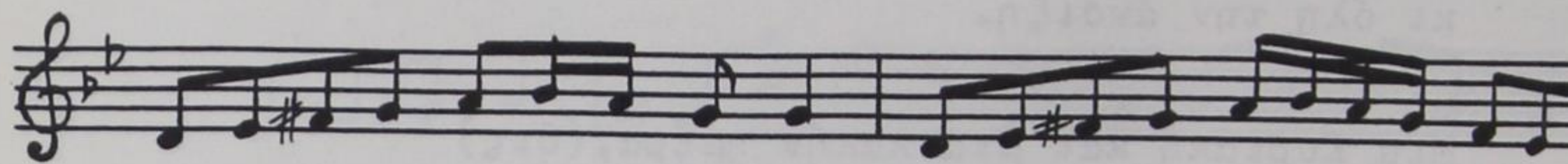
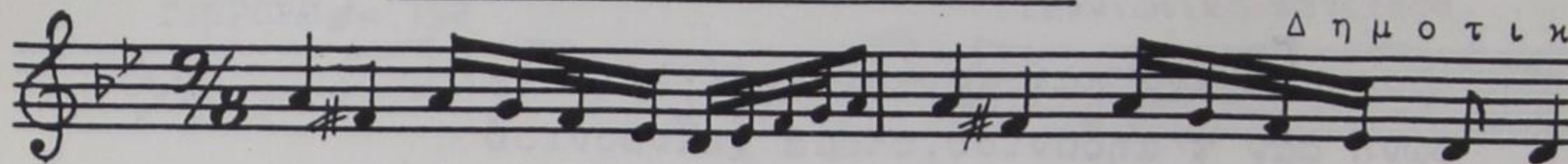
Μια Κυριακή και μια καλήν ημέρα, (δισ)
μου 'ρθε μια περιστέρα, μια καγκελοφρυδάτη,
μια μοσχομυρωδάτη, να μην την είχα δει,
δε θα 'χα ζουρλαθεί.

Τι έχεις μωρέ, μωρέ ζαλιάρικο (δισ)
και βάνεις με το νου σου, κρυφά από τους δικούς σου.
Μαλαματένια πόρτα, μ' ασημοπέρουνα,
η σκύλα η πεθερά σου θέλει μαχαίρωμα,
ως το ξημέρωμα.

Το φουσούνι.

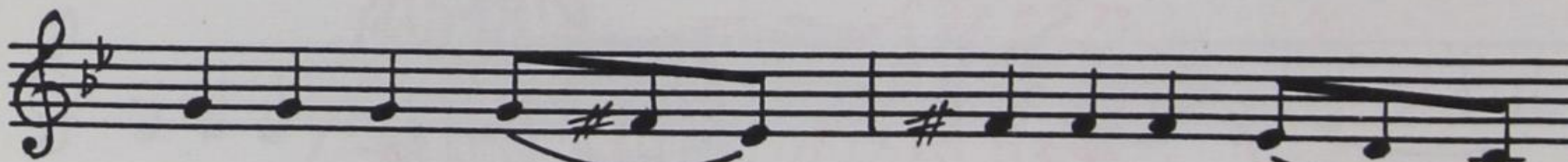
Δημοτική

Σαν τα μάρ - μα - - ρα - της - πό - λης - -

άι ντε που' ναι στην Α - - για - Σο - φιά -

έτσι τα 'χεις - - ται ρια σμέ να - -

άι ντε μάτια φρύ - δια - - και - μαλ - - λιά -

Το φουσούνι.

Σαν τα μάρμαρα της Πόλης,
άιντε, που 'ναι στην Αγία - Σοφιά,
έτσι τα 'χεις ταιριασμένα,
(άιντε, μάτια φρύδια και μαλλιά.)δισ

Βρύση μου μαλαματένια,
άιντε, πώς βαστάς κρύο νερό,
πώς βαστώ κι εγώ ο καημένος,
(άιντε, της αγάπης τον καημό.)δισ

Να 'μουν βρύση, να 'μουν στέρνα,
άιντε, να 'μουν γάργαρα νερό,
να σου πλένω τα χεράκια,
(άιντε και τον άσπρο σου λαιμό.)δισ

Η Γερακίνα.

Δημοτικό

Κι - νη - - - σε - η - Γε - ρα - κί - να - -

για νε - - - ρό - κρύ ο - να -

φέ - ρει - ντρουμ - ντρουμ ντρουμ ντρουμ ντρουμ τα - βρα -

χιό λια της - βρο - ντούν ντρουμ ντρουμ - ντρουμ ντρουμ, ντρουμ ντρουμ

ντρουμ τα - βρα - χιό λια της - βρο - ντούν -

Κίνησε η Γερακίνα, για νερό κρύο να φέρει.

Ρεφρέν

Ντρουμ, ντρουμ, ντρουμ, ντρουμ, ντρουμ,
τα βραχιόλια της βροντούν,
ντρουμ, ντρουμ, ντρουμ, ντρουμ, ντρουμ, ντρουμ,
τα βραχιόλια της βροντούν.

Κι έπεσε μες στο πηγάδι κι έβγαλε φωνή μεγάλη.

Κι έτρεξαν μικροί μεγάλοι κι έτρεξα κι εγώ ο καημένος.

Κι έριξα χρυσό κορδόνι και την έπιασα απ' τη ζώνη.

Γερακίνα θα σε βγάλω και γυναίκα μ' θα σε κάνω.

Η Βλάχα.

Χορός Κόνιτσας Δημοτικό

Στην - κεν τι - σμέ - - - νη -
σου - πο - δια - μωρ' - βλά χα, στην -
βλά χα, μωρ' βλά χα βλα χο πού - - - λα και
Κο - νι - τσιω - το - πού λα, μωρ' ού λα.

Στην κεντισμένη σου ποδιά, μωρ' βλάχα, (δισ)

Ρεφρέν

Μωρ' βλάχα βλαχοπούλα και Κονιτσιωτοπούλα,
μωρ' βλάχα βλαχοπούλα, εσύ τα ξέρεις ούλα.

λαλούν αηδόνια και πουλιά, μωρ' βλάχα. (δισ)

Θα 'ρθουν στη στάνη οι μπράτιμοι, μωρ' βλάχα. (δισ)

Κι εσύ έβγα έξω στην αυλή, μωρ' βλάχα. (δισ)

Δε βγαίνω έξω στην αυλή, μωρ' βλάχο. (δισ)

Γιατί έχω μάνα κι αδερφό, βρε βλάχο. (δισ)

Βρε βλάχο βρε μπαμπέση, με βάζουνε στη μέση. (δισ)

Δεροπολίτισσα.

Στα τρία Β. Ηπείρου.

Μωρ' Δε ρο - πο λί τισ σα μωρ' - καη μέ - νη

Μωρ' Δε - ρο - πο λί - τισ - σα - - μωρ' - καη - μέ - νη

Μωρ' Δε ρο πο λί τισ σα μωρ' καη μέ νη,

μωρ' Δε ρο - πο λί τισ σα - ζη, μωρ' ζη λε - μέ νη

μωρ' - - Δε - ρο - πο λί - τισ - σα - ζη, μωρ' ζη λε - μέ - νη

μωρ' Δε ρο πο λί τισ σα ζη, μωρ' ζη λε μέ νη

Μωρ' Δεροπολίτισσα, (μωρ' καημένη - ζη, μωρ' ζηλεμένη).
σίντα πας στην εκκλησιά,
με λαμπάδες, με κεριά,
για προσκύνα και για μας
και για μας τους χριστιανούς,
που μας σφάζει η Τουρκιά,
σαν τ'αρνιά την Πασχαλιά.

Από το βιβλίο: " Εισαγωγή στη μουσική " Α' Γυμνασίου, πρώτο
τεύχος, έκδοση ΣΤ' 1990. Σελ 42 Ο Ε Δ Β .

Αθολυτίμιον Πεντηκοστής.

Ἦχος πλ. Δ'

Ευ λο γη τός ει Χρι στέ ο θε - ός - η μών,
ο παν σό - φους τους α λι είς α να δεί - - ξας
κα τα πέμ φας αυ τοίς - το Πνεύ μα το - 'Α - γι -
αν και δι αυ τών την οι κου μέ νην σαγη νεύ - -
σας Φι λάν θρω πε - δό - ξα Σοι.

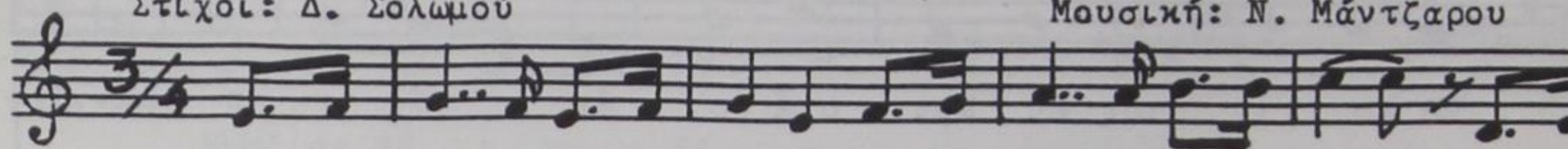
Ευλογητός ει Χριστέ ο Θεός ημών
ο πανσόφους τους αλιείς αναδείξας
καταπέμφας αυτοίς το Πνεύμα το Άγιον
και δι' αυτών την οικουμένην σαγηνεύσας
Φιλάνθρωπε δόξα Σοι.

Εθνικὸς ὕμνος.

Στίχοι: Δ. Σολωμοῦ

Μουσική: Ν. Μάντζαρου

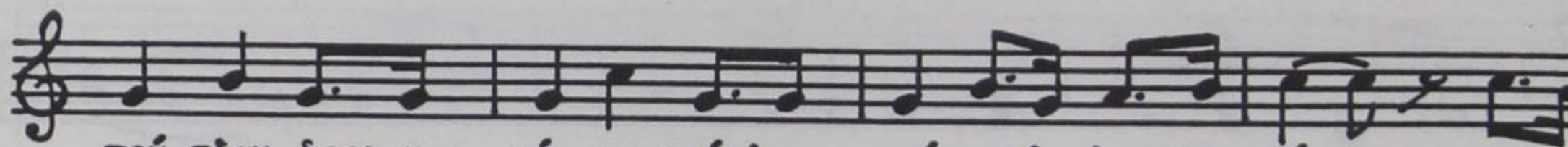
Σε γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή, - σε γνω-

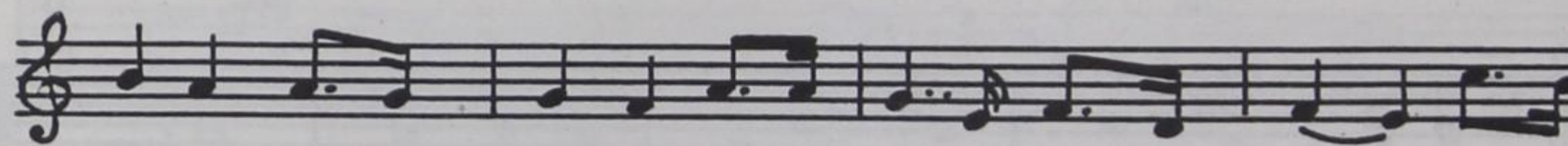
ρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη που με βία μετράει τὴ γῆ. - Ἀπ' τ-

κόκκαλα βγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ - καὶ σ-

πρώτ' ἀνδρῶν με νη χάρ' ὦ χάρ' - ελευθεριά - καὶ σ-

πρώτ' ἀνδρῶν με νη χάρ' ὦ χάρ' ελευθεριά - καὶ σ-

πρώτ' ἀνδρῶν με νη χάρ' ὦ χάρ' ελευθεριά.

Σε γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη
τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή,
σε γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη
που με βία μετράει τὴ γῆ.

Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ
καὶ σὰν πρώτα ἀνδρειωμένη
(χάρ' ὦ χάρ' ελευθεριά.) τρις

Βιβλιογραφία

1. ALFREDO PALMIERI : Η φλογέρα για τα παιδιά του δημοτικού.
2. ALFREDO PALMIERI : Μέθοδος φλογέρας.
3. Ανθομελίδη Σ. : Πρώτη ελληνική μέθοδος MELODICA.
4. Αρχιτεκτονίδη Βασ. : Άξιον εστί Μ. Θεοδωράκη.
5. Γιώτη Αλεξ. : Αξέχαστα ελληνικά τραγούδια.
6. Διαμαντή Γ. : Η κλασσική θεωρία της μουσικής.
7. Δραγούμη Μ. : 45 τραγούδια του τόπου μας.
8. Εισαγωγή στη μουσική. Α΄ γυμνασίου : ΟΕΔΒ.
9. Ερμηλίου Θάνου : Μουσική.
10. Η μουσική μέσα από την ιστορία της. Β΄ γυμνασίου : ΟΕΔΒ.
11. Ηπειρώτικα δημοτικά τραγούδια: Επιμέλεια Α. Γιάγκα.
12. Θεοφιλόπουλου Γ. : Δημοτικά τραγούδια.
13. Καλαπανίδα Κ. : Ωδική ανθολογία.
14. Καψάσκη - Μακρή Αγγ. : Τα πρώτα μου τραγούδια.
16. Καψάσκη - Μακρή Αγγ. : Ανθολογία σχολικών τραγουδιών.
17. Καψάσκη Κ. - Ντζούφρα Θ. : Τα σχολικά τραγούδια μας.
18. ΚΡΙΣΤΟΦΕΡ ΣΜΩΛ : Μουσική - Κοινωνία - Εκπαίδευση.
19. Κραμπή Γ. - Παπαστάθη Π. : Η Φλωριάδα και τα τραγούδια της.
20. Κυνηγού Μαρία : Μελωδίες για φλογέρα.
21. " " : Μαθαίνω φλογέρα.
22. " " : 100 γνωστά τραγούδια για φλογέρα.
23. LEONARD BERNSTEIN : Κονσέρτα για νέους.
24. Λόγου Κ. Κοκκινάκη Ι. : Μεγάλη συλλογή σχολικών τραγουδιών.
25. Μέντζιου Όλγας : Μουσική ανθολογία.
26. Μέθοδος διδασκαλίας τραγουδιών για την Α΄ τάξη ΟΕΔΒ
27. Πετρόπουλου Ηλία : Τα μικρά ρεμπέτικα.
28. Πολίτη Νικ. : Το ελληνικό δημοτικό τραγούδι.

29. PRIESTLEY E - FOWLER F. : Μέθοδος φλογέρας για σχολεία.
30. Ρηγόπουλου Βασ. : Ο επιτάφιος θρήνος.
31. Ρούσου Νεοφύτου : Ελληνικά και ξένα κομμάτια για φλογέρα.
32. Σιωρά Γ. : Τα τραγούδια του σχολείου.
33. Σκαρμούτσου Κων/νου : 100 σχολικά τραγούδια.
34. Τοπάλη : Συλλογή τραγουδιών.
35. Τραγούδια - μελωδίες - σκοποί για φλογέρα και μελόντικα :
Εκδόσεις " Νάκας, μουσικός οίκος "
36. Υφαντή Νικ. : Ο Πωγωνήσιος γάμος.
37. Φιλοκτήτη Οικονομίδη : Θεωρία της μουσικής.
38. Φλωράτος Γερ. : Τα τραγούδια των νησιών μας.
39. Τα δημοτικά, λαϊκά, νησιώτικα και παραδοσιακά τραγούδια, στα
οποία δεν αναφέρεται ο στιχουργός ή ο συνθέτης, καθώς και οι
εκκλησιαστικοί ύμνοι, είναι από προφορική παράδοση.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Σελίδες

1. Εισαγωγή	3
2. Βασικές έννοιες της μουσικής θεωρίας	5
3. Χρόνος - Ρυθμός - Μελωδία	6
4. Μέτρο - Αξία μέτρου	7
5. Αξίες φθογγοσήμων - Παύσεις	8
6. Η νότα ΣΙ	9
7. Η νότα ΛΑ	10
9. Η νότα ΣΟΛ	11
10. Η νότα ΝΤΟ'	12
11. Η νότα ΡΕ'	13
12. Η νότα ΦΑ#	14
13. Η νότα ΦΑ και ΣΙ	15
14. Η νότα ΜΙ	16
15. Η νότα ΡΕ	17
16. Η νότα ΝΤΟ	18
17. Το λεμονάκι - Κάτω στο γιαλό	19
18. Αιγιώτισσα - Η Βαγγελιώ	20

Β' Μ Ε Ρ Ο Σ

1. Σε υμνούμεν	22
2. Συ που κόσμους κυβερνάς	23
3. Η Σημαία	24

2 8 ^η Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Υ

1. Βάζει ο Ντούτσε τη στολή του	26
2. Το Ευζωνάκι	27
3. Κορδίδο Μουσαλίνι	28
4. Παιδιά της Ελλάδας	30

Π Ο Λ Υ Τ Ε Χ Ν Ε Ι Ο

1. Ο δρόμος	32
2. Τ' ακορντεόν	34
3. Μακεδονικός	36
4. Πότε θα κάνει ξαστεριά	37
5. Όταν σφίγγουν το χέρι	38
6. Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ	39
7. Το γελαστό παιδί	40
8. Ένα το χελιδόνι	42

Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Υ Γ Ε Ν Ν Ι Α Τ Ι Κ Α - ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

1. Απολυτίκιο Χριστουγέννων	44
2. Η Παρθένος σήμερα	45
3. Χριστός γεννάται δοξάσατε	46
4. Κάλαντα (Χριστούγεννα Πρωτούγεννα)	47
5. Κάλαντα Χριστουγέννων	48
6. Κάλαντα Φώτων	49
7. Χιόνια στο καμpanαριό	50
8. Το έλατο	51
9. Άγια Νύχτα	52
10. Πάει ο παλιός ο χρόνος	54
11. Τρίγωνα κάλαντα	55
12. Τζιγκλ Μπελς	56
13. Ο μικρός τυμπανιστής	58
14. Κάλαντα Πρωτοχρονιάς	59
15. Απολυτίκιο Τριών Ιεραρχών	60
16. Τη Υπερμάχω	62

Α Π Ο Κ Ρ Ι Α Τ Ι Κ Α

1. Ο Καρνάβαλος	64
2. Ήρθαν οι Απόκριες	65
3. Αποκριάτικο	66
4. Τι να γένω η κακομοίρα	68
5. Πώς το τρίβαν το πιπέρι	69
6. Δε δουλεύω τη Δευτέρα	70
7. Εσύ που σέρνεις το χορό	71
8. Ο Χαραλάμπης	72
9. Στης ακρίβειας τον καιρό	74

2 5 ^{ης} Μ Α Ρ Τ Ι Ο Υ

1. Απολυτίκιο Ευαγγελισμού	76
2. Θούριος του Ρήγα	77
3. Μο γράφεις μάνα	78
4. Τα πήραμε τα Γιάννενα	80
5. Βασιλική προστάζει	81
6. Όλη δόξα	82
7. Το Κλεφτόπουλο	84
8. Τα Ευζωνάκια	85
9. Σαράντα παλικάρια	86
10. Κλέφτικη ζωή	87
11. Ο χορός του Ζαλόγγου	88

12. Η συμβουλή του γερο - Κλέφτη	90
13. Ο Ζιάκας	92
14. Σαμαρίνα	93
15. Τραγούδια για την παραμονή του Ευαγγελισμού	94

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Α Τ Ι Κ Α

1. Ο Λάζαρος	96
2. Για τον ξενιτεμένο αφέντη	97
3. Για το μικρό	98
4. Η ζωή εν τάφω	99
5. Άξιον εστί	100
6. Αι γενεαί πάσαι	101
7. Χριστός Ανέστη	102

Π Α Ι Δ Ι Κ Α

1. Προσευχή (Πέφτω κάνω το σταυρό μου)	104
2. Ο Μανόλης	105
3. Η μέλισσα	106
4. Το πιπέρι	107
5. Ένα και ένα	108
6. Ο Μάιος	110
7. Το φεγγαράκι	111
8. Οι εποχές	112
9. Βρέχει - βρέχει	113
10. Το κοκοράκι	114
11. Ο γάιδαρος	115
12. Ήταν ένα μικρό καράβι	116
13. Μια ωραία πεταλούδα	117
14. Ο κυνηγός	118
15. Δέκα μικρά αραπάκια	120
16. Ντίλι - ντίλι - ντίλι	121

Λ Α Τ Κ Α - Δ Ε Μ Ο Τ Ι Κ Α - Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α

1. Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι	123
2. Τζαμάικα	124
3. Φραγκοσυριανή	125
4. Τα καβουράκια	126
5. Αιγάιο	128
6. Ντάρι - ντάρι	129

7. Δεντρολίβανος	130
8. Θαλασσάκι	131
9. Σαμιώτισσα	132
10. Κυρα - δασκάλα	133
11. Κερκυραϊκός	134
12. Αγρίμια κι αγριμάκια μου	136
13. Στα Γιάννενα στον Κουραμπά	137
14. Φεγγαροπρόσωπη	138
15. Ο Μενούσης	140
16. Ο Γιατρός	141
17. Πωγωνήσιος	142
18. Η Μηλίτσα	143
19. Κοντούλα λεμονιά	144
20. Ο Ντερβέναγας	145
21. Δόντια πυκνά	146
22. Το φουσούνι	148
23. Η Γερακίνα	150
24. Η Βλάχα	151
25. Δεροπολίτισσα	152
26. Απολυτίκιο Πεντηκοστής	153
27. Εθνικός ύμνος	154
Βιβλιογραφία	155
Περιεχόμενα	157

ΔΙ' ΕΥΧΩΝ

Πειτούν γεράκια απ' τις φωλιές
την τρομαγμένη μας ζωή να δουν εικόνα,
σαν τις παλιές αμαρτωλές
που δεν τους στάθηκε αγκαλιά ούτε κρυψώνα.
Κάτω απ' την άρρωστη βροχή
στις εθνικές των φορτηγών με τα ψυγεία
το μαύρο λάδι απ' την ψυχή
δεν καίει για κάτι που να μοιάζει μ' ευλογία.

Δι' ευχών των αγίων ημών
στους ναούς των μεγάλων λυγμών,
δι' ευχών των αγίων της γης
ορατής και αοράτου πληγής.
Δι' ευχών των αγίων που κλαιοι
που μπορεί ν' αγαπάω να λες,
δι ευχών των αγίων και αεί
με Θεού πνοή.

Κοιπάω τον ήλιο απ' το βουνό
κι οι δυναμίτες της ψυχής μου σπαν την πέτρα,
που εγώ να τρέξω ξεκινώ
μες στις παγκόσμιας λογικής τα πέντε μέτρα.
Με χαραγμένα τ' αρχικά
όνομα κι αίμα και φυλή κι αρχαία τείχη
και μ' ένα δέμα ελληνικά
θα γράψω κόσμε τους χρησμούς μου με το νύχι.

Στίχοι: Λίνα Νικολακοπούλου

Μουσική: Νίκος Αντύπας.

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Βαλαωρίτου 25 - Τηλ. (0651) 77358 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

55775

KON